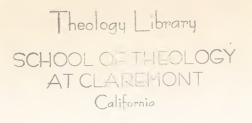
161

ECCLESIASTICO

Testo ebraico con apparato critico e versioni greca, latina e siriaca

a cura di FRANCESCO VATTIONI

Con approvazione ecclesias el

A chi segue e incoraggia questi studi

PREMESSA

Sono cordialmente grato al prof. J. Ziegler e all'editrice Vandenhoecke und Ruprecht di Gottinga perché, mediante N. Lohfink, mi hanno concesso di riprodurre il testo greco della loro edizione. Particolare riconoscenza a J. Swetnam per aver dato un'occhiata alle bozze del testo greco.

Un grazie sentito alla Poliglotta Vaticana perché mi ha permesso di riprodurre il testo latino dell'edizione critica della Volgata. J. Cribomont e G. D. Sixdenier meritano la mia imperitura gratitudine perché non solo hanno rivisto le bozze del testo latino da loro edito ma hanno anche caratterizzato le loro scelte critiche.

R. Le Déaut ha contribuito a questo lavoro rivedendo le bozze della letteratura rabbinica. Anche a lui il mio grazie!

F. V.

INTRODUZIONE

L'Ecclesiastico ¹ è ancora avvolto, e non è una novità, nell'ombra di misteri troppo fitti perché si possa dire qualcosa di sicuro, specialmente sul testo originale. Né la scoperta dei frammenti ebraici nella Genizah del Cairo o nelle grotte di Qumran o nella fortezza di Masada né le recenti edizioni critiche del testo greco e della Volgata sono riuscite a rompere il denso velo che ricopre l'origine del libro ².

Questa introduzione non pretende perciò di rischiarare i numerosi punti oscuri, ma si limita a raccogliere il materiale già noto per offrire, insieme al testo ebraico e alle principali versioni dell'Ecclesiastico, la possibilità di una indagine e di un tentativo, se pure esiste una probabilità di successo.

Si danno brevi notizie sul nome del libro, sul suo autore, sulla data della composizione, sul testo, perciò sui frammenti ebraici, sulle versioni, sulla diffusione dell'opera; si stende infine una bibliografia, abbastanza nutrita sebbene non completa, dei lavori specifici sul libro in questione.

Esprimo la mia più cordiale e viva gratitudine al professor Giovanni Garbini che ha voluto presentare agli studiosi questo mio lavoro che non vuol essere più di un comodo strumento di studio, dedicato specialmente agli studenti di letteratura ebraica e di esegesi biblica.

¹ Nelle introduzioni all'Antico Testamento e alle varie traduzioni si troveranno e le notizie e la bibliografia. Voglio ricordare qui A. Vaccari, in *Institutiones biblicae scholis accommodatae* II, 3, Roma, 1935, 54–65; nella sua traduzione della Bibbia ha tentato una ricostruzione dell'originale. Meritano una menzione particolare anche A. C. Sundberg, *The Old Testament of the Early Church*, in *Harvard Theological Studies*, 20 (1964) e il recentissimo commento di Dom H. Duesberg e Dom I. Fransen, *Ecclesiastico*, Torino, 1966.

² A. Dupont-Sommer, *Les écrits esséniens decouverts près de la Mer Morte*, Parigi, 1964, 309, ha prospettato in modo breve e chiaro il problema letterario.

Il libro è conosciuto generalmente sotto due nomi principali: Ecclesiastico e Saggezza di Sirach ³. Il secondo sembra più antico e, probabilmente, originale; il primo è posteriore, secondario e usato prevalentemente dai Latini, se si eccettua Fozio, Biblioteca, 111 ⁴. Tra gli studiosi della fine del secolo scorso e degli inizi del presente, il primo nome sembra riscuotere la preferenza e continua a essere usato più spesso nonostante il pericolo di confusione con l'Ecclesiaste nelle citazioni. Perciò i Benedettini dell'abbazia di San Girolamo, nella prefazione all'edizione critica della versione latina dell'opera, scrivono che il nome « Ecclesiastico » « removeri decet, ne cum Ecclesiaste confusio oriatur ». Ignoro quali saranno le possibilità di successo per così gentile e garbato invito.

In parecchi manoscritti dei LXX il libro è chiamato « Saggezza di Gesù figlio di Sirach » ⁵: più precisamente, nel codice sinaitico σοφία
'Ιησοῦ νίοῦ Σειραχ, nell'alessandrino e nel palinsesto di S. Efrem σοφία
'Ιησοῦ νίοῦ Σιραχ, nel vaticano e nelle edizioni derivate σοφία Σειραχ ⁶. Nella versione siriaca il titolo è Ktb' djšw' br šm'wn 'sjr' ⁷ dmtqr' hw ktb' hkmth dbr 'sjr' (il libro di Gesù figlio di Simeone il prigioniero chiamato il libro della saggezza di Bar Asira) ⁸. Si pensa che il nome originale del libro dovesse essere, come appare da molti manoscritti greci, « Saggezza di Gesù figlio di Sira » (hkmt jšw' bn sjr') ⁹.

- ³ L. Blau, in REJ, 35 (1897) 20-22 parla di tre nomi o titoli del libro: spr mšljm, sprj bn sjr', spr likmh (T. G. Sota 24c).
- 4 PG 103,382: δ δὲ ὅλος σκοπὸς ὡσανεῖ ἐρμηνεῖαι τυγχάνουσι τῆς Γενέσεως, τῆς Ἐξόδου, τῶν Ψαλμῶν, τοῦ θείου Παύλου τῶν Ἐπιστολῶν, καὶ τῶν Καθολικῶν καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ.
- 5 Clemente A., Pedagog. I, 10 usa pure ἐκ σοφίας Ἰησοῦ; Girolamo, Contra Pelagianos (Vallarsi II, 717) anche solo liber sapientiae.
 - 6 Il correttore scrive σοφία Ἰησοῦ νίοῦ Σιραχ.
- ⁷ Sembra la corruzione di Sira che in siriaco dovrebbe significare « fibra » o « catena ». *Br sjrh*, come nel siriaco, si trova anche nel T. G. *Hagigah* 2,77c; *Lev. R.* 153.
- 8 La versione araba ha un titolo più complesso: «Libro di Ishua figlio di Shirak, segretario di Salomone figlio di David, re di Israele a Gerusalemme».
- 9 Per esempio Girolamo, In Sophoniam III (Vallarsi VI, 731): et de Jesu filio Sirach testimonium proferanus; nell'epistola 67 (Vallarsi I, 303): illud Jesu; In Abacuc III (Vallarsi VI, 651): iuxta Jesum filium Sirach, qui ait: Abyssum et sapientiam quis investigabit?

Nel mondo occidentale il titolo è *Ecclesiasticus*. Il codice minuscolo greco 248 presenta una [posizione di compromesso: $^{2}Ενκλησιαστικός$. $Σοφία <math>^{3}Ιησοῦ νίοῦ Σιραχ$. D'altronde in alcuni codici latini si incontra il titolo *Liber Jesu filii Sirach*. Ugualmente presso alcuni scrittori cristiani latini si fa uso della stessa designazione 10 .

« Ecclesiastico » nel mondo occidentale, e non solo, significa con ogni probabilità il libro della Chiesa per eccellenza. Rufino, Commentarius in Symbolum Apostolorum 38 (PL 21, 374-5) 11, si incaricherà di specificare che il titolo del libro non indica l'autore dell'opera: Sciendum tamen est, quod et alii libri sunt, qui non canonici sed Ecclesiastici a majoribus appellati sunt id est, Sapientia, quae dicitur Salomonis, et alia Sapientia, quae dicitur filii Sirach, qui liber apud Latinos hoc ipse generali vocabulo Ecclesiasticus appellatur, quo vocabulo non auctor libelli, sed Scripturae qualitas cognominata est. Ἐππλησιαστικός 12 designava per i Greci il canone in uso presso la Chiesa (Clemente A., Strom. VI, 135, 3: κανών ἐκκλησιαστικός) e in genere quanto era in accordo con essa. Adottato dai Latini 13, il termine era da loro usato in modo quasi generale (pacem ecclesiasticam di Tertulliano, De pudicitia 22, 11) e, specialmente, per i libri che, sebbene non canonici e non derivati dal canone ebraico, erano considerati edificanti, adatti alla lettura nella Chiesa e utili all'educazione e all'istruzione.

La differenza del nome presso i Greci e i Latini è sottolineata da Origene, In Numeros 18, 3 (PG 12, 714): in libro qui apud nos quidem inter Salomonis volumina haberi solet et Ecclesiasticus dici, apud Graecos vero Sapientia Jesu filii Sirach appellatur. Atanasio, Epistola festale XXXIX (PG 26, 1437), insiste sul fatto dei libri non canonici tra i quali annovera la saggezza di Sirach: ἀλλ' ἕνεκά γε πλείονος ἀκριβείας προστίθημι δῆ τοῦτο γράφων ἀναγχαίως, ὡς ὅτι ἔστι καὶ ἕτερα βίβλια τούτων ἔξωθεν, οὐ κανονιζόμενα μεν, τετυπτομένα δὲ παρὰ τῶν πατέρων ἀναγιγνώ-

¹⁰ Secondo A. Cowley-A. Neubauer, *The Original Hebrew of a Portion of Ecclesiasticus*, Oxford, 1897, il titolo sarebbe dovuto essere *dbrj mwsr bn sjr*'.

¹¹ Vale la pena di riferire quanto Rufino, loc. cit., dopo aver parlato della Sapienza, dell'Ecclesiastico, di Tobia, di Giuditta, dei Maccabei e del Pastore d'Erma, scrive a proposito di tali libri: Quae omnia legi quidem in Ecclesiis voluerunt, non tamen proferri ad auctoritatem ex his fidei confirmandam. Caeteras vero scripturas Apocryphas nominarunt, quas in Ecclesiis legi noluerunt. Haec nobis a Patribus tradita sunt, quae (ut dixi) opportunum visum est hoc in loco designare, ad instructionem eorum qui prima sibi Ecclesiae ac fidei elementa suscipiunt, ut sciant ex quibus sibi fontibus verbi Dei haurienda sunt pocula.

¹² Sul termine vedi G. W. H. Lampe, A Patristic Greek Lexicon, Oxford, 1962.

¹³ Rimando a A. Souter, A Glossary of Later Latiu to 600 A.D., Oxford, 1949, 116 e a A. Blaise, Dictionnaire latin-français des auteurs chrétiens, Parigi, 1954.

σκεσθαι τοῖς ἄοτι προσερχομένοις καὶ βουλομένοις κατηχεῖσθαι τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον. Σοφία Σολομῶντος, καὶ Σοφία Σιραχ, καὶ Ἐσθήρ, καὶ Ἰουδίθ, καὶ Τωβίας, καὶ διδαχὴ καλουμένη τῶν ἸΑποστόλων, καὶ δι Ποιμήν.

A proposito del titolo « Saggezza ... », si deve ricordare che alcuni scrittori cristiani attribuiscono all'Ecclesiastico uno degli epiteti usuali della saggezza nel mondo ellenistico, πανάρετος 14. Così Eusebio, Chronicon 2, 122 (PG 19, 502) 15: κατά τοῦτον Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σιράχ, τὴν καλουμένην Πανάρετον Σοφίαν συντάξας, αὐτοῦ τοῦ Σίμωνος ἐμνημόνευσεν. Lo epiteto è usato anche da Girolamo, In Danielem IX (PL 25, 545): post quem alter Onias, cui successit Simon, quo regente populum, Jesus filius Sirach scripsit librum qui graece πανάρετος appellatur, et plerisque Salomonis falso dicitur. Lo stesso autore, nella prefazione ai libri di Salomone (PL 29, 427-28), attribuisce il medesimo epiteto: Fertur et πανάρετος Jesu filii Sirach et alius ψευδεπίγραφος, qui Sapientia Salomonis inscribitur. Quorum priorem Hebraicum repperi, non Ecclesiasticum ut apud Latinos, sed Parabolas praenotatum, cui juncti erant Ecclesiastes et Canticum Canticorum, ut similitudinem Salomonis non solum librorum numero, sed etjam materiarum genere coaequaret. Giovanni Damasceno, De fide orthodox. IV, 17 (PG 94, 1180), attribuisce lo stesso epiteto alla sapienza di Salomone anziché a quella di Sirach: ή δὲ πανάρετος τουτέστιν ή Σοφία τοῦ Σολομῶντος καὶ ή Σοφία τοῦ Ἰησοῦ, ἢν ὁ πατὴο μὲν τοῦ Σιρὰχ ἐξέθετο Ἑβραϊστί, Ἑλληνιστὶ δὲ ἐρμήνευσεν ὁ τούτου μὲν ἔγγονος Ἰησοῦς, τοῦ δὲ Σιραχ νίός. ἐνάρετοι μέν καὶ καλαί, ἀλλ' οὐκ ἀριθμοῦνται, οὐδὲ ἔκειντο ἐν τῆ κιβωτῷ ¹⁶.

Clemente A., Pedagog. II, 10.99 ecc., chiama l'Ecclesiastico παιδαγωγός e talvolta lo cita come ή σοφία λέγει (Ped. I, 8; XII, 1) ο ή σοφία παραινεῖ (Ped. I, 9; II, 7) ο ή σοφία πέχραγεν (Ped. II, 2). La testimonianza citata di Girolamo (PL 29, 437–38) parla di un titolo o nome dell'Ecclesiastico (Parabolas) che sottolinea la struttura della composizione e l'affinità con il libro biblico dei Proverbi. La caratteristica sarà messa più tardi in evidenza anche da Saadia 17. Inoltre nella letteratura rabbinica più recente le citazioni di

¹⁴ Cf. W. L. Knox, The Divine Wisdom, in JTS, 38 (1937) 230-237.

¹⁵ Vale la pena di riferire anche la traduzione di Girolamo (Vallarsi VIII, 586): Judaeorum Pontifex Maximus Simon Oniae filius clarus habetur, sub quo Jesus filius Sirach Sapientiae librum componens, quem vocant Panaretum, etjam Simonis in eo fecit mentionem.

¹⁶ Sono quasi le stesse notizie che si trovano in Epifanio, *De mensuris et ponderibus* 4 (PG 43, 244) dove si trova anche l'epiteto, ma attribuito al libro della Sapienza. Si veda anche Metodio, *Symposion*, II, 7 (G. N. Bonwetsch, *Methodius*, Lipsia, 1917). Per la bibliografia ulteriore rimando a A. Vaccari, loc. cit. 55, n. 2.

¹⁷ Spr hglwj (ed. Harkavy p. 151, ll. 11-12).

Ben Sira sono introdotte dalla formula hmšl 'mr. T. B. Megillah 16a conosce anche mšlj bn sjr', mentre Rabbi Joseph 18 distingue tra spr bn sjr' 19 e mšlj bn sjr': « Ecco, il libro di Ben Sira è diverso dai proverbi di Ben Sira perché nei proverbi di Ben Sira c'è una dottrina utile ed è permesso leggerli » 20. Il M. Tanhuma hqt § 1 conosce ugualmente mtl' 'mr bn sjr' 21.

Nel Talmud il titolo è generalmente il « libro di Ben Sira » 22. Saadia 23, oltre ad aver sottolineato l'affinità con il libro dei Proverbi, cita l'Ecclesiastico come « libro dell'istruzione » (spr mwsr), mentre altri rabbini 24 lo chiamano « istruzione di Ben Sira » (mwsr bn sjr') 25.

L'AUTORE

Sebbene le indicazioni del libro siano molto chiare circa l'autore, non manca una serie di tradizioni diverse che attribuiscono ad altri la composizione della raccolta.

Eccli. 50,27 offre con evidenza l'informazione sull'autore: lšm'wn bn jšw' bn 'l'zr bn sjr' (= di Simeone figlio di Gesù figlio di Eleazaro figlio di Sira). In Eccli. 51,30 si ha invece 'd hnh dbrj šm'wn bn jšw' šnqr' bn sjr' (= fin qui le parole di Simeone figlio di Gesù che è chiamato figlio di Sira). Più oltre lo stesso passo dice: hkmt šm'wn bn jšw' bn 'l'zr bn sjr' (= saggezza di Simeone figlio di Gesù figlio di Eleazaro figlio di Sira). L'aggiunta « Simeone figlio di » dovrebbe provenire da Eccli. 50,1 (šm'-

- 18 Si veda il testo in S. Schechter, in JQR, 12 (1900) 461.
- 19 Credo che si tratti della distinzione tra il libro deuterocanonico e tutte le altre composizioni che vanno sotto il nome di Ben Sira, quali gli alfabeti. Sui due alfabeti di Ben Sira cf. I. Lévi, Les deux alphabets de Ben Sira, in REJ, 53 (1907) 62-66; S. Poznanski, La version espagnolle des alphabets de Ben Sira, ibidem, 279-280. Per una terza versione dell'alfabeto di Ben Sira cf. A. M. Habermann, Alphabet of Ben Sira. Third Version (Ms. Hebr. 2203), in Tarbiz, 27 (1957-58) 190-202. Si veda anche E. Marmorstein, A Note on the « Alphabet of Ben Sira », in JQR, 41 (1950-51) 303-306.
- ²⁰ Si vedano anche Hagigah 13a, Niddah 16b, Berakot 11b; Eccle. R. 12, 12. Si trova anche «libri di Ben Sira» (sprj bn sjr') in T. G. V 28a; Sanhedrin Tosefta Jadajm II, 13.
 - ²¹ In Eccli, 50,27a si incontra mwsr śkl wmwšl.
- ²² Ḥagigah 13a; Niddah 16b; Berakot 11b; T. G. Berakot 7,2 (bsjpr' dbn sjr' ktjb) = T. B. Ketubot 48a; T. B. Sanḥedrin 100b; Jebamot 63b; M. Tanḥuma Gen. mas § 10, p. 51b; T. B. Baba Batra 98 b; Jalqut, Prov. § 956; Baraita Kallah 7b; Eccle. R. 12,12.
 - 23 Loc. cit.
- ²⁴ Cf. Box e Oesterley, in R.H. Charles, *The Apocrypha and Pseudepigrapha of the Old Testament*, I, Oxford, 1913, 271.
 - 25 È evidente il numero delle varianti circa il titolo o nome del libro.

wn bn jwhrn hkhn = Simeone figlio di Johanan sacerdote) che è forse il nome reale di Simeone, chiamato da Giuseppe (Ant. Giud. XII, 224) Σίμωνι τῷ παιδί, Simeone II del tempo di Tolomeo II e Antioco III ²⁶. Secondo S. Schechter e C. Taylor (The Wisdom of Ben Sira, 65) è più probabile che il nome dell'autore sia Simeone. Saadia (Spr hglwj, p. 151, Il. 11–12) ha šm'wn bn jšw' bn 'lj'zr bn sjr' hbr spr hmšlm (= Simeone figlio di Gesù figlio di Eliezer figlio di Sira compagno del libro dei Proverbi).

Nei manoscritti greci il nome dell'autore è Gesù Sirach o semplicemente Sirach, mentre presso Clemente A., Strom. I, 10 si trova anche solo Gesù (ἄκουσον ἐκ τῆς σοφίας Ἰησοῦ). Ugualmente presso Girolamo, Epist. 67 (Vallarsi I, 303). In Eccli. 50,27 i manoscritti leggono: Ἰησοῦς νίὸς Σειράχ 'Ελεαζαρ δ 'Ιεροσολυμείτης cui la correzione del codice sinaitico aggiunge un particolare $i \epsilon \varrho \epsilon \psi \varsigma \delta \Sigma o \lambda \nu \mu \epsilon i \tau \eta \varsigma$ (cf. l'ebraico di 50,1). « Eleazaro» è omesso dal codice 248, dalle edizioni Complutense e Sistina, dalla Volgata e dalla Peshitto che omette il passo intero. La siroesaplare dà come nome dell'autore « Gesù figlio di Sira di Eliezer », ma il titolo usuale nella Bibbia siriaca (anche nella poliglotta di Londra) menziona «Gesù figlio di Simeone ». Il nome di Simeone dovrebbe essere legato in modo saldo all'autore del libro nella Chiesa sira. Perciò l'ebraico sarebbe una conflazione del greco e del siriaco per l'albero genealogico dell'autore che, secondo il greco, si deve stabilire in tal modo: Gesù, Sirach, Eleazaro. Secondo il siriaco gli ascendenti sarebbero: Gesù, Simeone, Sira. Il prologo greco del traduttore (l. 7) parla di «mio nonno Gesù» (ó πάππος μου Ἰησοῦς). La tendenza all'anonimia nel mondo antico o la non eccessiva cura per il nome dell'autore e la frequenza della pseudonimia probabilmente hanno facilitato la incertezza sulle generalità dell'autore.

Presso gli Ebrei del periodo cristiano l'autore dell'Ecclesiastico è chiamato semplicemente Ben Sira e Bar Sira. Però Saadia, Spr hglwj (ed. Harkavy p. 178, l. 8) cita Eccli. 3,21 come « saggezza di Eleazaro ben Irai». Il T. G. Ḥagigah 2,77 c cita Eccli. 3,21 in questo modo: rbj l'zr (cioè 'l'zr) bšm br sjrh (= rabbi Eleazaro in nome di Bar Sirah). Ugualmente Gen. R. 8, 12 b: « Rabbi Eleazar dice in nome di Ben Sira». Il M. Tanḥuma, Gen. mqs 10, p. 51 b ha: '/r/ 'l'zr (= dice r. Eleazaro). Si potrebbe concludere che la tradizione rabbinica abbia insistito anche sulla esistenza del nome Eleazaro. Comunque si ha l'impressione che,

²⁶ Prendo le informazioni da R. Marcus nell'edizione Loeb vol. VII, pp. 732-736. Il Talmud Babilonese *Megillah* 10a si riferisce a Onia IV (Giuseppe Flavio, *Ant. Giud.* 13,62); secondo M. Simon in *Babylonian Talmud* (ed. I. Epstein), Londra, 1958, Simone il giusto appare in Tosefta *Sotah* XIII, 6-8 (M. S. Zuckermandel, *Tosefta*, Gerusalemme, 1937, 319), in T. G. *Joma* 39a (ed. Grotosin 1866), in T. B. *Joma* 39a.

trattandosi di un'opera che figura come la raccolta di vari proverbi, il raccoglitore non dovrebbe essere stato uno solo e che a un certo momento, quando l'opera si presentò unificata, forse i vari nomi si confusero e si addossarono a colui che appariva o il raccoglitore o l'autore principale.

Dal libro si sono spigolate varie notizie su determinati dettagli della personalità dell'autore: dal prologo (l. 10) e da 38,24–39,3 sembra risultare che era uno scriba; da 51,23 si vuole dedurre che era capo di una scuola; da 39,4 si tende a trovargli una posizione sociale alta; da 34,11. 12 (greco 31, 12.13) apparirebbero i suoi viaggi (cf. 51,13).

Tradizioni diverse accennano alla sua nascita prodigiosa e lo collegano al ciclo di Salomone mediante la moglie. D'altronde anche il titolo della versione araba connette l'autore a Salomone.

Sebbene Girolamo abbia scritto apertamente che l'attribuzione a Salomone era falsa, non pochi autori cristiani pensano a Salomone come all'autore del libro ²⁷. Così Clemente A. a più riprese ricorda Salomone come autore del libro: in Strom. VI, 16 usa l'espressione ως φησι Σολομών per Eccli. 3,1; in Strom. VI, 16 per Eccli. 24, 17. In Strom. VII, 16 per Eccli. 4,11 φησὶν δ Σολομών; per Eccli. 6,39 in Strom. II, $5 \pi a \rho a \Sigma o \lambda o \mu \tilde{\omega} v$ τος; per Eccli. 15,10 in Strom. II, 5 παρά τῷ Σολομῶντι [anche per Eccli. 31(34), 8]. Origene, In Numeros cit., pone Ecclesiastico e Sapienza inter Salomonis volumina haberi solet. Cipriano ugualmente più volte riferisce a Salomone qualche passo dell'Ecclesiastico. In Testim. III, 1 si riferisce Eccli. 3,30 alla Sapientia Salomonis, in Testim. III, 6 si cita Eccli. 27,5 con l'espressione apud Salomonem (ugualmente in Testim. III, 12 per Eccli. 23,11; Ad Fortunatum per Eccli. 27,5; in Testim. III, 113 per Eccli. 4,10; De opere et eleemosynis 2 per Eccli. 29, 12; Sententiae episcoporum 27 per Eccli. 34,30). In Testim. III, 35 si ricorda Eccli. 5,4 con la formula introduttoria apud Salomonem in Ecclesiastico (anche in Testim. III, 51 per Eccli. 10,26; in Testim. III, 61 per Eccli. 5,9; in Testim. III, 86 per Eccli. 10,9; in Testim. III, 96 per Eccli. 4,29; in Testim. III, 97 per Eccli. 5,7; in Testim. III, 109 per Eccli. 7,35). In Testim. III, 53 così viene introdotto Eccli. 3,21: item apud Salomonem in sapientia. Nell'epistola 3,2 si fa una lunga preparazione a Eccli. 7,29: sed et Salomon in spiritu sancto constitutus testatur et docet. Nel De singularitate clericorum appare per

²⁷ Si veda anche F. Vattioni, San Girolamo e l'Ecclesiastico, in Vetera Christianorum, 4 (1967) 131–149. In De civitate Dei XVII, 20 (PL 41,554) Agostino scriverà: Unus Sapientia, alter Ecclesiasticus dicitur, propter eloquii nonnullam similitudinem, ut Salomonis dicantur, obtinuit consuetudo: non autem ipsius, non dubitant doctiores. E Isidoro da Siviglia, De Eccl. off. 12 (PL 83,749): qui liber apud Latinos propter eloquii similitudinem Salomonis titulo praenotatur.

Eccli. 25,11 la seguente formula: sicut Salomon repetit dicens (si veda anche il c. 18 per Eccli. 19,1). Sempre nella stessa opera, c. 4 per Eccli. 25,24: quod Salomon ad nostram sollicitudinem memorat dicens. Ibidem 6 per Eccli. 42,13: quam Salomon sic comparat dicens (anche nel c. 19 per Eccli. 42,14); ibidem 10 per Eccli. 9,4: Salomon sic nos cautos efficit dicens; ibidem 11 per Eccli. 9,9: ita nos rursum Salomon docet ... ibidem 19 per Eccli. 13, 15: et ubi erit quod Salomon ait; ibidem 20 per Eccli. 32(35),17: qui per Salomonem ipsius tegis sagacitate produntur; ibidem 22 per Eccli. 32,20; contra Salomonem dicentem; ibidem 28 per Eccli. 14,8: hos etjam Salomon denotat; ibidem 22 per Eccli. 11,32: quod Salomon manifestat dicens; ibidem 42 per Eccli. 3,26: sicut ipse iam tunc per Salomonem locutus est dicens; ibidem 44 per Eccli. 3,26; propter quod Salomon sic admonet dicens; ibidem 45 per Eccli. 42,12: de qua re nobis Salomon moderamen imposuit dicens.

Tertulliano, Scorpiace 7,1 per Eccli. 4,11 ha voce Salomonis. Ilario da Poitiers, Tractatus in psalmum LXVI, 9 dice: et per Salomonem, ma non si sa se citi Prov. 1, 7 o Eccli. 1,16.

Filastrio da Brescia, De haeresibus 28 afferma invece di Sirach: illius qui scripsit post Salomonem, id est post multa tempora, librum unum Sapientiae.

Girolamo, sebbene abbia recisamente scartato l'attribuzione a Salomone, scrive a proposito di Eccli. 2,3 (Vallarsi XI, 42): quod Salomon beatissimus Propheta et satis illustris testatur et probat. Altrove, In Ezechielem homilia I (Vallarsi V, 879) a proposito di Eccli. 7,9: Vide Salomonem sapientissimum quid de Dei correptionibus suspicetur. In Ad amicum aegrotum per Eccli. 20,20 (Vallarsi XI, 43): sicuti Salomon sanctissimus testatur et clamat; nel commento In Ezechielem XXXIII (Vallarsi V, 396) per Eccli. 20,32: Salomon loquitur. Nel commento In Ecclesiasten X (Vallarsi III, 472) per Eccli. 27,29: siquidem et alibi ipse Salomon ait. Nella composizione Hortatur militem saeculi (Vallarsi XI, 196) per Eccli. 31,5.6: nam in Ecclesiastico per Salomonem loquitur divina sapientia.

Agostino, De doctrina christiana II, 8 riferisce l'opinione secondo la quale la Sapienza e l'Ecclesiastico sono attribuiti a Salomone.

Se è vero che il canone o il frammento di Muratori ricorda l'Ecclesiastico, è anche vero che lo attribuisce al circolo degli amici di Salomone (ab amicis Salomonis).

Il concilio di Cartagine (397) can. 39 include cinque libri di Salomone tra i quali enumera anche l'Ecclesiastico. Il II concilio di Cartagine (419) conferma la posizione del precedente.

Acquista un certo interesse la questione del significato da dare a Sira. Si è pensato con una certa insistenza all'ebraico sîr (cf. Is. 34,13;

Am. 4,2) che significa « rovo » o « vaso » (Es. 16,3 ecc.); si sono ricercate spiegazioni dall'accadico e da altre lingue come l'egiziano e l'aramaico, ma senza molto successo. Allo stato attuale degli studi nessuna spiegazione offre le garanzie della sicurezza. Si può avanzare solo la spiegazione plausibile dalla forma del nome offerta dalla versione siriaca in cui Asira dovrebbe essere il prigioniero e dovrebbe richiamare in parte le avventure di Aḥiqar e la sua prigionia. Il legame tra il ciclo di Aḥiqar e quello dell'Ecclesiastico è d'altronde evidente. Un'altra spiegazione possibile si può trovare nel termine \tilde{sir} quale appare in 1 Re 5,12 e in un passo del libro in questione (39,15: $[b \ \tilde{s} \ I \ j \ rwt]^{28}$ dove « canto » sarebbe espresso dalla forma $\tilde{sjrh} = \tilde{sir}\hat{ah}$ (si veda Eccle. 12,4: $b^en\,\hat{o}t\ ha-\tilde{sir}$), ma bisognerebbe giustificare il passaggio dalla consonante \tilde{s} a s.

LA DATA

Difficilmente si riuscirà a precisare il tempo in cui il libro è stato composto ²⁹. E ciò in qualsiasi eventualità, sia il libro stato scritto di getto – cosa d'altronde molto improbabile poiché si tratta di una raccolta di sentenze – o sia passato attraverso vari stadi. Solo dopo un commento o un'analisi del libro in base a un materiale più ricco di quanto oggi si disponga, sarà forse possibile stabilire qualcosa di più sicuro circa la composizione e affrontare alcuni problemi di critica letteraria. Per limitarmi alla data in cui fu varato il libro quale oggi si conosce, ritengo interessanti due elementi: l'anno della edizione definitiva e l'anno della traduzione dallo ebraico in greco. Le due cose appaiono evidentemente concatenate, allo stadio attuale delle conoscenze, poiché l'anno della edizione definitiva è, almeno sostanzialmente, da ricavare partendo dali'anno della traduzione.

Ormai concordemente si ricorre al prologo del traduttore greco per la datazione. Il traduttore greco nel prologo (l. 27) afferma di avere intrapreso la versione nell'anno 38 del re Evergete (ἐν γὰο τῷ ὀγδόω καὶ τριακοστῷ ἔτει ἐπὶ τοῦ Ενεογέτον βασιλέως). Due re lagidi portano il nome di Evergete o Benefattore: Tolomeo III ³⁰ o Evergete I (246–221) e Tolomeo VII, Evergete II (170–116) soprannominato Fiscone a causa del suo fisico pronunciato nel ventre secondo Giustino 38,8 (erat et vultu deformis

²⁸ Si vedano anche 47,15 (*šjrh*) e 47,17 (*bšjr*).

 ²⁹ Cf. A. Cadbury, *The Grandson of Ben Sira*, in HTR, 48 (1955) 219–225 = BT
 7 (1956) 77–81; A. H. Forster, *The Date of Ecclesiasticus*, in ATR, 41 (1959) 1–9.

³⁰ La preposizione significa secondo alcuni «di», secondo altri «defunto».

et statura brevis et sagina ventris non homini sed beluae similis). Il primo dei due Lagidi, figlio e successore di Tolomeo II Filadelfo, non può essere: è da escludere perché regnò solo 25 anni. La quasi unanimità degli studiosi riconosce in Tolomeo VII, Evergete II detto Fiscone, il re egiziano cui si riferisce l'annotazione cronologica del prologo del traduttore greco. Re associato dal 170 al 145, dopo la morte del fratello (145) governò da solo e, secondo Porfirio riferito da Eusebio (Chronic. I, 22; PG 19,202), datò gli avvenimenti dal momento in cui fu associato al potere. Secondo il computo sul regno di Tolomeo VII, l'inizio della versione greca dovrebbe essere stabilito nel 132 circa. Non è possibile stabilire quanto tempo sia stato impiegato per la versione.

L'anno della edizione definitiva del testo sul quale la versione greca è stata effettuata è quindi da ricercare partendo dal 132 circa, in base all'altra notizia fornita dal prologo del traduttore greco, il quale alla linea 7 chiama l'autore del libro δ $\pi \acute{a}\pi \pi o \varsigma$ $\mu o v$. Se il termine greco ha il significato preciso di nonno, non è difficile stabilire la data della edizione definitiva. Se però ha il senso generico di antenato 31 , rimane piuttosto problematico arrivare con una certa precisione alla data anche approssimativa della composizione definitiva. Nel primo caso l'edizione definitiva è da porre nel primo quarto del secolo secondo avanti Cristo (tra il 200 e il 170 a.C.); nel secondo caso tutte le opinioni sono possibili.

Non ha comunque trovato molto credito l'opinione di D. S. Margoliouth (*The Date of Ben Sira*, in *Gaster Anniversary Volume*, Londra, 1936, 403-408) secondo il quale *Eccli*. 44,16, ignorato dalla versione siriaca, proviene da Filone di Alessandria, *De Abrah*., IV, 5, di cui il traduttore greco potrebbe essere contemporaneo. Ora, a quest'epoca, il monarca chiamato benefattore da Filone (*In Flaccum*, VI 133; *Legatio ad Caium* 183) sarebbe Augusto. Il traduttore greco sarebbe giunto in Egitto l'8 dell'era volgare. L'edizione definitiva dell'Ecclesiastico sarebbe del I sec. a.C., mentre la versione greca sarebbe avvenuta nella prima metà del I sec. d.C.

IL TESTO

Il problema del testo originale costituisce la maggiore difficoltà che il libro possa suscitare: in che lingua è stato scritto? I frammenti ebraici scoperti dalla fine del secolo scorso, fino a qualche anno fa rappre-

³¹ L'ipotesi non può mancare di suggestione se si tiene presente il groviglio di possibilità quanto alla composizione del libro.

sentano la lingua e il testo originale? Comunque, il testo è finora rappresentato dai frammenti ebraici, dalla versione greca, dalla siriaca (Peshitto), dalla latina, dalla siroesaplare, dalle copte (sahidica, bohairica, achmimica), dall'etiopica, dalle armene e dalle arabe.

1) I frammenti ebraici

Nel prologo alla traduzione greca dell'Ecclesiastico si parla espressamente di versione dall'ebraico in greco. Girolamo nella prefazione alla sua traduzione dei libri di Salomone dice di aver trovato il libro in ebraico. Fino al 1896 tuttavia il testo ebraico era considerato irrimediabilmente perduto, salvo naturalmente il complesso delle citazioni fatte dai Talmud, dai Midrash, dagli scrittori ebrei medioevali ecc. Ma dal 1896 è iniziata la scoperta di molti frammenti ebraici che provenivano dall'Egitto e in grande parte dalla Genizah del Cairo. Ecco sommariamente la serie dei ritrovamenti:

- 1) Il primo foglio di Cambridge è stato portato in Inghilterra da Lewis e da Gibson nel 1896: ed è stato individuato come frammento dell'Ecclesiastico da S. Schehter. Contiene 39,15–40,7 ed è stato pubblicato da S. Schechter, *A Fragment of the Original Text of Ecclesiasticus*, in *Expositor*, 1896, 1–15 ³².
- 2) Nove fogli di Oxford appartenenti allo stesso gruppo portato da Lewis e da Gibson e individuati da Cowley e da Neubauer subito dopo, tra i numerosi frammenti ebraici e arabi. Contengono 40,9–49,11 e sono stati pubblicati da A. Cowley e da A. Neubauer, *The Original Hebrew of a Portion of Ecclesiasticus (XXXIX, 15 to XLIX,11)*, Oxford, 1897 ³³.

³² Cf. E. Nestle, in TLZ, 1896, 418 s.

³³ A. Schlatter, Das neu gefundene hebräische Stück des Sirach, in Beiträge zur Forderung christlicher Theologie 1,5-6 (1897); R. Smend, Das hebräische Fragment der Weisheit des Jesus Sirach, Berlino, 1897: Id., in TLZ, 1897, 161-266. F. Perles, in WZKM, 11 (1897) 95-103; H. L. Strack, in Theologisches Literaturblatt, 18,26 (1892) 311-12; J. Touzard, L'original hébreu de l'Ecclésiastique, in RB, 6 (1897) 271-282; W. Bacher, The Hebrew Text of Ecclesiasticus, in JQR, 8 (1897) 543-562; I. Lévi, La sagesse de Jésus, fils de Sirach, in REJ, 34 (1897) 1-50; Id., La sagesse de Jésus, fils de Sirach, ibidem 294-296; L. Blau e I. Lévi, Quelques notes sur Jésus ben Sirach et son ouvrage, ibidem 35 (1897) 19-47; F. Perles, Notes critiques sur le texte de l'Ecclésiastique, ibidem 38 (1898) 48-64; I. Lévi, Notes exégétiques sur un nouveau fragment de l'original hébreu de l'Ecclésiastique, ibidem 210-217; A. Büchler, Encore quelques notes sur le nouveau fragment de l'Ecclésiastique, ibidem 39 (1899) 137-140; J. Halévy, Étude sur la partie du texte hébreu de l'Ecclésiastique récemment découverte, in RS, 5 (1897) 148-165.193-255.383-4; Mayer Lambert, in JA, 9 (1897) 344-350; N. Schloegl, Ecclesiasticus (39, 12-49, 16) ope artis criticae et metricae in forman originalem redactus, Vienna, 1901.

- 3) Undici fogli scoperti da S. Schechter tra i manoscritti che aveva portato dalla Genizah del Cairo: rappresentano frammenti di due manoscritti. Sette fogli appartengono al manoscritto di cui ai numeri 1) e 2) e contengono 30,11-31,11; 32,1bc-33,3; 35,9-20; 36,1-21; 37,27-31; 38,1-27; 49,12-51,30; due paia di fogli appartengono a un nuovo manoscritto e contengono 3,6b-29a; 11,34b; 12,2-16,26. Sono stati editi da S. Schechter e C. Taylor, *The Wisdom of Ben-Sira. Portions of the Book of Ecclesiasticus from Hebrew Manuscripts in the Caire Genizah* ..., Cambridge, 1899 ³⁴.
- 4) I frammenti del British Museum individuati da G. Margoliouth: appartengono al manoscritto di cui al numero 1), contengono 31,12–31; 36,22–37,26 e sono stati pubblicati da G. Margoliouth, *The Original Hebrew of Ecclesiasticus XXXI 12–31*, and XXXVI 22–XXXVII 26, in JQR, 12 (Ottobre 1899) 1–33 35.
- 5) Due fogli di un terzo manoscritto scoperti da S. Schechter tra i documenti del Cairo. Contengono 4,23b.30.31; 5,4–7.9–13; 25,8b–17 (in parte).18.19.20–23 (in parte). 24; 26, 1.2a e sono stati pubblicati da S. Schechter, *A Further Fragment of Ben Sira*, in JQR, 12 (Aprile 1900) 456–465.
- 6) Frammenti di I. Lévi; contengono 6,18-7,25 e appartengono al manoscritto di cui al numero 5), se si escludono 6,20-27.29-34.36.37; 7,3.5.6c-16.17-19.22. A un quarto manoscritto appartengono 36,24-28. Sono stati resi di pubblico dominio da I. Lévi, Fragment de deux nouveaux manuscrits hébreux de l'Ecclésiastique, in REJ, 40 (Gennaio 1900) 1-30 36.
- 7) Due fogli di Adler scoperti da S. Schechter: contengono 7,29–12,1, appartengono al manoscritto di cui al numero 3) e sono stati pubblicati

³⁴ S. Schechter, Genizah Specimens, in JQR, 10 (1898) 197–206; cf. J. Halévy, in RS, 7 (1899) 370–372; I. Lévi, Les nouveaux fragments hébreux de l'Ecclésiastique de Jésus, fils de Stra, in REJ, 39 (1899) 1–15; A. A. Bevan, The Wisdom of Ben Stra, in JTS, 1 (1899) 135–143; W. Bacher, Notes on the Cambridge Fragments of Ecclesiasticus, in JQR, 12 (1900) 272–290; A. Büchler, Encore quelques notes sur le nouveau fragment de l'Ecclésiastique, in REJ, 39 (1899) 137–140.

³⁵ Cf. I. Lévi, Les nouveaux fragments hébreux de l'Ecclésiastique de Jésus, fils de Sira, in REJ, 39 (1899) 1-15.177-190.255-7; H. P. Chajes, Notes critiques sur le texte hébreu de l'Ecclésiastique, ibidem 31-36; S. Schechter, The Hebrew Text of Ben Sira. The British Museum Fragments of Ecclesiasticus, in JQR, 12 (1900) 266-272; A. Büchler, Encore quelques notes sur le nouveau fragment de l'Ecclésiastique, in REJ, 39 (1899) 137-140.

³⁶ Cf. H. P. Chajes, Notes critiques sur le texte hébreu de l'Ecclésiastique, in REJ, 40 (1900) 31-36; W. Bacher e I. Lévi, Notes sur les nouveaux fragments de Ben Sira, ibidem 253-257.

- da S. Schechter, Some Missing Chapters of Ben Sira, in JQR, 12 (Aprile 1900) 466-480 ³⁷.
- 8) Frammenti di Gaster: contengono 18,31-33; 19,12; 20,5-7.13; 37,19.22.24.26 e appartengono al manoscritto di cui al numero 5); sono stati editi da M. Gaster, *A New Fragment of Ben Sira*, in JQR, 12 (Luglio 1900) 688-702.

Tutti i frammenti elencati sembrano provenire dalla Genizah del Cairo e rappresentano quattro diversi manoscritti designati da S. Schechter e da R. Smend, *Die Weisheit des Jesus Sirach Hebräisch und Deutsch*, Berlino, 1906, V-XIII, con i simboli A, B, C, D.

- A consiste di sei fogli e contiene 3,6b-16,26a; 18b (inserito dopo 6,17); 23,16.17 (inserito dopo 12,14); 27,5.6 (inserito dopo 6,22).
- B consiste di diciannove fogli e contiene 30,11–36(33),3; 32(35)11–38, 27b; 39, 15c–51, 30.
- C ³⁸ consiste di quattro fogli: il primo contiene 4,23b; 30,31; 5,4–7. 9–13; 36,24a; il secondo contiene 6,18b; 6,19.28.35; 7,1.2.4. 6ab.17.20.21. 23–25; il terzo contiene 18,31b (in parte); 19,2a.3b; 20,5–7; 37,19.22. 24.26; 20,13; il quarto contiene 25,8.13.17–22. 23cd.24; 26,1.2a.
- D 39 consiste di un foglio e contiene 36,29-38,1a.

Molti brani si trovano in più di un manoscritto. Il materiale ebraico che è stato recuperato ammonta a 1056 distici, per lo più interi. Se a questi se ne aggiungono altri otto che risultano dagli scritti rabbinici e che non sono contenuti nei manoscritti ebraici, si hanno 1064 distici nel testo ebraico su 1616 rappresentati nel testo greco, cioè circa i due terzi dell'intera opera. Inoltre 26 distici in ebraico non hanno un equivalente greco. Il manoscritto B inserisce dopo 51,12 un salmo di 16 versi composti sullo schema di Sal. 136.

Ecco alcune caratteristiche dei quattro manoscritti:

A contiene molti doppioni. Distici interi, ma talvolta un singolo distico, appaiono in due forme e ci sono casi di emistichi raddoppiati. Da un confronto del testo con quello degli altri manoscritti e delle versioni è chiaro che il manoscritto è stato glossato e largamente interpolato ed è inferiore a quello di B,C,D; esso concorda più con la versione siriaca che con quella greca.

³⁷ Cf. I. Lévi, *Notes sur les ch. VII*, 29-XII, 1 de Ben Sira édités par M. Elkan N. Adler, in JQR, 13 (1900) 1-17.331-332.

³⁸ I. Lévi chiama invece D questo manoscritto.

³⁹ I. Lévi chiama invece C questo manoscritto.

- B ha alcuni distici in forma duplice: uno stico si trova talvolta in due o tre forme. Presenta molte letture marginali aggiunte da uno scriba persiano. Alcune di esse rappresentano un testo più antico, altre uno più recente di quelle del manoscritto. Di regola il testo del manoscritto è inferiore a quello delle lezioni marginali. In alcune parti, specialmente in 51,13–30, il testo è molto corrotto. B concorda più con il greco anziché con il siriaco ed è l'unico scritto sticometricamente.
- C nei passi in comune con A è più corretto e contiene due passi che sono molto corrotti, cioè 5,11; 36,19a (24a nel greco). Concorda ora con il greco, ora con il siriaco, ma in alcuni casi presenta lezioni indipendenti.
- D concorda largamente con le lezioni marginali di B. Come A e B il testo proviene forse originariamente dalla Persia.

Tutti i manoscritti contengono un largo numero di errori di scriba. Circa la data dei manoscritti non ci sono differenze molto larghe di vedute. Siccome sono documenti di carta, non possono essere anteriori al 1x sec. d.C. e la data più recente non può superare l'inizio del sec. xII d.C. Il manoscritto C è forse il più antico e appartiene, secondo M. Gaster, in JQR, 12 [1900] 688 ss., alla fine del x o all'inizio del sec. xI d.C. Tutti gli altri possono essere assegnati con molta probabilità al sec. xI d.C. ⁴⁰.

- 9) Foglio scoperto da J. Marcus tra i manoscritti della collezione Adler (Ms. Adler 3597) nella biblioteca del seminario teologico ebraico. Contiene 32,16–22; 33,1; 32,24; 33,2.4.5–32; 34,1 e appartiene a un nuovo manoscritto designato E. È stato pubblicato da J. Marcus, *A Fifth Ms. of Ben Sira*, in JQR, 21 (1931) 223–240 ⁴¹.
- 10) Foglio scoperto nel 1956 da J. Schirmann nella biblioteca dell'università di Cambridge, ma di provenienza dalla Genizah del Cairo. Appartiene al manoscritto B e contiene 15,1-20; 16,1-7. È stato pub-
- ⁴⁰ Per il testo dei frammenti ebraici scoperti alla fine del secolo scorso e agli inizi del presente cf. Facsimiles of the Fragments hitherto recovered of the Book of Ecclesiasticus in Hebrew, Oxford, 1901.
- ⁴¹ Si veda anche J. Marcus, *The Newly Discovered Original Hebrew of Ben Sira* (Ecclesiasticus XXXII, 16-XXXIV, 1). The Fifth Manuscript and a Prosodic Version of Ben Sira (Ecclesiasticus XXII, 22-XXIII, 9), Filadelfia, 1931; M. L. Margolis, Notes on 'A Fifth MS. of Ben Sira', in JQR 21 (1931) 439s; M. Z. Segal, The Fifth Manuscript of Ben Sira, in Tarbiz, 2 (1931) 295-307; G. R. Driver, Ecclesiasticus. A New Fragment of the Hebrew Text, in ET, 49 (1937) 37-39; I. Lévi, Un nouveau fragment de Ben Sira, in REJ, 92 (1932) 136-145; A. Vaccari, Ecclesiastici hebraice fragmentum nuper detectum, in VD, 11 (1931) 172-178.

blicato da J. Schirmann, A New Leaf from the Hebrew «Ecclesiasticus» (Ben Sira), in Tarbiz, 27 (1958) 440-443 42.

- 11) Fogli scoperti da J. Schirmann nella biblioteca dell'università di Cambridge, ma provenienti dalla Genizah del Cairo. Contengono 10, 9–20.22–24; 7, 21a; 10,25–31; 11,1–10 (manoscritto B); 3,14–18.21–22; 41,16; 4,21; 20,22–23; 26,2b–3; 26,13.15–17; 36,27–31 (manoscritto C). Sono stati pubblicati da J. Schirmann, *Some Additional Leaves from Ecclesiasticus in Hebrew*, in *Tarbiz*, 29 (1960) 125–134 ⁴³.
- 12) Frammento trovato nella seconda grotta di Qumran: è su pelle e contiene 6,14-15; 1,19-20; 6,19-31. È stato pubblicato da M. Baillet, in *Discoveries in the Judaean Desert of Jordan. III. Les ' petites grottes' de Qumran*, Oxford, 1962, p. 75, nr. 18 ⁴⁴.
- 13) Rotolo scoperto l'8 aprile 1964 in una delle casematte del muro orientale di Masada: ha come *terminus ad quem* il 73 d.C. e sembra anteriore a Erode. Contiene 39,27-43 ed è stato pubblicato da Y. Yadin, in *Eretz Israel*, 8 (1965) e, separatamente, *The Ben Sira Scroll from Masada*, Gerusalemme, 1965 45.
- 14) Rotolo della grotta 11 di Qumran, col. XXII, 11–17–col. XXII,1: contiene 51,13–20. 30b ed è stato pubblicato da J.A.S. Sanders, in *Discoveries in the Judaean Desert of Jordan. IV. The Psalms Scroll of Qumran Cave 11* (11*QPsa*), Oxford, 1965, 79–85.

2) La versione greca

La versione greca è senza dubbio la più importante tra le versioni dall'originale ebraico non solo perché è la più antica e perché è stata accettata ufficialmente dalla Chiesa, ma anche perché in molti casi ha conservato una forma che rappresenta il testo ebraico originale meglio degli stessi frammenti ebraici.

- ⁴² Cf. N. H. Tur-Sinai, A New Leaf for the Classification of the Hebrew Book of Ben Sira, in Leshonenu, 22 (1958) 213 ss.; E. Vogt, Novum folium hebr. Sir 15,1-16, 7 MS B., in Biblica, 40 (1959) 1060 ss.
- ⁴³ Cf. E. Vogt, Novi textus hebraici libri Sira, in Biblica, 41 (1960) 184–190; F. Vattioni, Nuovi fogli ebraici dell'Ecclesiastico, in Rivista Biblica, 8 (1960) 169–179; A. Di Lella, The Recently Identified Leaves of Sirach in Hebrew, in Biblica, 45 (1964) 153–167 che ha fotografato di nuovo i fogli e ha corretto la lettura del primo editore. Nella raccolta delle varianti darò quindi la preferenza alla lettura di A. Di Lella.
- ⁴⁴ Cf. M. H. Segal, *Ben-Sira in Qumran*, in *Tarbiz*, 33 (1964) 243 ss. L'annuncio della scoperta è stato dato da M. Baillet, in RB, 63 (1956) 54 e in BA, 19 (1956) 81.
- ⁴⁵ Cf. S. Zeitlin, The Ben Sira Scroll from Masada, in JQR, 56 (1966) 185–190;
 J. T. Milik, Un fragment mal placé dans l'édition du Siracide de Masada, in Biblica, 47 (1966), 425 s; J. M. Baumgarten, Some Notes on the Ben Sira Scroll from Masada, in JQR 58 (1968) 323–27.

La versione greca è giunta sotto due forme: una rappresenta la versione del testo originale ebraico, l'altra sembra la versione di una recensione del testo ebraico.

La prima è contenuta nei grandi codici unciali Vaticano (B) 46, Sinaitico (X) 47, Alessandrino (A) 48, nel gruppo dei corsivi 68,155,157, 296,307,308 e nelle edizioni Aldina e Sistina. La seconda è rappresentata in vari gradi dal gruppo dei corsivi 55,70,106,248,253,254 e dal manoscritto usato dal primo correttore (VII sec. d.C.) del codice Sinaitico (X c.a.). Il minuscolo 248 49 è il più rappresentativo.

La seconda forma è riflessa più o meno nella versione latina antica e nella Peshitto, nella siroesaplare e nella complutense ed è alla base delle citazioni di Clemente Alessandrino e di Giovanni Crisostomo. Il suo testo è caratterizzato dal grande numero di aggiunte all'originale: i manoscritti del gruppo 248 hanno circa 150 stichi in più, oltre i 90 conservati nei vari manoscritti della versione latina antica.

Il testo greco è qui riprodotto secondo la recentissima edizione di J. Ziegler, Sapientia Iesu filii Sirach, in Septuaginta. Vetus Testamentum XII/2, Gottinga, 1965.

3) La versione latina

La versione latina è fatta sul greco e su un testo che non era in ottime condizioni come non sono molto buoni i manoscritti latini che sono giunti a noi. Il largo numero di varianti che si notano tra il testo o i testi dei manoscritti e le citazioni negli scritti dei Padri della Chiesa latina ⁵⁰ testi-

- ⁴⁶ C. de Tischendorf, Vetus Testamentum graece iuxta LXX interpretes, Lipsia, 1887, II, 169-212.
- 47 Codex Sinaiticus Petropolitanus et Friderico-Augustanus (H. e K. Lake), Oxford, 1922.
- ⁴⁸ J. E. Grabe, Septuaginta interpretum ... Ex antiquissimo MS. codice Alexandrino, I, Oxford, 1707. Per le edizioni Aldina (= cod. 744), Complutense (= cod. 248), Sistina (= cod. B), di Wechel (= cod. 768), Bos (= Sistina), Grabe (= cod. A), Holmes-Parson (= Sistina), Swete (= cod. B), di Rahlfs e per tutte le altre cf. J. Ziegler, op. cit. 40-53.
- ⁴⁹ J. H. A. Hart, *Ecclesiasticus*. The Greek Text of Codex 248, Cambridge, 1909; cf. M. L. Margolis, Mr. Hart's « Ecclesiasticus », in JQR, 1 (1910) 403–418; R. Smend, in TLZ, 1909, nr. 23, 631–634.
- ⁵⁰ Per i padri africani cf. P. Monceaux, *La Bible latine en Afrique*, in REJ, 42 (1901) 129–176; 43 (1901) 15–49, specialmente p. 48.

moniano l'incertezza del testo conservato. San Girolamo si è astenuto dai ritocchi, almeno da quanto risulta dalla Praefatio in libros Salomonis (PL 29,427-8): Porro in eo libro qui a plerisque Sapientia Salomonis inscribitur et in Ecclesiastico, quem esse Jesu filii Sirach nullus ignorat, calamo temperavi, tantummodo canonicas scripturas vobis emendare desiderans et studium meum certis magis quam dubiis commendare. L'edizione critica del testo latino dell'Ecclesiastico è uscita recentemente e si deve ai Benedettini dell'abbazia di San Girolamo (Roma): Biblia sacra iuxta latinam Vulgatam Versionem ad codicum fidei ... XII. Sapientia Salomonis. Liber Hiesu filii Sirach, Città del Vaticano, 1963 51.

Un'altra versione latina, più recente di quella conservata nella Volgata e con testo molto vicino a quello della edizione Sistina (*Vetus Testamentum iuxta Septuaginta*, Roma, 1857), è stata individuata in tre folii, di cui il primo fu ritrovato da C. Douais ⁵² nei fondi degli archivi dell'alta Garonna, nel 1895; gli altri due da A. Wilmart ⁵³ nella Biblioteca Municipale di Tolosa nel 1921. I frammenti ritrovati comprendono *Eccli.* 21, 20–22,20; 22,27–23,10+24,38–25,11. La grafia risalirebbe al massimo al IX sec. Per D. de Bruyne ⁵⁴ questa versione sarebbe la prova della revisione della Bibbia intrapresa da sant'Agostino.

4) La versione siriaca (Peshitto) 55

Secondo P. de Lagarde e G. Bickell (*Ein alphabetisches Lied Jesus Sirach*' in ZKT, 6 [1882] 319–333, specialmente 330), la versione siriaca ⁵⁶ dell'Ecclesiastico sarebbe stata eseguita sul testo ebraico diretta-

- 52 Une ancienne version latine de l'Ecclésiastique, Parigi, 1895.
- 53 Nouveaux feuillets toulousains de l'Ecclésiastique, in RBén, 40 (1928) 5-48.
- 54 Saint Augustin. Reviseur de la Bible, in Miscellanea Agostiniana, Roma, 1931, II, 578-585.
- 55 Cf. Cl. van Puyvelde, Versions syriaques, in DBS, VIII, 834-883 e R. Smend, Nachträgliches zur Textüberlieferung des syrischen Sirach, in ZAW, 27 (1907) 271-275.
- 56 Una delle due tradizioni è contenuta nella Poliglotta di Londra (Walton) vol.
 IV. Si veda W. D. McHardy, Ben-Ze'eb's Edition of the Peshitta Text of Ecclesiasticus,

⁵¹ Si aggiunga W. Baars, On a Latin Fragment of Sirach, in VT, 15 (1965) 280 s. Studi si troveranno in H. Herkenne, De Veteris latinae Ecclesiastici capitibus I-XLIII una cum notis ex eiusdem libri translationibus aethiopica, armeniaca, copticis, latina altera, syrohexaplari depromptis, Lipsia, 1899; D. de Bruyne, Étude sur le texte latin de l'Ecclésiastique, in RBén, 40 (1928) 5-48; Id., Le prologue, le titre et la finale de l'Ecclésiastique, in ZAW, 47 (1929) 257-263; C. U. Clark, Some Itala Fragments in Verona, in Transactions of the Academy of Arts and Sciences, 15 (1909) 5-18; P. Thilmann, Die lateinische Übersetzung des Buches Sirach, in Archiv für Lexikographie und Grammatik 8 (1893) 511-563; Id., Die europäischen Bestandteile des lateinischen Sirach, ibidem 9 (1894) 247-284; J. Ziegler, op. cit. 13-29.

mente. Essa concorda spesso con l'ebraico contro il greco: non è stata fatta però sul testo originale ma su una recensione dell'ebraico che sarebbe più vicina all'originale di quanto non lo siano gli stessi frammenti ebraici. Ciò rende la Peshitto valida per correggere, dove è necessario, l'ebraico conservato oggi dai frammenti, e la rende indispensabile per i brani in cui manca l'ebraico.

La Peshitto contiene un certo numero di stichi che si trovano o solo in ebraico o in manoscritti isolati greci e nella versione latina antica. In certi casi ha conservato il testo corretto dove l'ebraico e il greco si sono allontanati concordemente. In molti casi la Peshitto non è la traduzione dell'ebraico, ma del greco. Sembra probabile che il traduttore della Peshitto sia stato un cristiano.

I manoscritti della Peshitto sono pieni di errori di trasmissione. R. Smend (op. cit., CXXXVII in nota) ritiene che il primo manoscritto della Peshitto (Cod. Mus. Brit. 12142, vI sec. d.C.) ⁵⁷ contenga dozzine di sviste ripetute dai manoscritti più tardivi. Inoltre la traduzione è superficiale, non accurata, abbonda di parafrasi: secondo lo stesso Smend sono omessi 370 stichi ⁵⁸.

5) La versione siroesaplare

La versione siroesaplare è stata condotta su un manoscritto greco il cui testo era legato molto strettamente al codice minuscolo 253. È di valore considerevole a causa dell'eccellenza di molte sue lezioni, ma ha subito i ritocchi di un correttore. Venti aggiunte al testo dell'Ecclesiastico sono poste sotto asterisco. La versione siroesaplare è contenuta nel *Codex*

in ZAW, 61 (1945-8) 193 s. Per il commento ancora inedito di Iso'dad di Merw (morto verso l'850) cf. J. M. Vosté, *L'oeuvre exégétique de Théodore de Mopsueste*, in RB, 38 (1929) 382-395, 542-554.

57 La seconda tradizione è contenuta in P. A. de Lagarde, Libri Veteris Testamenti apochryphi syriace, Lipsia-Londra, 1861 che è riprodotta in questa edizione manuale.

⁵⁸ Per la tradizione siropalestinese cf. F. Schulthess, Christlich-palästinische Fragmente aus der Omajjaden-Moschee zu Damaskus, in Abhand. d. Kgl. Ges. d. Wiss. zu Göttingen, Philos. hist. Kl., 3 (1905) 39 s.: Eccli. 45,25-46,8; H. Duensing, Christlich-palästinisch-aramäische Texte und Fragmente, Gottinga, 1906, 126: Eccli. 12, 18; 13, 3-4a.7.

Syro-Hexaplaris Ambrosianus photolithographice edidit A. M. Ceriani, in Monumenta sacra et prophana VII, Milano, 1874 ⁵⁹.

6) Le versioni armene 60

Si conservano due versioni armene dell'Ecclesiastico: esse non mancano di suscitare problemi particolari. La prima è stata pubblicata da J. Zohrab 61 in appendice alla sua Bibbia. Omette l'elogio dei padri, omesso ugualmente dai manoscritti latini più antichi, ed ha perciò solo i capitoli 1-43. Dopo 30,24, i cc. si presentano nell'ordine (numerazione di Swete) 30,25-29; 31(34),5-31; 32(35),1-26; 33(36),1-13; 34(31),1-(42); 35(32),1-3;36(33),4-14. La trasposizione dei manoscritti greci è rigettata dalla prima versione armena che comporta alcune aggiunte (ai cc. 17,14; 20,26; 34,15 specialmente) ma, molto più spesso, omette parecchi versetti. Soprattutto il suo testo che, ordinariamente, sembra seguire il greco e talvolta la Peshitto, differisce talvolta e dall'uno e dall'altra. Ne deriva che invece di seguire la fonte greca o siriaca, il traduttore le riassume, condensando su un versetto le idee di diversi altri. Forse questo è il procedimento di quella che è stata la prima versione per parecchi libri della Sacra Scrittura. Non tutti i libri della Bibbia hanno avuto il medesimo traduttore ed è possibile che le norme di traduzione non siano state ovunque identiche.

La seconda versione armena dell'Ecclesiastico, inserita nella Bibbia di Bagratumi 62 secondo un solo manoscritto, segue chiaramente il greco, ma conserva nello stesso tempo elementi della prima versione. Essa omette

⁵⁹ Per il lavoro di Origene cf. E. Nestle, Marginalien und Materialien, Tubinga, 1893, 48–59; E. Klostermann, Analecta zur Septnaginta, Hexapla und Patristik, Lipsia, 1895, 17.26–29; A. Fuchs, Textkritische Untersuchungen zum hebräisch. Ekklesiastikus, in BS, 12,5, Friburgo, 1907; J. Ziegler, Die hexaplarische Bearbeitung des griech. Sirach, in BZ, 4 (1960) 174–185; Id., Die Vokabel-Varianten der O-Rezension im griech. Sirach, in Hebrew and Semitic Studies G. R. Driver, Oxford, 1963, 172–190; Id., op. cit. 57–63. La collazione della siroesaplare con il testo del codice B è stata eseguita da J. H. Hart, op. cit. 73–88. Per la recensione di Luciano cf. J. Ziegler, Die Münchener griech. Sirachhandschrift 493, in Sitzungsberichte der bayer. Akad. der Wiss. Philos.-hist. Kl., Monaco, 1962, 4; Id., Hat Lukian den griech. Sirach rezensiert?, in Biblica, 40 (1959) 210–229; Id., op. cit. 64–69.

⁶⁰ Cf. L. Leloir, in DBS, VI, 812 s; J. Ziegler, op. cit. 33–37; P. Ferhat, Vorläufiger Bericht über die armenischen Übersetzungen des Buches Jesus Sirach, in Theologie und Glaube, 5 (1913) 661–663.

⁶¹ Venezia, 1805, 1-13; IV, 4-40.

⁶² Venezia, 1860, 681-704. Si vedano anche l'edizione della lettera di Geremia e dell'Ecclesiastico. Venezia, 1833; Oskan, Amsterdam, 1666; Dzovagan, *Les anciennes traditions arméniennes du livre de Sirach*, in *Sion*, 11 (1937) 109-114 (in armeno).

i cc. 8; 36; 37; 38(1–14) che si trovavano nella prima versione, ma ne conserva d'altra parte l'aggiunta a 20, 26, l'ordine da 30,24 e finisce con il c. 42. Nel 1927 il p. Ev. E. Durian 63 ha edito, secondo un manoscritto di Gerusalemme, i cc. 45,25–46,6 omessi nelle due Bibbie di Zohrab e di Bagratumi.

7) Le versioni arabe

La versione araba ⁶⁴ è compiuta sul siriaco: cerca di presentare una forma elegante anziché una traduzione fedele ed è piena di parafrasi e sotto alcuni aspetti sembra influenzata dal greco. Secondo W. D. Mc Hardy ⁶⁵, dal manoscritto Huntington 260 risulta che la versione araba ha sofferto nella trasmissione e il testo critico concorderebbe in alcuni luoghi con il siriaco contro il manoscritto di Parigi. Lo studioso israeliano M. Avi–Yonah (in *Antiquity and Survival*, II, 1957, 297) ha dato notizia di una traduzione araba (Sinai Arabic Ms. 155) trovata nel 1956 sul Sinai ⁶⁶; essa è stata fatta sul greco.

8) Altre versioni

Delle traduzioni copte la sahidica è di un certo valore in quanto è basata su un testo legato agli unciali greci ⁶⁷.

- 63 Chapitres nonvellement trouvés de l'ancienne traduction arménienne du livre de Sirach (c. 42,25-46,6), in Sion, 1 (1927) 246-250 (in armeno).
- ⁶⁴ Poliglotta di Londra (Walton); cf. H. Hyvernat, in DB, I, 846-855; G. Graf, Geschichte der christlichen arabischen Literatur, in Studi e testi, 118, Vaticano, 1944, I, 85-195; B. Botte, in DBS, VI, 807-810.
- 65 The Arabic Text of Ecclesiasticns in the Bodleian Ms. Hunt. 260, in JTS, 46 (1945) 39-41.
- 66 A. A. Di Lella, in *Biblica*, 44 (1963) 174 ha dato notizia che R. M. Frank sta pubblicando il manoscritto arabo del Sinai 155.
- 67 Cf. B. Botte, Versions coptes, in DBS, VI, 818-822; J. Ziegler, op. cit. 29 s.; N. Peters, Die sahidisch-koptische Übersetzung des Buches Ecclesiasticus auf ihren wahren Werth für die Textkritik, in BS, III 3. Per la sahidica cf. P. de Lagarde, Aegyptiaca, Gottinga, 1833, 107-206; Id., Mitteilungen, I, Gottinga, 1884, 176-192. Per i frammenti cf. A. Ciasca, Sacrorum Bibliorum fragmenta copto-sahidica Musei Borgiani II, Roma, 1889, 219; E. Amelineau, Fragments de la version thebaine de l'Écriture, Parigi, 1889; Herkenne, op. cit. 24; O. von Lemm, Sahidische Bibelfragmente, in Mélanges asiatiques, 25 (1906). Per la bohairica cf. O. H. E. Burmester, The Bohairic Pericopae of Wisdom and Sirach, in Biblica, 15 (1943) 451-456; 16 (1944) 25-57.141-174.

La versione etiopica ⁶⁸ è caratterizzata dalle molte parafrasi dovute al desiderio di spiegare il significato del greco da cui è tradotta ⁶⁹.

Tutte le edizioni della Bibbia in lingua slava presentano il libro. Per alcuni aspetti si veda S. Graciotti, *La Bibbia paleoboema della Biblioteca di Brera*, Milano, 1964, *passim*.

LA NUMERAZIONE

I capitoli 30–36 dell'Ecclesiastico hanno subìto un riordinamento ⁷⁰ in tutti i manoscritti greci superstiti, compreso il codice 248 ⁷¹, in tutte le traduzioni sorelle, eccettuate la Vetus Latina, la versione armena e la slava. Tra le versioni sorelle, quella araba del Sinai Arabic Ms. 155 ⁷² mantiene l'ordine dei capitoli della tradizione greca ⁷³.

Poiché la siriaca è stata condotta sull'originale ebraico conserva il vero ordine dei capitoli. La versione araba condotta sul siriaco, quella contenuta nella poliglotta di Londra (Walton), contiene ugualmente l'ordine corretto. La Vetus Latina mantiene anch'essa ordine originale dei capitoli perché, secondo H. B. Swete, è stata eseguita su un prearchetipo del testo greco. Anche le due traduzioni armene seguono l'ordine primitivo: la prima sembra seguire il greco e talvolta il siriaco: la seconda è fatta evidentemente sul greco, ma conserva alcuni elementi della prima 74. Perciò la disposizione secondo l'originale dei capitoli nelle due versioni armene è dovuta probabilmente all'influsso del siriaco. La posizione corretta dei capitoli nella versione slava è dovuta molto probabilmente all'influsso

Per l'achmimica cf. U. Bouriant, in Memoires publiés de la mission archéologique sous la direction de M. Maspero I-II, Parigi, 1885, 255.

- ⁶⁸ Cf. B. Botte, *Versions éthiopiennes*, in DBS, VI, 825-829; J. Ziegler, op. cit. 31-33.
- 69 A. Dillmann, Veteris Testamenti aethiopici t. V. Berlino, 1894, 54–117; A. L. Ahlmark, in Le monde oriental, 26–27 (1932–33) 257–304; H. von Ewald, Über eine zweite Sammlung aethiopischer Handschriften in Tübingen, in ZDMG, 1 (1847) 1–43.
 - ⁷⁰ Cf. A. A. Di Lella, in Biblica, 44 (1963) 173-179.
- ⁷¹ Contro J. Hadot, in La Bible, Bibliothèque de la Pléiade, II, Parigi, 1959, 1806;
 M. H. Segal, Sepher ben Sira' ha-šalem, Gerusalemme, 1958, p. 56.
 - 72 Cf. A. A. Di Lella, loc. cit. 174.
- ⁷³ Cf. H. B. Swete, An Introduction to the Old Testament in Greek, Cambridge, 1930, VI-VII e O. F. Fritzsche, in Kurzgefasstes exegetisches Handbuch zu den Apokryphen, 5, Lipsia, 1859, 169 s.
 - 74 Cf. L. Leloir, in DBS, VI, 813.

della Vetus Latina. Difatti la versione slava occasionalmente va d'accordo con la Vetus Latina contro tutti i testimoni greci (R. Smend, op. cit. cxxxv). Da questi fatti si può concludere che alla fine del III sec. o al più tardi nel IV sec. lo spostamento dei capitoli nella tradizione manoscritta greca era ormai completato. Nessun manoscritto greco con l'ordinamento primitivo sembra essere sopravvissuto.

LA DIFFUSIONE

Il libro ha avuto un innegabile successo, almeno se si giudica dalla diffusione piuttosto considerevole che ha ottenuto e dall'influsso indiscutibile che ha esercitato.

I contatti tra il libro dell'Ecclesiastico e la saggezza di Aḥiqar ⁷⁵ sono un capitolo a parte, in quanto l'opera di Aḥiqar dovrebbe essere abbastanza anteriore. Difatti i papiri aramaici di Elefantina (v sec. a.C.) contengono già la storia e una parte della saggezza di Aḥiqar ⁷⁶. Con ogni probabilità quindi l'Ecclesiastico si inserisce in quel corpo di tradizioni sapienziali dell'Asia Anteriore antica e in parte riecheggia motivi già noti non solo alla letteratura ebraica ma anche ad altre opere antiche.

Contatti si riscontrano anche tra il libro di Tobia e l'Ecclesiastico, anzi il libro di Tobia riproduce qualche passo dell'Ecclesiastico. Ma non si può stabilire con sicurezza se il libro di Tobia abbia preso tali passi dall'Ecclesiastico o da qualche opera anteriore a questo. Sono noti infatti i punti di contatto tra il libro di Tobia e la saggezza di Aḥiqar ⁷⁷.

Il ciclo di Enoch ⁷⁸ e i salmi di Salomone ⁷⁹ riflettono ugualmente un influsso dell'Ecclesiastico.

75 Una lista di contatti si può trovare in F. Nau, Histoire et sagesse d'Aḥikar l'assyrien, Parigi, 1909, 60-63.

⁷⁶ Per la bibliografia rimando a F. Vattioni, in *Biblica*, 46 (1965) 215–6 e in *Biblos-Press*, 6 (1965) 70–71.

77 Le coincidenze tra i due libri sono segnalate da R. H. Charles, *The Apocrypha and Pseudepigrapha of the Old Testament*, Oxford, 1913, I, 296 s. Secondo I. Lévi, in REJ, 44 (1902) 293 ss. le citazioni sono fatte dall'ebraico e non dal greco. Per i contatti tra l'Ecclesiastico e la letteratura sapienziale egiziana cf. P. Humbert, *Recherches sur les sources égyptiennes de la littérature sapientiale d'Israel*, Neuchâtel, 1929, 125–144. Le affinità tra l'Ecclesiastico e l'Ecclesiaste e, specialmente, i Proverbi sono molto numerose: si vedano gli studi di H. B. Stevenson, E. G. Bauckmann, J. S. Clemens e F. Vattioni nella lista bibliografica.

⁷⁸ Cf. W. R. Morfil – R. H. Charles, *The Book of the Secrets of Enoch*, Oxford, 1896, 96.

⁷⁹ Cf. E. Ryle - M. R. James, *The Psalms of Solomon*, Cambridge, 1891, LXIII s.

Nonostante la sua diffusione e la sua fortuna, l'Ecclesiastico non è stato riconosciuto dagli Ebrei come libro canonico 80. Sebbene contenga dottrina ortodossa, è posto sul piano degli scritti attribuiti ad altri saggi, quali Ben Tagla' e Ben La'anah e il spr hmrjm dei quali si sa ben poco. La Mishnah, Sanhedrin X, 1 è spiegata dal T. B. Sanhedrin 100 b: « R. Akiba disse: Anche chi legge libri esterni (non canonici) ecc. Un Tannaita pensò: Ciò significa i libri dei Sadducei (variante Minim). R. Joseph disse: È anche proibito leggere il libro di Ben Sira. Abaye gli disse: Perché così? Diremo perché c'è scritto ... ».

Il T. G. Sanhedrin 28 a invece commenta: « R. Akiba aggiunge: Chi legge i libri esterni come il libro di Ben Sira e di Ben La'anah ». Eccle. R. 12,12 afferma: « ... perché chiunque porta in casa sua più di 22 libri introduce nella sua casa confusione, come per esempio il libro di Ben Sira e il libro di Ben Tagla' ». R. Joseph 81 afferma: « Anche il libro di Ben Sira è unito ai libri dei Minim e non è permesso leggerlo, perché anche se non corrompe la fede occupa parte del suo (?) tempo con le sue storie varie in cui non c'è vantaggio ».

Sebbene il libro non sia mai entrato nel canone dei libri ebraici, Talmud 82, Targum 83, midrash, scrittori medioevali ebraici 84 hanno

80 Cf. A.Geiger, Warum gehört das Buch Sirach zu den Apokryphen?, in ZDMG, 12 (1858) 536-543; J. P. van Kasteren, Le canon juif vers le commencement de notre ère, in RB, 5 (1896) 408-415.575-594. Sulla identificazione di Ben Tagla' e di Ben La'anah cf. A. C. Sundberg, op. cit. 118. Anche M. Haran, Problems of the Canonization of Scripture, in Tarbiz, 25 (1956) 245-271 ha trattato il problema del posto di Ben Sira nel canone e ha citato Tosefta Jadajim 11,13 dove il libro non è ammesso nel canone (cf. Sanhedrin 100 b; T. G. Sanhedrin X, 1).

81 Per il testo cf. S. Schechter, in JQR, 12 (1900) 461. Si veda la distinzione fatta da R. Joseph. Anche Tosephta *Jadajim* II, 13 (cf. G. F. Moore, *Judaism in the First Centuries of the Christian Era*, I, Cambridge, 1927, 86 s.) scrive: «I vangeli e i libri degli eretici non sono Sacra Scrittura; i libri del figlio di Sirach e tutti i libri che sono stati scritti da questo tempo non sono Sacra Scrittura».

82 Cf. S. Schechter, *The Quotations from Ecclesiasticus in Rabbinic Literature*, in JQR, 3 (1891) 682–706; A. E. Cowley – A. Neubauer, op. cit., xix-xxx. Si veda la polemica sul Talmud in D. S. Margoliouth, *The Date of the Talmud and the Cairene Ecclesiasticus*, in ET, 11 (1899–900 s.) 427–429; W. Bacher, *The Date of the Composition of the Talmud*, ibidem, 520–521; Id., *The Date of the Talmud*, ibidem, 12 (1900 – sd) 95 s.; J. A. Selbie, *The Sirach Controversy*, ibidem, 11 (1899–900 s.) 127 s. 446 s. 494.550 s. Si aggiunga per la conoscenza dei contatti tra il Talmud e l'Ecclesiastico S. Liebermann, *Ben-Sira à la lumière de Jeroushalmi*, in REJ, 97 (1934) 50–57.

83 Cf. I. Lévi, in REJ, 44 (1902) 292 s.

⁸⁴ Per la questione di Saadia cf. D. S. Margoliouth, *The Sefer Ha-Galuy*, in JQR, 12 (1899–900) 502–531; Id., *The Sefer Ha-Galuy*, in ET, 11 (1899–900) 521 s.; A. Harkavy, *The Fragment of the «Sefer Ha-Galuy»*, in JQR, 12 (1891–92) 532–554;

citato passi e li hanno attribuiti a Ben Sira o mostrano tracce decise della sua influenza. Anche la liturgia ebraica 85 conserva reminiscenze dell'Ecclesiastico: si leggano le famose diciotto preghiere. Nel Talmud tuttavia l'Ecclesiastico è citato almeno una volta con la formula « è scritto » (Berakot 48 a) usata per i libri canonici.

Rapporti tra l'Ecclesiastico e i testi di Qumran sono stati segnalati e sottolineati con una certa frequenza 86.

Nel Nuovo Testamento citazioni dell'Ecclesiastico devono essere ricercate soprattutto nella lettera di san Giacomo 87, nel vangelo di san Matteo 88, in quello di san Luca 89 e nella lettera agli Ebrei (2,2 = Eccli. 25,3). Si tratta tuttavia di citazioni in cui non viene mai segnalato l'autore o il libro da cui viene tolto il testo.

Per quanto riguarda i padri della Chiesa o gli autori cristiani in genere Eccli. 4,31 è citato dalla Didaché 4,5 (μὴ γίνου πρὸς μὲν τὸ λαβεῖν ἐπτείνων τὰς χεῖρας, πρὸς δὲ τὸ δοῦναι συσπῶν) 90 e dalla lettera di Barnaba 19,9 dove è seguito immediatamente dalla citazione di brani di libri canonici. Anche in questi due casi non si fa mai menzione dell'autore né del libro.

Nel mondo cristiano, a differenza di quello ebraico dove non ci sono tentennamenti, l'Ecclesiastico assurge a una grande importanza: da libro utile qual era presso gli Ebrei, diventa in qualche comunità cristiana

W. Bacher, The Sefer Ha-Galuy of Saadya, in ET, 11 (1899-900) 454-458; Id., Professor Margoliouth and the Sefer Ha-Galuy, ibidem.

85 Si veda C. Roth, Ecclesiasticus in the Synagogue Service, in JBL, 71 (1952) 171-178.

86 Per limitarmi agli studi specifici, rimando a J. Trinquet, Les liens « sadocites » de l'écrit de Damas, des manuscrits de la Mer Morte et de l'Ecclésiastique, in VT, 1 (1951) 287-292; J. Carmignac, Les rapports entre l'Ecclésiastique et Qumran, in RQ, 3 (1961) 209-18; Id., in VT, 5 (1955) 346.352.353; M. R. Lehmann, Ben Sira and the Qumran Literature, in RQ, 3 (1961) 103-116; Id., « Yom Kippur » in Qumran, ibidem, 117-124; L. Scazzocchio, Ecclesiastico, Tobia, Sapienza di Salomone alla luce dei testi di Qumran, in RSO, 37 (1962) 199-209; H. German, Jesus ben Siras Dankgebet und die Hodayot, in TZ, 9 (1963) 81-87; J. Priest, Ben Sira 45,25 in the Light of the Qumran Literature, in RQ, 5 (1964) s) 106-118.

87 Un elenco piuttosto completo si può trovare in J. B. Mayor, *The Epistle of St. James*, Londra, 1892, LXXIII-LXXV.

88 Mt. 6,14 = Eccli. 28,2; Mt. 6,19 = Eccli. 29,12; Mt.16,27 = Eccli. 32,24. Un elenco più esteso di contatti tra l'Ecclesiastico e il Nuovo Testamento è stato compilato da A. C. Sundberg, op. cit., 54–55.

89 Lc. 1,17 = *Eccli*. 48,10; cf. P. Winter, in NTS, 1 (1954) 114 s.; Lc. 10,7 = *Eccli*. 29,24. Si vedano anche Lc. 12,15 s. ed *Eccli*. 31,3.

90 La versione latina: Noli esse ad accipiendum extendens manum, et ad reddendum subtrahens. Un altro contatto è stato sottolineato da P. W. Skehan, Didache 1,6 and Sirach 12,1, in Biblica, 44 (1963) 533-536.

discusso dal punto di vista della canonicità e infine viene inserito pacificamente nel canone dei libri ammessi. Anzi molto spesso gli autori cristiani che negano all'Ecclesiastico un posto nel canone, nei loro scritti lo citano come un libro canonico e con le formule introduttorie che vengono usate per i libri canonici.

Melitone di Sardi, ricordato da Eusebio, *Hist. Eccl.* IV, 26, parla dei libri del canone ebraico come dei soli che possono essere considerati canonici, quindi esclude praticamente l'Ecclesiastico.

Clemente Alessandrino ⁹¹ cita molto spesso (sessanta volte secondo J.H.A. Hart, op. cit. 321, circa ottanta versetti) l'Ecclesiastico con le formule introduttorie, oltre quelle già indicate ⁹² φησίν (Ped. I, 8; II, 2; 7; 9 ή γραφὴ λέγει (Ped. III, 3.), τῆς γραφῆς ἄδέ που λεγούσης (Ped. I. 8), φησιν ἡ γραφή (Ped. II, 8; III, 3) ecc. Quindi Clemente sembra considerare come Sacra Scrittura i brani dell'Ecclesiastico. Non si deve comunque trascurare il fatto che Eusebio, Hist. Eccl. VI, 13 ⁹³ scriva: κέχρηται δ'ἐν αὐτοῖς καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν ἀντιλεγομένων γραφῶν μαρτυρίαις, τῆς τε λεγομένης Σολομῶνος Σοφίας καὶ τῆς Ἰησοῦ τοῦ Σιραχ...

Secondo Eusebio, Hist. Eccl. VI, 25, Origene prende in esame solo i libri del canone ebraico. Tuttavia nel De principiis II, 95 (PG 11, 222) cita Eccli. 43,22 in questo modo: Boreas autem ventus in Scripturis sanctis frigidus designatur, sicut scriptum est in Sapienti: Frigidus ventus Boreas. In Contra Celsum VII, 12 (PG 11,1437) riferisce Eccli. 21,18 come Scritture divine: ὅτι καὶ οἱ Βουλόμενοι κατὰ τὰς θείας ζῆν Γραφᾶς, καὶ ἐπιστάμενοι, Γνῶσις ἀσυνέτον ἀδιεξέστατοι λόγοι.

Metodio usa l'Ecclesiastico senza distinzioni di sorta: in *Symposium* I, 3 cita *Eccli*. 18,30 e 19,2 con la formula $\varphi\eta\sigma i$; 23,1.5.6 (ibidem). In *Ex libris adversum Porphyrium* 9 introduce *Eccli*. 1,2 in questa maniera:

⁹¹ Cf. B. Bendtsen, Specimen exercitationum criticarum in Veteris Testamenti Libros Apocryphos e scriptis patrum et antiquis versionibus, Gottinga, 1879, 12–50; O. Stählin, Clemens Alexandrinus und die Septuaginta, Norimberga, 1901, 46–58; J. H. A. Hart, op. cit. 321–345; A. Eberharter, Die Ekklesiastikuszitate, in, TQ, 93 (1911) 1–22; Id., The Text of Ecclesiasticus in the Quotations of Clement of Alexandria and Saint Cyprian, in Biblica, 7 (1926) 79–83; A. Vaccari, Dove sta scritto che Dio «strangola i propri figli»?, in Scritti di erudizione e di filologia, Roma, 1958, II, 7–11; J. Ziegler, Zu ἐνεφυσίωσεν und jngulavit im Sirach–Zitat 4, 11 (12) bei Clemens von Alexandrien und Tertullian, in BZ, 8 (1964) 277–80; J. Bauer, in BZ, 9 (1965) 89–91.

⁹² Cf. p. 4.

⁹³ Riferisco la traduzione di Rufino: utitur sane exemplis etjam ex his libris, qui a nonnullis minime recipiendi videntur, id est ex Sapientia quae dicitur Salomonis, et ex Sapientia Sirac. Ho preso il testo da Ensebius Werke, II, Die Kirchengeschichte, in Die griechischen christlichen Schriftsteller der ersten Jahrhmderte, Lipsia, 1908, II, 549.

πῶς φησιν ή ἐν τῷ Σειρὰχ σοφία «ἄμμον θαλασσῶν καὶ στάγονας ὑετοῦ καὶ ἡμερας αἰῶνος τίς ἐξαριθμήσει;»

Eusebio riferisce il canone dei libri ebraici secondo Giuseppe Flavio, Melitone di Sardi e Origene e, come si è visto, pone la Sapienza di Salomone e l'Ecclesiastico tra i libri controversi.

Atanasio, *Epist. fest.* 39, nella lista del canone esclude l'Ecclesiastico ma lo menziona, come si è visto, tra gli apocrifi. Nell'*Oratio II contra Arianos* 4 (PG 26,153) cita *Eccli.* 24,12 dopo Ebr. 3,2; nel c. 79 (PG 26,313) cita *Eccli.* 1,10 in questo modo: ὥσπερ οὖν καὶ ὁ τοῦ Σιραχ φησιν 'Εξέχεεν αὐτὴν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ μετὰ πάσης σαρκὸς κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ, καὶ ἐχορήγησεν αὐτὴν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Cirillo di Gerusalemme secondo alcuni nelle letture catechetiche (PG 33,541) cita il $\gamma\tilde{\eta}$ καὶ $\sigma\pio\delta\delta\varsigma$ di *Eccli*. 10,9; 17,32; 40,3 anche se il riferimento può essere fatto a Gen. 18,27.

Gregorio Nazianzeno segue Atanasio nella lista dei libri canonici, sebbene presenti qualche particolarità.

Epifanio, Panarion 76 (PG 42,561) pone nel canone le saggezze di Salomone e del figlio di Sirach (ἔν τε ταῖς Σοφίας, Σολομῶν τός τέ φημι καὶ νἱοῦ Σιράχ). Nel De mensuris et de ponderibus 4 (PG 43,243) chiama utili Sapienza ed Ecclesiastico, ma non da mettere nel canone delle Scritture: αἱ γὰρ στιχήρεις δύο Βίβλοι, ἥτε τοῦ Σολομῶντος, ἡ Πανάρετος λεγομένη, καὶ ἡ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ νἱοῦ Σιράχ, ἐκγόνον δὲ τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ καὶ τὴν Σοφίαν Ἐβραϊστὶ γράψαντος, ἡν ὁ ἔγκονος αὐτοῦ Ἰησοῦς ἑρμηνεύσας Ελληνιστὶ ἔγραψε καὶ αὖται χρήσιμοι μέν εἰσι καὶ ἀφέλιμοι, ἀλλ'εἰς ἀριθμὸν ἐητῶν οὐκ ἀναφέρονται.

Nel c. 23 della stessa opera (PG 43,280) menziona solo i libri del canone ebraico ⁹⁴.

Giovanni Crisostomo, Synopsis Scripturae Sacrae (PG 56,316) pone l'Ecclesiastico tra i libri utili per i consigli morali insieme con i Proverbi, l'Ecclesiaste e il Cantico dei Cantici: τὸ δὲ συμβουλευτικὸν, ὡς αἴ τε Παροιμίαι, καὶ ἡ τοῦ Σειρὰχ Σοφία, καὶ ὁ Ἐκκλησιαστὴς, καὶ τὰ "Ασματα τῶν ἀσμάτων. Più oltre dedica al libro un breve riassunto (PG 56,375 s.).

Giovanni Damasceno, *De fide orthodox*. 4,17 cit., considera Sapienza ed Ecclesiastico come libri eccellenti e buoni ma non da catalogare tra i libri del canone. Le sue notizie hanno un contatto con quelle di Epifanio, *De mensuris et de ponderibus* 4 cit.

I deuterocanonici sono entrati progressivamente nel canone della

⁹⁴ Secondo A. C. Sundberg, op. cit. 144 la Sapienza e l'Ecclesiastico vi sono catalogati.

chiesa sira ⁹⁵ e gli esponenti di quella comunità mantengono praticamente l'atteggiamento di Giovanni Crisostomo. Afraate cita Giuditta, Baruc, le parti deuterocanoniche di Daniele e, forse, l'Ecclesiastico; Efrem li cita tutti meno Tobia e Giuditta. Il catalogo o la sticometria del Sinai (350–400 d.C.) conosce almeno cinque deuterocanonici, e cioè 1–2 Maccabei, Giuditta, Ecclesiastico e Sapienza; cf. A. S. Lewis, Catalogue of the Syriac Mss in the Convent of S. Catherine on Mount Sinai, I, Londra, 1894, 11–14. Le uniche voci discordi sono rappresentate dalle Costituzioni apostoliche VIII, 85 ⁹⁶ che raccomandano la saggezza di Sirach per l'istruzione dei giovani (καὶ ἔξωθεν προσιστορείσθω μανθάνειν ὑμῶν τοὺς νέους τὰς Σοφίας τοῦ πολυμαθοῦς Σιράχ = et extra vobis commemoretur, ut iuvenes vestri discant Sapientias multiscii Sirach) e da Teodoro di Mopsuestia ⁹⁷. Ma nella letteratura siriaca non si trova traccia di alcuna controversia

95 Cf. B. F. Wescott, The Bible in the Church, Londra, 1872, 174; Cl. van Puyvelde, in DBS VI, 836.

96 Per il testo ho consultato F. X. Fonk, Didascalia et Constitutiones Apostolorum, Paderborn, I, 1905 che rimanda ad Atanasio, Epist. Fest. 38.

97 La Collatio IV, n. 63 del concilio II di Costantinopoli (553) tra l'altro accusa Teodoro di Mopsuestia di negare l'ispirazione divina di Giobbe, dei Proverbi ecc.: His quae pro doctrina hominum scripta sunt, et Salomonis libri connumerandi sunt, id est, Proverbia et Ecclesiastica (al. Ecclesiaste) quae ipse ex sua persona ad aliorum utilitatem composuit ... [cf. J. M. Vosté, in RB 38 (1929) 389]. Išo'dad di Merw scrive: « Eusebio di Cesarea e altri dicono che queste tre lettere (Giac. Giov., Piet.) sono veramente degli apostoli, altri invece lo negano assolutamente perché le loro parole non concordano con quelle degli apostoli. Teodoro nemmeno le menziona in qualche luogo e non le cita in nessuna delle sue opere mentre lo vediamo citare non solo i libri scritti dallo Spirito Santo, ma anche il libro di Giobbe, la grande Sapienza e il Siracida, che sono stati scritti con scienza umana » [cf. J. M. Vosté, in RB, 38 (1929) 390]. Merita di essere riprodotto un brano di Išo'dad: « Anche Bar Sira volle imitare Salomone nel suo discorso, e lo riempì di molte figure, di personificazioni, di finzioni poetiche e di allegorie, sebbene il suo stile sia più semplice di quello di Salomone che scrisse con una prudenza consumata. Poiché questi (= Bar Sira) non ricevette grazia di parlare come Salomone, ma compose quest'opera con la saggezza naturale e la scienza acquisita con lo studio. Compose i suoi discorsi in versi come Salomone per renderli più graditi agli uomini. Raffigurò anche la saggezza e la follia con due donne. E come gli scultori rappresentano abitualmente l'avarizia e la giustizia sotto la figura di donne che pongono accanto ai giudici, l'avarizia che inghiotte i denari, l'altra munita di una bilancia che pesa gli oggetti con giustizia; così i saggi paragonano la saggezza e la follia a donne. Ben Sira visse al tempo in cui Tolomeo Filadelfo regnava sull'Egitto e sulla Siria: sembra che abbia vissuto un po' prima dei Maccabei e sia morto nel loro tempo; perciò non ne menziona nessuno. È figlio di Šem'on, figlio di Netania, figlio di Honaia. Ora Šem'on era fratello di Eli'azar nei cui giorni i libri santi furono tradotti in Egitto dall'ebraico in greco. Alcuni riferiscono che è il padre di Bar Sira che prese nostro Signore nelle sue braccia al tempio, e che visse per duecentosedici anni » [cf. J. M. Vosté, in RB, 38 (1929) 394-5].

sugli ὁμολογούμενα e gli ἀντιλέγομενα; cf. J. P. van Kasteren, De Canon des Oudens Verbonds bij de Syrische christenen, in Studiën. Tijdschrift voor godsdienst, wetenschap en letteren, 70 (1908) 385–403.520–538. Nel sec. IX i Nestoriani dividono la Bibbia in quattro sezioni: nella terza o nel liber sessionum è compreso anche l'Ecclesiastico.

Nel mondo occidentale cristiano Clemente Romano nella lettera agli abitanti di Corinto 59,3 ha forse solo una reminiscenza, che altri cataloga diversamente, di *Eccli*. 16,18.

Tertulliano 98 cita l'Ecclesiastico con la formula introduttoria usuale per i libri canonici. In Scorpiace 7,1, dopo l'attribuzione a Salomone già citata, afferma: Sophia, inquit, iugulavit filios suos che riferirebbe Eccli. 4,11 99. In De exhortatione castitatis 2,3 riferisce Eccli. 15,17.18: sicut scriptum est: Ecce posui ante te bonum et malum: gustasti enim de agnitionis arbore. Lo stesso brano è citato in De monogamia 14,7: Ecce, inquit, posui ante te bonum et malum.

Cipriano 100 presenta numerose citazioni dell'Ecclesiastico: alcune sono state riferite. Si ricordi soprattutto l'epistola 3,2 dove si riferisce Eccli. 3,2. Nell'epistola 13,2 si cita Eccli. 11,30 con questa formula introduttoria usata anche da Tertulliano: cum scriptum sit: ante mortem ne laudes hominem quemquam. Nell'epistola 59,15 per Eccli. 16,1.2 si ricorre a questa introduzione: sicut locutus est Dominus per prophetam dicens: fili, ne iocunderis in filiis impiis, si multiplicentur tibi, cum non fuerit timor Dei in ipsis. Nell'epistola 71,2 per Eccli. 31(34),30 la formula introduttoria non è molto diversa da quella usata per Eccli. 11,30: considerantes scriptum esse: qui baptizatur a mortuo, quid proficit lavatione eius? De mortalitate 9 per Eccli. 2,1.4.5 manifesta attraverso la frase di introduzione qual è il pensiero di Cipriano: decet et praemonet scriptura divina dicens: accedens ad servitutem Dei sta in iustitia et timore et praepara animam tuam ad temptationem. De mortalitate 13 ripete una formula già incontrata e in Tertulliano e in Cipriano introducendo Eccli. 27,5: sicut scriptum est: vasa figuli probat fornax et homines iustos temptatio tribulationis. Tale formula ritorna in De bono patientiae 17 per Eccli. 2,4 s: sicut scriptum est: in dolore sustine et in humilitate tua patientiam habe, quoniam in igne probatur aurum et argentum. Uguale la presentazione che di Eccli. 2,4.5 fa de laude martyrii 16: scriptum est et legimus ... De catholicae Ecclesiae unitate 19 per Eccli. 28,24: sicut scriptum est: saepi aures tuas spinis et

⁹⁸ Per la discussione rimando alla bibliografia citata a p. 25, n. 91 per Clemente Alessandrino.

⁹⁹ Il richiamo di *Eccli*. 44 è segnalato per *Carmen adversus Marcionem* 3,14. 100 Per la discussione si veda la bibliografia citata per Clemente di Alessandria a p. 25, n. 91.

noli audire linguam nequam. De aleatoribus 2 introduce Eccli. 32(35),1: et alia scriptura dicit: rectorem te petierunt, noli extolli: esto illis quasi unus ex ipsis: curam illorum habe et sic conside.

Dalle formule usate da Cipriano risulta che il padre della Chiesa africano non ha avuto dubbi sulla canonicità dell'Ecclesiastico; anzi la questione non sembra nemmeno affiorare.

Optatus Milevitanus III, 3 cita *Eccli*. 3,33 con la formula usuale per i libri biblici: denique sic scriptum est: quemadmodum aqua extinguit ignem, sic eleemosyna extinguit peccatum (CSEL 27,65).

Ilario da Poitiers, *Tractatus ix super Psalmos* (CSEL 22,13), riferisce il canone ebraico ed esclude l'Ecclesiastico. *In Psalm*. LXVI, 9 (CSEL 22,276) cita: et per Salomonem initium sapientiae timor domini est che potrebbe essere anche Prov. 1,7.

Filastrio da Brescia ¹⁰¹, Liber de haeresibus 60, si limita all'esposizione del canone dell'Antico Testamento. Nel c. 26 forse allude a Eccli. 15,14: quia arbitrii sui est omnis homo, quod velit ut eligat facere permittente Deo. Nel c. 28 attribuisce ai Proclianiti e agli Hermeoniti: Hi sapientia libri utuntur Sirach illius qui scripsit post Salomonem, id est post multa tempora, librum unum sapientiae.

L'atteggiamento di Rufino, Comment. in Symbol. Apostol. 36-38 è già stato presentato: ha dato una lista di libri che ripete il canone ebraico, considera l'Ecclesiastico tra i libri utili ma non canonici.

Girolamo 102 è stato il primo che ha tentato di risolvere il problema della differenza tra libri canonici e i cosiddetti deuterocanonici per i cattolici o apocrifi per i protestanti e per gli scrittori cristiani antichi. Tale

101 Cf. D. Portarena, Doctrina Scripturistica S. Filastrii Brixiensis episcopi et textus biblicus ab eo adhibitus, Roma, 1946, 11.

102 Cf. H. H. Howorth, The Influence of St. Jerome on the Canon of Western Church, in JTS, 10 (1909) 481–496; 11 (1910) 321–347; 13 (1912) 1–18. Al concilio romano tenuto sotto Damaso (382) dopo i libri di Salomone (Proverbi, Ecclesiaste, Cantico dei Cantici) e prima dei profeti (11.20–21) si trovano: item sapientia liber I ecclesiasticus liber I; cf. C. H. Turner, Latin Lists of the Canonical Book, in JTS, (1900) 554–560 e H. H. Howorth, The Decretal of Damasus, in JTS, 14 (1913) 321–327. L'Ecclesiastico appare nella lista sticometrica di Freisingen dopo i Proverbi e prima del Cantico dei Cantici (l. 41: sapientia Sirac habet versus numero II DCV) e in quella del Vaticanus Reginae (199 fol. 84a) dopo la Sapienza e prima di Giobb2 (l. 58: Sapientia Hiesu filii Sirach numero versuum II DCC); cf. C. H. Turner, in JTS, 2 (1901) 240–41. Per la presenza dell'Ecclesiastico nelle sticometrie del Barberini III, 36 e di Nicephorus cf. C. H. Turner, ibidem 248. L'Ecclesiastico però non figura nella lista pubblicata da J. P. Audet, A Hebrew-Aramaic List of Books of the Old Testament in Greek Transcription, in JTS, 1 (1950) 135–154. Per le liste è sempre utile H. B. Swete, op. cit. 1914, 197–230.

tentativo appare nel Prologus galeatus 103: Hic prologus Scripturarum quasi galeatum principium omnibus libris quos de Hebraeo vertimus in Latinum convenire potest, ut scire valeamus, quidquid extra hos est inter apocrypha esse ponendum. Igitur Sapientia, quae vulgo Salomonis inscribitur, et Iesu filii Sirach liber, et Iudit, et Tobias, et Pastor non sunt in Canone». A proposito dei libri della Sapienza e dell'Ecclesiastico, nella prefazione ai libri di Salomone citata Girolamo scrive: Sicut ergo Iudith, et Tobi, et Macchabaeorum libros legit quidem Ecclesia, sed inter canonicas Scripturas non recipit; sic et haec duo volumina legat ad aedificationem plebis, non ad auctoritatem ecclesiasticorum dogmatum confirmandam.

Tale atteggiamento di Girolamo non appare costante: basta infatti scorrere le opere del dottore di Stridone per convincersi che la questione praticamente si risolveva in modo diverso. Girolamo infatti, a proposito di Eccli. 1,2.3, usa la formula scriptum est 104 (in Ezechielem XLIII, Vallarsi V, 526): Scriptum est: Abyssum et sapientiam quis investigabit?; per Eccli. 1,3 usa inquit 105 (Liber Didymi, Vallarsi II, 117), introduce Eccli. 1,7 con l'espressione unde Scriptura dicit (Ad Demetriadem, Vallarsi XI, 23). Nell'epistola 148 (Vallarsi I, 1098) prepara Eccli. 3,20 quasi allo stesso modo: Propter quod Scriptura dicit 106. Nell'epistola 66 per Eccli. 3,33 si incontra sciens scriptum: Sicut aqua extinguit ignem, ita eleemosyna peccatum (Vallarsi I, 497). Per Eccli. 4,25 (De observatione vigiliarum, Vallarsi XI, 223) si legge: Merito ergo Scriptura in Proverbiis ingerit. Il medesimo testo nell'epistola 158 (Vallarsi I, 1098) è riferito con la formula: Vetus Scripturae celebrata sententia est. Eccli. 6,6 è introdotto (In Isaiam III, Vallarsi IV, 50): unde et illud in nostris libris legimus. Eccli. 6,7 ha la formula unde dicitur 107 (In Michaeam VII, Vallarsi VI, 517). Eccli. 7,9

103 Cf. I. Cecchetti, S. Girolamo e il suo « Prologus galeatus » (Alle origini della Volgata), in Lateranum, 29–30 (1963-4) 77–114. Per le mie riserve di fondo cf. Biblos-Press, 5 (1964) 151.

104 Ad amicum aegrotum (Vallarsi XI, 41; In Isaiam LXV (Vallarsi IV, 788): iuxta illud quod scriptum est per Eccli. 11,25.27; Hortatur militem saeculi (Vallarsi XI, 196) per Eccli. 31,5.6: Scriptum est autem; In Ezechielem XVIII (Vallarsi V, 207) per Eccli. 32,1: de quibus scriptum est; ibidem XLV (Vallarsi V, 561) per Eccli. 32,1: nec meminerunt scriptum.

105 De septem ordinibus Ecclesiae (Vallarsi XI, 116) per Eccli. 4,13: Neminem, inquit, nt scriptum est, diligit Deus, nisi eum cum sapientia habitat, ac nullum laedit; cf. In Isaiam XXXVII (Vallarsi IV, 458).

106 In Ezechielem homilia IX (Vallarsi V, 962) per Eccli. 10,9: Quid enim ait Scriptura ...; ad Oceanum (Vallarsi XI, 266 per Eccli. 21,29: cum alibi dicat Scriptura: Vir autem sapiens tacitus ridebit; Epistola 148 (Vallarsi I, 1097): unde Scriptura dicit; Epistola 148 (Vallarsi I, 1096) per Eccli. 28,28: Noli, inquit Scriptura ...

107 In Ezechielem XXXIX (Vallarsi V, 451) per Eccli. 10,8; In Jeremiam homilia IX (Vallarsi V, 833) per Eccli. 16, 22.

è introdotto (Ad Galatas V: PL 26, 448). L'introduzione a Eccli. 11,30 (In Isaiam III, Vallarsi IV, 448): dicente Scriptura sancta: Ne beatum dicas quemquam hominem ante mortem. Nell'epistola 118 (Vallarsi I, 786) si introduce Eccli. 22,6: Divina Scriptura loquitur: Musica in luctu, intempestiva narratio. Per Eccli. 22,11 si ha questa formula introduttoria (In Jeremiam XXIX, Vallarsi IV, 1040): iuxta illud quod scriptum proferunt: Mors viro requies. Per Eccli. 25,12 (nel prologo al libro XVI In Isaiam, Vallarsi IV, 665 s) si trova questa introduzione: nimirum hoc illud est quod aliis verbis Propheta demonstrat: Beatus qui in aures loquitur audientium. Per Eccli. 27,6 (Ad amicum aegrotum, Vallarsi XI, 48) la formula introduttoria: quod Scriptura divina testatur et probat: Vasa, inquit, figuli probat fornax, et homines justos tentatio tribulationis. Le varie formule introduttorie usate da Girolamo lasciano intravvedere una convinzione diversa da quella teorizzata e nel Prologus galeatus e nella prefazione ai libri di Salomone.

La testimonianza di Agostino non lascia dubbi: in De doctrina christiana II, 8 afferma: Nam illi duo libri, unus qui Sapientia et alius qui Ecclesiasticus inscribitur de quadam similitudine Salomonis esse dicuntur: nam Iesus filius Sirach eos scripsisse constantissime perhibetur, qui tamen quoniam in auctoritatem recipi meruerunt, inter Propheticos numerandi sunt. In Speculum 22 (alla fine) non accenna alla questione della canonicità: Nunc iam de libro, qui Ecclesiasticus dicitur, ponenda sunt quae videntur. de quo hic etiam ea dixisse deputer que de Proverbiorum libro sum praelocutus, quamvis in isto Ecclesiastico plura repperi huic operi necessaria (CSEL 12, III, 1, p. 116). Nello Speculum 23 Agostino tratta l'Ecclesiastico come i libri canonici e cita numerosi brani mentre nello Pseudo-speculum cita quasi ogni capitolo dell'Ecclesiastico.

Giovanni Cassiano, Conlationes 21,29.4 cita Eccli. 1,24 (LXX): abominatio enim peccatori religio: in Institutiones 4,38 riferisce Eccli. 2,1: Quapropter secundum scripturae sententiam egressus ad serviendum domino sta in timore Dei, et praepara animam tuam ... In Conl. 7,25.3 espone Eccli. 2,5 dopo Prov. 17,3 (LXX); ibidem 20,8.2 fa conoscere Eccli. 3,33; ibidem 6,16.2 presenta Eccli. 11,30 in questo modo: ideoque dicitur: ne beatifices hominem ante exitum suum. Ibidem 14,16.4 mostra Eccli. 15,9: ex ore enim peccatoris non est pulchra laudatio; ibidem 2,13.1 fa trovare Eccli. 25,5; ibidem 6,9.4 introduce Eccli. 27,2 in questo modo: ita dicitur: stultus autem sicut luna muatabitur; ibidem 9,34.2 propone Eccli. 29,5; ibidem 14,16.8 fa ricorso a Eccli. 32, 20. In Inst. 10, 20.21.4. usa Eccli. 33,29; in Conl. 9,23.1 si serve di Eccli. 34,11; ibidem 23,3.2 invece di Eccli. 39,16. Nella produzione di questo scrittore che è ricorso a formule introduttorie uguali a quelle impiegate per i brani protocanonici non si avverte

il problema della distinzione tra deutero e protocanonici. D'altronde al tempo di Giovanni Cassiano, nella Chiesa latina, i libri deuterocanonici non vengono distinti dagli altri.

Per raggiungere il più possibile la completezza giova ricordare che, secondo molti, il codice o canone o frammento di Muratori ricorda l'Ecclesiastico con le parole et sapientia ab amicis Salomonis in honorem ipsius scripta 108.

Le costituzioni apostoliche VI, 14.15 citano *Eccli*. 25,26 con le formule solite per la Scrittura: « ἀπότεμνε » γὰο « αὐτήν », φησίν, « ἀπὸ τῶν σαρχῶν σου ». Ugualmente si dica per *Eccli*. 5,7 (VI,16): « μὴ ἀναβάλλου » γάο, φησίν, « ἐπιστρέψαι πρὸς χύριον οὐ γὰο οἶδας, τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα ». La stessa opera (II, 57) tuttavia non menziona i deuterocanonici.

Il concilio di Ippona ¹⁰⁹ (8 Ottobre 393), canone 36, conosce Salomonis libri quinque e gli altri deuterocanonici. Anche la lettera Ad Exsuperium Episc. Tolosanum (20 Febbraio 405) parla di Salomonis libri V ¹¹⁰. Il concilio di Cartagine (397), cui partecipava Agostino, nel canone 47 tra le Scritture canoniche enumera Salomonis libri quinque ¹¹¹. Il concilio di Cartagine del 419 ha confermato la posizione del precedente.

¹⁰⁸ Enchiridion biblicum, Napoli, 1961, nr. 6, p. 3.

¹⁰⁹ Enchiridion biblicum, nr. 16, p. 9.

¹¹⁰ Enchiridion biblicum, nr. 21, p. 10. L'Ecclesiastico manca nella lista del concilio di Laodicea (360), ibidem nr. 12, p. 6.

¹¹¹ Ho sotto mano l'edizione di N. Coletti, Sacrosancta Concilia, II.

BIBLIOGRAFIA

Le opere fondamentali di insieme sono da attribuire a I. Lévi (1898–1901), R. Smend (1906), W. O. E. Oesterley (1912), N. Peters (1913), Duesberg e Fransen (1967). Per evitare prolissità non ripeto quasi mai i lavori già citati nell'introduzione.

- B. Alfrink, Het Boek Ecclesiasticus, Brugge, 1935.
- A. Alt, Zu Zaw 1935, 56, in ZAW, 54 (1936) 152 (su Eccli. 50,25).
- W. Bacher, An Hypothesis about the Hebrew Fragments of Sirach, in JQR, 12 (1899) 92-108.
- Zwei Bemerkungen, in ZAW, 20 (1900) 308-10.
- E. G. Bauckmann, Die Proverbien und die Sprüche des Jesus Sirach, in ZAW, 72 (1960) 33-63.
- J. B. Bauer, Kein Leben ohne Wein (Sir 31,27). Das Urteil der Heil. Schrift, in BiLit, 23 (1955-56) 55-59.
- Des Vaters Segen ... der Fluch der Mutter, in BiLit, 23 (1955-56) 295 s.
- Sir. 15,14 et Gen. 1,1, in VD, 41 (1963) 243 s.; cf. TZ, 20 (1964) 1-3.
- Drei cruces, in BZ, 9 (1965) 84-91 (su Eccli. 4,11 e 31(34),15).
- W. Baumgartner, Die literarischen Gattungen in der Weisheit des Jesus Sirach, in ZAW, 34 (1914) 161-198.
- C. A. Benson, Ecclesiasticus, in IJA, 11 (1915) 70 s.
- A. Bentzen, Sirach, der Chronist, und Nehemia, in ST, 3-4 (1949-50) 158-161.
- G. Bickell, Der hebräische Sirachtext eine Rückübersetzung, in WZKM, 13 (1899) 251–256.
- G. H. Box W.O.E. Oesterley, in R. H. Charles, *Apocrypha and Pseude-pigrapha of the Old Testament*, Oxford, 1913, I, 268–517.
- A. Büchler, Ben Sira's Conception of Sin and Atonement, in JQR, 13 (1922–23) 303–35.461–502; 14 (1923–24) 53–83.
- T. A. Burkill, Ecclesiasticus, in Interpreter's Dictionary of the Bible, II, 13-21.
- A. Caquot, Ben Sira et le Messianisme, in Semitica, 16 (1966) 43-68.
- B. Celada, El Velo del Templo (Sir 50), in CuBi, 15 (1958) 109-112.
- T. K. Cheyne, Ecclus. XI. 19, in JQR, 10 (1897-98) 13-17.
- Note on Sirach, L, 9, in JQR, 12 (1899-1900) 554.

- J. S. Clemens, Ecclesiasticus and Proverbs, in IJA, 5 (1909) 60-62.
- H. Conzelmann, Die Mutter der Weisheit, in Dankesgabe an R. Bultmann, Tubinga, 1964, 225–234 (su Eccli. 24, 3-4).
- A. Cowley, Notes on the Cambridge Texts of Ben Sira, in JQR, 12 (1899–1900) 109–111.
- J. De Fraine, Het Loflied op de menselijke waardigheid in Sir 17,1–14, in Bijdragen, 11 (1959) 10–23.
- A. Di Lella, Authenticity of the Geniza Fragments of Sirach, in Biblica, 44 (1963) 171–200.
- The Hebrew Text of Sirach. A Text-critical and Historical Study, L'Aja, 1966.
- E. Dimmler, Die Sprüche Jesus Sirach, Gladbach, 1921.
- G. R. Driver, Hebrew Notes on the « Wisdom of Jesus Ben Sirach », in JBL, 53 (1934) 273–290.
- Ben Sira XXXIII, 4, in JJS, 5 (1954) 177.
- H. Duesberg, Les scribes inspirés, Parigi, 1939, II, 235-440.
- Le médecin, un sage. Commentaire de Sir 38,1–15, in BiVi Chr, (1961) 43–48.
- Il est le Tout, in BiViChr, 54 (1963) 29-32.
- H. Duesberg P. Auvray, Le livre de l'Ecclésiastique, Parigi, 1953. 1958.
- A. Eberharter, Der Kanon des Alten Testaments zur Zeit des Ben Sira, Münster, 1911.
- Das Buch Jesus Sirach oder Ecclesiasticus übersetzt und erklärt, Bonn, 1925.
- A. Edersheim, *Ecclesiasticus*, in H. Wace, *Apocrypha*, II, Londra, 1888, 1–239.
- The Editors of the Hebrew Text of Ecclesiasticus, The Word תחליף in Ecclus. XLIV, 17, in JQR, 9 (1897) 563; Prof Smend's Emendations, ibidem 563-67.
- O. Eissfeldt, Einleitung in das Alte Testament, Tubinga, 1964, 807-812.
- M. Fang Che-Yong, Sir 7,36 (Vulg. 7,40) iuxta hebraicam veritatem, in VD, 40 (1962) 18-26.
- Ben Sira de novissimis hominis, in VD, 41 (1963) 21-38.
- Quaestiones theologicae selectae Libri Sirach ex comparatione textus graeci et hebraici ortae, Roma, 1963.
- Usus nominis divini in Sirach, in VD, 42 (1964) 153-168.
- L. Fonck, Quasi cedrus exaltata sum in Libano (Eccli. 24,17), in VD, 1 (1921) 226-31.
- A. H. Forster, The Date of Ecclesiasticus, in ATR, 41 (1959) 1-9.
- S. Fraenkel, Zur Sprache des hebräischen Sirach, in MGWJ, 43 (1899) 481-84.

- Zu Ben Sira, in ZAW, 21 (1901) 191-92.
- O. F. Fritzsche, Die Weisheit Jesus Sirach erklärt und übersetzt, Lipsia, 1859.
- K. Fruhstorfer, Des Weisen curriculum vitae nach Sirach (39,1–15), in TPQ, 94 (1941) 140–42.
- Hervorragende Gestalten des alttestamentlichen Priestertum. 6. Simon II, in TPQ, 100 (1952) 137–38.
- T. Gallus, A muliere iuitium peccati et per illam omnes morimur (Sir 25,24 23), in VD, 23 (1943) 272–77.
- W. Gaspari, Über die Textpflege, nach den hebräischen Handschriften des Sira, in ZAW, 50 (1932) 60-68; 51 (1933) 140-50.
- J. K. Gasser, Die Bedeutung der Sprüche Jesu Ben Sira, Gütersloh, 1904.
- Das althebräische Spruchbuch und die Sprüche Jesus Ben Sira, Gütersloh, 1903.
- H. L. Ginsberg, Zu Zaw 1936, 152, in ZAW, 55 (1937) 308 s.
- The Original Hebrew of Ben Sira 12,10-14, in JBL, 74 (1955) 93-95.
- M. Ginsburger, *Note sur l'Ecclésiastique*, *XLIX*, *14*, in REJ, 42 (1901) 267-68.
- L. Ginzberg, Ben Sira, Alphabet of, in Jewish Encyclopaedia II, 1902, 678 ss.
- Randglossen zum hebräischen Ben Sira, in Orientalische Studien T. Nöldeke, Giessen, II, 1906, 609-25.
- D. Gonzalo Maeso, Disquisiciones filológicas sobre el texto hebreo del Eclesiástico, in MEAH, 8, 2 (1959) 3–26.
- G. B. Gray, A Note on the Text and Interpretation of Ecclus. XLI, 19, in JQR, 9 (1896-97) 567-72.
- H. Grimme, Strophenartige Abschnitte im Ecclesiasticus, in OLZ, 2 (1899) 213-217.316.
- Mètres et strophes dans les fragments du manuscrit parchemin du Siracide, in RB, 9 (1900) 400–13.
- Mètres et strophes dans les fragments hébreux du manuscrit A de l'Ecclésiastique, in RB, 10 (1901) 55-65.260-67.423-35.
- A. Grootaert, L'Ecclésiastique est-il antérieur à l'Ecclésiaste?, in RB, 14 (1905) 67-73.
- A. M. Habermann, *Notes on the Book of Ben Sira*, in *Sepher M. H. Segal*, Gerusalemme, 1964, 296–99.
- J. Halévy, in RS, 6 (1898) 187-88: recensione all'opera di R. Smend; id., ibidem, 188-90: recensione al libro di I. Lévi.
- L'originalité des fragments hébreux de l'Ecclésiastique, in RS, 8 (1900) 78-88.
- J. Haspecker, Gottesfurcht bei Jesus Sirach, Roma, 1967.

- M. A. Halévy, Un aphorisme « médical » de Ben Sira et son importance médico-historique, in RHMedHebr, 17,2 (Parigi 1964) 374-396.
- V. Hamp, Zukunft und Jenseits im Buche Sirach, in Festschrift F. Noet-scher, Bonn, 1950, 86-97.
- Das Buch Sirach oder Ecclesiasticus, Würzburg, 1951.
- J. H. A. Hart, Primitive Exegesis as a Factor in the Corruption of Texts of Scripture illustrated from the Versions of Ben Sira, in JQR, 15 (1903) 627-631.
- Sir. XLVIII 17, a,b, in JTS, 4 (1903) 591 s.
- The Prologue to Ecclesiasticus, in JQR, 19 (1907) 284-97.
- E. Hatch, On the Text of Ecclesiasticus, in Essays in Biblical Greek, Oxford, 1889, 246-82.
- L. F. Hartmann, Sirach in Hebrew and in Greek, in CBQ, 23 (1961) 443-451.
- H. Herkenne, Die Textüberlieferung des Buches Sirach, in BS, 6,1/2 129-140.
- N. Herz, The Hebrew Ecclesiasticus, in JQR, 10 (1898) 719-24.
- -- Doublets in Ben Sira, in ET, 1908, 189 ss.
- H. W. Hogg, The Hebrew Ecclesiasticus. Some of its Additions and Omissions, in AJT, 1 (1897) 777 s.
- Ecclesiasticus in Hebrew, in ET, 8 (1897) 262-66.
- Another Edition of the Hebrew Ecclesiasticus, in AJSL, 15 (1898) 42-48.
- M. T. Houtsma, De hebreuwsche Sirach-Tekst, in Theologisch Tijdschrift, 34 (1900) 329-54.
- E. Jacob, L'histoire d'Israel vue par Ben Sira, in Mélanges A. Robert, Parigi, 1957, 288-94.
- N. B. Johnson, *Prayer in the Apocrypha and Pseudepigrapha*, in JBL Mon. Ser. Filadelfia, 148.
- P. Joüon, Hat Ben Sira (Eccli. 49,9) Ezechiel als Verfasser des Buches Job genannt?, in ZKT, 27 (1903) 583-87.
- S. Kaatz, Die Scholien des Greg. Abulfaragius Bar Hebraeus zum Weisheitsbuch des Josua ben Sira, Halle, 1892.
- A. Kahana, Ha-separîm...; dibrê Šim'ôn ben-Sîra', Tel Aviv, 1937.
- O. Kaiser, Die Begrundung der Sittlichkeit im Buche Jesus Sirach, in ZTK, 55 (1958) 51-63.
- D. Kaufmann, Sirach, L, 5-8, in JQR, 10 (1898) 727 s.
- Das Wort חליף bei Jesus Sirach, in MGWJ, 31 (1897) 337-40.
- E. Kautzsch, Die neugefundene hebräischen Fragmente des Sirachbuches, in TSK, 71 (1898) 185-99: recensione a L. E. Cowley e A. Nenbauer.
- C. J. Kearns, La vie intérieure à l'école de l'Ecclésiastique, in La vie spirituelle, 82 (1950) 137-46.
- Ecclesiasticus (The Wisdom of Jesus, the Son of Sirach), in A Catholic Commentary on Holy Scripture, Londra. 1953, 512–26.

- G. D. Kilpatrick, Ποοσανοιποδομηθήσεται Ecclus. 3,14, in JTS, 44 (1943) 147–48.
- I. Knabenbauer, Commentarius in Ecclesiasticum cum appendice: Textus Ecclesiastici hebraeus, Parigi, 1902.
- E. König, Die Originalität des neulich Entdeckten hebräischen Sirachtextes, Tubinga, 1900.
- Zur neuesten Sirach-Literatur, in TR, 3 (1900) 1-9.
- Professor Margoliouth and the 'Original Hebrew' of Ecclesiasticus, in ET, 10 (1898-99) 512-16.564-66; 11 (1899-900) 31-32.69-74.139-40.
- The Origin of the New Hebrew Fragments of Ecclesiasticus, in ET 11 (1899-900) 170-76.
- The External Evidence is not against the Cairene Ecclesiasticus, in ET, 11 (1899-900) 234-35.
- J. L. Koole, Die Bibel des Ben Sira, in OTS, 14 (1965) 99-104.
- J. Kroon, Eccli. 19,1, in VD, 5 (1925) 210-11.
- G. Kuhn, Beiträge zur Erklärung des Buches Jesus Sira, in ZAW, 47 (1929) 289-96; 48 (1930) 100-21.
- S. Landauer, Bemerkungen zu dem hebräischen Fragment des Sirach, in ZA, 12 (1897) 393-95.
- B. J. Le Frois, Our Lady and the Wisdom Passage from Sirach, in AmER, 135 (1956) 1-8.
- Las lecciones litúrgicas del libro de Sirac, in RBiLit, 19 (1957) 72-73.
- I. Lévi, L'Ecclésiastique ou la Sagesse de Jésus, fils de Sira, Parigi, 1898, 1901 1.
- Quelques citations de l'Ecclésiastique, in REJ, 44 (1902) 291-94.
- Sirach, in The Jewish Encyclopedia, 11, 1907, 388-97.
- REJ, 75 (1922) 205-208 (Eccli. 7,1).
- C. Levias, in AJT, 2 (1898) 210-12.
- Ecclesiasticus 43:19 and 49:9, in AJSL, 14 (1897) 129 s.
- T. Maertens, L'éloge des Pères, Bruges, 1956 (cf. F. Vattioni, in VD, 36 [1958] 60-61).
- D. S. Margoliouth, The Origin of the «Original Hebrew» of Ecclesiasticus, Londra, 1899.
- The External Evidence against the Cairene Ecclesiasticus, in ET, 11 (1899-900) 90-92.191-92.
- The Hebrew Ecclesiasticus, in ET, 11 (1899-900) 46.
- The Cairene Ecclesiasticus, in ET, 12 (1900-901) 45-46.

¹ Cf. W. Bacher, in REJ, 37 (1898), 358-17; C. C. Torrey, in AJSL, 19 (1903), 127-28.

- Three Notes on Ecclesiasticus, in ET, 13 (1901-903) 331-32.
- M. L. Margolis, A Passage in Ecclesiasticus, in ZAW, 21 (1901) 271-72.
- Ecclus. 3,27, in ZAW, 25 (1905) 199-200.
- Ecclus. 6,4, ibidem 320-22; I. Lévi, ibidem 26 (1906) 142; M. L.
 Margolis, ibidem 27 (1907) 276-77.
- Ecclus. 7,6 d, ibidem 323.
- F. Mari, L'originale ebraico dell'Ecclesiastico recentemente scoperto, in Studi religiosi, 3 (1903), 63-82.170-82.
- A. Marmorstein, Jesus Sirach 51,12 ff, in ZAW, 29 (1909) 287-93.
- J. C. Matthes, Bemerkungen zu dem hebräischen Texte Jesus Sirachs und seiner neuesten Übersetzung, in ZAW, 29 (1909) 161–76.
- L. Méchineau, Le texte hébreu de l'Ecclésiastique et la critique sacrée, in Études, 78 (1899) 451-77.
- Le texte hébreu de l'Ecclésiastique et l'exégèse, ibidem, 79 (1899) 170-97.
- K. H. V. Merguet, Die Glaubens- und Sittenlehre des Buches Jesus Sirach, Königsberg, 1874, 1901.
- D. Michaelis, Das Buch Jesus Sirach als typischer Ausdruck für das Gottesverhältnis des nachalttestamentlichen Menschen, in TLZ, 83 (1958) 601-608.
- W. L. Moran, Ugaritic şîşûma and Hebrew şîş (Sir. 43,19; Jer. 48,9), in Biblica, 39 (1958) 69 ss.
- S. Morenz, Eine weitere Spur der Weisheit Amenemopes in der Bibel, in ZAS, 84 (1959) 78-79 (su Eccli. 33,13).
- H. Mosbech, Prolegomena til en ny Proveoversaettelse af Siraks Bog, Copenaghen, 1937.
- S. Mowinckel, Die Metrik bei Jesus Sirach, in ST, 9 (1955) 137-65.
- D. J. Müller, Glossen zum Ecclesiasticus, in WZKM, 11 (1897) 103-105.
- E. Nestle, Zum Prolog des Ecclesiasticus, in ZAW, 17 (1897) 123-24
- A. Neubauer, Hebrew Sentences in Ecclesiasticus, in JQR, 4 (1892) 162-164.
- Th. Nöldeke, The Original Hebrew of a Portion of Ecclesiasticus, in Expositor, 5 (1897) 347-64.
- Bemerkungen zum hebräischen Ben Sira, in ZAW, 20 (1900) 81-94.
- W. O. E. Oesterley, The Wisdom of Ben Sira, in Translations of Early Documents, Londra, 1916.
- The Wisdom of Jesus the Son of Sirach, in Gore, Goudge, Guillaume, A New Commentary, Londra, 1929, II, 2, 79–102.
- The Wisdom of Jesus the Son of Sirach or Ecclesiasticus, Cambridge, 1912.
- R. Pautrel, « Et tenebrescent videntes per foramina » (Sir 12,3), in RcSR, 36 (1949) 305–309.

- Ben Sira et le Stoïcisme, in RcSR, 51 (1963) 535-49.
- T. Penar, Job 19,19 in the Light of Ben Sira 6,11, in Biblica, 48 (1967) 293–95.
- F. Perles, in REJ, 73 (1921) 173-74 (Eccli. 36,2-5.12-17; 44,20; 50,5-10).
- Sur Ecclésiastique, XLIV, 2 suiv., in REJ, 82 (1926) 120-21.
- N. Peters, Das « etymologische Rätsel » in Ecclesiasticus 6,22(23), in Theologische Quartalschrift, 80 (1898) 94–98.
- Zur Strophik des Ecclesiasticus, ibidem 82 (1900) 180-93.
- Der jüngst wiederaufgefundene hebräische Text des Buches Ecclesiasticus, Friburgo in B., 1902.
- Ekklesiastes und Ekklesiasticus, in BZ, 1 (1903) 47-54, 129-50.
- Die Innerlichkeit der Religionsauffassung des Jesus Sirach, in Friedensblätter, 13 (1908–909) 9–14.
- Liber Iesu filii Sirach sive Ecclesiasticus hebraice, Friburgo in B., 1905.
- Das Buch Jesus Sirach oder Ecclesiasticus übersetzt und erklärt, Münster, 1913.
- R. H. Pfeiffer, Ecclesiasticus by Sirach, in History of New Testament Times, 1949, 352-408.
- V. Pisani, Acqua e fuoco, in Acme, 1 (1948) 94 (Eccli. 15, 17 s.).
- A. D. Power, Ecclesiasticus or the Wisdom of Jesus the Son of Sirach, Chelsea, 1932.
- M. Price, Cowley and Neubauer's Hebrew Ecclesiasticus, in AJSL, 14 (1897) 49-50.
- The Hebrew Fragment of Sirach, in AJSL, 14 (1897) 211-12.
- J. Reider, in JJS, 3 (1952) 84-85 (Eccli. 33,2.4).
- G. Rinaldi, Onus meum leve. Osservazioni su Ecclesiastico 51 (v. 26, Volg. 34) e Matteo 11,25–30, in Bibbia e Oriente, 9 (1967) 13–23.
- E. Rivkin, Ben Sira and the Nonexistence of the Synagogue, in Festschrift A. H. Silver, New York, 1963, 320-54.
- L. A. Rosenthal, Zerstreute Bemerkungen zum hebräischen Sirach, in MGWJ, (1902) 49-52.
- Nochmals der hebräischen Sirach, ibidem 325-29.
- J. W. Rothstein, Ein Spezimen criticum zum hebräischen Texte des Sirachbuches, in Orientalische Studien T. Nöldeke, Giessen, 1906 I, 583-608.
- L. Rydén, LXX Sir 37,2, in Eranos, 59 (1961) 40-44.
- V. Ryssel, Die neuen hebräischen Fragmente des Buches Jesus Sirach und ihre Herkunft, in TSK, 73 (1900) 363-403.505-41; 74 (1901) 75-109.
- Die Sprüche Jesus' des Sohnes Sirachs, in E. Kautzsch, Apokryphen und Pseudepigraphen des A.T., I, Tubinga, 1921, 230-475.
- O. Sauermann, Auch des Job gedachte er! Bemerkungen zu Sir. 49,9, in Festschrift F. König, Vienna, 1965, 119-26.

- S. Schechter, Genizah Specimens. Ecclesiasticus, in JQR, 10 (1898) 197-206.
- The Hebrew Sirach, in ET, 11 (1899-900) 382-83.
- A Prosodic Version of Sir 12:2-5,13, in JQR, 12 (1900) 459 ss.
- Social Life of the Jews in the Age of Jesus the Son of Sirach, in Studies in Judaism, Filadelfia, 1945, 55-101.
- S. Schiffer, Le Paragraphe 40,13-17 de l'Ecclésiastique de Ben Sira, in Oriental Studies ... P. Haupt, Baltimora, 1926, 106-10.
- J. Schildenberger, Die Bedeutung von Sir 48, 24f für die Verfasserfrage von Is 40-66, in Festschrift F. Noetscher, Bonn, 1950, 188-204.
- O. Schilling, Das Buch Jesus Sirach, Friburgo, 1956.
- M. H. Segal, *Spr likmt bn sjr*', Gerusalemme, 1933; cf. E. Z. Melamed, in *Tarbiz*, 5 (1934) 389-94.
- The Evolution of the Hebrew Text of Ben Sira, in JQR, 25 (1934–35) 91–149.
- Ben Sira. A Rejoinder, in Tarbiz, 6 (1934-35) 108-11.
- ḥar, nḥar in the Book of Ben Sira', in Leshonenu, 21 (1957) 143.
- Bn-sjr', in Enciclopedia Biblica (ebraico), Gerusalemme, II, 1954, 162-69.
- C. Selmer, A Study of Ecclus. 12,10-19, in CBQ, 8 (1946) 306-14.
- R. T. Siebeneck, May their Bones return to Life! Sirach's Praise of the Fathers, in CBQ, 21 (1959) 411-28.
- A. Sisti, Riflessi dell'epoca premaccabaica nell'Ecclesiastico, in Rivista biblica, 12 (1964) 215-56.
- P. W. Skehan, Tower of Death or Deadly Snare? (Sir. 26,22), in CBQ, 16 (1954) 154.
- They shall not be Found in Parables (Sir 38,33), in CBQ, 23 (1961) 40.
- R. Smend, in TLZ, 22 (1897) 265-68.
- Die Weisheit des Jesus Sirach, Berlino, 1906.
- J. G. Snaith, The Importance of Ecclesiasticus (The Wisdom of Ben Sira), in ET, 75 (1963-64) 66-69.
- Biblical Quotations in the Hebrew of Ecclesiasticus, in JTS, 18 (1967) 1–12.
- A. Sović, De encomio medicorum in Ecclus. 38,1–15, in Bogoslovska Smotra, 26 (1938) 165–79.
- C. Spicq, Le Siracide et la structure littéraire du prologue de saint Jean, in Mémorial Lagrange, Parigi, 1940, 183-95.
- L'Ecclésiastique, in La Sainte Bible (L. Pirot-A. Clamer), Parigi, 1943 vol. VI, 529-841.
- H. B. Stevenson, A Mnemonic Use of Numbers in Proverbs and Ben Sira, in Glasgow University Oriental Society Transactions, 9 (1938–39) 26–38.
- P. Steiniger, Ein neues hebräisches Wort, in ZAW, 21 (1901) 143-44 (Eccli. 51,4b).

- A. Stöger, Der Arzt nach Jesus Sirach (38, 1-15), in Arzt und Christ, 11 (1965) 3-11 (Salisburgo).
- R. Storr, Einige Bedenken gegen die Echtheit des hebräischen Jesus Sirach, in TQ, 106 (1925) 203-31.
- H. L. Strack, Neue Literatur über das Buch Jesus Sirach, in Theologisches Literaturblatt, 19,8 (1898) 81-85.
- Die Sprüche Jesus, des Sohnes Sirachs, Lipsia, 1903.
- A. F. Taylor, *Meditations in the Apocrypha*, in ET, 37 (1925-26) 40-42.91-93.139-142.
- C. Taylor, The Wisdom of Ben Sira, in JQR, 15 (1902-903) 440-74.604-26.
- Studies in Ben Sira, in JQR, 16 (1903-904) 238-39.
- The Wisdom of Ben Sira, in JTS, 1 (1899-900) 571-83.
- C. Taylor J. H. A. Hart, Two Notes on Enoch in Sir. XLIV 16, in JTS, 4 (1902–903) 589 ss.
- F. R. Tennant, The Teaching of Ecclesiasticus and Wisdom on the Introduction of Sin and Death, in JTS, 2 (1900–901) 207–23.
- D. W. Thomas, The LXX's Rendering of two lb šnwt in Ecclus. XXXIII 13, in VT, 10 (1960) 456.
- C. C. Torrey, The Hebrew of the Geniza Sirach, in A. Marx Jubilee Volume, New York, 1950, 585-602.
- J. Touzard, Nouveaux fragments hébreux de l'Ecclésiastique, in RB, 9 (1900) 45-62.525-63.
- C. H. Toy, Ecclesiasticus, in Encyclopaedia Biblica, Londra, II, 1904, 1164-79.
- Sirach, ibidem, IV, 1903, 4645-51.
- Remarks on the Hebrew Text of ben-Sira, in JAOS, 23 (1902) 38-43.
- M. Treves, Studi su Gesù ben Sirach, in La Rassegna Mensile di Israel, 22 (1956) 387-97.464-73.
- J. Trinquet, Ecclésiastique (Livre de l'), in Catholicisme, III, Parigi, 1952, 1244-49.
- T. Tyler, Ecclesiasticus: the Retranslation Hypothesis, in JQR, 12 (1899–900) 555-62.
- A. Vaccari, Oratio Iesu, filii Sirach (Eccli. 51,1-17), in VD, 2 (1922) 71-72.
- Qausi plantatio rosae in Iericho (Eccli. 24,18), in VD, 3 (1923) 289-94.
- Ecclesiastico 37,10: critica ed esegesi, in Estudios Eclesiásticos, 34 (1960) 705-13.
- T. Vargha, De Psalmo Hebraico Ecclesiastici c. 51, in Antonianum, 10 (1935) 3-10.
- F. Vattioni, *Proverbi 3,8 ed Ecclesiastico 30,14–16*, in *Melita Theologica*, 15 (1963) 73–76.
- Genesi 1,1 ed Eccli. 15,14, in Augustinianum, 4 (1964) 105-108.

- Girolamo e l'Ecclesiastico, in Vetera Christianorum, 4 (1967) 131-49.
- P. Volz, Hiob und Weisheit (Das Buch Hiob, Sprüche und Jesus Sirach, Prediger), Gottinga, 1921.
- P. Winter, Ben Sira 33(36),7–15 and the Teaching of the «Two Ways», in VT, 5 (1955) 315–18.
- J. Ziegler, Zwei Beiträge zu Sirach, in BZ, 8 (1964) 277-84.
- Zum Wortschatz des griechischen Sirach, in BZAW, 77 (1958) 274-89.
- O. Zöchkler, Die Weisheit Jesu Sirach, in Die Apokryphen des Alten Testaments, Monaco, 1891, 255-354.

SIGLE

AJSL = American Journal of Semitic Languages and Literatures, Chicago.

AJT = American Journal of Theology, Chicago.

AmER = American Ecclesiastical Review, Filadelfia.

ATR = Anglican Theological Review, Evanstin.

BiLit = Bibel und Liturgie, Vienna.

BiViChr = Bible et vie chrétienne, Maredsous.

BS = Biblische Studien, Friburgo,

BZ = Biblische Zeitschrift, Friburgo.

BZAW = Beilnefte di ZAW.

CBQ = Catholic Biblical Quarterly, Washington.

CSEL = Corpus Scriptorum Ecclesiasticorum Latinorum, Vienna.

DB = Dictionnaire de la Bible, Parigi.

DBS = Dictionnaire de la Bible. Supplément, Parigi.

ET = Expository Times, Edimburgo.

HTR = Harvard Theological Review.

IJA = International Journal for Apocrypha.

JA = Journal asiatique, Parigi.

JAOS = Journal of the American Oriental Society, New Haven.

JBL = Journal of Biblical Literature, Filadelfia.

JBL Mon. Ser. = JBL Monograph. Series, Filadelfia.

JJS = Journal of Jewish Studies, Cambridge.

JQR = Jewish Quarterly Review, Londra, Filadelfia.

JSS = Journal of Semitic Studies, Manchester.

JTS = Journal of Theological Studies, Londra, Oxford. MEAH = Miscelanea de Estudios árabes y hebraicos, Granada.

MGWJ = Monatsschrift für Geschichte und Wissenschaft des Judenthums, Dresda.

NTS = New Testament Studies, Cambridge.

OLZ = Orientalistische Literaturzeitung, Lipsia.

OTS = Oudtestamentische Studiën, Leida.

PG = Patrologia Graeca (Migne).

PL = Patrologia Latina (Migne).

RB = Revue biblique, Gerusalemme, Parigi.

RBén = Revue bénédictine, Maredsous.

RBiLit = Rivista bíblica con sección liturgica, La Plata.

RcSR = Recherches de science religieuse, Parigi.

RS = Revue sémitique, Parigi.

REJ = Revue des études juives, Parigi.

RQ = Revue de Qumran, Parigi.

RSO = Rivista degli studi orientali, Roma.

ST = Studia theologica, Lund.

TB = Talmud Babilonese.

TG = Talmud Gerosolimitano.

TLZ = Theologische Literaturzeitung, Lipsia.

TPQ = Theologische-Praktische Quartalschrift, Linz.

TQ = Theologische Quartalschrift, Tubinga.

TR = Theologische Rundschau, Tubinga.

TSK = Theologische Studien und Kritiken, Lipsia.

TZ = Theologische Zeitschrift, Basilea.

VD = Verbum Domini, Roma.

VT = Vetus Testamentum, Leida.

WZKM = Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes.

ZA = Zeitschrift für Assyriologie, Lipsia.

ZAS = Zeitschrift für aegyptische Sprache und Alterthumskunde, Lipsia.

ZAW = Zeitschrift für die alttestamentliche Wissenschaft, Giessen, Berlino.

ZDMG = Zeitschrift der Deutschen Morgenländischenaft, Gesellsch Lipsia.

ZKT = Zeitschrift für katholische Theologie, Innsbruck, Vienna.

ZTK = Zeitschrift für Theologie und Kirche, Friburgo in B.

AVVERTENZE

Testo ebraico

Mi è stato testo base I. Lévi, The Hebrew Text of the Book of Ecclesiasticus, Leida, 1904 che è stato ristampato nel 1951 ed è l'unica edizione in commercio. Ho usato per le correzioni apportate a I. Lévi il volume Facsimiles of the Fragments hitherto Recovered of the Book of Ecclesiasticus in Hebrew, Oxford-Cambridge, 1901.

Le sigle dei manoscritti sono:

A: il manoscritto A (p. 13)

Am: lezione marginale del manoscritto A

B: il manoscritto B (p. 13)

Bm: lezione marginale del manoscritto B

C: il manoscritto C (p. 13)

Cm: lezione marginale del manoscritto C

D: il manoscritto D (p. 13)

Dm: lezione marginale del manoscritto D

E: il manoscritto E (p. 14)

2Q18: frammenti della seconda grotta di Qumran (p. 15)

Mas: il rotolo di Masada (p. 15)

Masm: lezione marginale del rotolo di Masada

11QPsa: frammenti della grotta XI di Qumran (p. 15)

Testo latino

Ho riprodotto l'edizione critica (p. 17) curata dai padri benedettini dell'abbazia di San Girolamo (Roma) senza l'apparato critico. Alcuni segni diacritici precisano il pensiero degli editori che hanno voluto premettere le seguenti osservazioni.

Notice pour le texte latin

L'édition critique des Bénédictins de Saint-Jérôme a pour objet de reconstituer le texte de la Vulgate, c'est à dire celui qui a été joint, au ve siècle sans doute, à celui des autres livres bibliques traduits par saint Jérôme, et qui se trouvait dans l'ancêtre de nos manuscrits bibliques latins.

Ce texte n'a pas été traduit ni revu par saint Jérôme, qui n'admettait pas la cano-

nicité de Sirach. Il n'a pas non plus été revu, comme c'est le cas pour les Epîtres du Nouveau Testament, par un émule de Jérôme, d'une façon cohérente et sur un bon texte grec. C'est une forme de la très ancienne version latine de Sirach (ne siècle?), corrompue sur un certain nombre de points, et interpolée de versets ou de stiques pris au texte grec classique; le vieux texte latin était en effet traduit sur d'un modèle assez différent (de la forme dite « occidentale »), souvent plus proche de nos fragments hébreux ou de la version syriaque, et dont des fragments subsistent en grec dans la recension lucianique ou des citations patristiques (notamment chez Clément d'Alexandrie).

Dans l'édition critique, les mots de la Vulgate suspects d'être des corruptions du texte latin primitif, ou des corrections faites sur le grec, sont discutés dans l'apparat. Lorsque la Vulgate présente un doublet, c'est à dire une double traduction du même original, une fois (le texte primitif) selon sa forme « occidentale », une fois (la revision) selon sa forme « normale », la chose est signalée dans l'apparat. Souvent, bien entendu, le doublet est évident, mais le choix n'est pas certain entre la forme primitive et l'interpolation postérieure. Ou encore, la corruption est possible, sans être certaine.

Dans la présente édition, pour des raisons techniques, cet apparat prudent a dû être réduit d'une façon qui ne permettait pas de signaler les hésitations. Les éléments qui représentent probablement une interpolation ont été mis entre crochets; les éléments probablement corrompus ont été imprimés en italiques; les endroits où semblent manquer quelques mots de la version primitive ont été indiqués par des crochets aigus: \lambda...\rangle. Le lecteur est averti que pour interpréter d'une façon prudente et scientifique des indications aussi succinctes, il lui est recommandé de consulter l'apparat de la grande édition critique.

L'édition critique est divisée, d'après les manuscrits, en stiques, d'une façon tout à fait indépendante de la division plus récente et peu satisfaisante en versets. La division en stiques de la recension Vulgate n'est pas toujours d'accord avec la division de la version primitive. Il n'a pas été possible d'indiquer ici ces variations: voir la grande édition.

Il est bien difficile de dater les doublets que nous avons signalés. Certains au moins sont fort anciens, car Cyprien en atteste déjà en 4, 10-11.

Le cas le plus important d'addition d'après le grec normal est celui des chapitres 44-50 (*Laus Patrum*), qui faisaient défaut dans la version primitive, et dont le caractère linguistique est tout différent de celui des chapitres 1-43 et 50-51; le Prologue faisait aussi défaut à l'origine, et a été ajouté par une autre main que la *Laus Patrum*. Dans ces additions, les caractères italiques et les crochets carrés sont plus rares, mais il arrive aussi que la Vulgate y présente des éléments tardifs, qu'il y avait lieu de signaler à la critique du lecteur.

Testo greco

Ho riprodotto l'edizione di Gottinga curata da J. Ziegler (p. 16) senza apparato critico, segnalando soltanto i versetti che in quell'edizione sono stampati in caratteri minori.

Testo siriaco

Per esigenze tipografiche viene riprodotta l'edizione di P. de Lagarde (p. 18 n. 57).

αοιοήοδη 5ημεριου 5ηδκιή αο αφδας σορικολίλου των πουπαγίλ είε είεθηνεφορίσας Smarrond

σοι είνει της του και τριακοσιάς ξετει είνει δορλο ότο δορλ και σονκισο ορ μιχοάν έχει τήν διαφοράν εν έαυτοτς λεγόμενα.

νωίλθιβ νώτ όπιολ ώτ ίωκ τρισείσοδε για τον 50 κοι ο 50 εφα την ηγγή

'niani 30 aoaon ao

ειεδαν γλωσσαν.

είς ξαιτοί τριο της παιοίρενα και ότου μεταχρίστι είς σο γάρ ίσοδυναμεί

aganaheir.

αωεξέγ αωι αίοιι αωνέμβαοπολίφει αρίενβιμός τέτ όπος τώτ งานอนอง งาน ราอ ซึ่ง สสรัฐ สนาไอลสสลอ ของ ווו העליציש אום המוצום שווו รให้เรื่อออฐการ ระบางช่อง ราย

ιδο εθοηλκέκρου!! ξι

. επισωμό μαλλον έπιπροσθώστιν διά της έννόμου μώσεως. ιονεμόνεγ ιοχονέ τωτύοι ίως είεθωμολιφ ίο εωπο 'amanonlian

αριφού του αριορίτων τι τολοφούν του μολίμοδε รองมาเลือนเอการระ งารีร์ งากงาร์ 2007ช่อง งร์ รับห

> και των άλλων πατρίων βιβλίων αυάγνωσιν ralipogn ros inx

ลอท่อง ออา งไเว 31 513

5000 πότυμε ποίελπ ίπε 2000 με σου 20ππρπ δ έση γελοντας και γράφοντας,

5αοηριοίδι 5πιαροβρησιοίρ είσι πθοραίδο είστε είσι της άλλο δ ำทฤดอลกุ่ง 5ทงงาปนาดานจุ

εριβου τος δοιβοιου γιαθοί κοι πενισείας και σορίας, ιων άλλων των κατ άυτους ήκολουθηκότων δεδομένων,

ιωτιρούς κωι τως μομόν σοι διό τοι γωλίση τως κωλλοΠ τ

30JOVOdH

30 ἀναγκαιότατον ἐθέμην καὶ αὐτός τινα προσενέγκασθαι σπουδήν καὶ φιλοπονίαν τοῦ μεθερμηνεῦσαι τήνδε τὴν βίβλον πολλὴν ἀγρυπνίαν καὶ ἐπιστήμην προσενεγκάμενος ἐν τῷ διαστήματι τοῦ χρόνου πρὸς τὸ ἐπὶ πέρας ἀγαγόντα τὸ βιβλίον ἐκδόσθαι καὶ τοῖς ἐν τῷ παροικία βουλομένοις φιλομαθεῖν προκατασκευαζομένους τὰ ἤθη ἐννόμως βιοτεύειν.

INCIPIT PROLOGUS

Multorum nobis et magnorum per legem et prophetas aliosque qui secuti sunt illos sapientiam demonstratam, in quibus oportet laudare Israhel doctrinae et sapientiae causa; quia non solum illos loquentes necesse est peritos, sed etjam extraneos posse et dicentes et scribentes doctissimos fieri. Avus meus Hiesus postquam amplius dedit ad diligentiam lectionis legis et prophetarum et aliorum librorum qui nobis a parentibus nostris traditi sunt, volui et ipse scribere aliquid horum quae ad doctrinam et sapientiam pertinent, ut desiderantes discere et illorum periti facti magis magisque fadtendant animo et confirmentur ad legitimam vitam.

Hortor itaque venire vos cum benevolentia et l'adtentiorel studio lectionem facere, et veniam habere in illis in quibus videmur sequentes imaginem sapientiae et deficere in verborum conpositione. Nam deficiunt verba hebraica quando translata fuerint ad alteram linguam; non solum autem haec, sed et ipsa lex et prophetae ceteraque librorum non parvam habent differentiam quando inter se dicuntur.

Nam in octavo et tricensimo anno temporibus Ptolomei Evergetis regis ,postquam perveni in Aegyptum et cum multum temporis ibi fecissem, inveni libros relictos non 「parvae neque l' contemnendae doctrinae. Itaque bonum fet necessarium librum et ipse aliquam addere diligentiam et laborem interpretandi istum librum; et multa vigilia adtuli doctrinam in spatio temporis, ad illam quae ad finem adducunt librum dare, et illis qui volunt animum intendere et discere quemadmodum oporteat instituere mores qui secundum legem Domini proposuerunt vitam agere. Explicit prologus.

ΣΟΦΙΑ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΙΡΑΧ

- 1 1 Πᾶσα σοφία παρὰ κυρίου καὶ μετ' αὐτοῦ ἐστιν εἰς τὸν αἰῶνα.
 - αμμον θαλασσῶν καὶ σταγόνας ὑετοῦ καὶ ἡμέρας αἰῶνος τίς ἐξαριθμήσει;
 - 3 ὕψος οὐρανοῦ καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄβυσσον καὶ σοφίαν τίς ἐξιχνιάσει;
 - 4 προτέρα πάντων ἔκτισται σοφία καὶ σύνεσις φρονήσεως έξ αἰῶνος.
 - 5 ^Γπηγή σοφίας λόγος θεοῦ ἐν ὑψίστοις, καὶ αἱ πορεῖαι αὐτῆς ἐντολαὶ αἰώνιοι. ¹
 - 6 δίζα σοφίας τίνι ἀπεκαλύφθη; καὶ τὰ πανουργεύματα αὐτῆς τίς ἔγνω;
 - 7 Γεπιστήμη σοφίας τίνι εφανερώθη; καὶ τὴν πολυπειρίαν αὐτῆς τίς συνῆκεν;
 - 8 εἶς ἐστιν σοφός, φοβερὸς σφόδρα, καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ.
 - 9 κύριος 9 αὐτὸς ἔκτισεν αὐτὴν καὶ εἶδεν καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτὴν καὶ ἐξέχεεν αὐτὴν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ,
- 10 μετὰ πάσης σαρκὸς κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ, καὶ ἐχορήγησεν αὐτὴν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. 「ἀγάπησις κυρίου ἔνδοξος σοφία, οῖς δ' ἄν ὀπτάνηται, μερίζει αὐτὴν εἰς ὅρασιν αὐτοῦ.¹
- 1 Omnis sapientia a Deo 'Domino' est et cum illo 'fuit semper et' est ante aevum
 - ² Harenam maris et pluviae guttas et dies saeculi quis dinumeravit Altitudinem caeli et latitudinem terrae et profundum rabyssi¹ quis mensus est
 - 3 Sapientiam Dei praecedentem omnia 'quis investigavit'
 - 4 Prior omnium1 creata est sapientia et intellectus prudentiae ab aevo
 - ⁵ Fons sapientiae verbum Dei in excelsis et ingressus illius mandata aeterna
 - 6 Radix sapientiae cui revelata est et astutias illius quis agnovitì
 - 7 Disciplina sapientiae cui revelata est et¹ manifestata et multiplicationem ingressus illius quis intellexit
 - 8 Unus est Altissimus creator omnipotens rex potens et metuendus nimisfsedens super thronum illius¹ et dominans ¹Deus¹
 - 9 Ipse creavit illam spiritu sancto et vidit et dinumeravit [et mensus est]
 - 10 Et effudit illam super omnia opera sua et super omnem carnem secundum datum suum et praebuit illam diligentibus se

محصما بحنصنا

ا وا دهن الم الحسن محدم ماهم فروم المرون المرون المرون والمعلم والمعرا المرون والمعرف وحدم المرون وحدم المرابع المرابع المرابع والمعرف المرابع المرابع والمعرف المرابع المرابع والمعرف المرابع والمعرف المرابع المرابع والمعرف والمرابع والمعرف والمرابع والمعرف والمعرف والمرابع والمعرف وال

- 11 Φόβος κυρίου δόξα καὶ καύχημα καὶ εὐφροσύνη καὶ στέφανος ἀγαλλιάματος.
- 12 φόβος κυρίου τέρψει καρδίαν καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροημέρευσιν. Γφόβος κυρίου δόσις παρὰ κυρίου, καὶ γὰρ ἐπ᾽ ἀγαπήσεως τρίβους καθίστησιν. 1
- 13 τῷ φοβουμένῳ τὸν κύριον εὖ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων, καὶ ἐν ἡμέρα τελευτῆς αὐτοῦ εὐλογηθήσεται.
- 14 'Αρχή σοφίας φοβεῖσθαι τὸν κύριον, καὶ μετὰ πιστῶν ἐν μήτρα συνεκτίσθη αὐτοῖς.
- 15 μετὰ ἀνθρώπων θεμέλιον αἰῶνος ἐνόσσευσεν καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐμπιστευθήσεται.
- 16 πλησμονή σοφίας φοβεῖσθαι τὸν κύριον καὶ μεθύσκει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῆς.
- 17 πάντα τὸν οἶκον αὐτῶν ἐμπλήσει ἐπιθυμημάτων καὶ τὰ ἀποδοχεῖα ἀπὸ τῶν γενημάτων αὐτῆς.
- 18 στέφανος σοφίας φόβος κυρίου ἀναθάλλων εἰρήνην καὶ ὑγίειαν ἰάσεως. 「ἀμφότερα δέ ἐστιν δῶρα θεοῦ εἰς εἰρήνην, πλατύνει δὲ καύχησις τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.]
- 19 [καὶ εἰδεν καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτήν,] ἐπιστήμην καὶ γνῶσιν συνέσεως ἐξώμβρησεν καὶ δόξαν κρατούντων αὐτῆς ἀνύψωσεν.
- 20 δίζα σοφίας φοβεῖσθαι τὸν κύριον, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς μακροημέρευσις.
- 21 ^Γφόβος κυρίου ἀπωθεῖται ἁμαρτήματα, παραμένων δὲ ἀποστρέψει πᾶσαν ὀργήν. ¹
- 11 l'Timor Domini gloria et gloriatio et laetitia et corona exultationis¹
- 12 Timor Domini delectabit cor et dabit laetitiam et gaudium in longitudine dierum
- 13 Timenti Dominum bene erit in extremis et in die defunctionis suae benedicetur
- 14 Dilectio Dei honorabilis sapientia
- 15 quibus autem apparuerit in visu diligunt eam in visione ret in agnitione magnalium suorum
- 16 Initium sapientiae timor Domini et 'cum fidelibus' in vulva concreatus est et cum electis 'seminis' 'creditur et' cum iustis et fidelibus agnoscitur
- 17 Timor Domini scientiae religiositas
- 18 religiositas custodiet et iustificabit cor iucunditatem atque gaudium dabit
- 19 Timenti Deum bene erit et in diebus consummationis illius benedicetur
- ²⁰ Plenitudo sapientiae timere Deum et plenitudo a fructibus illius
- Omnem domum illius 'implebit' a generationibus et receptacula 'a thesauris illius'

2 Q 18 שכל ודעת תביע וכבודו תוומכיה תריםו 19 1 20 שרש חכמה יראת יהוה וענפיוה ארך וימיםו 20

1, 19 a La ricostruzione è fatta in base a quella di M. S. Segal.

ال بسلام بعينا موزا مهمنا. منصا مطلا بلمحصداً. وبسلام بعينا هنيا موزا مهمنا. منصا مطلا بلمحصداً وبسلام المباد بعينا هنيا هنيا من بسلام المباد معنا من المسلم المباد محمداً وبسلام بعينا ممرم عموسيط عدما وبعد بالمد وعمداً وبسلام محمد المدمي المدم سعيان والمباد ومنا ما ما المباد والمباد و

- 22 Οὐ δυνήσεται θυμὸς ἄδικος δικαιωθῆναι ἡ γὰρ δοπὴ τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ πτῶσις αὐτῷ.
- 23 ἕως καιροῦ ἀνθέξεται μακρόθυμος, καὶ ὕστερον αὐτῷ ἀναδώσει εὐφροσύνη·
- 24 ἕως καιροῦ κρύψει τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ χείλη πολλῶν ἐκδιηγήσεται σύνεσιν αὐτοῦ.
- 25 'Εν θησανοοῖς σοφίας παραβολὴ ἐπιστήμης, βδέλυγμα δὲ ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια.
- 26 ἐπιθυμήσας σοφίαν διατήρησον ἐντολάς, καὶ κύριος χορηγήσει σοι αὐτήν.
- 27 σοφία γὰο καὶ παιδεία φόβος κυρίου, καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ πίστις καὶ πραΰτης.
- 28 μὴ ἀπειθήσης φόβω κυρίου καὶ μὴ προσέλθης αὐτῷ ἐν καρδία δισσῆ.
- 29 μὴ ὑποκριθῆς ἐν στόμασιν ἀνθρώπων καὶ ἐν τοῖς χείλεσίν σου πρόσεχε.
- 30 μὴ ἐξύψου σεαυτόν, ἵνα μὴ πέσης καὶ ἐπαγάγης τῆ ψυχῆ σου ἀτιμίαν, καὶ ἀποκαλύψει κύριος τὰ κρυπτά σου καὶ ἐν μέσῳ συναγωγῆς καταβαλεῖ σε, ὅτι οὐ προσῆλθες φόβῳ κυρίου καὶ ἡ καρδία σου πλήρης δόλου.
- 22 Corona sapientiae timor Domini repollens pacem et salutis fructum
- 23 'Et vidit et dinumeravit eam' utraque autem sunt dona Dei
- 24 Scientiam et intellectum prudentiae sapientia conpartietur et gloriam tenentium se inaltat
- 25 Radix sapientiae est timere Dominum rami enim illius longaevi
- 26 In thesauris sapientiae intellectus ^ret scientiae¹ religiositas execratio autem peccatoribus sapientia
- 27 Timor Dei expellit peccatum
- 28 nam qui sine timore est non poterit iustificari Iracundia enim animositatis illius subversio illius est
- ²⁹ Usque in tempus sustinebit patiens et postea redditio iucunditatis
- 30 Bonus sensus usque in tempus abscondebit verba illius et labia multorum enarrabunt sensum illius
- 33 Concupiscens sapientiam conserva iustitiam et Deus praebebit illam tibi
- 34 Sapientia enim et disciplina timor Domini et quod beneplacitum est illi 35 fides et mansuetudo et adimplebit thesauros illius
- 36 Non sis incredibilis timori Domini et ne accesseris ad illum duplici corde
- 37 Ne fueris hypocrita in conspectu hominum et non scandalizeris labiis tuis
- 38 「Adtendel in illis ne forte cadas et adducas animae tuae inhonorationem
- 39 Et revelet Deus absconsa tua et in medio synagogae elidat te
- 40 Quoniam accessisti maligne ad Dominum et cor tuum plenum est 'dolo et' fallacia

- 2 1 Τέκνον, εἰ προσέρχη δουλεύειν κυρίω, ετοίμασον τὴν ψυχήν σου εἰς πειρασμόν:
 - 2 εὔθυνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς.
 - 3 κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῆς, ἵνα αὐξηθῆς ἐπ' ἐσχάτων σου.
 - 4 πᾶν, δ ἐὰν ἐπαχθῆ σοι, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγμασιν ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον·
 - 5 ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνω ταπεινώσεως. Γἐν νόσοις καὶ πενία ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς γίνου.
 - 6 πίστευσον αὐτῷ, καὶ ἀντιλήμψεταί σου· καὶ εὔθυνον τὰς όδούς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν.
 - 7 Οἱ φοβούμενοι κύοιον, ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνητε, ἵνα μὴ πέσητε.
 - 8 οἱ φοβούμενοι κύριον, πιστεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐ μὴ πταίση ὁ μισθὸς ὑμῶν.
 - 9 οἱ φοβούμενοι κύριον, ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἔλεος, Γὅτι δόσις αἰωνία μετὰ χαρᾶς τὸ ἀνταπόδομα αὐτοῦ.¹
 - 10 ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς καὶ ἴδετε·
 τίς ἐνεπίστευσεν κυρίφ καὶ κατησχύνθη;
 ἢ τίς ἐνέμεινεν τῷ φόβῳ αὐτοῦ καὶ ἐγκατελείφθη;
 ἢ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν, καὶ ὑπερεῖδεν αὐτόν;
- 2 ¹ Fili faccedens servituti Dei¹ sta in iustitia et timore et praepara animam tuam ad temptationem
 - ² Deprime cor tuum¹ et ¹sustine¹ declina aurem et excipe verba intellectus et ne festines in tempus obductionis
 - ³ Sustine sustentationes Dei coniungere Deo et sustine ut crescat in novissimo vita tua
 - 4 Omne quod tibi adplicitum fuerit raccipe et in dolore sustine et in humilitate tua habe patientiam
 - ⁵ Quoniam in igne probatur ¹aurum et¹ argentum homines vero receptibiles in camino humiliationis
 - ⁶ Crede *Deo* et recuperabit te et dirige viam tuam et spera in illum serva timorem illius et in illo veteresce
 - 7 Metuentes Deum sustinete misericordiam eius et non deflectatis sab illo ne cadatis
 - 8 Qui timetis Deum credite illi et non evacuabitur merces vestra
 - 9 Qui timetis Deum sperate in illum et in oblectatione veniet vobis misericordia
 - 10 [Qui timetis Deum diligite illum et inluminabuntur corda vestra]
 - 11 Respicite filii nationes hominum et scitote quis speravit in Dominum et confusus est

مرحون ما المعادل معنه منه ما المدهد المواهد الما المدهد الماهد ا

- 11 διότι οἰχτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ ἀφίησιν ἁμαρτίας καὶ σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως.
- 12 Οὐαὶ καρδίαις δειλαῖς καὶ χερσὶν παρειμέναις καὶ ἁμαρτωλῷ ἐπιβαίνοντι ἐπὶ δύο τρίβους.
- 13 οὐαὶ καρδία παρειμένη, ὅτι οὐ πιστεύει διὰ τοῦτο οὐ σκεπαθήσεται.
- 14 οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἀπολωλεκόσιν τὴν ὑπομονήν καὶ τί ποιήσετε ὅταν ἐπισκέπτηται κύριος;
- 15 Οἱ φοβούμενοι κύριον οὐκ ἀπειθήσουσιν ἡημάτων αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν συντηρήσουσιν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.
- 16 οἱ φοβούμενοι κύριον ζητήσουσιν εὐδοκίαν αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ἐμπλησθήσονται τοῦ νόμου.
- 17 οἱ φοβούμενοι κύριον ἐτοιμάσουσιν καρδίας αὐτῶν καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ταπεινώσουσιν τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
- 18 ἐμπεσούμεθα εἰς χεῖρας κυρίου καὶ οὐκ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· ὡς γὰρ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ, οὕτως καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

- 12 permansit in mandatis eius et derelictus est et quis invocavit illum et despexit illum
- 13 Quoniam pius et misericors Deus et remittit in tempore tribulationis peccata omnibus exquirentibus se in veritate
- 14 Vae duplici corde et labiis scelestis fet manibus malefacientibus et peccatori fterram ingredienti duabus viis
- 15 Vae dissolutis corde qui non credunt Deo ideo non protegentur ab eo
- 16 Vae his 'qui perdiderunt sustinentiam' qui dereliquerunt vias rectas et deverterunt in vias pravas
- 17 Et quid facietis cum inspicere coeperit Deus1
- 18 'Qui timent Dominum non erunt incredibiles verbo illius et qui diligunt illum conservabunt viam illius¹
- 19 Qui timent Dominum 'inquirent quae beneplacita sunt illi' et qui diligunt eum replebuntur lege ipsius
- 20 Qui timent Dominum parabunt corda sua et in conspectu illius sanctificabunt animas suas
- 21 [Qui timent Dominum custodiunt mandata illius et patientiam habebunt usque ad inspectionem illius]
- 22 Dicentes si paenitentiam non egerimus incidemus in Dei manus et non in manus hominum
- 23 Secundum enim magnitudinem illius sic et misericordia ipsius cum ipso

- 3 ι 'Ελεγμὸν πατρὸς ἀκούσατε, τέκνα, καὶ οὕτως ποιήσατε, ἵνα σωθῆτε·
 - 2 δ γὰο κύριος ἐδόξασεν πατέρα ἐπὶ τέκνοις καὶ κοίσιν μητρὸς ἐστερέωσεν ἐφ' νίοῖς.
 - 3 δ τιμῶν πατέρα ἐξιλάσεται ἁμαρτίας,
 - 4 καὶ ώς ὁ ἀποθησανρίζων ὁ δοξάζων μητέρα αὐτοῦ.
 - 5 ὁ τιμῶν πατέρα εὐφρανθήσεται ὑπὸ τέκνων καὶ ἐν ἡμέρα προσευχῆς αὐτοῦ εἰσακουσθήσεται.
 - 6 δ δοξάζων πατέρα μακροημερεύσει, καὶ δ εἰσακούων κυρίου ἀναπαύσει μητέρα αὐτοῦ·
 - 7 ^τδ φοβούμενος κύοιον τιμήσει πατέρα,¹ καὶ ως δεσπόταις δουλεύσει ἐν τοῖς γεννήσασιν αὐτόν.
 - 8 ἐν ἔργφ καὶ λόγφ τίμα τὸν πατέρα σου, ἵνα ἐπέλθη σοι εὐλογία παρ' αὐτοῦ·
 - 9 εὐλογία γὰο πατοὸς στηρίζει οἴκους τέκνων, κατάρα δὲ μητρὸς ἐκριζοῖ θεμέλια.
 - 10 μὴ δοξάζου ἐν ἀτιμία πατρός σου, οὐ γὰρ ἐστίν σοι δόξα πατρὸς ἀτιμία:
 - 11 ή γὰο δόξα ἀνθοώπου ἐκ τιμῆς πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὄνειδος τέκνοις μήτηο ἐν ἀδοξία.
 - 12 τέκνον, ἀντιλαβοῦ ἐν γήρα πατρός σου καὶ μὴ λυπήσης αὐτὸν ἐν τῆ ζωῆ αὐτοῦ·
 - 13 καὶ ἐὰν ἀπολείπη σύνεσιν, συγγνώμην ἔχε καὶ μὴ ἀτιμάσης αὐτὸν ἐν πάση ἰσχύι σου.
- 3 1 Filii sapientiae ecclesia iustorum et natio illorum obaudientia et dilectio
 - ² Iudicium patris audite 'filii' dilecti et sic facite ut salvi sitis
 - 3 Deus enim honoravit patrem in filiis et iudicium matris exquirens in filios
 - 4 Qui diligit Deum exorabit pro peccatis et continebit se ab illis in oratione dierum exaudietur
 - 5 Et sicut qui thesaurizat ita et qui honorificat matrem suam
 - 6 Qui honorat patrem iucundabitur in filiis 7 qui honorat patrem suum vita vivet longiore et qui obaudit patrem refrigerabit matri
 - 8 Qui timet Deum honorat parentes et quasi dominis serviet his qui se generaverunt
 - 9 in opere et sermone et omni patientia
 - 10 Honora patrem tuum ut superveniat tibi benedictio a Deo et benedictio illius in novissimo manet
 - ¹¹ Benedictio patris firmat domos filiorum¹ maledictio autem matris eradicat fundamenta
 - 12 Ne glorieris in contumelia patris tui non est enim tibi gloria sed confusio
 - 13 Gloria enim hominis ex honore patris sui et dedecus filiis pater sine honore

17	בני התחוק בכבוד אביך ואל תעובהו כל ימי חייך:
	כבוד איש כבוד אביו ומרבה הטא מקלל אמו:
01	אל תחכבד בקלון אביך כי לא כבוד הוא לך:
6	ברכת אב תיסד שרש וקללת אם תנתש נמע:
	בני במאמר ובמעשה כבד אביך עבור ישיגוך כל ברכות:
9	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

צו וגם אם יחסר מדעו עווב לו ואל תכלים אותו כל ימי חייו:

E 'cuil

1. Ilciol samo outro. agl thay and the thay. "airl

1. seen Ilci th cuil. of all the this sit." trans.

Ilcono. ashean accopa. "ocala acada" is trans. Ilcono.

"trans. Ilcono. unal os ciro. oca aili sahay outul. "trans.

Ilcono. unago acado. otal acada sid the tholo op trans.

Ilcono. unago acado. otal acada sid the tholo op trans.

Ilcono. unago acado. otal acada sid the tholo op trans.

Ilcono. "cir. circil ocadal sis Ilcono. agl telis the coshony

costedio. "costedi the lang apid. o colodi thay transi

costedio. "costedi the lang apid. o colodi thay transi

costedio. "costedi the lang apid. o concel totel or of the

costedio. "costedi the lang the ol transi tool to the colodi.

Il trans. "Il trins e concerno transo. ocal totel or of

com any. "Ilse egl apig acoo. Ao. ol icoliono.

colodi.

- 14 έλεημοσύνη γὰρ πατρὸς οὐκ ἐπιλησθήσεται καὶ ἀντὶ άμαρτιῶν προσανοικοδομηθήσεταί σοι.
- 15 ἐν ἡμέρα θλίψεως ἀναμνησθήσεταί σου ώς εὐδία ἐπὶ παγετῷ, οὕτως ἀναλυθήσονταί σου αἱ ἁμαρτίαι.
- 16 ώς βλάσφημος ὁ ἐγκαταλιπὼν πατέρα, καὶ κεκατηραμένος ὑπὸ κυρίου ὁ παροργίζων μητέρα αὐτοῦ.
- 17 Τέχνον, εν πραΰτητι τὰ ἔργα σου διέξαγε, καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον δότην ἀγαπηθήση.
- 18 ὅσφ μέγας εἶ, τοσούτφ ταπείνου σεαυτόν, καὶ ἔναντι κυρίου εὐρήσεις γάριν.
- 19 πολλοί εἰσιν ύψηλοὶ καὶ ἐπίδοξοι,
 ἀλλὰ πραέσιν ἀποκαλύπτει τὰ μυστήρια αὐτοῦ.
- 20 ὅτι μεγάλη ἡ δυναστεία κυρίου καὶ ὑπὸ τῶν ταπεινῶν δοξάζεται.
- 21 χαλεπώτερά σου μή ζήτει καὶ ἰσχυρότερά σου μή ἐξέταζε·
- 22 ἃ προσετάγη σοι, ταῦτα διανοοῦ, οὐ γάρ ἐστίν σοι χρεία τῶν κρυπτῶν.
- 23 ἐν τοῖς περισσοῖς τῶν ἔργων σου μὴ περιεργάζου· πλείονα γὰρ συνέσεως ἀνθρώπων ὑπεδείχθη σοι.
- 24 πολλούς γὰο ἐπλάνησεν ἡ ὑπόλημψις αὐτῶν, καὶ ὑπόνοια πονηοὰ ἀλίσθησεν διανοίας αὐτῶν.
- 25 Γκόρας μὴ ἔχων ἀπορήσεις φωτός, γνώσεως δὲ ἀμοιρῶν μὴ ἐπαγγέλλου.¹
- 14 Fili suscipe senectam patris tui et ne contristes eum in vita illius
- 15 Et si defecerit sensu veniam da et ne spernas eum in tua virtute Elemosyna enim patris non erit in oblivione
- 16 nam 'pro peccato' matris restituetur tibi bonum
- 17 Et iniustitia ^raedificabitur¹ tibi in die tribulationis commemorabitur tui sicut in sereno glacies solventur tua peccata
- 18 Quam malae famae est qui relinquit patrem et est maledictus a Deo qui exasperat matrem
- 19 Fili in mansuetudine opera tua perfice et super hominum gloriam diligeris
- 20 Quanto magnus es humilia te in omnibus et coram Deo invenies gratiam
- 21 Quoniam magna potentia Dei solius et ab humilibus honoratur
- 22 Altiora te ne scrutaveris et fortiora te ne exquisieris Sed quae praecepit tibi Deus illa cogita semper et in pluribus operibus eius ne fueris curiosus
- 23 Non est enim tibi necessarium ea quae abscondita sunt videre oculis tuis
- 25 plurima enim super sensum hominis ostensa sunt tibi

נו ביום ארה תוכר לך כחם על כפור להשבית עוניך! +ו ^{בּ}צרקת אב^ב לא^d תמחה ותמור הטאת היא תומע:

10 בכי מויד בווה אביול יומכעים בוראו מקללי אמול:

דו בניה לבעשרך התהלך בעניהל פיתאהב מניתן מתנות:

פו כי רבים רחמי אלהים ולענוים יגלה סודו: 11 במתם נפשר מכל גרולה עולם פולפני אָלפ המצאי רחמים:

וג בפלאות ממך אלב תדרושל ומכוסה שממך אלש תחקור:

בב "במה שהורשית" החבונן איאין לך עסקי בנסתרות

בג וביותר ממך אל תמר כי רב ממך הראית:

+2 כי רבים עשְּׁחְנֵי בני אדם ודמיונות רעות מתעות:

25 באין אישון יחסר אור ובאין דעת תחסר חכמה

C [2] znun.

בעוול ממל אל תחקור במופלא ממך בל תרע במכוסה ממך בל תשאל במה שהרשית לך עסק בנסתרות די אליעור אמי בשם בס בגדול ממך אל תדרוש 3,8 א. הפח. תחקור. במופלא ממך בל תדע. במכוסה ממך בל תשאל. במה שהרשית התבוון ואין כתוב בספר בן סירא בגדול ממך אל תדרוש. בחוק ממך אל : A Agigah . B . T ממך מה תדעי עמוקה משאול מה תחקורי במה שהורשיתה התבונןי אין לך עסק בנסתרות רבי לעור בשם בר סירה: פליאה : און Agigah. T. G. Ḥagigah. T. החבונף לא יש לך עסק בנסתרות במופלא ממך אל חדרשי במכוסה ממך אל תחקר באשר הרשיחה :(81,871 .q yvedibH 22 מ-מ C הרשרה דשאם | b C | פ-פ C קר יהי לא א באשר הורשיחה באשר הפלשן (ed.

. ATTIW $_{0}$ | $_{$

اابعما وأحا لا معلها . مسك سميا به

19 a è scritto due volte in Am, una volta è cancellato. a_{-a} . ובעיני אלהים a_{-b} | בני גדול אחה כן השפיל נפשך a_{-b} 8 מ-ה 18

امدلا الاحتماد "محمنوا ونجرمه ال المنصم عهل ورضي oilare, any 11 store. "cal ! saffor land." old to i-goron ellot. olacci ill as fr. " pay an Il sed. المن العمر . معره الما المحس "ميا " مهل بشهاع الم مع رجا بين عمن حما بيهمي "حدا بلم بند حداها סימ כיים א נמלת וומם. ויכוי כנסוון במב בסון יסלי لعنهله سهمس. "مهل بغيره فع بعلم الحصه. مليم · ady d. 21 coal 12041 10, Lice for by wood il

 $C \mid b-b \in C$ את כל מלאכחיך בענה הלוך $b-b \in C$ וז מ כל מלאכחיך בענה הלוך $b-b \in C$

3, l4 a-a $C \mid b$ C $\forall k \mid c$ C nown $\mid d$ C nith $\mid c$ C initial $\mid f$ C ordere $\mid g$ Am vain,

مله المص لم.

בעבונו און לך עסק בנסתרות

- 26 καρδία σκληρά κακωθήσεται ἐπ' ἐσχάτων, καὶ ὁ ἀγαπῶν κίνδυνον ἐν αὐτῷ ἀπολεῖται.
- 27 καρδία σκληρὰ βαουνθήσεται πόνοις, καὶ ὁ άμαρτωλὸς προσθήσει άμαρτίαν ἐφ' άμαρτίαις.
- 28 ἐπαγωγῆ ὑπερηφάνου οὐκ ἔστιν ἴασις· φυτὸν γὰρ πονηρίας ἐρρίζωκεν ἐν αὐτῷ.
- 29 καρδία συνετοῦ διανοηθήσεται παραβολήν, καὶ οὖς ἀκροατοῦ ἐπιθυμία σοφοῦ.
- πῦρ φλογιζόμενον ἀποσβέσει ὕδωρ,
 καὶ ἐλεημοσύνη ἐξιλάσεται ἁμαρτίας.
- 31 δ ἀνταποδιδούς χάριτας μέμνηται εἰς τὰ μετὰ ταῦτα καὶ ἐν καιρῷ πτώσεως εὐρήσει στήριγμα.
- 4 1 Τέκνον, τὴν ζωὴν τοῦ πτωχοῦ μὴ ἀποστερήσης καὶ μὴ παρελκύσης ὀφθαλμοὺς ἐπιδεεῖς.
 - ψυχὴν πεινῶσαν μὴ λυπήσης
 καὶ μὴ παροργίσης ἄνδρα ἐν ἀπορία αὐτοῦ.
 - 3 καρδίαν παρωργισμένην μὴ προσταράξης καὶ μὴ παρελκύσης δόσιν προσδεομένου.

- ²⁶ Multos enim inplanavit suspicio illorum et in vanitate detinuit sensus illorum
- 27 Cor durum male habebit in novissimo et qui amat periculum in illo peribit¹
- 28 Cor ingrediens duas vias non habebit successus et pravicordius in illis scandalizabitur
- 29 Cor nequam gravabitur doloribus et peccator adiciet ad peccandum
- 30 Synagogae superborum non est sanitas frutex enim peccati eradicabitur in illis et non intellegetur
- 31 Cor sapiens intellegitur in sapientia et auris bona audiet cum omni concupiscentia sapientiam
- 32 (Sapiens cor et intellegibile) abstinebit se a peccatis et in operibus iustitiae successus habebit
- 33 Ignem ardentem extinguit aqua et elemosyna resistet peccatis
- 34 Et Deus conspector qui reddit gratiam meminit in posterum ^ret in tempore casus tui invenies firmamentum¹
- 4 1 Fili elemosynam pauperis ne fraudes et oculos tuos ne transvertas a paupere
 - ² Animam esurientem ne despexeris et non exasperes pauperem in inopia sua
 - 3 Cor inopis ne adflixeris et non protrahas datum angustianti

"Ed and Jeln witho. org rived complication." "Ed and Jeln witho. org rived jed copy river." "Ed and "many cledion. organica jed copy river." "Ed and "many cledion. organicame which which." "Jed and "many cledion. organicame which which is to the angular that he care in the proof are taken. "Lamalo read that the small. It shoot are taken. "Lamalo read mand cared read. organical read mand cared read. organical read mich read. "Lamalo read read read. organical river read. "The care the cared read. Organical river read. "The care the cared. The later to man the later to man the later. On Jeth town that read. "and read are the later. On Jeth town that read."

אל חמנע מחן ממסכינך

- ב אל ותחמירו מעי דך וקרב עני אל תכאיב:
- ל ב בווע ופש חסירה אל תפוח ואל תתעלם ממָדְבְּדִּי ופש:
- → ו בני אל תלעג לחיי עני ואל תדאיב נפש עני ומר נפש:
 - ונ פועל טוב יקראנו בדרכיו ובעת מוטו ימצא משען:
 - oe אש לוהמת יכבו מים כן צרקה תכפר חטאת:
 - פג לב חכם יבין משלי חכמים ואון מקשבת לחכמה תשמח:
- 25 אל תרוץ לרפאות מכת לץ כי אין לה רפואה כי מנטע רע נטעו:
- ג לב כבד ירבו מכאביו ומתחולל מוסיף עון על עון:
- 22 לב כבד תבאש אחריתו ואוהב טובות ינהג בהם:

- 4 ίκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνου καὶ μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ πτωχοῦ.
- 5 ἀπὸ δεομένου μὴ ἀποστρέψης ὀφθαλμὸν καὶ μὴ δῷς τόπον αὐτῷ καταράσασθαί σε·
- 6 καταρωμένου γάρ σε ἐν πικρία ψυχῆς αὐτοῦ τῆς δεήσεως αὐτοῦ ἐπακούσεται ὁ ποιήσας αὐτόν.
- 7 ποοσφιλή συναγωγή σεαυτὸν ποίει καὶ μεγιστάνι ταπείνου τὴν κεφαλήν σου.
- 8 κλίνον πτωχῷ τὸ οὖς σου καὶ ἀποκρίθητι αὐτῷ εἰρηνικὰ ἐν πραΰτητι.
- 9 έξελοῦ ἀδικούμενον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος καὶ μὴ ὀλιγοψυχήσης ἐν τῷ κρίνειν σε.
- 10 γίνου ὀρφανοῖς ὡς πατὴρ καὶ ἀντὶ ἀνδρὸς τῆ μητρὶ αὐτῶν καὶ ἔση ὡς νίὸς ὑψίστου, καὶ ἀγαπήσει σε μᾶλλον ἢ μήτηρ σου.
- 11 'Η σοφία νίοὺς αὐτῆς ἀνύψωσενκαὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ζητούντων αὐτήν.
- 12 ὁ ἀγαπῶν αὐτὴν ἀγαπῷ ζωήν,
 καὶ οἱ ὀρθρίζοντες πρὸς αὐτὴν ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης.
- 13 δ κρατῶν αὐτῆς κληρονομήσει δόξαν, καὶ οὖ εἰσπορεύεται εὐλογεῖ κύριος.
- 14 οἱ λατρεύοντες αὐτῆ λειτουργήσουσιν άγίω, καὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὴν ἀγαπᾶ κύριος.
- 4 Rogationem contribulati ne abicias et non avertas faciem tuam ab egeno
- 5 [Ab inope] ne avertas oculos propter iram et non relinquas quaerentibus tibi retro maledicere
- 6 Maledicentis enim te in amaritudine rexaudietur precatio illius exaudiet autem eum qui fecit illum
- 7 Congregationi pauperum affabilem te facito et presbytero humilia animam tuam fet magnato humilia caput tuum¹
- 8 Declina pauperi aurem tuam et redde debitum tuum ret responde pacifica in mansuetudine
- 9 Libera eum qui iniuriam patitur de manu superbi et non acide feras in anima tua
- 10 In iudicando esto pupillis misericors ut pater et pro viro matri illorum
- 11 Et eris velut filius Altissimi obaudiens et miserebitur tui magis quam mater
- 12 Sapientia filiis suis vitam inspiravit fet suscipit exquirentes se¹ et praeibit in viam iustitiae
- 13 Et qui illam diligit (diligit vitam) et qui vigilaverint ad illam conplectebuntur placorem eius
- 14 Qui tenuerint illam vitam hereditabunt et quo introibit benedicit Deus

- רלא תבזה שאולות דל פולא תתן לו מקום לקללך:
- 9 אומל ער רוח בכאב נפשו ובקול צעקחו ישמע צורו:
- ר האהב לנפשך לעדה ולשלטון עוד הכאף ראש:
- 8 הט לעני אונך והשיבהו שלום בענוה:
- פ הושע מוצק ממציקיו ואל תקוץ רוחך במשפט יושר:
- 10 היה כאב ליתומים ותמור בעל לאלמנות:
- ואל יקראך בן ויחנך ויצילך משחת: וו חכמות למדה בניה ותעיד לכל מבינים בה:
- <u> 12 אהביה אהבו חיים ומבקשיה יפיקו רצון מייי:</u>
- פו נעמכיה ימצאו כבוד מיי ויחנו בברכת יי
- +1 משרתי קדש משרתיה ואלהו במא ויהא

- 15 δ ύπακούων αὐτῆς κοινεῖ ἔθνη, καὶ ὁ προσέχων αὐτῆ κατασκηνώσει πεποιθώς.
- 16 ἐὰν ἐμπιστεύση, κατακληρονομήσει αὐτήν, καὶ ἐν κατασχέσει ἔσονται αἱ γενεαὶ αὐτοῦ·
- 17 ὅτι διεστραμμένως πορεύσεται μετ' αὐτοῦ ἐν πρώτοις, φόβον καὶ δειλίαν ἐπάξει ἐπ' αὐτὸν καὶ βασανίσει αὐτὸν ἐν παιδεία αὐτῆς, ἕως οὖ ἐμπιστεύση τῆ ψυχῆ αὐτοῦ, καὶ πειράσει αὐτὸν ἐν τοῖς δικαιώμασιν αὐτῆς.
- 18 καὶ πάλιν ἐπανήξει κατ' εὐθεῖαν πρὸς αὐτὸν καὶ εὐφρανεῖ αὐτὸν καὶ ἀποκαλύψει αὐτῷ τὰ κρυπτὰ αὐτῆς.
- 19 ἐὰν ἀποπλανηθῆ, ἐγκαταλείψει αὐτὸν καὶ παραδώσει αὐτὸν εἰς χεῖρας πτώσεως αὐτοῦ.
- 20 Συντήρησον καιρόν καὶ φύλαξαι ἀπὸ πονηροῦ καὶ περὶ τῆς ψυχῆς σου μὴ αἰσχυνθῆς:
- 21 ἔστιν γὰο αἰσχύνη ἐπάγουσα ἁμαοτίαν, καὶ ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάοις.
- 22 μη λάβης πρόσωπον κατὰ τῆς ψυχῆς σου καὶ μη ἐντραπῆς εἰς πτῶσίν σου.
- 23 μὴ κωλύσης λόγον ἐν καιρῷ χρείας,
 καὶ μὴ κρύψης τὴν σοφίαν σου εἰς καλλονήν·
- 24 ἐν γὰο λόγῳ γνωσθήσεται σοφία καὶ παιδεία ἐν δήματι γλώσσης.
- 25 μη ἀντίλεγε τῆ ἀληθεία καὶ περὶ τῆς ἀπαιδευσίας σου ἐντράπηθι.
- 26 μη αἰσχυνθῆς δμολογῆσαι ἐφ' ἁμαοτίαις σου καὶ μη βιάζου δοῦν ποταμοῦ.
- 15 Qui serviunt ei obsequentes erunt Sancto et eos qui diligunt illam diligit Deus
- 16 Qui audit illam iudicat gentes et qui intuetur illam permanebit confidens
- 17 Si crediderit ei hereditabit illam et erunt in confirmatione creaturae illorum
- 18 Quoniam in temptatione ambulat cum eo et in primis eligit eum
- 19 Timorem et metum et adprobationem inducet super illum ret cruciabit illum in tribulatione doctrinae suae¹
 - Donec temptet illum in cogitationibus illius et credat animae illius et firmabit illum
- 20 Et iterum adducet [†] directum ad illum[†] 21 et denudat absconsa sua et thesaurizat super illum scientiam et intellectum iustitiae
- 22 Si autem oberraverit derelinquet eum et tradet illum in manus inimici sui
- 23 Fili conserva tempus et devita a malo
- 24 pro anima tua non confundaris dicere verum
- 25 Est enim confusio adducens peccatum et est confusio adducens gloriam et gratiam
- 26 Ne accipias faciem adversus faciem tuam nec radversus animam tuam mendacium

יו שומע לי ישפט אמת ומאוין לי ייחן בחדרי מבית:

נער עת ימלא לבו בי 18 אשוב אאשרנו וגליתי לו מסתרי: 16 כי בהתוכר אלך עמו זו ולפנים יבחרנו בנסיונות:

פו אם יסור ונטותיהו ויסרתיהו באסורים:

20 בני עת המון שמר ופחד מרע ואל נפשך אל תבוש: אם יסור מאחרי אשליכנו ואסגירנו לשדרים:

ול ברי יש בשאתה למשאת עון יויש בשתי הכבוד וחן":

נכ אאל תשאי פניך^ם יעל נפשךי ואל^ה יתכשל למכשיליך:

נכ אל תמנע דברי בעולם ואלי תצפין את הכמתך:

22 אל תסרב עם האל ואל אלהים היכוע: לב כי באומר נודעת חכמה ותבונה במענה לשון:

22 אל חבוש לשוב מעון ואל העמוד לפני שבלת:

23 a-a C | b C Trrn | c C | d C Pippn. ING UCAL CETT : I DiluZ 22 a-a C | b C and | c-c C γ (and γ) | a C | e-e C γ 7 γ (and γ) and γ 4, 21 a-a C nus y w | b-b C | c-c C | d-d C inverte i termini.

cuffort. Oil lood Load well. LOGICO Ill assal . Ocy contain lich. "Il sciol Lasia " afficatail 100 about madi. occil cunt tell. "Il المعوبيه " حماصلم. " لا عجال فع ما حبين . ملا عهما - حصله . כיסוון יויסיים ליכסון . "ון ומה כופר ופבין . סון וכיסו مع يعم. ال اجتمار "مهل بالم حيمالا بخما سه بما . مالم انصوب و العلصوب حب سهمقا . الديا لهذ وبيل مع حبما . عصبي وي ال در حدم حصم . وال بع موصم مع حداب ماجيمه صعمد بو بن المطالحه جد ١٤ ١٠٥٥٠ الم المل يعين. "مورعب لحصمه، وسلا ماميدا إنعا يلمه. للمعرب المالد ، مافيداد لمصلمع والم المعل المحدامة تا بعض لب بيع عنا . وولا لب بعنا له صد ، ١٠١٧

- 27 μὴ ὑποστρώσης ἀνθρώπω μωρῷ σεαυτὸν καὶ μὴ λάβης πρόσωπον δυνάστου.
- 28 εως θανάτου ἀγώνισαι περὶ τῆς ἀληθείας, καὶ κύριος ὁ θεὸς πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ.
- 29 μη γίνου θρασὺς ἐν γλώσση σου καὶ νωθρός καὶ παρειμένος ἐν τοῖς ἔργοις σου.
- 30 μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις σου.
- 31 μη ἔστω η χείο σου ἐκτεταμένη εἰς τὸ λαβεῖν καὶ ἐν τῷ ἀποδιδόναι συνεσταλμένη.
- 5 ι Μὴ ἔπεχε ἐπὶ τοῖς χρήμασίν σου καὶ μὴ εἴπης Αὐτάρκη μοί ἐστιν.
 - 2 μὴ ἐξακολούθει τῆ ψυχῆ σου καὶ τῆ ἰσχύι σου πορεύεσθαι ἐν ἐπιθυμίαις καρδίας σου.
 - 3 καὶ μὴ εἴπης Τίς με δυναστεύσει; δ γὰρ κύριος ἐκδικῶν ἐκδικήσει.
 - 4 μὴ εἴπης "Ημαρτον, καὶ τί μοι ἐγένετο; δ γὰρ κύριός ἐστιν μακρόθυμος.
- 27 Non reverearis proximum tuum in casum suum
- 28 nec retineas verbum in tempus salutis
 Non abscondas sapientiam tuam in decore eius ²⁹ in lingua enim agnoscitur ⁷sapientia et¹ sensus et scientia ⁷et doctrina in verbis veritatis¹ et firmamentum in operibus iustitiae
- 30 Non contradicas veritati ullo modo et de mendacio ineruditionis tuae confundere
- 31 Non confundaris confiteri peccata tua et ne subicias te homini pro peccato
- 32 Noli resistere contra faciem potentis nec coneris contra ictum fluvii
- 33 Pro iustitia agoniare pro anima tua ^ret usque ad mortem certa pro iustitia ¹ et Deus expugnabit pro te inimicos tuos
- 34 Noli citatus esse in lingua tua et inutilis et remissus in operibus tuis
- 35 Noli esse sicut leo in domo tua revertens domesticos tuos¹ et obprimens subiectos
- 36 Non sit porrecta manus tua ad accipiendum et ad reddendum collecta
- 5 1 Noli adtendere ad possessiones iniquas et ne dixeris est mihi sufficiens vita Nihil enim proderit in tempore vindictae et obductionis
 - ² Non sequaris concupiscentiam cordis
 - 3 et ne dixeris quomodo potui 'aut quis me subiciet' propter facta mea Deus enim vindicans vindicabit
 - 4 Ne dixeris peccavi et quid accidit mihi triste Altissimus enim est patiens redditor

אל תשב עם שופט עול כי כאשר כרצונו תשפט עמו אל תשב עם שופט עול בי כאשר כרצונו תשפט עמו

22 ער המות היעצה על הצרק ויי' גלחם לך: 24 אל תקרא בעל שתים ואל לשווך אל תרגל: 25 אל תהי נרהו רלשוויד ורפי ורשיש במלאכתד

20 אל תהי גבהן בלשויך ורפי ורשיש במלאכתך: 20 יאל תהי ככלבי בביתך ירפי ורשיש במלאכתך:

ונ "אל תהי ידך" יפתוחה לקחתי יוקפוצה בתוך מתף:

פו אל תשען על חילך ואל תאמר יש לאל ידי:

ז אל תשען על כוחך ללכת אחר תאות נפשך:

ז אל תלך אחרי לבך ועיניך ללכת בחמודות רעה:

נ אל תאמר מי יוכל כחו כי יי׳ מבקש נרדפים:

גל האמר הטאחי ומה ⁴יעשה לי מאומה לכי אל יארך אפים הואי.גל האמר רחום יי׳ וכל עונותי ימחה:

7 מתפחז בעבודהך $a \in A = A = A$ באריה $a \in A$. Gittin $a \in A$. Gitti

off the first food of the standard of the stan

- 5 περί εξιλασμοῦ μὴ ἄφοβος γίνου προσθεῖναι άμαρτίαις ἐφ' άμαρτίαις.
- 6 καὶ μὴ εἴπης 'Ο οἰκτιομός αὐτοῦ πολύς, τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξιλάσεται· ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτῷ, καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς καταπαύσει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.
- 7 μὴ ἀνάμενε ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον καὶ μὴ ὑπερβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας: ἐξάπινα γὰρ ἐξελεύσεται ὀργὴ κυρίου, καὶ ἐν καιρῷ ἐκδικήσεως ἐξολῆ.
- 8 μὴ ἔπεχε ἐπὶ χοήμασιν ἀδίκοις: οὐδὲν γὰο ἀφελήσει ἐν ἡμέρα ἐπαγωγῆς.
- 9 Μὴ λίκμα ἐν παντὶ ἀνέμῳ καὶ μὴ πορέύου ἐν πάση ἀτραπῷ· οὕτως ὁ ἄμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος.
- 10 ἰσθι ἐστηριγμένος ἐν συνέσει σου,καὶ εἰς ἔστω σου ὁ λόγος.
- Γίνου ταχὺς ἐν ἀκροάσει σου καὶ ἐν μακροθυμία φθέγγου ἀπόκρισιν.
- 12 εἰ ἔστιν σοι σύνεσις, ἀποκρίθητι τῷ πλησίον εἰ δὲ μή, ἡ χείρ σου ἔστω ἐπὶ στόματί σου.
- 13 δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λαλιᾶ, καὶ γλῶσσα ἀνθρώπου πτῶσις αὐτῶ.
- 14 Μὴ κληθῆς ψίθυρος καὶ τῆ γλώσση σου μὴ ἐνέδρευε· ἐπὶ γὰρ τῷ κλέπτη ἐστὶν αἰσχύνη καὶ κατάγνωσις πονηρὰ ἐπὶ διγλώσσου.
- 5 De propitiatu peccatorum noli esse sine metu neque adicias peccatum super pec-
- 6 Et ne dicas miseratio Dei magna est multitudinis peccatorum meorum miserebitur
- 7 Misericordia enim et ira ab illo \langle ... \rangle et in peccatores respicit ira illius
- 8 Non tardes converti ad Deum et ne differas de die in diem
- 9 Subito enim venit ira illius et in tempore vindictae disperdet te
- 10 Noli anxius esse in divitiis iniustis 'nihil enim proderunt tibi in die obductionis et vindictae¹
- Non ventiles te in omnem ventum et non eas in omni via Sic enim peccator probatur duplici lingua
- 12 Esto firmus in via Dei [et in veritate sensus tui] et scientia et prosequatur te verbum [pacis et justitiae]
- 13 Esto mansuetus ad audiendum verbum ut intellegas et cum sapientia fers responsum verum
- 14 Si est tibi intellectus responde proximo sin autem sit manus tua super os tuum ne capiaris verbo indisciplinato et confundaris

"In 11ch W accoul, il ugiol we ugiol 10000." "By ii. and oio il taro. off i and ublum io pro." Il 1 adon. i tioc a; accord. oil 1 tice a; accord. oil 1 ice a; accord. oil 1 ice a; accord. oil i ice io pi, ott, cool i pedi. "Il 11ch we ice i topi. add. "Il 1 ticol we ice i topi. add. "Il 1 ticol i ce i ice. oade i topi. "Il accord. "Il occid accord. Il topi. accord. "Il 1 ticol accord. occid accord. occid accord. occid accord. occid accord. Il 1 ticol accord. occid accord. o

12 a-a C | b Trur | c-c C + Dru | d-d C.

10 a-a C | b C | 727 | c C | d-d C | 20-0 01

. Ind right feed werd: O b-b | O a | right of a | O a 0

ארב ירם אחד (b-b C באמלוא פרפ (a-c C. T. B. Shabbat 153a: ארב ירם אחד a-c C בי C b-b C בי C b-b C בי C b-c C ובעת C b-c C b-c C ובעת C b-c C ו

. Ceta fere utility of the certains of the value of the value of the converted inverted in variable of the converted of the converted in variable of the convert

יאל סליחה אל תבטח להוסיף עיון על עיון יואמרחה רחמיו :19. 1, 176, ע. Saadia ש. C. Saadia .D. מ-מ

כי על גוב גבראה בשת חרפה רעהו בעל שתים:

זי אל תקרא בעל שתים ובלשוגך אל תרגל רע: אי אל תקרא בעל שתים ובלשוגך אל תרגל רע:

11 PMD "W MAT VITA FUTA PYM MYP BYTT VY GYTE:

11 היה ממהר להאיין לי הצרך שרוח השב פתנם:

10 בהיה סמוך על ב דעת ל ואחד ברר דברך בי

⁶ אל⁴ תהיה ∘וורה לכל רוח
⁶ ופונה דרך שבולת⁶:

כר פתאום יצא זעמי וביום •נקם תספה: אל תבטה על נכסי שקר כי לא יועילו ביום עברה:

ר - אל תאחר לשוב אליו ואל תתעבר מיום: אל יום: ר - יאל האחר לשוב אליו ואל התעבר מיום:

9 נאמרת פרחמיו רבים לרוב עונותי יסלח:

s אל סליחה אל תבטח להוסיף עון על עון::

- 15 εν μεγάλφ καὶ εν μικοδο μη άγνόει
- 6 1 καὶ ἀντὶ φίλου μὴ γίνου ἐχθρός.
 ὄνομα γὰρ πονηρὸν αἰσχύνην καὶ ὅνειδος κληρονομήσει.
 οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος.
 - 2 μὴ ἐπάρης σεαυτὸν ἐν βουλῆ ψυχῆς σου, ἴνα μὴ διαρπαγῆ ὡς ταῦρος ἡ ἰσχύς σου.
 - 3 τὰ φύλλα σου καταφάγεσαι καὶ τοὺς καρπούς σου ἀπολέσεις καὶ ἀφήσεις σεαυτὸν ὡς ξύλον ξηρόν.
 - 4 ψυχή πονηρά ἀπολεῖ τὸν κτησάμενον αὐτήν καὶ ἐπίχαρμα ἐχθρῶν ποιήσει αὐτόν.
 - 5 Λάρυγξ γλυκύς πληθυνεῖ φίλους αὐτοῦ, καὶ γλῶσσα εὔλαλος πληθυνεῖ εὐπροσήγορα.
 - 6 οἱ εἰρηνεύοντές σοι ἔστωσαν πολλοί, οἱ δὲ σύμβουλοί σου εἶς ἀπὸ χιλίων.
 - 7 εἰ κτᾶσαι φίλον, ἐν πειρασμῷ κτῆσαι αὐτὸν καὶ μὴ ταχὸ ἐμπιστεύσης αὐτῷ.
 - 8 ἔστιν γὰο φίλος ἐν καιοῷ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ παραμείνη ἐν ἡμέρα θλίψεως.
 - 9 καὶ ἔστιν φίλος μετατιθέμενος εἰς ἔχθοαν καὶ μάγην ὀνειδισμοῦ σου ἀποκαλύψει.
- 15 Honor et gloria in sermone sensati lingua inprudentis subversio ipsius
- 16 Non appelleris susurrio [et lingua tua capiaris et confundaris]
- 17 Super furem enim est ¹confusio et paenitentia et denotatio pessima super bilinguem¹ susurratori autem odium et inimicitia et contumelia
- 18 Iustifica pusillo et magno similiter
- 6 ¹ Noli fieri ¹pro amico¹ inimicus proximo inproperium enim et contumeliam malus hereditabit et omnis peccator invidus ¹et bilinguis¹
 - 2 Non te extollas 'in cogitatione' animae tuae velut taurus ne forte elidatur virtus tua per stultitiam
 - 3 Et folia tua comedet et fructus tuos perdet et relinqueris velut lignum faridum¹ in heremo
 - ⁴ Anima enim nequa disperdet qui se habet ^ret in gaudium inimici dat illum¹ et deducit in sortem impiorum
 - 5 Verbum dulce 'multiplicat amicos et i mitigat inimicos et lingua eucharis in bono homine abundabit
 - 6 Multi pacifici sint tibi et consiliarii tibi sint unus de mille
 - 7 Si possides amicum in temptatione posside eum et non facile credas illi
 - 8 Est enim amicus secundum tempus suum et non permanebit in die tribulationis
 - 9 l'Et est amicus qui egreditur ad inimicitiam et est amicus qui odium let rixam et convicia denudabit

פו מעט והרבה אל תשחת ותחת אוהב אל תהי שונא:

1 שם רע וקלון תוריש חרפה כן איש רע בעל שתים:

- אל תפול ביד נפשך ותעבה חילך עליך:
- מי אל ויכול ביו בכם יוובדיו אין ביולי
- ב עליך האכל ופריך השרש: והניחחך כעץ יבש:
- ב כי נפש צוה תשחת בצליה ושמחת שונא תשיגם:
- חיך עהב ירבה אוהב ושפתי חן שואלו שלום:
- איווו וויין היים ובוי דוני וויין מובן אור מאלף
- אנשי שלומך יהיו רבים ובעל סודך אחד מאלף:
- ⁶ קנית אוהב בניסין קנהו ואל תמהר לבטח עליו:
- ע כי יש אוהב כפי עת ואל יעמוד ביום צרה:
- 8 יש אוהב נהפך לשנא ואת ריב הרפתך יחשוף:
- פ יש אוהב חבר שלחן ולא ימצא ביום רעה:

واق مدما ما مام حديدا والمكريا .

אל תהי בז לכל אדם :6 ,4 ארים:6. אל תהי בז לכל אדם:6.

עת ולא יעמד ביום צרה

and caj out this own, a 'oute injust sool ouls, it and caj out this own, out in it as in those out this own, out in it and out in it is in the this out, the take of the this of the this of the this own, of the this own, of the this own, out to the this own, con the this own, con the this own, con the this own, con in the this own, con in the this own, out the this own, con the this own, one of the this own, con the this own, one of the this own,

67 —

- 10 καὶ ἔστιν φίλος κοινωνὸς τραπεζῶν καὶ οὐ μὴ παραμείνη ἐν ἡμέρα θλίψεως:
- 11 καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς σου ἔσται ὡς σὺ καὶ ἐπὶ τοὺς οἰκέτας σου παρρησιάσεται.
- 12 ἐὰν ταπεινωθῆς, ἔσται κατὰ σοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσεται.
- 13 ἀπὸ τῶν ἐχθοῶν σου διαχωρίσθητι καὶ ἀπὸ τῶν φίλων σου πρόσεχε.
- 14 φίλος πιστὸς σκέπη κραταιά, δ δὲ εύρὼν αὐτὸν εὖρεν θησαυρόν.
- 15 φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἔστιν σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ.
- 16 φίλος πιστὸς φάρμακον ζωῆς, καὶ οἱ φοβούμενοι κύριον εὐρήσουσιν αὐτόν.
- 17 δ φοβούμενος κύριον εὐθυνεῖ φιλίαν αὐτοῦ, ὅτι κατ' αὐτὸν οὕτως καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ.
- 18 Τέκνον, ἐκ νεότητός σου ἐπίδεξαι παιδείαν, καὶ ἕως πολιῶν εύρήσεις σοφίαν.
- 19 ως δ άροτριων καὶ δ σπείρων πρόσελθε αὐτῆς καὶ ἀνάμενε τοὺς ἀγαθοὺς καρποὺς αὐτῆς ἐν γὰρ τῆ ἐργασία αὐτῆς ὀλίγον κοπιάσεις καὶ ταχὸ φάγεσαι των γενημάτων αὐτῆς.
- 20 ώς τραχεῖά ἐστιν σοφία τοῖς ἀπαιδεύτοις, καὶ οὐκ ἐμμενεῖ ἐν αὐτῆ ἀκάρδιος·
- 10 Est autem amicus socius mensae et non permanet in die necessitatis
- Amicus si permanserit fixus erit tibi quasi coaequalis et in domesticis tuis fiducialiter aget
- 12 Si humiliaverit se contra te et a facie tua abscondet se unianimem habebis amicitiam bonam
- 13 Ab inimicis tuis separare et ab amicis tuis adtende
- 14 [Amicus fidelis] protectio fortis qui autem invenit illum invenit thesaurum \(\lambda...\rangle
- 15 Amico fideli nulla est conparatio et non est digna ponderatio auri et argenti contra bonitatem fidei illius
- 16 Amicus fidelis medicamentum 'vitae et' inmortalitatis et qui metuunt Dominum inveniunt illum
- 17 Qui timet Deum raeque habebit amicitiam bonam¹ quoniam secundum illum erit amicus illius
- 18 Fili a juventute tua excipe doctrinam et usque ad canos invenies sapientiam
- 19 Quasi is qui arat et seminat accede ad illam et sustine bonos fructus illius
- ²⁰ In opere enim ipsius exiguum laborabis et cito edes de generationibus illius

סו במובעל הוא כמוך וברעתך יתנדה ממך:

וו אם תשיגך רעה יהפך בך ומפניך יסתר:

בו משנאיך הבדל ומאהביך השמר:

נו אוחב אמונה אוהב תקוף ומוצאו מצא הון:

+ו לאוהב "אמונה אין" מחיר ואין משקל לטובתו:

פו צרור חיים אוהב אמונה ירא אל ישינם:

81 ייי תשיג חכמה: C שו כי כמוהו כן רצהו וכשמו כן מצשיו:

20 עקובה היא לאויל ולא יכלכלנה חסר לב: רי• בעברתה¹ פריה⁴: הילמחר האכל פריה⁴: 10 בכחורש וכקוצר קרב אליה וקוה לרבי תבואתה:

ול מ-מ 2 ע וא דונואה. משנאיך הבדל ומאוחביך הוהד :8 .1 ,871 .q sibas2 .תוקוף 1 8 ב ב 1 .81 .

20 a 2 Q 18 215.

وال بصحنون مصناء لكا . النطار. محدي الأجن الحمل. " معا معا س صفا محمار. سروبا عنه معمي ا بلكن يسمل كب عطا المعنا ١٠٥٠ مارها د مدرها لمصدمار اعد محمل ١١٥٠ ١٠٠١ مارم ١٠٥٠ ישם אסש . משל יוכם אף וישם וישם ום . "בי מן שלם אך فכל معط مه وستا . ماما وبدل المده (مده والمدا يسنو معمل مه وستا . ماما وبدل المده إمده والمدا بالمره المده والمدار المدار الم انص بعنا له دما معمل عدمان المحصلة ، أنم معموا وجزأ أسط 100 و200 . معقب معصم مصطا . ١٤ كينم الل منطها. " مع صال كانس . مع اسعبر بصم المن . " استطا محصفه عداسه عب ۱۱ اول سعمه حب مع مرعب " בשבת וססן לבסוף.

- 21 ως λίθος δοκιμασίας ἰσχυρὸς ἔσται ἐπ' αὐτῷ, καὶ οὐ χρονιεῖ ἀπορρῖψαι αὐτήν.
- 22 σοφία γὰο κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστιν καὶ οὐ πολλοῖς ἐστιν φανερά.
- 23 "Ακουσον, τέκνον, καὶ ἔκδεξαι γνώμην μου καὶ μὴ ἀπαναίνου τὴν συμβουλίαν μου
- 24 εἰσένεγκον τοὺς πόδας σου εἰς τὰς πέδας αὐτῆς καὶ εἰς τὸν κλοιὸν αὐτῆς τὸν τράχηλόν σου:
- 25 ὁπόθες τὸν ὧμόν σου καὶ βάσταξον αὐτὴν καὶ μὴ προσοχθίσης τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς.
- 26 ἐν πάση ψυχῆ σου ποόσελθε αὐτῆ καὶ ἐν ὅλη δυνάμει σου συντήρησον τὰς όδοὺς αὐτῆς.
- 27 έξίχνευσον καὶ ζήτησον, καὶ γνωσθήσεταί σοι, καὶ ἐγκρατὴς γενόμενος μὴ ἀφῆς αὐτήν.
- 28 ἐπ' ἐσχάτων γὰο εύρήσεις τὴν ἀνάπαυσιν αὐτῆς, καὶ στραφήσεταί σοι εἰς εὐφροσύνην.
- 29 καὶ ἔσονταί σοι αἱ πέδαι εἰς σκέπην ἰσχύος καὶ οἱ κλοιοὶ αὐτῆς εἰς στολὴν δόξης.
- 30 κόσμος γὰο χούσεός ἐστιν ἐπ' αὐτῆς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς κλῶσμα ὑακίνθινον·
- 31 στολήν δόξης ἐνδύση αὐτήν καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος περιθήσεις σεαυτῷ.
- 32 'Εὰν θέλης, τέκνον, παιδευθήση, καὶ ἐὰν ἐπιδῶς τὴν ψυχήν σου, πανοῦργος ἔση·
- 33 ἐὰν ἀγαπήσης ἀκούειν, ἐκδέξη, καὶ ἐὰν κλίνης τὸ οὖς σου, σοφὸς ἔση.
- 21 Quam aspera est 'nimium' sapientia indoctis hominibus et non permanet in illa excors
- 22 Quasi lapidis virtus probatio erit in illis et non demorabuntur proicere illum
- 23 'Sapientia enim' doctrinae secundum nomen est eius et non multis est manifesta Quibus autem agnita est permanet usque ad conspectum Dei
- 24 Audi fili et accipe consilium intellectus et ne abicias consilium meum
- 25 Inice pedem tuum in conpedes illius et in torques eius tuum collum
- 26 Subice umerum tuum et porta illam et ne acedieris vinculis eius
- 27 In omni animo tuo accede ad illam et in omni virtute tua serva vias eius
- 28 Investiga illam et manifestabitur tibi et continens factus ne derelinqueris eam
- 29 In novissimis enim invenies requiem in ea et convertetur tibi in oblectationem
- 30 Et erunt tibi conpedes in 'protectionem fortitudinis et¹ bases virtutis et torques illius in stolam gloriae
- 31 Decor enim vitae est in illa et vincula illius netura salutaris
- 32 (Stolam gloriae indues eam et1 coronam gratulationis superpones tibi
- 33 Fili si adtenderis mihi disces et si adcommodaveris animam tuam sapiens eris

וג כאבן משא תהיה עליו ולא יאחר להשליכה: ²² כי המוסר כשמה כן הוא ולא לרבים היא נֹכְוּחָה:

בג הט שכמך ושאה ואל תקץ בתחבולתיה:

25 ובכל נפשך קרב אליה ובכל מאדך שמר דרכיזה

וה דרש וחקר בקש ומצא והחוקתה ואל תרפה:

85 ברי לאחור תמצא מנוחתה. ונהפך⁶ כלך לתענוגי:

פג והיתה לך רשתה מכון עו וחבלתה בנדי כתם:

oe עלי זהב עולה ומוסרתיה פתיל תכלת::

ונ בגדי כבוד תלבשנה יועטרת תפארת תעטרוה:

בנ אם תחפוץ בני תתחכם ואם תשים לבך תערם:

בב אם עוכא לשמע והט אונך תוסר:

22 a 2Q18 חבום. 27 a 2Q18 הרופה מרופה 2Q18 28 a-a C | b C קפה | c-c C 2Q18 מערה קר. 29 a-a 2Q18. 30 a 2Q18 הרופה בעופה בעופה בעופה 12 a-a 2Q18.

- 34 ἐν πλήθει ποεσβυτέρων στῆθι·
 καὶ τῆ σοφία αὐτῶν προσκολλήθητι.
- 35 πᾶσαν διήγησιν θείαν θέλε ἀκοοᾶσθαι, καὶ παροιμίαι συνέσεως μὴ ἐκφευγέτωσάν σε.
- 36 ἐὰν ἴδης συνετόν, ὄοθοιζε ποὸς αὐτόν, καὶ βαθμοὺς θυρῶν αὐτοῦ ἐκτριβέτω ὁ πούς σου.
- 37 διανοοῦ ἐν τοῖς προστάγμασιν κυρίου καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ μελέτα διὰ παντός αὐτὸς στηριεῖ τὴν καρδίαν σου, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς σοφίας δοθήσεταί σοι.
- 7 ι Μὴ ποίει κακά, καὶ οὐ μή σε καταλάβη κακόν·
 2 ἀπόστηθι ἀπὸ ἀδίκου, καὶ ἐκκλινεῖ ἀπὸ σοῦ.
 - 3 μὴ σπεῖφε ἐπ' αὔλακας ἀδικίας, καὶ οὐ μὴ θεφίσης αὐτὰ ἑπταπλασίως.
 - 4 μὴ ζήτει παρὰ κυρίου ήγεμονίαν μηδὲ παρὰ βασιλέως καθέδραν δόξης.
 - 5 μὴ δικαιοῦ ἔναντι κυρίου καὶ παρὰ βασιλεῖ μὴ σοφίζου.
 - 6 μη ζήτει γενέσθαι κριτής, μη οὐκ ἰσχύσεις ἐξᾶραι ἀδικίας, μήποτε εὐλαβηθῆς ἀπὸ προσώπου δυνάστου καὶ θήσεις σκάνδαλον ἐν εὐθύτητί σου.
 - 7 μὴ ἀμάρτανε εἰς πλῆθος πόλεωςκαὶ μὴ καταβάλης σεαυτὸν ἐν ὄχλω.
- 34 Et si inclinaveris aurem tuam excipies doctrinam et si dilexeris audire sapiens
- 35 In multitudine 「presbyterorum¹ prudentium sta et sapientiae illorum ex corde coniungere ut omnem narrationem Dei possis audire et proverbia laudis non effugiant te
- 36 Et si videris sensatum evigila ad illum et gradus ostiorum illius exterat pes tuus
- 37 Cogitatum habe in praeceptis Dei et in mandatis illius maxime adsiduus esto et ipse dabit cor tibi et concupiscentia sapientiae dabitur tibi
- 7 1 Noli facere mala et non te adprehendent
 - 2 discede ab iniquo et deficient mala abs te
 - 3 Non semines mala in sulcis iniuriae et non metes ea in septuplum
 - 4 Noli quaerere ab homine ducatum neque a rege cathedram honoris
 - 5 Non te iustifices ante Deum quoniam agnitor cordis ipse est et penes regem noli velle videri sapiens
 - 6 Noli quaerere fieri iudex nisi [valeas] virtute inrumpere iniquitates ne forte extimescas faciem potentis et ponas scandalum in agilitate tua
 - 7 Non pecces in multitudinem civitatis nec te inmittas in populum

26 והתבונות ביראת עליון ובמצותו והגה תמיד: פנ ראה מה יבין ושחריהו ותשחוק בסיפי רגלך: דב בכל שיחה הפוץ בלשמעם יומשל בינה אל יצאף:

והוא יבין לבך ואשר איותה יהכמך:

- LI EXY AUGUS YEO FUTE IXY FUTE FUTE :
- ב הרחק מעון יוט ממך:
- נ אל תדע חדושי על אח פן תקצרהו שבעתים:
- ל מאל הבק מאלי מאלי ממשלתי וכן ממלך ימושב כבודי:
- s אל הצטרק לפני מלך ופני מלך אל התבונן:
- ע אל תרשיעך בערת שערי אל ואל תפילך בקהלה: פן חגור מפני גדיב ונחונה בצע בתמימיך:
- 7, I a-a C | b manca in C | c C y | d C | e C y | Gen. R. 44a; Eccle. R. v; Midrash 34 a-a C | b C want | c-c C.

2 a C PHT | b C | c C. .מחלא אמר בן סירא. טב לביש לא העבר וביש לא ימטי לך : l § ipń branina T

6 a-a C | α manca in C | b-b C.

د نسبن Guldy. "Il June way cowad! exital. Ol tid way سلا لعدوره دوال و بلعا عبد ع عبوا دهدا وعدم عصصا ססים שלבן וו אססו שבווי "וו זכל לשוססו יש לוו ץ לש כך कारीय वर करदी कार्टित ! रे. है। नेदी प्रक्र वर्ष // की حنط بسهيطا بال مب حمصل المربصه. "لا اصط مع عبه الالما Lacup Cial. Sina of cial oldina oup. "Old Iliou ell Soint. og at issign det. 5 'll de : ce ou בישום יועוסו . סכפססיוסים וספת יון כבלסטן . וספ עם ais may ochoper office facedo if . " folosol مهدرا امهم إط كعبعد ، مقطا ويضعا ال العظمه . " مدر الاحصمما بصحا بمحا بمم عام . مسل مين سعم المبرح له . ودر " I J.cl . Lanay INCE. Of lies light !! LED!

- 8 μὴ καταδεσμεύσης δὶς ἁμαρτίαν· ἐν γὰρ μιᾳ οὐκ ἀθῷος ἔση.
- 9 μη εἴπης Τῷ πλήθει τῶν δώρων μου ἐπόψεται καὶ ἐν τῷ προσενέγκαι με θεῷ ὑψίστῳ προσδέξεται.
- 10 μὴ ὀλιγοψυχήσης ἐν τῆ προσευχῆ σου καὶ ἐλεημοσύνην ποιῆσαι μὴ παρίδης.
- 11 μὴ καταγέλα ἄνθοωπον ὄντα ἐν πικρία ψυχῆς αὐτοῦ· ἔστιν γὰρ ὁ ταπεινῶν καὶ ἀνυψῶν.
- 12 μὴ ἀροτρία ψεῦδος ἐπ' ἀδελφῷ σου μηδὲ φίλω τὸ ὅμοιον ποίει.
- 13 μὴ θέλε ψεύδεσθαι πᾶν ψεῦδος·
 δ γὰο ἐνδελεχισμὸς αὐτοῦ οὐκ εἰς ἀγαθόν.
- 14 μὴ ἀδολέσχει ἐν πλήθει πρεσβυτέρων καὶ μὴ δευτερώσης λόγον ἐν προσευχῆ σου.
- 15 μὴ μισήσης ἐπίπονον ἐργασίαν καὶ γεωργίαν ὁπὸ ὑψίστου ἐκτισμένην.
- 16 μὴ προσλογίζου σεαυτὸν ἐν πλήθει ἀμαρτωλῶν μνήσθητι ὅτι ὀργὴ οὐ χρονιεῖ.
- 17 ταπείνωσον σφόδοα τὴν ψυχήν σου, ὅτι ἐκδίκησις ἀσεβοῦς πῦρ καὶ σκώληξ.
- 18 Μὴ ἀλλάξης φίλον ἕνεκεν διαφόρου μηδὲ ἀδελφὸν γνήσιον ἐν χρυσίῳ Σουφιρ.
- 19 μὴ ἀστόχει γυναικὸς σοφῆς καὶ ἀγαθῆς· ἡ γὰο χάρις αὐτῆς ὑπὲο τὸ χρυσίον.
- 8 Neque alliges duplicia peccata nec enim in uno eris inmunis
- 9 Noli esse pusillanimis in anima tua
- 10 exorare et facere elemosynam non despicias
- Ne dicas in multitudine munerum meorum respiciet Deus et offerente me Deo altissimo suscipiet munera mea
- 12 Non inrideas hominem in amarituoine animae est enim qui humiliat et exaltat circumspector Deus
- 13 Noli amare mendacium adversus fratrem tuum neque amico similiter facias
- 14 Noli velle mentiri omne mendacium adsiduitas enim illius non bona
- 15 Noli verbosus esse in multitudine presbyterorum et non iteres verbum in tua ora-
- 16 Non oderis laboriosa opera et rusticationem ab Altissimo creatam
- 17 Non te reputes in multitudine indisciplinatorum
- 18 memento irae quoniam non tardabit
- 19 Humilia valde spiritum tuum quoniam vindicta carnis 'impii' ignis et vermes

8 אל תקשור לשנות חט כי באחת לא תנקה:

10 אל תתקצר בתפלה ובצדקה אל תתעכר:

- וו אל תבו לאנוש במר רוח זכר כי יש מרים ומשפיל:
- בו אל תחרוש חמס על אח וכן על רע וחבר יחדו:
- צו אל תחפץ לכחש על כחש כי תקותו לא תנעם:
- או אל תסוד בעדת שרים ואל תישן דבר בתפלה:
- זו אל תאיץ בצבא מלאכת עבדה הי כאל נחלקה:
- 1) אל תחשובך במתי עם זכור עכרון לא יתעבר:
- TI ECHT CHTE TWETT ANTRO DCT AGIA MILWO FORTS:
- אל תאיץ לאמר לפרץ גל אל אל ורצה דרכו:
- פו אל תמאס אשה משכלת וטובת חן מפנינים: 18 אל תמיר אוהב במחיר ואח תלוי בוהב אופיר:

 α מאד מאד הור שפל : Γ , א א א היה לרמה C ה C ה D ה D ה וועפל D ה D ה D וועפל D ה אמר רב כל שאין רעתו מיושבת עליו אל יתפלל משום שנאמר בצר :20 iduri B. Erubin 65.0.

רוח שחקות אנוש רמה ובן אדם תולעה

cai mal. لم حبه والمعدن والا اندو الطا محصنا سوا قد الما لمنظم الممل ١١١ المنك أمنا مصمما . مالم الم المراد المن المح الح المن المعلى مهم الا المرام ملا المسلك على إلى إلى ال النبط العم مع العل المعمد " الماردة מאל יהיוף עו וסים יובן ייע ושלי ופת כביסתו יבלאון. انظ الا سدا حبا . "الا بردا لعديده بملا وبدها . is igning occiel. "Il stid and when ocal se w לשובי פספינו . " סון ז ייד על לושן י ימים יובסים - מאל "لا للحم حظل رلمل . مع ابهما لا لمعمن . ملا لمعمن inti com Il isorici. orasic Il taial sorice aicl. "لا عابل خصمها سهامان مهل بحص منا لا اجم. "لا علمة

- 20 μη κακώσης οἰκέτην ἐογαζόμενον ἐν ἀληθεία μηδὲ μίσθιον διδόντα ψυχὴν αὐτοῦ·
- 21 ολεέτην συνετόν άγαπάτω σου ή ψυχή, μή στερήσης αὐτόν έλευθερίας.
- 22 κτήνη σοί ἐστιν; ἐπισκέπτου αὐτά·
 καὶ εἰ ἔστιν σοι χρήσιμα, ἐμμενέτω σοι.
- 23 τέκνα σοί ἐστιν; παίδευσον αὐτὰ καὶ κάμψον ἐκ νεότητος τὸν τράχηλον αὐτῶν.
- 24 θυγατέρες σοί εἰσιν; πρόσεχε τῷ σώματι αὐτῶν καὶ μὴ ἱλαρώσης πρὸς αὐτὰς τὸ πρόσωπόν σου.
- 25 ἔκδου θυγατέρα, καὶ ἔση τετελεκὼς ἔργον μέγα, καὶ ἀνδρὶ συνετῷ δώρησαι αὐτήν.
- 26 γυνή σοί ἐστιν κατὰ ψυχήν; μὴ ἐκβάλης αὐτήν καὶ μισουμένη μὴ ἐμπιστεύσης σεαυτόν.
- 27 'Εν ὅλη καρδία δόξασον τὸν πατέρα σου καὶ μητρὸς ἀδῖνας μὴ ἐπιλάθη.
- 28 μνήσθητι ὅτι δι' αὐτῶν ἐγενήθης, καὶ τί ἀνταποδώσεις αὐτοῖς καθὼς αὐτοὶ σοί;
- 29 ἐν ὅλη ψυχῆ σου εὐλαβοῦ τὸν κύριον καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ θαύμαζε.
- 30 ἐν ὅλη δυνάμει ἀγάπησον τὸν ποιήσαντά σε καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλίπης.
- 31 φοβοῦ τὸν κύριον καὶ δόξασον ἱερέα καὶ δὸς τὴν μερίδα αὐτῷ, καθὼς ἐντέταλταί σοι, ἀπαρχὴν καὶ περὶ πλημμελείας καὶ δόσιν βραχιόνων καὶ θυσίαν άγιασμοῦ καὶ ἀπαρχὴν άγίων.
- 20 Noli praevaricari in amicum pecunia ¹differenti¹ neque fratrem carissimum auro spreveris
- 21 Noli discedere a muliere sensata et bona quam sortitus es in timore Dei ^rgratia enim¹ verecundiae illius super aurum
- 22 Non laedas servum operantem in veritate neque mercennarium dantem animam suam
- 23 Servus sensatus dilectus quasi anima tua 'non defraudes illum libertate¹ neque inopem derelinquas illum
- ²⁴ Pecora tibi sunt adtende illis et si sunt utilia perseverent apud te
- 25 Filii tibi sunt erudi illos et curva illos a pueritia illorum
- ²⁶ Filiae tibi sunt serva corpus illarum et non ostendas hilarem faciem tuam ad illas
- 27 Trade filiam et grande opus feceris et homini sensato da illam
- 28 Mulier si est tibi secundum animam tuam non proicias illam et odibili non credas te in toto corde
- ²⁹ Honora patrem tuum et gemitus matris tuae ne obliviscaris
- 30 Memento quoniam nisi per illos non fuisses et retribue illis quomodo et illi tibi
- 31 In tota anima tua time Deum et sacerdotes illius sanctifica

07 X4. ULA TXUU PAITL XUUP ICL MICL, STIUL TGMLS:

וז יעבר משכילי חבבי כופשי ואולף יחמנע ממני חפשי:

בב בהמה לך ראה עיניך ואם אמנה היא העמידה:

בַ בּבנים לְרַבּ יסיר אותם בושָא לָהָם נשים בנעוריהם:

+2 בנות" פלך נצור שארם ואל האירי אלהם פנים:

בל הוצאי בת פויצא עסקל ואלי פנבון גבר חברה:

25 אשה לך אל תחעבה ושנואה אל תאמן בה:

פג בכל לבך פחד אל ואת כהניו הקדיש:

סנ בכל מאודך אהוב עושך ואת משרתיו לא תעוב:

ונ כבד אל והדר כהן ותון חולקם כאשר צוותה:

לחם אברים ותרומת ויד זבחי) צדק ותרומת קדש:

اعتقال تعلق. الا يجوا حط المحلي الم تعلق من قا إطا هذه والم الهذو لاجرا بولن حصمها . الا الم ال TEL ICIL IELLE O p-p | O o | O q-q | LIKIN O D SZ 24 a C D11 | b-b C | c C TRN | d C D75 | c C.בא מ-ה $C \mid b \subset C \mid d-d \subset A$ אשורפ ווו $C \mid f \subset A$ אווי פ וווי מחרם אווי מ

20 a C | b C manca in C | d-d C | e C | f C Try | 8-8 C.

THE OF |P| C |P|

. البيرا المبعان المبعان الع لمناهدي واحد لمع ابيمع ابه ها الماقميا . لمعا لحب نه: ديس. مصعضعامان ال المحص الامحساب لمن منه: زادمه به الا دوران لحب بيل مع المما . ملحنان من من الا دولان ילין וו שלו יייני יום וו ניים וו לשך . סמון שפים לוש خما به ال اله مع جن " تحدثه لحر من الحمر · مالعه مهردا دم بسط به درن . الالمطال المطر الا لمعدمين . ما כמיום . oll Luo: Loy /פיך . "/פת כיון סופסם נבספון . لم أب ابع مصد كمم يقا مهلمامع. "قيدا الم لم في المنار عد حديدا المع لم حصين من منها من وبين ولا الم

- 32 καὶ πτωχῷ ἔκτεινον τὴν χεῖοά σου, ἵνα τελειωθῆ ἡ εὐλογία σου.
- 33 χάρις δόματος ἔναντι παντὸς ζῶντος, καὶ ἐπὶ νεκρῷ μὴ ἀποκωλύσης χάριν.
- 34 μη νστέρει ἀπὸ κλαιόντων καὶ μετὰ πενθούντων πένθησον.
- 35 μη όκνει επισκέπτεσθαι ἄρρωστον έκ γὰρ τῶν τοιούτων ἀγαπηθήση.
- 36 ἐν πᾶσιν τοῖς λόγοις σου μιμνήσκου τὰ ἔσχατα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα οὐχ ἁμαρτήσεις.
- 8 1 Μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου δυνάστου, μήποτε ἐμπέσης εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
 - 2 μὴ ἔριζε μετὰ ἀνθρώπου πλουσίου, μήποτε ἀντιστήση σου τὴν δλκήν· πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν τὸ χρυσίον καὶ καρδίας βασιλέων ἐξέκλινεν.
 - 3 μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου γλωσσώδους καὶ μὴ ἐπιστοιβάσης ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ ξύλα.
 - 4 μὴ πρόσπαιζε ἀπαιδεύτω. Γνα μὴ ἀτιμάζωνται οἱ πρόγονοί σου.
 - 5 μη ὀνείδιζε ἄνθοωπον ἀποστρέφοντα ἀπὸ ἁμαρτίας· μνήσθητι ὅτι πάντες ἐσμὲν ἐν ἐπιτίμοις.
- 32 In omni virtute dilige eum qui te fecit et ministros eius non derelinquas
- 33 Honora Deum ex tota anima tua et honorifica sacerdotes et *propurga* te cum
- 34 Da illi partem sicut mandatum est tibi primitiarum et purgationis fet de neglegentia fpurga te cum paucis
- 35 Datum brachiorum tuorum tet sacrificium sanctificationis offers initia sanctorum
- 36 Et pauperi porrige manum tuam ut perficiatur propitiatio ^ret benedictio¹ tua
- 37 Gratia datus in conspectu omnis viventis et mortuo non prohibeas gratiam
- 38 Non desis plorantibus in conrogatione ^ret cum lugentibus¹ ambula
- Non te pigeat visitare infirmum ex his enim in dilectione firmaberis
 In omnibus operibus tuis memorare novissima tua et in aeternum non peccabis
- 8 1 Non litiges cum homine potente ne forte incidas in manus illius
 - ² Non contendas cum viro locuplete ne forte contra consistat litem tibi
 - 3 Multos perdidit 'aurum atque' argentum et usque cor regum extendit 'et convertit'
 - 4 Non litiges cum homine linguato et non strues in igne illius ligna
 - 5 Non communices homini indocto ne male de progenie tua loquatur

אם היה בעל תשובה לא יאמר לו זכור מעשיך הראשונים Mesia 4, 10: אם היה בעל תשובה לא יאמר לו זכור מעשיך הראשונים Mesia

- s אל תוכולים איושושב מפשע זכר כי כלנו חייבים:
- → [אל] תרגיל עם איש אויל פן יבוז לנדיבים:
- ב אל תינץ עם איש לשון ואל תתן על אש עץ: פ
- אל תריב עם קשה מומך! למה תפול בירו: ב -אל תחרש על איש לא הון פן ישקל מחירך ואברת:
- 18 אל תריב עם איש גדול למה תשוב על ויודו:
 - 95 בכל מעשיך זכור אחרית ולעולם לא תשחת:
 - פנ אל תשא לב מאודב כי ממנו תאהב:
 - ₹ אל תתאחר מבוכים ועם אבלים התאבל:
 - בב תן מתן לפני כל חי וגם ממת אל תמנע חסד:
 - בנ וגם לאבויון הושיוט יד למען תשלם ברכתך:

- 6 μη ατιμάσης ἄνθοωπον εν γήρα αὐτοῦ· καὶ γὰρ εξ ήμῶν γηράσκουσιν.
- 7 μη ἐπίχαιοε ἐπὶ νεκοῷ·μνήσθητι ὅτι πάντες τελευτῶμεν.
- 8 μὴ παρίδης διήγημα σοφῶν καὶ ἐν ταῖς παροιμίαις αὐτῶν ἀναστρέφου· ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήση παιδείαν καὶ λειτουργῆσαι μεγιστᾶσιν.
- 9 μὴ ἀστόχει διηγήματος γερόντων, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἔμαθον παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν ὅτι παρ᾽ αὐτῶν μαθήση σύνεσιν καὶ ἐν καιρῷ χρείας δοῦναι ἀπόκρισιν.
- 10 μὴ ἔκκαιε ἄνθρακας άμαρτωλοῦ, μὴ ἐμπυρισθῆς ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.
- 11 μή ἐξαναστῆς ἀπὸ προσώπου ὑβριστοῦ,
 ἴνα μὴ ἐγκαθίση ὡς ἔνεδρον τῷ στόματί σου.
- 12 μὴ δανείσης ἀνθρώπῳ ἰσχυροτέρῳ σου καὶ ἐὰν δανείσης, ὡς ἀπολωλεκὼς γίνου.
- 13 μη ἐγγυήση ὑπὲο δύναμίν σου καὶ ἐὰν ἐγγυήση. ὡς ἀποτείσων φρόντιζε.
- 14 μὴ δικάζου μετὰ κριτοῦ κατὰ γὰρ τὴν δόξαν αὐτοῦ κρινοῦσιν αὐτῷ.
- 15 μετὰ τολμηροῦ μὴ πορεύου ἐν όδῷ, ἔνα μὴ βαρύνη τὰ κακά σου· αὐτὸς γὰρ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ πορεύσεται, καὶ τῆ ἀφροσύνη αὐτοῦ συναπολῆ.
- ⁶ Ne despicias hominem avertentem se a peccato ^rneque inproperes ei¹ memento quoniam omnes sumus in correptionem
- 7 Ne spernas hominem in sua senecta etenim ex nobis senescunt
- 8 Noli de mortuo ^rgaudere³ sciens quoniam omnes morimur et in gaudium nolumus venire
- 9 Ne despicias narrationem presbyterorum sapientium et proverbiis illorum conversare
- 10 Ab ipsis enim disces 'doctrinam' intellectus et servire magnatis sine querella
- 11 Non te praetereat narratio seniorum et ipsi enim didicerunt a patribus suis
- 12 Quoniam ab ipsis disces intellectum et in tempore necessitatis responsum
- 13 Non incendas carbones peccatoris arguens eos ne incendaris flamma fignis peccatorum illorum
- 14 Ne contra faciem stes contumeliosi ne sedeat quasi insidiator ori tuo
- 15 Noli fenerare homini fortiori te quod si feneraveris tamquam perditum habe

9 אל תבייש אנוש יושיש כי נמנה מוקנים:

- ע אל תתהלל על גוע זכר כלנו נאספים:
- 8 ואול תמש שיחת חכמים ובחידתיהם התרמש:
- 6 אל תמאס בשמיעת שבים אשר שמעו מאבתם: כי ממנו תלמד לקח להתיצב לפני שרים:
- כי ממנו תקח שכל בעת צרך להשיב פתום:
- סו אל תצלח בנחלת רשע פן תבער בשביב אשו:
- וו אל תווח מפני לץ להושיבו כאורב לפניך:
- זו אל תלוה איש חוק ממך ואם הלוית כמאבד:
- נו אל תערב יתר ממך ואם ערבת כמשלם:
- +1 X4 UMGO KO MIGO CL CLKLIL LMIGOI:
- כי הוא נוכח פניו ילך ובאולתו תספה: זו מם אכורי אל חלך פן חכביד את רעתך:

חכמים צריכה למוד אמר רב אפילו שיחח חולין של חלמידי :401 donal Abodah :415 Abkah 215; B. T. B.

الل مالط حصحلعاله الحز . لا عالم حامنط . ونظ بضعا حمل . صهل بهن لمصحل المقصه رم بنا رما جباً . بال الم يحسه ابع يصه . وا معا المناهد لمع ولعم علي. ما بندل بهوب لم وين "الا ياد ١٠١١ ا اماك لغ ويعم عبد . م) أماك، به مه الم عمد . ١١١ وبمؤه . الا لممم ع عبم غوا . ولها سمما حهالا عبعب . ed al . " لا امن عماها لنعط رهذا . ولا الم جهلا Sciousog. ad/ raises soich stell acid rated takens واعمم عبم علها . ولا المنم حقدما بصقا بمعده ج סכמלליסם, וספת יוֹב. מאל ימונסם לסבול בלפון . כניון الما بعلا . اباج: وحر ضمع . قال المحص مقدما وقدها . قا على الما وهاد . كياوية وهدم هادي . "لا عبدا علا

- 16 μετὰ θυμώδους μὴ ποιήσης μάχην καὶ μὴ διαπορεύου μετ' αὐτοῦ τὴν ἔρημον' ὅτι ὡς οὐδὲν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ αἰμα, καὶ ὅπου οὐκ ἔστιν βοήθεια, καταβαλεῖ σε.
- 17 μετὰ μωροῦ μὴ συμβουλεύου οὐ γὰρ δυνήσεται λόγον στέξαι.
- 18 ἐνώπιον ἀλλοτρίου μὴ ποιήσης κουπτόν οὐ γὰο γινώσκεις τί τέξεται.
- 19 παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔκφαινε καρδίαν σου, καὶ μὴ ἀναφερέτω σοι χάριν.
- 9 I Μὴ ζήλου γυναῖκα τοῦ κόλπου σου μηδὲ διδάξης ἐπὶ σεαυτὸν παιδείαν πονηράν.
 - μὴ δῷς γυναικὶ τὴν ψυχήν σου ἐπιβῆναι αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἰσχύν σου.
 - 3 μὴ ὑπάντα γυναικὶ ἐταιοιζομένη, μήποτε ἐμπέσης εἰς τὰς παγίδας αὐτῆς.
 - 4 μετὰ ψαλλούσης μὴ ἐνδελέχιζε, μήποτε άλῷς ἐν τοῖς ἐπιχειρήμασιν αὐτῆς.
 - 5 παοθένον μὴ καταμάνθανε, μήποτε σκανδαλισθῆς ἐν τοῖς ἐπιτιμίοις αὐτῆς.
 - 6 μὴ δῷς πόρναις τὴν ψυχήν σου,Γνα μὴ ἀπολέσης τὴν κληρονομίαν σου.
- 16 Non spondeas super virtutem tuam quod si spoponderis quasi restituens cogita
- 17 Non iudices contra iudicem quoniam secundum quod dignum est iudicat
- 18 Cum audace non eas in via ne forte gravet mala sua in te Ipse enim secundum voluntatem suam vadit et simul cum stultitia illius peries
- 19 「Cum iracundo¹ non facias rixam cum audace non eas in desertum Quoniam quasi nihil est ante illum sanguis et ubi non est adiutorium elidet te
- 20 Cum fatuis ne consilium habeas non enim poterunt diligere nisi quae ipsis placent
- 21 Coram extraneo ne facias consilium nescis enim quid pariet
- 22 Non omni homini cor tuum manifestes ne forte rinferat tibi gratiam (...) et¹ convicietur tibi
- 9 1 Non zeles mulierem sinus tui ne ostendas super te malitiam doctrinae [nequam]
 - Non des mulieri potestatem animae tuae 'ne ingrediatur' in virtute tua et confundaris
 - ³ Ne respicias mulierem multivolam ne forte incidas in laqueos illius
 - 4 Cum psaltrice 'ne adsiduus sis¹ nec audias illam ne forte pereas in efficacia illius
 - ⁵ Virginem ne conspicias ne forte scandalizeris in decore illius
 - 6 Non des fornicariis animam tuam in nullo ne perdas te ret hereditatem tuam¹

ircant.

כי קל בעיניו דמים ובאין מציל ישהיתך:

נו עם פותה אל תסתייד כי לא יוכל לכסות סודך:

18 לפני זר אל תעש רו כי לא תדע מה ילד ספו:

ז אל תקנא לאשה נפשך להדריכה על במותיך:

בּ אַּגְ עַבְּוֹבֶר אֶגְרְאָמֶּה זְרֶה פָּוֹרְתִפּוֹל בְמְצִוֹרְתָּיהָ:

מם וולני אַל־הְסְּמַיִינִר פַּוֹרְתִּלְבֵּר בִּלְקוֹתִינִי:

אם מולגינע אַג עוֹבמונ פו וחוֹבפו לפּנפּנטם:

אל תתן לוונה נפשך פן תסוב את נחלתך: s בבעולה אל תחבונן פן תוקש בעונשיה:

حصيمة المعل "ال لما الما العمين ولعدا امح منايا المعا امحبه حمقهان ، محملها ال المخار المعا المستد لم. ولا عبدا مع ابدأ. ولا عوا حصر عبدان . مع احتدالا عصمود. cial. "Il III little Lasterio il al al " ! Lasterio il al al . ! La سبح محصار و الا بل طلعلي ولا عالمه سلم حصا יון מבר למכנססוף . יון לכל כיום ז און מן יכלבן . יון م) الا سموا لم صوياً بيهم ١٠٠٠ محوال المهمة أبار مهر oll if was dill wid . all early soo iay chaper.

ששה דברים נאמרו בעמי הארץ · · · ואין מגלין לו סוד :496 Pesahim 496. T. 81

ور بم حدا دما ال بار عرما .

61 אל מקנא את אשת היקך פן מלמד עליך רעה:

61 לכל בשר אל תגל לבך ואל תדיח מעליך הטובה:

16 אף אל מעיו מצח ואל תרכב עמו בדרך:

- 7 μὴ περιβλέπου ἐν δύμαις πόλεως καὶ ἐν ταῖς ἐρήμοις αὐτῆς μὴ πλανῶ.
- 8 ἀπόστρεψον ὀφθαλμὸν ἀπὸ γυναικὸς εὐμόρφου καὶ μὴ καταμάνθανε κάλλος ἀλλότριον: ἐν κάλλει γυναικὸς πολλοὶ ἐπλανήθησαν, καὶ ἐκ τούτου φιλία ὡς πῦρ ἀνακαίεται.
- 9 μετὰ ὑπάνδρου γυναικὸς μὴ κάθου τὸ σύνολον καὶ μὴ συμβολοκοπήσης μετ' αὐτῆς ἐν οἴνω, μήποτε ἐκκλίνη ἡ ψυχή σου ἐπ' αὐτὴν καὶ τῷ αἵματί σου ὀλίσθης εἰς ἀπώλειαν.
- 10 Μὴ ἐγκαταλίπης φίλον ἀρχαῖον, ὁ γὰρ πρόσφατος οὖκ ἔστιν ἔφισος αὖτῷ· οἶνος νέος φίλος νέος· ἐὰν παλαιωθῆ, μετ' εὐφροσύνης πίεσαι αὖτόν.
- 11 μὴ ζηλώσης δόξαν άμαρτωλοῦ.
 οὐ γὰρ οἶδας τί ἔσται ἡ καταστροφὴ αὐτοῦ.
- 12 μη εὐδοκήσης ἐν εὐοδία ἀσεβῶν μνήσθητι ὅτι ἔως ἄδου οὐ μη δικαιωθῶσιν.
- 13 μακράν ἄπεχε ἀπό ἀνθρώπου, ος ἔχει ἐξουσίαν τοῦ φονεύειν, καὶ οὐ μὴ ὑποπτεύσης φόβον θανάτου·
 κὰν προσέλθης, μὴ πλημμελήσης,
 ἴνα μὴ ἀφέληται τὴν ζωήν σου·
 ἐπίγνωθι ὅτι ἐν μέσω παγίδων διαβαίνεις
 καὶ ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεως περιπατεῖς.
- 14 κατὰ τὴν ἰσχύν σου στόχασαι τοὺς πλησίον καὶ μετὰ σοφῶν συμβουλεύου.
- 15 μετὰ συνετῶν ἔστω ὁ διαλογισμός σου καὶ πᾶσα διήγησίς σου ἐν νόμφ ὑψίστου.
- 7 Noli conspicere in vicis civitatis nec oberraveris in plateis illius
- 8 Averte faciem tuam a muliere compta et non circumspicias speciem alienam
- 9 (Propter speciem mulieris multi perierunt et ex hoc concupiscentia quasi ignis exardescit)
- 10 Omnis mulier quae est fornicaria quasi stercus in via conculcatur
- 11 Speciem mulieris alienae multi admirati reprobi facti sunt conloquium enim illius quasi ignis exardescit
- 12 Cum aliena muliere non accumbas super cubitum fcum aliena muliere ne sedeas omnino nec accumbas cum ea super cubitum
- 13 Et non alterceris cum ea in vino ne forte declinet cor tuum in illa et sanguine tuo labaris in perditionem
- 14 Ne derelinguas amicum antiquum novus enim non erit similis illi
- 15 Vinum novum amicus novus veterescat et cum suavitate bibes illud

- ר להתובל במראה עיניך ולשומם אחר ביתה:
- א העלים עין מאשת חן ואל חביט אל יפי לא לך:
 בעד איייד והייים הל הביל אבריה באיי חלהיי
- בער אשה והושחתו רבים וכן אהביה באש תלהמ: 9 עם בעלה אל תמעם ואל ותוסב עמו שכור:
- פן מטה ואוליה לב ובדמים מטה אל שחת: 10 אל מטש אוהב ישן כי הָדש לא ידייקי:
- יוין חרש אוהב חרש יישן אחר ותשותיני: וו אל תקנא באיש רשע כי לא תרע מה יומו:
- בו אל ותקנאו בזדון מצליח זכר כי עת מות לא ינקה:
- בו רחק מאיש ושליום להרווגו ואל תפחד פחדי מות:
- ואם קרבת לא תאשם פן יקה ואיה נשמתך:
- דע כי בין פחים מצעד ועל רשת תתהלך:
- זי עם גבון יהי הושובוגך וכל סודך בינותם:

העלם עיניך מאשת חן פן תלכד במצודתה אל :450 tomndel ;4001 (4001 אצלה למסוך ממה ייי ושכרי כי בתואר אשה יפה רבים הושחתו ועצומים כל הרוניה:

" ما الان حضم ميسل . ما العده حيا بسط . " لا العدم ميسل . ما العده حين . مين المنما . " المنا العدا المنا ا

- 16 ἄνδοες δίκαιοι ἔστωσαν σύνδειπνοί σου, καὶ ἐν φόβω κυρίου ἔστω τὸ καύχημά σου.
- 17 ἐν χειοὶ τεχνιτῶν ἔργον ἐπαινεσθήσεται,
 καὶ ὁ ἡγούμενος λαοῦ σοφὸς ἐν λόγῳ αὐτοῦ.
- 18 φοβερὸς ἐν πόλει αὐτοῦ ἀνὴρ γλωσσώδης, καὶ ὁ προπετὴς ἐν λόγω αὐτοῦ μισηθήσεται.
- 10 ι Κοιτής σοφός παιδεύσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἡγεμονία συνετοῦ τεταγμένη ἔσται.
 - 2 κατὰ τὸν κριτὴν τοῦ λαοῦ οὕτως καὶ οἱ λειτουργοὶ αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸν ἡγούμενον τῆς πόλεως πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν.
 - 3 βασιλεὺς ἀπαίδευτος ἀπολεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πόλις οἰκισθήσεται ἐν συνέσει δυναστῶν.
 - 4 ἐν χειρὶ κυρίου ἡ ἐξουσία τῆς γῆς, καὶ τὸν χρήσιμον ἐγερεῖ εἰς καιρὸν ἐπ' αὐτῆς.
 - 5 ἐν χειρὶ κυρίου εὐοδία ἀνδρός, καὶ προσώπω γραμματέως ἐπιθήσει δόξαν αὐτοῦ.
 - 6 'Επὶ παντὶ ἀδικήματι μὴ μηνιάσης τῷ πλησίον καὶ μὴ πρᾶσσε μηδὲν ἐν ἔργοις ὕβρεως.
- Non zeles 'gloriam et' opes peccatoris non enim scis quae futura sit illius subversio
- 17 Non placeat tibi iniuria iniustorum sciens quoniam usque ad inferos non placebit impius
- 18 Longe abesto ab homine potestatem habente occidendi et non suspicaberis 'timorem mortis'
- 19 Et si accesseris ad illum noli aliquid committere ne forte auferat vitam tuam
- 20 Communionem mortis scito quoniam in medium laqueorum ingredieris et super dolentium arma ambulabis
- 21 Secundum virtutem tuam cave te a proximo et cum rsapientibus et prudentibus tracta
- 22 Viri iusti sint tibi convivae et in timore Dei sit gloriatio tibi
- 23 Et in sensu sit tibi cogitatus et omnis narratio tua in praeceptis Altissimi
- 24 In manus artificum opera laudabitur [et princeps populi in sapientia sermonis sui] in sensu vero seniorum verbum
- 25 Terribilis est in civitate sua homo linguosus et temerarius in verbo suo odibilis erit
- 10 1 Iudex sapiens vindicabit populum suum et principatus sensati stabilis erit
 - 2 Secundum iudicem populi sic et ministri eius et qualis rector est civitatis tales et inhabitantes
 - 3 Rex insipiens perdet populum suum et civitates inhabitabuntur per sensum pru-
 - 4 In manu Dei potestas terrae et exclamabilis omnis iniquitas gentium et ^rutilem¹ rectorem in tempus suscitabit super illam
 - 5 In manu Dei potestas hominis et super faciem scribae inponet honorem suum
 - 6 Omnis iniuriae proximi ne memineris et nihil agas in operibus iniuriae

- 16 אנשי צרק בעלי לחמך וביראת אלהים תפארתך:
- נו בחכמי ידים יחשך יושר ומישולו עמי חכם:
- 18 ביטה נורא בעד איש לשון ומשא על פיהו ישונא:
- סוו שופט עם יוסר עמו וממשלת מבין סדירה:
- ז למוִפֹּם הֹם כֹּו שׁלֵיצָה וּלִרְאָחָ הִּיר כֵּו יוֹשֶּׁבְיוֹ:
- ב מלך פרוע ישהות עיר ועיר נושבת בשכל שריה:
- ע בנד אלבנט ממוולט מבל נאיוו לווט יווטר ווליה.
- ביד אלהים ממשלת חבל ואיש לעת יעמד עליה:
- פ ביד אלהים ממשלת כל גבר ולפני מחוקק ישית הודו: פ ובוכל פשע אל תשלֶים רע לריע ואל תהלך בדרך גאוה:

ocymbo (Mol Irool Irocomby, " concado (int II.o) ayal.
orally ciaral acon occado. "" yall carial cil coll.
orally ciaral acon occado. "" yall carial cil coll.
orime Mescap candu. OI "int acad de taro.
orally acad wile order. " by till tila occil arranson.
orally acad wile order traction call occi arranson.
orally arrandi occil traction. "atel toli we taro.
orally tall rayal well traction. "clicon rayil solded
ocadact oral canda rathro. "clicon rayil solder
isla. orcei trup wan tho. "clicon rayil solder
isla. orcei trup wan tho. "clicon rayil solder
isla. orcei file poid again. or alpiol ocicol sina. ou
Irof cion radi.

- 7 μισητή ἔναντι κυρίου καὶ ἀνθρώπων ὑπερηφανία, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων πλημμελής ἡ ἀδικία.
- 8 βασιλεία ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος μετάγεται διὰ ἀδικίας καὶ ὕβρεις καὶ χρήματα. φιλαργύρου μὲν γὰρ οὐδὲν ἀνομώτερου· οὖτος γὰρ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἔκπρακτον ποιεῖ.
- 9 τί ὑπερηφανεύεται γῆ καὶ σποδός;
 ὅτι ἐν ζωῆ ἔρριψα τὰ ἐνδόσθια αὐτοῦ.
- 10 μακρὸν ἀρρώστημα σκώπτει ἰατρόν·καὶ βασιλεὺς σήμερον, καὶ αὔριον τελευτήσει.
- 11 ἐν γὰο τῷ ἀποθανεῖν ἄνθοωπον κληρονομήσει ἐρπετὰ καὶ θηρία καὶ σκώληκας.
- 12 'Αοχὴ ὑπερηφανίας ἀνθρώπου ἀφίσταθαι ἀπὸ κυρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν ἀπέστη ἡ καρδία αὐτοῦ.
- 13 ὅτι ἀρχὴ ὑπερηφανίας άμαρτία, καὶ ὁ κρατῶν αὐτῆς ἐξομβρήσει βδέλυγμα· διὰ τοῦτο παρεδόξασεν κύριος τὰς ἐπαγωγὰς καὶ κατέστρεψεν εἰς τέλος αὐτούς.
- 14 θρόνους ἀρχόντων καθεῖλεν κύριος καὶ ἐκάθισεν πραεῖς ἀντ' αὐτῶν·
- 15 ۉίζας ἐθνῶν ἐξέτιλεν κύριος καὶ ἐφύτευσεν ταπεινοὺς ἀντ' αὐτῶν:
- 16 χώρας έθνῶν κατέστρεψεν κύριος καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰς ἕως θεμελίων γῆς.
- 17 ἐξῆρεν ἐξ ἀνθρώπων καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
- 7 Odibilis coram Deo et hominibus superbia fet execrabilis omnis iniquitas gentium?
- 8 Regnum a gente in gentem transfertur propter iniustitias et iniurias fet contumelias et diversos dolos
- 9 Avaro autem nihil est scelestius quid superbit terra et cinis
- ¹⁰ Nihil est iniquius quam amare pecuniam¹ hic enim et animam suam venalem habet quoniam in vita sua proiecit intima sua
- 11 Omnis potentatus brevis via
- 12 \langua ... \range Brevem languorem praecidit medicus \(\text{rsic et rex hodie est et cras morietur} \)
- 13 Cum enim moritur homo hereditabit serpentes et bestias et vermes
- 14 Initium superbiae hominis apostatare a Deo
- 15 [quoniam] ab eo qui fecit illum recessit cor eius

 Quoniam initium peccati [omnis] superbia qui tenuerit illam adimplebitur male
 dictis et subvertet eos in finem
- 16 Propterea exhonoravit Dominus conventus malorum fet destruxit eos usque in
- 17 Sedes [ducum] superborum destruxit Deus et sedere fecit mites pro illis

ורבא mA d | רע mA D 1

- זו וסחם מארץ ויתשם וישבת מארץ זכרם:
- 1 עקבת גוים ממטם אלהים ושרשם עד ארץ קעקע:
- על כן מלא לִבוֹ אלהוּםו גַּעַּהֹי וּיכהוּי עד כּלֵה: או כסא גאים הפך אלהים וישב עניים תחתם:
- בו כי מקוה ודון חטא ומְקורה יביע ומה:
- ען עחלת גאון אדם מועו ומֵעשׁהוּ יסור מלבו: A
- וו במות אדם ינחל רמה ותולעה כָּנָיום וָרמש:
- סו שמץ מחלה יצהיב רופא מלך היום ומחר יפול:
- ל מני ינאני עפר ואפר אשר בחייו יורם גריו:
- 8 מלכות מגוי אל גוי תסוב בגלל חמס גאוה:
- ר שנואה לארון ואנשים גאוה ומשניהם מעל עשק:

- 18 οὐκ ἔκτισται ἀνθρώποις ὑπερηφανία οὐδὲ ὀργή θυμοῦ ἐν γεννήμασιν γυναικῶν.
- 19 Σπέρμα ἔντιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου. σπέρμα ἔντιμον ποῖον; οἱ φοβούμενοι κύριον. σπέρμα ἄτιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου. σπέρμα ἄτιμον ποῖον; οἱ παραβαίνοντες ἐντολάς.
- 20 ἐν μέσω ἀδελφῶν ὁ ἡγούμενος αὐτῶν ἔντιμος, καὶ οἱ φοβούμενοι κύριον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.
- 21 προσλήψεως ἀρχὴ φόβος κυρίου, ἐκβολῆς δὲ ἀρχὴ σκληρυσμὸς καὶ ὑπερηφανία.
- 22 προσήλυτος καὶ ξένος καὶ πτωχός, τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος κυρίου.
- 23 οὐ δίκαιον ἀτιμάσαι πτωχὸν συνετόν, καὶ οὐ καθήκει δοξάσαι ἄνδρα ἁμαρτωλόν.
- 24 μεγιστὰν καὶ κριτὴς καὶ δυνάστης δοξασθήσεται, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῶν τις μείζων τοῦ φοβουμένου τὸν κύριον.
- 25 ολκέτη σοφῷ έλεύθεροι λειτουργήσουσιν, καὶ ἀνὴρ ἐπιστήμων οὐ γογγύσει.
- 26 Μὴ σοφίζου ποιῆσαι τὸ ἔργον σου καὶ μὴ δοξάζου ἐν καιρῷ στενοχωρίας σου.
- 27 κρείσσων εργαζόμενος καὶ περισσεύων εν πᾶσιν ἢ περιπατῶν δοξαζόμενος καὶ ἀπορῶν ἄρτων.
- 28 τέχνον, ἐν πραΰτητι δόξασον τὴν ψυχήν σου καὶ δὸς αὐτῆ τιμὴν κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς.
- 18 Radices ^rgentium¹ superbarum arefecit Deus et plantavit humiles ex ipsis gentibus
- 19 Terras gentium evertit Dominus et perdidit eas usque ad fundamentum
- 20 Arefecit ex ipsis et disperdidit illos et cessare fecit memoriam eorum a terral
- 21 Perdidit Deus memoriam superborum et reliquit memoriam humilium sensu
- 22 Non est creata hominibus superbia neque iracundia nationi mulierum
- 23 Semen hominum honorabitur hoc quod timet Dominum semen autem hoc exhonorabitur hominum quod praeterit mandata Domini
- 24 In medio fratrum rector illorum in honore et qui timent Deum erunt in oculis
- 25 Gloria divitum honoratorum et pauperum
- 26 Timor Dei est non despicere hominem iustum 'pauperem' et non magnificare 'virum' peccatorem divitem
- 27 Magnus est iudex et potens est in honore et non est maior illo qui timet Deum
- 28 Servo sensato liberi servient et vir prudens disciplinatus non murmurabit correptus et inscius non honorabitur

18 לא נאוה לאנוש זרון ועזות אף לילוד אשה:

פו זרע בקלה עובר מצוה⁶:

20 ברן אחים ראשם נכבדב פרירא אלהים (ממנו):

יורא אלהים: מפארתם יוראות אלהים:

23 אין לבזות דלה מושכיולם סואין לכבדי וכולם אישי ויוורם:

אל [נדיב] 6 ממושל ושופטט נכבדוף לוואין גדול המניורא אלהים:

בב עבד משכילה הורם ועבודום וחכם לוא יתאונן:

97 אל מתחכם לעבר חפצך ואלף ותותכבור במחער צרכך:

על במוב עובר ויותר הוף מומתוכבר ווחסורו מתן:

אב יבני בענוה כבד נפשך מייחן לך שטועם כיוצא בה:

ארון גדורל $a b - b \mid a b \mid a \mid b$ ווויפרול ו פו אני $a \mid b \mid b \mid a \mid b$ ארוים ו ארוים א

νετ αως ή πετε σταψ νετ αως ή πετα + B | σταψ B $_{0}$ | πετε B $_{0}$ B $_{0}$

ιστιμι ιττιμ αποιζ ζε ισειτί], στι αποιζ μετε σταπ ιττι απ $_{\rm C}$ Β | $_{\rm C}$ Θ | $_{\rm C}$ Θ

.מעם כיוצוא בה: B א ב- ה 1 לה ל- B א ב- 27 מ- מ B א בי ה 28 מ- מ B א בי ה 28 מ

" agy in siet a dest temen o orabil etch ' Letern agy in siet and a niet hed . i'th and a niet lited only a niet lited only a niet lited only a niet lited and a niet lited in lited in

- 29 τὸν άμαρτάνοντα εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίς δικαιώσει; καὶ τίς δοξάσει τὸν ἀτιμάζοντα τὴν ζωὴν αὐτοῦ;
- 30 πτωχὸς δοξάζεται δι' ἐπιστήμην αὐτοῦ, καὶ πλούσιος δοξάζεται διὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ.
- 31 δ δεδοξασμένος ἐν πτωχεία, καὶ ἐν πλούτω ποσαχῶς; καὶ ὁ ἄδοξος ἐν πλούτω, καὶ ἐν πτωχεία ποσαχῶς;
- 11 1 Σοφία ταπεινοῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐν μέσω μεγιστάνων καθίσει αὐτόν.
 - 2 μη αἰνέσης ἄνδρα ἐν κάλλει αὐτοῦ καὶ μὴ βδελύξη ἄνθρωπον ἐν δράσει αὐτοῦ.
 - 3 μικρά ἐν πετεινοῖς μέλισσα, καὶ ἀρχὴ γλυκασμάτων ὁ καρπὸς αὐτῆς.
 - 4 ἐν περιβολῆ ἱματίων μὴ καυχήση καὶ ἐν ἡμέρα δόξης μὴ ἐπαίρου· ὅτι θαυμαστὰ τὰ ἔργα κυρίου, καὶ κρυπτὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποις.
 - 5 πολλοὶ τύραννοι ἐκάθισαν ἐπὶ ἐδάφους, δ δὲ ἀνυπονόητος ἐφόρεσεν διάδημα.

- ²⁹ Noli te extollere in faciendo opere tuo et noli cunctari in tempore angustiae
- 30 Melior est qui operatur et abundat in omnibus quam qui gloriatur et eget panem
- 31 Fili in mansuetudine serva animam tuam et da illi honorem secundum meritum suum
- 32 Peccantem in animam suam quis iustificabit et quis honorificabit exhonorantem animam suam
- 33 Pauper gloriatur per ^rdisciplinam et¹ timorem suum et est homo qui honorificatur propter substantiam suam
- 34 Qui gloriatur in paupertate quanto magis in substantia et qui gloriatur in substantia paupertatem vereatur
- 11 ¹ Sapientia humiliati exaltabit caput illius et in medio magnatorum consedere illum faciet
 - ² Non laudes virum in specie sua neque spernas hominem in visu suo
 - 3 Brevis in volatilibus est apis et initium dulcoris habet fructus illius
 - ⁴ In vestitu ne glorieris umquam nec in die honoris tui extollaris Quoniam ^rmirabilia¹ opera Altissimi solius et gloriosa ^ret absconsa¹ et invisa opera illius
 - 5 Multi tyranni sederunt in throno et insuspicabilis portavit diadema

62 במרשיע מנפשו מי יצדיקנום יומי יכבדי מקלה נפשו:

סב ישה אדל נכבד בגלל שכלוא ויש» bנכבד בגלל עשרוף:

ונקלה בעיניו איככה ונקלה בעיניו איככה.

הומתוכבדי יבדלותו בעשרו מתכבד יתרי יוהנקלה בעשרו

דבגועו נלגעש גועבע:

- ווו יהכמת דל תשא ראשוי יובין נדיבים משיבוף:
- ל ארם בתארול יואל מתעב ארם מכוער במראהוי:
- נ אלילה בעוף דברה שוראש תנובות פריה:
- ל המעטה אובוד אל ההתלה לואל תקלס במרירי יוםל:
- כי פלאות מעשי יי'י וגעלם מואָדָם! פעלו:

 רבים נדכאים ישבו יעל כסאי יובל על לב עטו צניףי:
- 29 a B premette B | b-b B | c-c B | d B | a-c B | a-d B. 30 a omette B | b-b B | c B | c B + a-d B. 31 a on the fit B | a
- If B g=g | g=g |
- בסיפרא דבן סירא כתיב סלסלה '2, 1. G. Berakot 7, 1. הרשיבור A = A = b = b = b = c ותרוממך ובין עידים תישיבך A = b = b = c מכויע[ר] ארם A = b = c בתוארו A = c ה-a = c במישבר a = c ה-a = c היארו a = c ה-a = c היארו a = c
- במרופן בגדים אל תתפאר בערטה אזור אל תהחל b-b B che ha anche מחרתל a-a B במערטך בעריה אור אל ההחל a-a
- רבים גרכאים ישבו עלו כסא פוסא פול האר a-a אר העלם מאגר שפעלי פוסא פול פוסא אר מפלי העלו האגר מעני שפעלי לב יעטר צגיף: און א מחכוף פול פול האר העלם האגרים פעלי אר העלם האגרים האגרים פעלי אר העלם האגרים האגרים האגרים האירים האגרים האגרים

begin hy al paded Lob a ceric as parime reaso are dienon. So are risk parime reaso are dienon. So are risk paded reaso. Of ha amed reaso, and means of hashing. It is as and means of the cameral portion and means of the control of the cameral portion of the cameral portion. It is a cameral portion. Sultante for the reason of the paded reason of the paded reason of the paded reason. Sultante for the reason of the paded reason. Sultante reason of the reason of th

- 6 πολλοὶ δυνάσται ἠτιμάσθησαν σφόδοα, καὶ ἔνδοξοι παρεδόθησαν εἰς χεῖοας ἐτέρων.
- 7 Ποὶν ἐξετάσης, μὴ μέμψη· νόησον ποῶτον καὶ τότε ἐπιτίμα.
- 8 ποὶν ἢ ἀκοῦσαι μὴ ἀποκρίνου καὶ ἐν μέσω λόγων μὴ παρεμβάλλου.
- 9 περὶ πράγματος, οὖ οὐκ ἔστιν σοι χρεία, μὴ ἔριζε καὶ ἐν κρίσει άμαρτωλῶν μὴ συνέδρευε.
- Τέκνον, μὴ περὶ πολλὰ ἔστωσαν αἱ πράξεις σου ἐὰν πληθύνης, οὐκ ἀθωωθήση καὶ ἐὰν διώκης, οὐ μὴ καταλάβης καὶ οὐ μὴ ἐκφύγης διαδράς.
- 11 ἔστιν κοπιῶν καὶ πονῶν καὶ σπεύδων, καὶ τόσω μᾶλλον ὑστερεῖται.
- 12 ἔστιν νωθρὸς καὶ προσδεόμενος ἀντιλήμψεως, νστερῶν ἰσχύι καὶ πτωχεία περισσεύων· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπέβλεψαν αὐτῷ εἰς ἀγαθά, καὶ ἀνώρθωσεν αὐτὸν ἐκ ταπεινώσεως αὐτοῦ
- 13 καὶ ἀνύψωσεν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ πολλοί.
- 14 ἀγαθὰ καὶ κακά, ζωὴ καὶ θάνατος, πτωχεία καὶ πλοῦτος παρὰ κυρίου ἐστίν.
- 15 「σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ γνῶσις νόμου παρὰ κυρίου, ἀγάπησις καὶ όδοὶ καλῶν ἔργων παρ' αὐτοῦ εἰσιν.
- 16 πλάνη καὶ σκότος άμαρτωλοῖς συνέκτισται, τοῖς δὲ γαυριῶσιν ἐπὶ κακία συγγηρῷ κακία.¹
- 17 δόσις κυρίου παραμένει εὐσεβέσιν,
 καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα εὐοδωθήσεται.
- 6 Multi potentes pressi sunt valide et gloriosi traditi sunt in manus alterorum
- 7 Priusquam interroges ne vituperes quemquam et cum interrogaveris corripe fiuste¹
- 8 Priusquam audias ne respondeas verbum et in medio sermonum ne adicias loqui
- 9 De re ea quae te non molestat ne certeris et in iudicio peccantium ne consistas
- Fili ne in multis sint actus tui et si dives fueris non eris inmunis a delicto si enim secutus fueris non adprehendes et non effugies si praecucurreris
- 11 Est laborans [et festinans] et dolens impius et tanto magis non abundat
- 12 Est homo marcidus egens recuperatione plus deficiens virtute et abundans paupertate
- 13 Et oculus Dei respexit illum in bono et erexit illum ab humilitate ipsius Et exaltavit caput eius 'et mirati sunt in illo multi' et honoraverunt Deum
- 14 Bona et mala vita et mors et paupertas et honestas a Deo sunt
- 17 Datio Dei permanet iustis et profectus illius successus habebunt in aeternum

- 9 בְּבְיִם נְשְׁאִם נְלֵּלְנְ מִאְנַדְּ מְנְׁנַחֶּפְלְנִ יַעַב נְעָם נִכְּבַרִים נִמָּנִגְ בְּנֶבְם: פּ
- د عَدُمُ ثُم تَنْ خَالِدًا يَمَ حِـ ثُمَدُكِ مِ وَكَالِ خُوْدُم لِمَنْ لِي ثِينِ إِنْ لِأَمْ
- 8 בּבוֹ אַגַעַישׁמּב בַבוֹ מִנִם שֹמֵתִּה פּוּבִּעוָב מִּגִּים אַגַעַבּיבּיבּי:
- פ באין עצבה אל האחרה וברבל יודים אל תקומם:
- 10 בבני למה תרבה עשקך יואץ להרבות לא ינקה:
- יבני אם לא תרוץ לא תניע⁶ יואם לא תבקש לא תמצאי
- וו יש עמל ויגע ורץ וכְרַי כן הוא מתאחר:
- בו יש רשש ואבר מהלך חסר כל ויותר אוחנש:
- ועין יי' צפתהו לטוב וינעריהו מעפר צחנה:
- נו נשא בראשו וירממהו ויתמהו עליו רבים:
- דו מוב ונה שנים ומוח ריש ועושר מיי' הוא:
- חמא ודרכים ישרים מיי' הוא: עכמע נמכל והבין דבר מיי' הוא:
- בו מועלו גריקייי ורצנו יצלה לער: שכלות וחוושךו לפשעים נוצרה ומרעים רצה עמם:
- 1 ויוש מתעשר מהתענות... יְחַיב שכרו:
- זו ובעת ואמרו מצאתי נחת ועתה אוכול ומוטובתי:
- לא ידע מה יוהיהו חקר ועזבו לאוחרום ומת:

MICH WOZ.

- ר והשפלו יחד ביד: ma | וגם ma | נשאים נקולו מאד והושפלו יחד ונכבדים נתנו ביד: I ורבים $\mathsf{I} \mathsf{I} \mathsf{A} - \mathsf{A} \mid \mathsf{I} \mathsf{I}$ ורבים נתור ביד ועירים $\mathsf{I} \mathsf{A} \mathsf{A} - \mathsf{A} \mid \mathsf{I}$ ורבים נשאים נקלו מאד $\mathsf{I} \mathsf{A} \mathsf{A} - \mathsf{A} \mathsf{A}$
- שבעה דברים בעלם ושבעה בחכם ··· ואינו נכנס לתוך דברי חבירו ואינו :10 ,2 iodh $| \mathbf{A} | \mathbf{A} |$ מרם תשמע דבר אל תשיב $| \mathbf{A} | \mathbf{A} |$ השיב דבר בטרם תשמע $| \mathbf{A} |$ ווי ל מ-מ ו ובטרם החוקורו אל הסלף B ב-ם ד , וו
- שנתעסק : א, 'ז'י Tanhuma W. Tanhuma ובריב B א באוין עצה אל תחור B ה-ה 9 יובניל להשיב
- אם תברח לא תדביק 6 טעם שפוט: 1 ο α-α Β | ρ Βm Β (ΓΓ) παρώ | α-α Β | α-α Β | α-α Β che presenta anche בדברים שלא היה לו צורך בהן.

שומש שוכן יו מסוסכאום ומין י מסטן ליינסים. י בינים مسعمط لسهدا باحبه ومدم المر ومدفر حصما حسما المعلى و جدا مادم بعد المدام ا المرا بعم المع . محملا محمد ا مبدلا وبعمع ع كما مصمرا ميم المنا محمدا سا مصال منا مصمدا عبم منعي ماه م دهد ا مع مهما . ١١ ١٠م ، نعبي منعيص منظمهم סישה כין סאן משבוסון . מלמים ימין יעסים יאוב . oll occhos no andoni. " In ill own. own of in > 4 sind, 4 sit. 0> 4 sed 4 seci. " Ind mind oral " دب بلط عصه حمل . وبنه لعصر مان لا نظ ، دب Jall. 8 12 Cp will 1 Juil . OCD 404 1 200 1 36004. ند عباداً . قد لا اعمد لا ١١١ في ها . محره عمده الا المنامع . ألم لا إجمال لا علماك . حفد كمعبوم فهمبح اعظا علقا بالمنه احسال مبعمني المنورة ع

- 18 ἔστιν πλουτῶν ἀπὸ προσοχῆς καὶ σφιγγίας αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἡ μερὶς τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.
- 19 ἐν τῷ εἰπεῖν αὐτόν Εὖοον ἀνάπαυσιν καὶ νῦν φάγομαι ἐκ τῶν ἀγαθῶν μου, καὶ οὐκ οἰδεν τίς καιρὸς παρελεύσεται καὶ καταλείψει αὐτὰ ἑτέροις καὶ ἀποθανεῖται.
- 20 Στῆθι ἐν διαθήκη σου καὶ δμίλει ἐν αὐτῆ καὶ ἐν τῷ ἔργῳ σου παλαιώθητι.
- 21 μὴ θαύμαζε ἐν ἔργοις άμαρτωλοῦ, πίστευε δὲ κυρίω καὶ ἔμμενε τῷ πόνω σου· ὅτι κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου διὰ τάχους ἐξάπινα πλουτίσαι πένητα.
- 22 εὐλογία κυρίου ἐν μισθῷ εὐσεβοῦς,
 καὶ ἐν ὥρα ταχινῆ ἀναθάλλει εὐοδία αὐτοῦ.
- 23 μὴ εἴπης Τίς ἐστίν μου χοεία, καὶ τίνα ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μου τὰ ἀγαθά;
- 24 μη εἴπης Αὐτάοχη μοί ἐστιν, καὶ τί ἀπὸ τοῦ νῦν κακωθήσομαι;
- 25 ἐν ἡμέρα ἀγαθῶν ἀμνησία κακῶν,
 καὶ ἐν ἡμέρα κακῶν οὐ μνησθήσεται ἀγαθῶν·
- 26 ὅτι κοῦφον ἔναντι κυρίου ἐν ἡμέρα τελευτῆς ἀποδοῦναι ἀνθρώπω κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.
- 27 κάκωσις ὥρας ἐπιλησμονὴν ποιεῖ τρυφῆς,καὶ συντέλεια ἀνθρώπου ἀποκάλυψις ἔργων αὐτοῦ.
- 28 πρὸ τελευτῆς μὴ μακάριζε μηδένα,
 καὶ ἐν τέκνοις αὐτοῦ γνωσθήσεται ἀνήρ.
- 18 Est qui locupletatur parce agendo et haec pars mercedis illius
- 19 In eo quod dicit inveni requiem mihi et nunc manducabo de bonis ¹meis¹ solus
- 20 Et nescit quod tempus praetereat et relinquet omnia aliis
- 21 Sta in testamento tuo et in illo conloquere et in opere mandatorum tuorum vete-
- 22 Ne manseris in operibus peccatorum fide autem in Deo et mane in loco tuo
- ²³ Facile est enim in oculis Dei desubito honestari pauperem
- 24 Benedictio Dei in mercedem iusti festinat et in honore "veloci" processus illius fructificat
- 25 Ne dicas quid est mihi opus et quae erunt mihi ex hoc bona
- 26 Ne dicas sufficiens sum et quid ex hoc pessimabor
- 27 In die bonorum ne inmemor sis malorum et in die malorum ne inmemor sis bonorum
- 28 Quoniam facile coram Deo in die obitus retribuere unicuique secundum vias suas

18 בני עומדו בחוקך ובו תוהגהו ובמלאכתך התיושף:

- 6ו לא עועמהו בופעלי עול … ליי ליי וקוה יאוורו:
- 20 ברכת אל גרל צדיק ובעת תקותי תפרה: כי נכח בעיני יי בופתוע פתאם לוהעשיר דלו:
- וג אל תאמר… כי עשיתי הפצי ומה עתה יעוב לי:
- כל אל מאמנ דיי יייי יהי עלי:
- נג מובַת יום תְשַׁכַח רעה
- 25 ורעת ויום) תשכח טוב ואחרית אדם תהיה עליו:
- עת רעה תשכח תענוג וסוף אדם גיד עליו:
- לפני מות אל תאשר גבר כי באחריתו ינכר איש: 22 בטרם תחקר אדם אל תאשורהור וכי בואחוריתוו יאושר אדם:
- ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים ומרמה!: נג לא כל איש להביא אל בית ומה רבו פוצעיו רוכל:
- אורב הרוכל כדוב לבית לצים וכמרגל יראה ערוה: וחוקס כן בוצע בא ומשים ריב לכל טוובותם: מה ירבו פשעי בוצע ככלב הוא באוכל בית: 22 כעוף אחוז בכלוובו לב גאה וכוזאב אבב למרוף!:

לברייסום: מאל יכייולוף וסס מפאבי ביופן. عجما . مسئله بجنما المحال علمه . " ب ال اجما العب ال 100 aid aid laudio lamell of al. " Cado i oal Jacu حنتا بيمال الا هما لعبنا معما "حسمهنه عهل بمند M loing allo ladap. ocicino 1/ 0/100. "Il Illa: ملا بيد هلا 100 منابه: بغدت كم السنام معلاء " ديد عمم وا محديا وافع: اغصط لم نسا: 10 هصل احمل فع كشف. ١٠١٠م ويلغ مع مصصصه و الم الم يلك المه معدانه ٠

- 29 Μὴ πάντα ἄνθρωπον εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πολλὰ γὰρ τὰ ἕνεδρα τοῦ δολίου.
- 30 πέρδιξ θηρευτής ἐν καρτάλλω, οὕτως καρδία ὑπερηφάνου, καὶ ὡς ὁ κατάσκοπος ἐπιβλέπει πτῶσιν·
- 31 τὰ γὰρ ἀγαθὰ εἰς κακὰ μεταστρέφων ἐνεδρεύει καὶ ἐν τοῖς αίρετοῖς ἐπιθήσει μῶμον.
- 32 ἀπὸ σπινθῆρος πυρὸς πληθύνεται ἀνθρακιά, καὶ ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς εἰς αἶμα ἐνεδρεύει.
- 33 πρόσεχε ἀπὸ κακούργου, πονηρὰ γὰρ τεκταίνει, μήποτε μῶμον εἰς τὸν αἰῶνα δῷ σοι.
- 34 ἐνοίκισον ἀλλότριον, καὶ διαστρέψει σε ἐν ταραχαῖς καὶ ἀπαλλοτριώσει σε τῶν ἰδίων σου.
- 12 Ι 'Εὰν εὖ ποιῆς, γνῶθι τίνι ποιεῖς, καὶ ἔσται χάρις τοῖς ἀγαθοῖς σον.
 - 2 εὖ ποίησον εὐσεβεῖ, καὶ εύρήσεις ἀνταπόδομα, καὶ εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ παρὰ ὑψίστου.
 - 3 οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ τῷ ἐνδελεχίζοντι εἰς κακὰ καὶ τῷ ἐλεημοσύνην μὴ χαριζομένω.
 - 4 δὸς τῷ εὐσεβεῖ καὶ μὴ ἀντιλάβη τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
- 29 Malitia horae oblivionem facit luxuriae magnae et in fine hominis denuntiatio operum illius
- 30 Ante mortem ne laudes hominem quemquam quoniam in filiis suis agnoscitur vir
- 31 Non omnem hominem inducas in domum tuam multae enim insidiae sunt dolosi
- 32 Sicut enim eructuant praecordia fetantium sicut perdix inducitur in caveam et ut caprea in laqueum sic et cor superborum et sicut prospectator videns casum sproximi sui?
- 33 Bona enim in mala convertens insidiatur et in electis inponet maculam
- 34 Ab scintilla una augetur ignis et ab uno doloso augetur sanguis [†]homo vero peccator sanguini insidiatur[†]
- 35 Adtende te a pestifero fabricat enim mala ne forte inducat super te subsannationem in perpetuum
- 36 Admitte ad te alienigenam et subvertet te in turbore et abalienabit te a tuis propriis
- 12 1 Si benefeceris scito cui feceris et erit gratia in bonis tuis 'multa'
 - ² Benefac iusto et invenies retributionem magnam et si non ab ipso certe a Domino
 - 3 Non est ei bene qui adsiduus est malis et elemosynam non danti Quoniam et Altissimus odio habet peccatores et misertus est paenitentibus
 - 4 Da misericordi et ne suscipias peccatorem ret impiis et peccatoribus reddet vindictam custodiens eos in die vindictae

פג מוב לרע יהפך ונרוגן ובמחמדיך יחן קשר:

ספּ מָנצוֹץ ירבה גחלה ואיש בליעל לדם יארב:

וז גור מרע כי רע יוליד למה מום עולם תשא:

בנ לא תדבק לרשע ויסלף דרכך ויהפכך מבריתיך: משוכן זָרִיו זָהַיר דרכיך וינכרך במחמדיך

צוו אם טוב תריע למי תטיב ויהי תקוה לטובתך:

ז עיטב לצדיק ומצא תשלומת אם לא ממנו מיי':

ב אין טובה למנוח רשע וגם צרקה לא עשה:

▶ פי שנים רעה תשיג בעת צורך בכל טובה תגיע אליו:

מונע רבים מחוך ביתך ולא הכל חביא ביתך :d 63 נות 100 b; Jebamod b; 3 ממח ווא Sanhedrin 100 b; Jebamod b; 2 פג ,II

V

stiis et qui comitatur cum viro iniquo et obvolutus est in peccatis eius 13 Quis miserebitur incantatori a serpente percusso et omnibus qui adpropiant be-

gnoscas verba mea et in sermonibus meis stimuleris

Ne sorte sconversus in locum tuum? inquirat cathedram tuam et in novissimo co-

Non statuas illum penes te nec sedeat ad dexteram tuam ne conversus stet in loco

11 Et si humiliatus vadat curvus, adice animum tuum et custodi te ab illo

10 Non credas inimico tuo in aeternum sicut enim eramentum eruginat nequitia

9 In bonis viri inimici illius in tristitia et in malitia illius amicus agnitus est

8 Non agnoscetur in bonis amicus et non abscondetur in malis inimicus peccatores et impiis reddet vindictam?

Nam duplicia mala invenies in omnibus bonis Iquoniam et Altissimus odio habet Prohibe panes illi dare ne in ipsis potentior te sit

6 benefac humili et non dederis impio

s Da bono et non receperis peccatoremi

έτιοιδίιο δημοσάμοσος δροί δημερικ ίρκ

νοτηβοιφό νόδιουπά ιασβαλά 211 ξι sai eai ton filuaton por acturyholis. ασή 5ασλόλ 2σοι ησώνηπά νωτώχοά πά ίμκ αορ αρδοβροκ αξιι βοβιλίς βιοκβικ ισο νωιξείδ κε νοτόν εποίδης σου,

ισο ποπότ τότ ίπε βίτο σο ερφέρτονο βιμ

όριουσο ρόνει τοιόν γισρίτο fin 21 και γνώση δτι ούκ είς τέλος κατίωσεν. νοσιπουά εώχριμαμκά εώ ῷτύρ ησά ίρκ σοτόμ πώ μεξικόσρ ίμα σου τίχαψ τίτι τουριτοίπε

ερφακεκλαο πεμισεδου των βίθωνιστων τώς των 11 . αοιρα τηδίωου με 5 τοιρο τοι τοι το τοι τος τος.

οι και πιαιεροίδε τός εχθορός σου είς τον αίωνα. καί εν τοίς κακοίς αύτου και ο φίλος διαχωρισθήσεται.

· θε καν το δοσοίς το δοσονώ εποθερία το θ ται ου κουβίσεται έν κακοίς ο έχθρός.

, εκδικηθήσεται εν άγαθοτς ό φίλος,

οδοκωσομώ σοι ηθώλιτιώ ήτι ίως φθωγώ φτ 200 ζ เงาลัง 2003 โดย เลือง กุ๋น อุราย รับอาจาก รับ เราอาการ เงา και τοίς ασεβέσιν άποδώσει έκδίκησιν,

> 5ρογωιδοτής απομομής 5οιρικής ο της 110 9 . ผูวข้อ 200 ว่า อุรัง เราอยาง ช่องเรา หรื διαγγασια γάρ κακά εύρησεις ιφιρο 500 μη τως 50010 ξουι νουιζονιής

.13 βουρ 5 ορο μη τοκ ονιστου του δος δ

Ly cyll gircolg, alw lage I III Log. ! Lal "cog dida Lag." "O/E //o/ all Loja! oul ioil and coimo. "Igle dej och a cyll och a cyll och a cyllo dida coido and cyllo dida coido and "officio ed a cyllo dida coido and!" "Officio cora cyllo edido and!" "Officio cora cyllo coido coido and!" "Officio coido and!" "Officio coido and!" "Officio coido and "oll Inag cand! Laa and ish mal no igual coio. "Ile anday f "oarof oray ce.e. noc La lagilla ano. noo. Lo la illi. oll nec. Lambah. Olly will indigo. "Il Inagacoa Loty. Il uloce tood coch. Il solcolo a ang. !tal icel coiany. ocuil Inage. ocala; Ilia: "Il aio coia inia Illin ali. ocala; Ilia: "Il aio coia inia Illin ali. ocala; Ilia: "Il aio and local se coia inia Illin ali. ocal se coi se inia Illin ali. ocal se coia inia Lo and. ocuil se cu's inia colo ali.

12, 13 a Am 1v.

- אל תושיבהו לימינך למה יבקש מושבך: ולאחור תשיג אמרי ולאנחתי תחאנה: 13 מי יוחן חובר נשיך וכל הקרב אל חית שן
- היה לו כמגלה רו: ולא ימצא להשחיתך ודע אחרית קנאה: 21 אל תעמידהו אצלך למה יהדפך ויעמד תחתיך:
- וו וגם אם ישמע לך ויהלך בנחת: תן לבך להתירא ממנו:
- סו אל תאמין בשונא לעד כי כנחשת רועו יחליא:
- 6 במובע איש גם שונא ריע וברעתו גם ריע בודר:
- 8 לא יודע בטובה אוהב ולא יכוסה ברעה שונא:
- ע על לטוב ומנע מרע הקיר מך ואל תתן לוד:
- 9 כי גם אֵל שונא דעים ולרשעים ישיב נקם:
- s כלי לחם אל תתן לו למה בם יקביל אליך

- 14 οὕτως τὸν προσπορενόμενον ἀνδρὶ άμαρτωλῷ καὶ συμφυρόμενον ἐν ταῖς άμαρτίαις αὐτοῦ.
- 15 ὥραν μετὰ σοῦ διαμενεῖ, καὶ ἐὰν ἐκκλίνης, οὐ μὴ καρτερήση.
- 16 ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ γλυκανεῖ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐν τῆ καρδία αὐτοῦ βουλεύσεται ἀνατρέψαι σε εἰς βόθρον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ δακρύσει ὁ ἐχθρός, καὶ ἐὰν εὕρη καιρόν, οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀφ' αἵματος.
- 17 κακὰ ἐὰν ὑπαντήση σοι, εὐρήσεις αὐτὸν πρότερόν σου ἐκεῖ, καὶ ὡς βοηθῶν ὑποσχάσει πτέρναν σου:
- 18 τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κινήσει καὶ ἐπικροτήσει ταῖς κερσὶν αὐτοῦ καὶ πολλὰ διαψιθυρίσει καὶ ἀλλοιώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.
- 13 1 ΄Ο άπτόμενος πίσσης μολυνθήσεται,
 καὶ ὁ κοινωνῶν ὑπερηφάνω ὁμοιωθήσεται αὐτῷ.
 - 2 βάρος ὑπὲρ σὲ μὴ ἄρης καὶ ἰσχυροτέρω σου καὶ πλουσιωτέρω μὴ κοινώνει. τί κοινωνήσει χύτρα πρὸς λέβητα; αὕτη προσκρούσει, καὶ αὕτη συντριβήσεται.
 - 3 πλούσιος ήδίκησεν, καὶ αὐτὸς προσενεβριμήσατο· πτωχὸς ἠδίκηται, καὶ αὐτὸς προσδεηθήσεται.
 - 4 ἐὰν χοησιμεύσης, ἐργᾶται ἐν σοί· καὶ ἐὰν ὑστερήσης, καταλείψει σε.
 - 5 ἐὰν ἔχης, συμβιώσεταί σοι καὶ ἀποκενώσει σε, καὶ αὐτὸς οὐ πονέσει.
- 14 Una hora tecum permanebit si autem declinaveris non subportabit
- 15 In labiis suis indulcat inimicus et in corde suo insidiatur ut subvertat te in foveam
- 16 In oculis suis lacrimatur inimicus et si invenerit tempus non satiabitur sanguine
- 17 si incurrerint tibi mala invenies eum illic priorem
- 18 In oculis suis lacrimatur inimicus et quasi adiuvans suffodiet plantas tuas
- 19 Caput suum movebit et plaudebit manu et multa susurrans conmutabit vultum suum
- 13 ¹ Qui tetigerit picem inquinabitur ab illa et qui communicaverit superbo induet superbiam
 - ² Pondus super se tollit qui honestiori communicat ¹et ditiori te ne socius fueris¹
 - 3 Quid communicabit caccabus ad ollam quando enim conliserint confringetur
 - 4 Dives iniuste egit et fremebit pauper autem laesus tacebit
 - ⁵ Si largitus fueris adsumet te et si non habueris derelinquet te

"noce to color grandole feel with the color of the color

הוו והירים ברשות שאין מקרבין לאדם אלא לצורך עצמן וגראין כאוחבין 3: , 2 אלא 2 גודר עצמן וגראין כאוחבין 3: , 2 אלא 2 געוח הנאחן ואין עומרין לאדם בשעת דחקו:

- s אם מבל ייטיב דבריו עמך וירששך ולא יכאב לו
- אם עכשר לו יעבד בך ואם תכרע יחמל עליך:
- או מה יתחבר עשיר אל דל: 3 עשיר יענה הוא יתנוה ועל דל נעוה הוא יתחנן:

מה יתחבר פרור אֵל סיר אשר הוא נוקש בו והוא נשבר:

- ב כבד ממך מה תשא ואל עשיר ממך מה תתחבר:
- נון ווגע בופת תדבק ידו וחובר אל לץ ילמד דרכו:
 - 11 ראש יניע והניף ידו ולרוב הלחש ישנא פנים:
 - יו אם רע קראך נמצא שם כאיש סומך יחפש עקב:
 - עד עת עמד לא יופיע ואם נמוט לא יתכלכל: 10 בשפתיו יתמהמה צר ובלבו יחשוב מהמרות עמוקות:
 - לא יעבר: עד חבער בו אש: 21 כאשר יבוא עמך: לא יחגלה לך ואם תפול לא יפול להצילך
 - +ז כל עובר אל אשת זדון ומתגלל בעונתיו

- 6 χρείαν ἔσχηκέν σου, καὶ ἀποπλανήσει σε καὶ προσγελάσεταί σοι καὶ δώσει σοι ἐλπίδα· λαλήσει σοι καλὰ καὶ ἐρεῖ Τίς ἡ χρεία σου;
- 7 καὶ αἰσχυνεῖ σε ἐν τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ,
 ἔως οὖ ἀποκενώση σε δὶς ἢ τρίς,
 καὶ ἐπ' ἐσχάτων καταμωκήσεταί σου
 μετὰ ταῦτα ὄψεταί σε καὶ καταλείψει σε
 καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κινήσει ἐπὶ σοί.
- 8 πρόσεχε μὴ ἀποπλανηθῆς καὶ μὴ ταπεινωθῆς ἐν ἀφροσύνη σου.
- 9 Προσκαλεσαμένου σε δυνάστου ύποχωρῶν γίνου, καὶ τόσω μᾶλλόν σε προσκαλέσεται:
- 10 μη ἔμπιπτε, ἵνα μη ἀπωσθῆς, καὶ μη μακρὰν ἀφίστω, ἵνα μη ἐπιλησθῆς.
- 11 μὴ ἔπεχε ἰσηγορεῖσθαι μετ' αὐτοῦ καὶ μὴ πίστευε τοῖς πλείοσιν λόγοις αὐτοῦ ἐκ πολλῆς γὰο λαλιᾶς πειράσει σε καὶ ὡς προσγελῶν ἐξετάσει σε.
- 12 ἀνελεήμων ὁ μὴ συντηοῶν λόγους
 καὶ οὐ μὴ φείσηται περὶ κακώσεως καὶ δεσμῶν.
- 13 συντήρησον καὶ πρόσεχε σφοδρῶς, ὅτι μετὰ τῆς πτώσεώς σου περιπατεῖς.
- 14 Γάκούων αὐτὰ ἐν ὕπνῳ σου γρηγόρησον, πάση ζωῆ σου ἀγάπα τὸν κύριον, καὶ ἐπικαλοῦ αὐτὸν εἰς σωτηρίαν σου.¹
- 15 Πᾶν ζῷον ἀγαπᾶ τὸ ὅμοιον αὐτῷ καὶ πᾶς ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ.
- 16 πᾶσα σὰοξ κατὰ γένος συνάγεται, καὶ τῷ ὁμοίῳ αὐτοῦ ποοσκολληθήσεται ἀνήο.
- 6 Si habes convivet tecum et evacuabit te et ipse non dolebit super te
- 7 Si necessarius illi fueris subplantabit te et subridens spem dabit \(\lambda ... \rangle narrans tibi bona et dicet quid opus est tibi
- 8 Et confundet te in cibis suis donec te exinaniat bis et ter Et in novissimo derideat te postea videns derelinquet te et caput suum movebit ad te
- 10 [Adtende ne seductus in stultitiam humilieris]
- 11 Noli esse humilis in sapientia tua ne 'humiliatus' in stultitiam seducaris
- 12 Advocatus a potentiore discede ex hoc enim magis te advocabit
- 13 Ne inprobus sis ne inpingaris et longe abesto ne eas in oblivionem
- 14 Ne retineas ex aequo loqui cum illo ne credas multis verbis illius Ex multa enim loquella temptabit te et subridens interrogabit te De absconditis tuis
- 15 inmitis animus illius conservabit verba tua et non parcet de malitia et de vinculis
- 16 [Cave tibi et adtende diligenter auditui tuo] quoniam cum subversione tua ambulas

9 גניר גו עמר והשיע לר ושוחק לר והבטיחר:

- ג ער אשר יועיל יהחל בך: פעמים שלש יעריצך
- 8 השמר אל תרהב מאר ואל תרמה בַּחַסִּירִי מַדַּעִּי: ובכן יראך והתעבר בך ובראשו יניע אליך:
- לבב נדיב היה רחוק וכדי כן יגישך:
- סו אל תתקרב פן תתרחק יאל תתרחק פן תשנא:
- וו אל תבטח לחפש עמו ואל תאמן לרב שיחו:
- זו כי מרבות שיחו נסיון ושחק לך וחקרך:
- בו השמר והיה והיר ואל תהלך עם אנשי חמס: אכורי יתן מושל ולא יחמל על נפש רבים קושר קשר:
- +ו כל הבשר יאהב מינו וכל אדם את הדומה לו:
- 1 מה יחובר זאב אל כבש כך רשע לצדיק: זו מגל כל בשר אצלו ואל מינו יחובר אדם:
- ומשולש בכחובים דכחיב כל עוף למינו ישכון ובן אדם: ל-92 mmng Aba Aba Aba במחבים המהם. B. F. A .C' ELE win aton sint fung 4T ingrt : 21 .1 ,871 .q sibes 11

' בנומני בנ

ملی مصره معازمه د: العا . سيم ربصه. محدماً لاما بيما كه مع دلا حصة كمايه. قا / إذه ماهم الهد. وبع مهموا الم معمل ب " حل حصة " ه ال المعلم علود وه الما و المو ال القعلم المح ال ast inoll isaudio will . oall 4. ital in wit. "Il sich taaks tap. oll . soog tas Il exectio. יסי יסיברי ייון אביבי יון אוים. או אוים יוו אמשון. عبديه. "بطفيد لم للمنا بيمم علائم عله. محدل اح سب دوسه. والانه لا سامح حابهم وال عليا حسمنه ماتاب الملع دلمن. ١٥٥م المال ملايما على محتمة ים ישי י סובים לי כמסמוסים . גימן יותבי נביום כך י וכומן ارسه تعلى المامل لم وبدخ لم رسا . ماحل مي ا حصنا

- 17 τί κοινωνήσει λύκος ἀμνῷ;
 οὕτως άμαρτωλὸς πρὸς εὐσεβῆ.
- 18 τίς εἰρήνη ὑαίνη πρὸς κύνα; καὶ τίς εἰρήνη πλουσίω πρὸς πένητα;
- 19 κυνήγια λεόντων ὄναγροι ἐν ἐρήμῳ.
 οὕτως νομαὶ πλουσίων πτωχοί.
- 20 βδέλυγμα ὑπερηφάνῳ ταπεινότης·οὕτως βδέλυγμα πλουσίῳ πτωχός.
- 21 πλούσιος σαλευόμενος στηρίζεται ύπὸ φίλων, ταπεινὸς δὲ πεσὼν προσαπωθεῖται ὑπὸ φίλων.
- 22 πλουσίου σφαλέντος πολλοὶ ἀντιλήμπτορες ἐλάλησεν ἀπόρρητα, καὶ ἐδικαίωσαν αὐτόν. ταπεινὸς ἔσφαλεν, καὶ προσεπετίμησαν αὐτῷ ἐφθένξατο σύνεσιν, καὶ οὐκ ἐδόθη αὐτῷ τόπος.
- 23 πλούσιος ελάλησεν, καὶ πάντες εσίγησαν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ ἀνύψωσαν εως τῶν νεφελῶν. πτωχὸς ελάλησεν καὶ εἶπαν Τίς οὖτος; κἂν προσκόψη, προσανατρεψουσιν αὐτόν.
- 24 ἀγαθὸς ὁ πλοῦτος, ῷ μή ἐστιν ἁμαρτία, καὶ πονηρὰ ἡ πτωχεία ἐν στόμασιν ἀσεβοῦς.
- 25 Καρδία ἀνθρώπου ἀλλοιοῖ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἐάν τε εἰς ἀγαθὰ ἐάν τε εἰς κακὰ.
- 26 ἴχνος καρδίας ἐν ἀγαθοῖς πρόσωπον ἱλαρόν, καὶ εὕρεσις παραβολῶν διαλογισμοὶ μετὰ κόπων.
- 17 Audiens vero illa quasi in somnis 'vide et' vigilabis omni vita tua
- 18 Dilige Deum et invoca eum in salute tua
- 19 Omne animal diligit similem sibi sic et omnis homo proximum sibi
- 20 Omnis caro ad similem sibi coniungitur et omnis homo simili sui sociabitur
- 21 Si communicabit lupus agno aliquando sic peccator iusto
- 22 Quae communicatio sancto homini ad canem aut quae pax bona diviti ad pauperem
- 23 Venatio leonis onager in heremo sic pascua sunt divitum pauperes
- 24 Et sicut abominatio est superbo humilitas sic execratio divitis pauper
- 25 Dives commotus confirmatur ab amicis humilis autem cum ceciderit expellitur et a notis
- 26 Diviti decepto multi recuperatores locutus est superba et iustificaverunt illum
- 27 Humilis deceptus est et insuper arguitur locutus est sensate et non est datus ei
- 28 Dives locutus est et omnes tacuerunt et verbum illius usque ad nubes perducent
- 29 Pauper locutus est et dicunt quis est hic et si offenderit subvertunt illum
- 30 Bona est substantia cui non est peccatum in conscientia et nequissima paupertas in ore impii
- 31 Cor hominis inmutat faciem illius sive in bona sive in mala
- 32 Vestigium cordis boni et faciem bonam difficile invenies ^[et] cum labore¹

24 Gen. R. 64 b: ארם ישנה פניו בין לטוב בין לרע: 64 b: 24

- 25 עקבת לב טוב פנים אורים ושיג ישיה מחשבת עמל:
- אב לב אנוש ישנא פניו אם לטוב ואם לרע:
- דל דובר מי זה יאמרו ואם נתקל גם הם יהדפוהו 25 טוב העושר אם אין עון ורע העוני על פי זדון:
- בג עשיר דובר הכל נסכתו ואת שכלו עד עב יגיעו:
- וז משיר מדבר ועוריו רבים ודבריו מכוערין מופין:
- סב עשיר מוט בסמך מרע ודל נמוט נדחה מרע אל רע:
- 61 עומבע זאוה ענוה ותועבת עשיר אביון:
- 11 מאכל ארי פראי מדבר כן מרעית עשיר דלים: 21 מאכל ארי פראי מדבר בן מרעית עשיר דלים:
- זו וכן עשיר אל איש נאצל מאיש שלום צבוע: אל כלב

52 - 71,61

 \forall

- 14 Ι μακάριος ἀνήρ, δς οὐκ ἀλίσθησεν ἐν στόματι αὐτοῦ καὶ οὐ κατενύγη ἐν λύπη ἁμαρτιῶν·
 - 2 μακάριος οὖ οὖ κατέγνω ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ὃς οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ.
 - 3 ἀνδρὶ μικρολόγω οὐ καλὸς ὁ πλοῦτος, καὶ ἀνθρώπω βασκάνω ἵνα τί χρήματα;
 - 4 δ συνέχων ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ συνάγει ἄλλοις, καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ τουφήσουσιν ἕτεοοι.
 - 5 ὁ πονηρὸς ἐαυτῷ τίνι ἀγαθὸς ἔσται;
 καὶ οὐ μὴ εὐφρανθήσεται ἐν τοῖς χρήμασιν αὐτοῦ.
 - 6 τοῦ βασκαίνοντος ξαυτόν οὐκ ἔστιν πονηρότερος, καὶ τοῦτο ἀνταπόδομα τῆς κακίας αὐτοῦ·
 - 7 κὰν εὖ ποιῆ, ἐν λήθη ποιεῖ,
 καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκφαίνει τὴν κακίαν αὐτοῦ.
 - 8 πονηρὸς ὁ βασκαίνων ὀφθαλμῷ, ἀποστρέφων πρόσωπον καὶ ὑπερορῶν ψυχάς.
 - 9 πλεονέκτου ὀφθαλμὸς οὐκ ἐμπίπλαται μερίδι,καὶ ἀδικία πονηρὰ ἀναξηραίνει ψυχήν.
 - 10 ὀφθαλμὸς πονηρὸς φθονερὸς ἐπ' ἄρτω καὶ ἐλλιπὴς ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ.
 - 11 Τέκνον, καθώς ἐὰν ἔχης, εὖ ποίει σεαυτὸν καὶ προσφορὰς κυρίω ἀξίως πρόσαγε·
 - 12 μνήσθητι ὅτι θάνατος οὐ χρονιεῖ
 καὶ διαθήκη ἄδου οὐχ ὑπεδείχθη σοι·
- 14 ¹ Beatus vir qui non est lapsus verbo rex ore suo¹ et non est stimulatus in rtristitia¹ delicti
 - ² Felix qui non habuit animi sui tristitiam et non excidit ab spe sua
 - ³ Viro ^rcupido et¹ tenaci sine ratione est substantia et homini livido ad quid aurum
 - 4 Qui acervat rex animo suo1 iniuste aliis congregat et in bonis illius alius luxuriabitur
 - ⁵ Qui sibi nequa est cui alii bonus erit et non iucundabitur in bonis suis
 - 6 Qui sibi invidet nihil est illo nequius et haec redditio est malitiae illius
 - 7 Et si bene fecerit 'ignoranter' et non volens facit et in novissimo manifestat malitiam suam
 - 8 Nequa est oculus lividi et avertens faciem et despiciens animam suam
 - 9 Insatiabilis oculus 'cupidi' in parte iniquitatis non satiabitur donec consumat 'arefaciens' animam suam
 - 10 Oculus malus ad mala fet non satiabitur fpanel et in tristitia erit super mensam suam
 - 11 Fili si habes benefac tecum et Deo bonas oblationes offer
 - 12 Memor esto quoniam mors non tardat et testamentum inferorum quia demonstratum est tibi testamentum enim huius mundi morte morietur

١١ ماراد: وبرها لمصا صما ال بيم مرابد عمل ال إيسم "> 14 4 c: ace ear. of 14 4; lote 4. العمه. 10 يما حمل مصها لمعل محما: نظ " مل فلمنا. وحيتهاه بصفا المعام الم ضماه . مغ بنصح بحداد همد الما ربعه ماناج مهيا 100 هيا محلسفه سا حضمه. " וכב לופמים לת יכב מנוס . סוסם מסבל פסינון כבםן. سبرا بمديا . وجمع ليوعبن لغ بهاد . ملا نفيا لخطه . حلبه ال ال معمدال ، وقال مع الحمد مضمه المعدال ، محرف مره دل صعدينهم. ولاحل المعنزا لا علا لمعلزا . ملي حذا وجعا حناص . في محصوب لي حذا وال حصيابه تعمن فا حميك 41 ' المحصوب له جدا وال مرصري ومصون مال المحصد بيا مع

.השדה. הללו נוצצין והללו נובל למוח התמהמה. ואם תאמר לבני (ולבנותי) חק בשאול מי יגיד לך: בני אדם דומים לעשבי אל רב לרב המעוא: בני אם יש לך היטיב לך שאין בשאול חעעגי ואין : At T. B. Erubin 54 מ: און השאו 'להתרחם עליו על נפשיה לא חייס על חורנין לא כל שכן

בל מי שהוא צריך ליטול ואינו נוטל הרי וה שופך דמים ואסור : G. Peah (fine) ב. 7. G. Peah

וחוק לשאול לא הגד לך 13 בטרם תמות היטב לאוהב

זו וכור כי לא בשאול תענוג ולא מות יתמהמה: וו בני אם יש לך שְהַוֹת נפשך ואם יש לך הוטיב לך ולאל ידך הדשן:

עין טובה מרבה הלחם ומעין יבש יול מים על השלחן:

סו עין רע עין העיט על לחם ומהומה על שלחנו:

פ בעין כושל מעט הוא חלקו ולוקח חלק רעהו מאבד חלקו:

• רע לופשו אין רע ממנו ועמו תשלומת רעתו:

י רע לופשו למי ייטיב ולא יקרה בטובתו:

+ מונע נפשו יקבץ לאחר ובטובתו יתבעבע זר:

נ ללב קטן לא נאוה עושר ולאיש רע עין לא נאוה חרוץ:

ל אשרי איש לא חסרתו נפשו ולא שבתה תוחלתו:

אוו אשרי אנוש לא עצבו פיהו ולא אבה עליו דין לבו:

- 13 ποίν σε τελευτήσαι εὖ ποίει φίλφ καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου ἔκτεινον καὶ δὸς αὐτῷ.
- 14 μη ἀφυστερήσης ἀπὸ ἀγαθῆς ἡμέρας, καὶ μερὶς ἐπιθυμίας ἀγαθῆς μή σε παρελθάτω.
- 15 οὐχὶ ἐτέρω καταλείψεις τοὺς πόνους σου καὶ τοὺς κόπους σου εἰς διαίρεσιν κλήρου;
- 16 δὸς καὶ λάβε καὶ ἀπάτησον τὴν ψυχήν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἄδου ζητῆσαι τρυφήν.
- 17 πᾶσα σὰοξ ὡς ἱμάτιον παλαιοῦται ἡ γὰο διαθήκη ἀπ' αἰῶνος Θανάτω ἀποθανῆ.
- 18 ὡς φύλλον θάλλον ἐπὶ δένδρου δασέος, τὰ μὲν καταβάλλει, ἄλλα δὲ φύει, οὕτως γενεὰ σαρκὸς καὶ αἵματος, ἡ μὲν τελευτᾶ, ἐτέρα δὲ γεννᾶται.
- 19 πᾶν ἔργον σηπόμενον ἐκλείπει,
 καὶ ὁ ἐργαζόμενος αὐτὸ μετ' αὐτοῦ ἀπελεύσεται.
- 20 Μακάριος ἀνήρ, δς ἐν σοφία μελετήσει καὶ δς ἐν συνέσει αὐτοῦ διαλεχθήσεται,
- 21 δ διανοούμενος τὰς δδοὺς αὐτῆς ἐν καρδία αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτῆς ἐννοηθήσεται.
- 22 ἔξελθε ὀπίσω αὐτῆς ὡς ἰχνευτὴς καὶ ἐν ταῖς εἰσόδοις αὐτῆς ἐνέδρενε.
- 23 δ παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῶν θυρωμάτων αὐτῆς ἀκροάσεται,
- 24 δ καταλύων σύνεγγυς τοῦ οἴκου αὐτῆς καὶ πήξει πάσσαλον ἐν τοῖς τοίχοις αὐτῆς,
- 13 Ante mortem benefac amico tuo et secundum vires tuas exporrigens da pauperi
- 14 Non defrauderis a die bona et particula boni doni non te praetereat
- 15 Nonne aliis relinques dolores et labores tuos in divisione sortis 16 da et accipe et iustifica animam tuam
- 17 Ante obitum tuum operare iustitiam quoniam non est apud inferos invenire cibum
- 18 Omnis caro sicut faenum veterescit et sicut folium fructificans in arbore viridi
- 19 Alia generat et alia deicit sic generatio carnis et sanguinis alia finitur et alia nascitur
- ²⁰ Omne opus corruptibile in fine deficiet et qui illud operatur ibit cum ipso¹
- 21 Et omne opus electum iustificabitur et qui operatur illud honorabitur in illo
- 22 Beatus vir 'qui in sapientia sua morietur et¹ qui in iustitia sua meditabitur et in sensu cogitabit circumspectionem Dei
- 23 Qui excogitat vias illius in suo corde et in absconsis illius intellegens Vadens post illam quasi vestigator et in viis illius consistens
- 24 Qui respicit per fenestras et in ianuas illius audiens

וכל דבר שיפה: לעשות לפני אלהים עשה: 10 על לאח ומין ופנק נפשך כי אין בשאול לבקש חענוג זו עלא לאחר תעוב חילך ויגיעך ליודי גורל: ובהלקח אח אל תעבר וחמוד רע אל תחמוד: V והשינת ידך תן לו +1 אל תמנע מטובת יום:

נו כל הבשר כבגד יבלה וחוק עולם גוע יגועו:

12 כפרח עלה על עץ רענן שוה נובל ואחר צומח:

61 כג מהשיו רקוב ירקבו ופעל ידיו ימשך אחריו: כן דורות בשר ודם אחד גוע ואחד גומל:

סב אשרי אנוש בחכמה יהנה ובחבונה ישעה:

בב לצאת אחריה בחקר וכל מבואיה ירצד: וג השם על דרכיה לבו ובתבונתיה יתבונן:

בג המשקיף בעד חלונה ועל פתחיה יצותת:

+2 החונה סביבות ביתה והביא יתריו בקירה:

.mA n 91

ш¥

00000m. ملا عائدين بامما إلى . منهذا سأن صطبن مواهمين بممه صلمحا . ملا عجد لمن سما دهم . " ديب لاين مع ديب. اه المن الحبق محدد الله المنطول عدم معدم حماني المه icread wool in occas adval wol. "ine il w مرعمه. من استمه ۱/ حلاته : ٥٠٠٠ فحصه في حذا برصدا مبط . وأا هل ماسال عمل . وأصل يدره معدرهم الم عادا واستلا والم المام صولم عبر المحال الم والم " مهل بحلمه حسماً محيا خلي . وباا بعلماً مبعه صمي . مصح مانضا العمر ، مدلا عبم بعص لمعد مبم الموا ند من خدم الم تقصير. ملامار الم وافع . وزا . ما بهد ١١١ عبدا مع عجما بمعا ، وأرما هيما لا على . والسال 51 2. 11 Jaol 1 ye Lingt. oaid : all Ly 100 40.

- 25 στήσει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ κατὰ χεῖοας αὐτῆς καὶ καταλύσει ἐν καταλύματι ἀγαθῶν,
- 26 θήσει τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν τῆ σκέπη αὐτῆς καὶ ὑπὸ τοὺς κλάδους αὐτῆς αὐλισθήσεται,
- 27 σκεπασθήσεται ὑπ' αὐτῆς ἀπὸ καύματος καὶ ἐν τῆ δόξη αὐτῆς καταλύσει.
- 15 ι ΄Ο φοβούμενος κύριον ποιήσει αὐτό,
 καὶ ὁ ἐγκρατὴς τοῦ νόμου καταλήμψεται αὐτήν.
 - 2 καὶ ὑπαντήσεται αὐτῷ ὡς μήτης καὶ ὡς γυνὴ παρθενίας προσδέξεται αὐτόν·
 - 3 ψωμιεῖ αὐτὸν ἄρτον συνέσεως καὶ ὕδωρ σοφίας ποτιεῖ αὐτόν:
 - 4 στηριχθήσεται ἐπ' αὐτὴν καὶ οὐ μὴ κλιθῆ, καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐφέξει καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῆ·
 - 5 καὶ ὑψώσει αὐτὸν παρὰ τοὺς πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ἀνοίξει στόμα αὐτοῦ.
 - 6 εὐφροσύνην καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος καὶ ὄνομα αἰῶνος κατακληρονομήσει.
 - 7 οὐ μὴ καταλήμψονται αὐτὴν ἄνθοωποι ἀσύνετοι,καὶ ἄνδοες ἁμαρτωλοὶ οὐ μὴ ἴδωσιν αὐτήν
 - 8 μακράν ἐστιν ὑπερηφανίας,καὶ ἄνδρες ψεῦσται οὐ μὴ μνησθήσονται αὐτῆς.
- 25 Qui requiescit iuxta domum illius et in parietibus illius figens palum statuet casulam suam ad manus illius et 'requiescunt' in casula eius bona per aevum
- 26 Statuet filios suos sub tegimen illius et sub ramis illius morabitur
- 27 Protegetur in subtegmine illius a fervore et in gloria eius requiescet
- 15 1 Qui timet Deum faciet illud et qui continens est iustitiae adprehendet illam
 - 2 Et obviabit illi quasi mater honorificata et quasi mulier a virginitate suscipiet illum
 - 3 Cibabit illum panem vitae ret intellectus et aqua rsapientiae salutaris potabit illum
 - 4 Et firmabitur in illo et non flectetur et continebit illum et non confundetur et inaltabit illum apud proximos suos
 - 5 Et in medio ecclesiae aperiet os illius adimplebit illum spiritu sapientiae et intellectus et stolam gloriae vestiet illum
 - 6 Iucunditatem et exultationem thesaurizabit super illum et nomine aeterno hereditabit illum
 - ⁷ 'Homines stulti non adprehendent illam' et homines sensati obviabunt illi Homines stulti non videbunt illam longe enim abest a 'superbia et' dolo
 - 8 (Viri mendaces non erunt illius memores) et viri veraces inveniuntur in illa et successum habebunt usque ad inspectionem Dei

25 ונוטה אהלו על ידה ושכן שכן טוב: 26 וישים קנו בְּעְופיה ובענפיה יתלונן:

יג וחוסה בצלה מחרב ובמענותיה ישכן:

בוו בריראיי יעשה זאת. לותופש תורה ידריכנהל:

ב בוקדמתהו כאם ב פוכאשת נעודים תקבלנום:

נ והאכילתהו" "לחם שכל" ומיי תבונה" תשקנו":

ל יונשען עליה ולא ימושי מובה יבטח ולא יבושמ:

ג ורוממחהוי מרעהול ובתוך קהל הפתח פיו:

פ •ששון ושמחה• ימצאי ושם• עולם תורישנו:

ר בלא ידריכוה מתי שואי ואנשיי זדון לא יראוה:

8 •רחוקה היא מלצים• ואנשים כוב לא יוכרוה:

- 9 οὐχ ώραῖος αἶνος ἐν στόματι ἁμαρτωλοῦ, ὅτι οὐ παρὰ κυρίου διεστάλη·
- 10 ἐν γὰο σοφία ὁηθήσεται αἶνος, καὶ ὁ κύοιος εὐοδώσει αὐτόν.
- 11 Μὴ εἴπης ὅτι Διὰ κύριον ἀπέστην·
 â γὰρ ἐμίσησεν, οὐ ποιήσει.
- 12 μὴ εἴπης ὅτι Αὐτός με ἐπλάνησεν·
 οὐ γὰο χοείαν ἔχει ἀνδρὸς ἁμαρτωλοῦ.
- 13 πᾶν βδέλυγμα ἐμίσησεν κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἀγαπητὸν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
- 14 αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς ἐποίησεν ἄνθρωπον καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ἐν χειρὶ διαβουλίου αὐτοῦ.
- 15 ἐὰν θέλης, συντηρήσεις ἐντολὰς καὶ πίστιν ποιῆσαι εὐδοκίας.
- 16 παρέθηκέν σοι πῦρ καὶ ὕδωρ·
 οὖ ἐὰν θέλης, ἐκτενεῖς τὴν χεῖρά σου.
- 17 ἔναντι ἀνθρώπων ή ζωὴ καὶ ὁ θάνατος, καὶ ὁ ἐὰν εὐδοκήση, δοθήσεται αὐτῷ.
- 18 ὅτι πολλὴ ἡ σοφία τοῦ κυρίου ἰσχυρὸς ἐν δυναστεία καὶ βλέπων τὰ πάντα,
- 19 καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐπιγνώσεται πᾶν ἔργον ἀνθρώπου.

- 9 Non est speciosa laus in ore peccatoris
- 10 quoniam a Deo profecta est sapientia "Sapientiae" renim Deil adstabit laus et in ore fideli abundabit et dominator da biteam illi
- 11 Non dixeris per Deum abest quae odit enim ne feceris
- 12 Non dicas ille me inplanavit non enim necessarii sunt illi homines impii
- 13 Omne 'execramentum' erroris odit Deus et non erit amabile timentibus illum
- 14 Deus ab initio constituit hominem er reliquit illum in manu consilii sui
- 15 Adiecit mandata et praecepta sua
- 16 Si volueris mandata conservabunt te et in perpetuum ffidem placitam facere
- 17 Adposuit tibi aquam et ignem ad quod voles porrige manum tuam
- 18 Ante hominem svita et mors bonum et malum quod placuerit ei dabitur illi
- 19 Quoniam multa sapientia Dei et fortis in potentia videns omnes sine intermissione

11 -

(CLAIR)

- פ בּלא נאתה תהלה בפי רשעב מכי לא מאלמ נחלקה לו:

- בו בפן תאמרה הואם התקילנים ברי איום צורךם ובאנשי המם:
- נו רעה ותעבה שנאי יר'ם ואלי יאננה ליראיוי
- ירשתיהו בידי הותפו הריתנהו ביד יצרו⁶:

- 18 בספקה חכמת יר'ב אמיץ גבורות וחוזה כלם
- בוה א $_{5}$ | ומושל א $_{5}$ | החלה א $_{5}$ | א $_{6}$ | ה $_{6}$ א $_{6}$ | ה $_{7}$ | $_{7}$ | ה $_{7}$ | $_{7}$ | ה $_{7}$ | $_{7}$ | ה $_{7}$ | $_{7}$ | ה $_{7}$ | $_{7}$ | ה $_{7}$ | ה $_{7}$ | ה $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | $_{7}$ | B 9-9 B p-p 6

יכי את אשר שנא לא אעשוה:

וק אלהים B | אל הים B | B | מון אלהים B | B | מ אלהים B | בה ארוועבה B | b | אלהים B | בה אלהים B | בה אלהים B | בה אלהים ה בו

To-a B | ray B , ray B | rest writer B 2-2 | rata B d | B n-n TI

19 מ B אידו | b B | c manca in B | d-d B | e B שואי.

16 a-a B | b-b B inverte i termini | c-c B | d B nywn | e B.

בי לרווב חכמת ייי אל בגבורה ומביט לכל: אל פווס פו d-d | d-a אל d-a או

١٥٥٠ وا مدرا هبط سنقامه شاع . منحط حملهم الاسطهم apil. " af yet on caso that alos coll اجهد "المدود ب تحديما سا معمدار بهردم سا منعدم للم يلم "محص مبعب لما معل . طلا وظ للم المعه حبر برامع. " لا برط بلة فحصيده ولا " المحم حوة لا Lindopon , " /Liol of cient cit cin hal. obata hus. حجباها غطا . قاحملا حسما معيما فعيا . ملا يلا لمن ابعيا ال بحر . " ولكما المعد ومن المعلم . لما لمه من امينا المحين ب الا المعد رح عبم المما حينم عيهم. حيل بعبم Log. " ce od i i di Illa: La coull. oralit cio II ceoal ison read. of il nool of and Wol Luced

A-a ואלנהיום מבראשית A-b ואלנהיום מבראשית A-b וא ה-ה או ה-ה או

. I ב מ-ה B | b איז | כ B | d-b | B ב Bm (קידון B שויך ב B | ב איז | ב א ב B ב ב ה-ה בו

1001 Na

10 هداد هم دلها معساره الداء دحدك يقره عجم معتره هدس

רו בלפני אדם חיים: ומוותם שאשר יחפץ ינתל לוי:

יבאשר החפץ ישלחם ידיך:

אם יתאמין בו גם אתה תחיה 16 המוצק לפניך מאש ומים

בו אם תחפץ תשמר מצוה ותבונה לעשות רצונוף

או אלהים מבראשית א'יי יברא ארםי

וו אל עאמר מאל פשעיה כים אתי האשר שנאף ילא עשוי:

סו בפה לחכם תאמרל תהלה ימשל בה ילמדנה:

- 20 οὐκ ἐνετείλατο οὐδενὶ ἀσεβεῖν καὶ οὐκ ἔδωκεν ἄνεσιν οὐδενὶ ἁμαοτάνειν.
- 16 ι Μὴ ἐπιθύμει τέκνων πλῆθος ἀχρήστων μηδὲ εὐφραίνου ἐπὶ υίοῖς ἀσεβέσιν·

ἐὰν πληθύνωσιν, μὴ εὐφραίνου ἐπ' αὐτοῖς,
 εἰ μή ἐστιν φόβος κυρίου μετ' αὐτῶν.

3 μὴ ἐμπιστεύσης τῆ ζωῆ αὐτῶν
καὶ μὴ ἔπεχε ἐπὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν·
「στενάξεις γὰο πένθει ἀώοω,
καὶ ἐξαίφνης αὐτῶν συντέλειαν γνώση.¹
κοείσσων γὰο εἶς ἢ χίλιοι
καὶ ἀποθανεῖν ἄτεκνον ἢ ἔχειν τέκνα ἀσεβῆ.

4 ἀπὸ γὰο ένὸς συνετοῦ συνοικισθήσεται πόλις,
 φυλὴ δὲ ἀνόμων ἐρημωθήσεται.

- 5 Πολλά τοιαῦτα ἐόρακεν ὁ ὀφθαλμός μου, καὶ ἰσχυρότερα τούτων ἀκήκοεν τὸ οὖς μου.
- 6 ἐν συναγωγῆ άμαρτωλῶν ἐκκαυθήσεται πῦρ,καὶ ἐν ἔθνει ἀπειθεῖ ἐξεκαύθη ὀργή.
- 7 οὐκ ἐξιλάσατο περὶ τῶν ἀρχαίων γιγάντων, οἱ ἀπέστησαν τῆ ἰσχύι αὐτῶν·
- 8 οὐκ ἐφείσατο περὶ τῆς παροικίας Λωτ, οῦς ἐβδελύξατο διὰ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν·

- 20 Oculi Dei ad timentes eum et ipse agnoscit omnem operam hominis
- 21 Nemini mandavit impie agere et nemini dedit spatium peccandi
- 22 Non enim concupiscit multitudinem filiorum infidelium [et inutilium]
- 16 ¹ Et ne iucunderis in filiis impiis si multiplicentur non oblecteris super ipsos si non est timor Dei cum illis
 - ² Non credas vitae illorum et ne respexeris in labores illorum
 - 3 Melior est enim unus timens Deum quam mille filii impii
 - ⁴ Et utile mori sine filiis quam relinquere filios impios¹
 - 5 Ab uno sensato inhabitabitur patria et a tribus impiis deseretur
 - 6 Multa talia vidit oculus meus et fortiora horum audivit auris mea
 - 7 In synagoga peccantium exardebit ignis et in gente incredibili exardescit ira
 - 8 Non exoraverunt pro peccatis suis 'antiquis gigantibus' qui destruxerunt confiden tes suae virtuti

ולאי שמרחם על עושה שואי הועל מגלהי סודי סב לא צוה אנוש לחטא ולאם החלים אנשים כובי:

11 אל תתאוה תואר נערי שואם מואל תשמחם בבנים עולהם

- ע עם אם פרו אל יהבע בם אם אין אתם יראת ייי:
- נ אל תאמין בחייהם. מואל תבטחט בעקבותם:
- בנים רבים ועוזלה!: יכר טוב אחד עושהי רצון^ז מאלף אומות ערירי יממי שהיו לו ף כי לא תהיה להם אחרית טובה⁶:
- ל פעאער ערירי ירא יי' תשב עירה וממשפחתל בגדים? תחרבה: יומאחרית זדוןי:
- S ברבות כאלה פראתה עינים פועצמות כאלה ששמעה אונים:
- א בערת רשעים: ליוקרת אשל יובגוי חנף נצתה המה:
- ר אשר לא נשאי לנסיכים קדם המורים עולם בגבורתם:
- 8 ולא ע חמל על מגורי לוט המתעברים בגאותם:
- 4-4 | 8 8-8 | 8 f | CIC + 8 o | TXLW 8 h | TCT WARTER OF 8 d | 8 d | 8 n 02
- IG, I a B | b-b B | c B '22 | d B.
- 2 a-a B as mount b B ce B.
- + B +
- רבים בני עולה ומאחרית ודון $oxed{\mathsf{Lorice}}$ ממי שיהיו לו בנים $oxed{\mathsf{R}}$ $oxed{\mathsf{L-1}}$ מאחרית זרון $oxed{\mathsf{R}}$ $oxed{\mathsf{L-1}}$ $oxed{\mathsf{R}}$ $oxed{\mathsf{R-1}}$

- 6 a-a B | b-b Bm, B Tark Tewn | c-c B.
- LLC MB B | B m sonsm 9 | Hallerd B b | B o | B d | B n-n 7

: 6010 of Jalog. مرصيا . وعله سطا حريد امامي . " مال سي سا يعمدا : ونظه بذقا عبا مقار محيط بعني غلها عمل الا عجم لقلط المرا ملا حسد وبنعب مع الملي عجيدة إبس " وحدمها حله عنما . مع صميا بحتما نقل عبد . بصيا م المادا إمار من من من من من المعاد المواد الم الله من ويذم إحياً مع الله . مامه وهذا وال حيا . مع مه على المحل النب وصل لحصا الله . وصند الله لا لمسرا حيمي ولا الملموع جهدلاه والمرها "لا بإيدا لص ا ارسا سها ، قال عيدا حدا دسا بعمونا . الح مدره از المالي: ال الله محمد ال المالية محمد المالية المالية المالية المالية المالية المالية المالية المالية المالية ال حور كحساما وبسهم . ملا اجز كحد حصدا

- 9 οὐκ ἢλέησεν ἔθνος ἀπωλείας τοὺς ἐξηρμένους ἐν ἁμαρτίαις αὐτῶν. Γταῦτα πάντα ἐποίησεν ἔθνεσιν σκληροκαρδίοις, καὶ ἐπὶ πλήθει ἁγίων αὐτοῦ οὐ παρεκλήθη.¹
- 10 καὶ οὕτως έξακοσίας χιλιάδας πεζῶν τοὺς ἐπισυναχθέντας ἐν σκληροκαρδία αὐτῶν 「μαστιγῶν ἐλεῶν τύπτων ἰώμενος κύριος ἐν οἰκτιρμῷ καὶ παιδεία διεφύλαξεν]
- 11 Κὰν ἢ εἶς σκληροτράχηλος, θαυμαστὸν τοῦτο εἰ ἀθωωθήσεται· ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτῷ, δυνάστης ἐξιλασμῶν καὶ ἐκχέων ὀργήν.
- 12 κατὰ τὸ πολὸ ἔλεος αὐτοῦ, οὕτως καὶ ὁ ἔλεγχος αὐτοῦ· ἄνδρα κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ κρινεῖ.
- 13 οὐκ ἐκφεύξεται ἐν ἀοπάγματι ἁμαρτωλός, καὶ οὐ μὴ καθυστερήσει ὑπομονὴ εὐσεβοῦς.
- 14 πάση ἐλεημοσύνη ποιήσει τόπον, ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ εύρήσει.
- 15 Γκύριος ἐσκλήρυνε Φαραω μὴ εἰδέναι αὐτόν, ὅπως ἂν γνωσθῆ ἐνεργήματα αὐτοῦ τῆ ὑπ' οὐρανόν.
- 16 πάση τῆ κτίσει τὸ ἔλεος αὐτοῦ φανερόν, καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ καὶ τὸ σκότος ἐμέρισε τῷ Αδαμ.
- 17 Μὴ εἴπης ὅτι ᾿Απὸ κυρίου κρυβήσομαι, καὶ ἐξ ὕψους τίς μου μνησθήσεται; ἐν λαῷ πλείονι οὐ μὴ γνωσθῶ, τίς γὰρ ἡ ψυχή μου ἐν ἀμετρήτῳ κτίσει;
- 9 Et non pepercit peregrinationi illorum et execratus est illos prae superbia verbi illorum
- 10 Non misertus est illis gentem totam perdens et extollentes se in suis peccatis
- Et sicut sescenta milia peditum qui congregati sunt in duritia cordis sui et si unus fuisset cervicatus mirum si fuisset inmunis
- 12 Misericordia enim et ira est cum illo potens exoratio et effundens iram secundum misericordiam suam
- 13 Sic correptio illius hominem secundum operam suam iudicat
- 14 Non effugiet in rapinam peccator et non retardabit sufferentia misericordiam facientis
- 15 Omnis misericordia faciet locum unicuique recundum meritum operum suorum et secundum intellectum peregrinationis ipsius
- 16 Non dicas a Deo abscondar et ex summo quis mei memorabitur
- 17 In populo magno non agnoscar quae est enim anima mea in tam inmensa creatura

"Loop tale, and monoop. " coo Icil, shall Me, ylacemo and shonoop. " obe mi y iosal actor in shall Me, shonoop. " obe mi y iosal actor in sano obe icu agoi y uci and in in actor obe icu agoi y uci and in in in in actor oca icu agoi. obe icu agoi. " Lei in actor oca icu agoi. obe icu agoi. " Lei in actor in actor oca icu agoi. obe lou ich acrioop ili al actor ici actor oca ici icu agoi. In actor ici acto

אל האמר מאל נסחרתי ובמרום מי יוכרני. בעם כבד לא אורע :2. ו 1. 178, ו ה Saadjah, p. 178, 1. ו 1. 1. 178, ד מי נפשי בקצות רוחות

13 a Am x5.

- רו אף קצבי הרים ויסודי תבל בהביטו אליהם רעש ירעשו:
- בעם כבר לא אורע ומה נפשי בקצות רוחות כל בני אדם: 10 הן השמים ושמי השמים ותהום וארץ: ברדתו עליהם עֹמְוּדִיֹם
- השמים רחמיו: יראו לכל בריותיו ואורו ושבחו חלק לבני אדם: 12 אל תאמר מאל נסתרתי ובמרום מי יזכרני:
 - יי' הקשה את לב פרעה אשר לאי ידעו: שמעשיו מגולין תחת
- 11 אָל ימלט בגזל עול ולא ישבית תאות צריק לעולם: 11 כל העושה צרקה יש לו שכר וכל אדם כמעשיו יצא לפניו:
- בו כרב רחמיו כן תוכחתו איש כמפעליו ישפט: בו איל ביאלי ניל ניל ישרים מאום צדיה לעולם:
- בי רחמים ואף עמו ונושא וסולה ועל רשעים יגיה רגוו:
- זו ואף כי אחד מקשה ערף תמה זה אם ינקה:
- סו כן שש מאות אלף רגלי הנאספים בזדון לבם:
- 6 נלא חמל על גוי חרם הנורשים בעונם:

A

- 18 ίδου δ οὐρανὸς καὶ δ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἄβυσσος καὶ γῆ ἐν τῆ ἐπισκοπῆ αὐτοῦ σαλευθήσονται· ἄπας δ κόσμος γεγονὸς καὶ γινόμενος ἐν θελήματι αὐτοῦ.
- 19 ἄμα τὰ ὄρη καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς ἐν τῷ ἐπιβλέψαι εἰς αὐτὰ τρόμῳ συσσείονται.
- 20 καὶ ἐπ' αὐτοῖς οὐ διανοηθήσεται καρδία, καὶ τὰς δδοὺς αὐτοῦ τίς ἐνθυμηθήσεται;
- 21 καὶ καταιγίς, ἢν οὐκ ὄψεται ἄνθρωπος, τὰ δὲ πλείονα τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφοις.
- 22 ἔργα δικαιοσύνης τίς ἀναγγελεῖ; ἢ τίς ὑπομενεῖ; μακρὰν γὰρ ἡ διαθήκη 「καὶ ἐξέτασις ἀπάντων ἐν τελευτῆ.]
- 23 ἐλαττούμενος καρδία διανοεῖται ταῦτα, καὶ ἀνὴρ ἄφρων καὶ πλανώμενος διανοεῖται μωρά.
- 24 "Ακουσόν μου, τέκνον, καὶ μάθε ἐπιστήμην καὶ ἐπὶ τῶν λόγων μου πρόσεχε τῆ καρδία σου.
- 25 ἐκφανῶ ἐν σταθμῷ παιδείαν καὶ ἐν ἀκριβεία ἀπαγγελῶ ἐπιστήμην.
- 26 'Εν κτίσει κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ ποιήσεως αὐτῶν διέστειλεν μερίδας αὐτῶν.
- 27 ἐκόσμησεν εἰς αἰῶνα τὰ ἔογα αὐτῶν καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν οὔτε ἐπείνασαν οὔτε ἐκοπίασαν καὶ οὐκ ἐξέλιπον ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν.
- 18 Ecce caelum et caeli caelorum abyssus et universa terra et quae in eis sunt in conspectu illius commovebuntur
- ¹⁹ ¹Montes¹ simul ¹et¹ colles et fundamenta terrae et cum conspexerit illa Deus tremore concutientur ²⁰ et omne cor intellegetur
- 21 Et vias illius quis intellegit et procella quam nec oculus videbit ^rhominis¹
- 22 Nam plurima opera illius sunt in absconsis opera iustitiae quis enuntiabit aut quis sustinebit
 - Longe enim est testamentum a quibusdam et interrogatio omnium in consummatione est
- 23 Qui minoratur corde cogitat inania et vir inprudens et errans cogitat stulta
- 24 Audi me fili et disce [disciplinam] sensus [et in verbis meis adtende in corde]
- 25 「Edicam in aequitate disciplinam¹ et scrutabor enarrare sapientiam et in verbis meis adtende in corde tuo
 - Et dico in aequitate spiritus virtutes quas posuit Deus in opera sua ab initio ret in veritate enuntio scientiam eius
- 26 IIn iudicio Dei opera ipsius ab initio¹ et ab institutione ipsorum distinxit partes illorum et initia ipsorum in gentibus suis
- 27 Ornavit in aeternum opera illorum nec esurierunt nec laboraverunt et non destiterunt ab opezibus suis

18 גם עלי לא ישים לב ובדרכי מי יתבונן: ^^ 19 אם חטאתי לא תראני עין או אם אכזב בכל סתר מי יודע: 20 מה מעשה צרק מי יגידנו ותקות מה כי אצוק חוק: 21 חסרי לב יבינו אלה וגבר פתה יחשב זאת: 22 שמעו אלי וקחו שכלי ועל דברי שימו לב: 23 אביעה במשקל רוחי ובהצנע אחוה דעי:

לכ כברא אל מעשיו מראש על חייהם · · ·

any. "Lail isoil osahail isoil. ce adul woog, "co)e by Il Sand Weer. oboined ano des.

"So)e by Il Sand Weer. oboined ano des.

"So hay Il July the wood of the oboined ano des.

"So hay Il July the wood of the oboined ano des.

ano iso. "manin tel daig not, oped with with nord. "source occlo atem. otel at now desp.

"fai cadall als. occadi hal aleso et na ano.

"fai cadall als. occadi hal aleso et na ano.

"fai cadall als. occadi hal aleso et na ano.

"force ted till icitor anothrog tel il idea. Il

"ource ted till icitor anothrog. Il il idea. Il

"ceriolog.

- 28 εκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐξέθλιψεν, καὶ εως αἰῶνος οὐκ ἀπειθήσουσιν τοῦ δήματος αὐτοῦ.
- 29 καὶ μετὰ ταῦτα κύριος εἰς τὴν γῆν ἐπέβλεψεν καὶ ἐνέπλησεν αὐτὴν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ·
- 30 ψυχῆ παντὸς ζώου ἐκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ εἰς αὐτὴν ἡ ἀποστροφὴ αὐτῶν.
- 17 ι Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς ἄνθρωπον καὶ πάλιν ἀπέστρεψεν αὐτὸν εἰς αὐτήν.
 - 2 ήμέρας ἀριθμοῦ καὶ καιρὸν ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν ἐπ' αὐτῆς.
 - 3 καθ' ξαυτόν ἐνέδυσεν αὐτοὺς ἰσχὺν καὶ κατ' εἰκόνα αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτούς.
 - 4 ἔθηκεν τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάσης σαρκὸς καὶ κατακυριεύειν θηρίων καὶ πετεινῶν.
 - 5 Γέλαβον χοῆσιν τῶν πέντε τοῦ κυρίου ἐνεργημάτων, ἕκτον δὲ νοῦν αὐτοῖς ἐδωρήσατο μερίζων, καὶ τὸν ἕβδομον λόγον ἑρμηνέα τῶν ἐνεργημάτων αὐτοῦ.¹
 - διαβούλιον καὶ γλῶσσαν καὶ ὀφθαλμούς,ὧτα καὶ καρδίαν ἔδωκεν διανοεῖσθαι αὐτοῖς.
 - 7 ἐπιστήμην συνέσεως ἐνέπλησεν αὐτοὺς καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ ὑπέδειξεν αὐτοῖς.
 - 8 ἔθηκεν τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν δεῖξαι αὐτοῖς τὸ μεγαλεῖον τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν δι' αἰώνων καυχᾶσθαι ἐπὶ τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.
- 28 Unusquisque proximum sibi non angustiavit usque in aevum 29 non incredibiles verbo illius
- 30 Post haec Deus in terram respexit et implevit illam bonis suis
- 31 Anima omnis vitalis denudavit ante faciem ipsius et ipsa iterum reversio illorum
- 17 1 Deus creavit de terra hominem et secundum imaginem suam fecit illum
 - ² Et iterum convertit illum in ipsam ^ret secundum se vestivit illum virtutem¹
 - 3 Numerum dierum et tempus dedit illi et dedit illi potestatem eorum quae sunt super terram
 - 4 Posuit timorem illius super omnem carnem et dominatus est bestiarum et vola-
 - 5 Creavit ex ipso adiutorium similem ipsi consilium et linguam et oculos aures et cor dedit illis excogitandi fet disciplinam intellectus replevit illos¹
 - 6 Creavit illis scientiam spiritus sensum inplevit cor illorum et mala et bona ostendit illis
 - 7 Posuit oculum ipsorum super corda illorum 'ostendere illis magnalia operum suorum'
 - 8 Et nomen sanctificationis conlaudent et gloriari in mirabilibus illius et magnalia enarrent operum eius

قي حدا مدل الفيد مدوا لادوا الا مدن والمده والمده

- 10 καὶ ὄνομα άγιασμοῦ αἰνέσουσιν,
 - 9 ΐνα διηγῶνται τὰ μεγαλεῖα τῶν ἔργων αὐτοῦ.
- 11 προέθηκεν αὐτοῖς ἐκιστήμην καὶ νόμον ζωῆς ἐκληροδότησεν αὐτοῖς εἰς τὸ νοῆσαι ὅτι θνητοὶ ὅντες ὑπάρχουσι νῦν.
- 12 διαθήκην αἰῶνος ἔστησεν μετ' αὐτῶν καὶ τὰ κοίματα αὐτοῦ ὑπέδειξεν αὐτοῖς.
- 13 μεγαλεῖον δόξης εἰδον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, καὶ δόξαν φωνῆς αὐτοῦ ἤκουσεν τὸ οὖς αὐτῶν.
- 14 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ποοσέχετε ἀπὸ παντὸς ἀδίκου καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς ἑκάστω πεοὶ τοῦ πλησίον.
- 15 Αἱ δδοὶ αὐτῶν ἐναντίον αὐτοῦ διὰ παντός, οὐ κρυβήσονται ἀπο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
- 16 「αί όδοὶ αὐτῶν ἐκ νέότητος ἐπὶ τὰ πονηρά, καὶ οὐκ ἴσχυσαν τὰς καρδίας αὐτῶν ἀντὶ λιθίνων ποιῆσαι σαρκίνας ¹¹
- 17 ἐν γὰο μεοισμῷ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς πάσης ἐκάστῳ ἔθνει κατέστησεν ἡγούμενον, καὶ μεοὶς κυρίου Ισραηλ ἐστίν,
- 18 「δν πρωτόγονον ὄντα τιθηνεῖ παιδεία καὶ μερίζων φῶς ἀγαπήσεως οὐκ ἀνίησιν αὐτόν.¹
- 19 πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον αὐτοῦ,
 καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐνδελεχεῖς ἐπὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.
- 20 οὐκ ἐκρύβησαν αἱ ἀδικίαι αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν ἔναντι κυρίου.
- 9 Addidit illis disciplinam et legem vitae hereditavit illos
- 10 Testamentum aeternum constituit cum illis et iudicia sua ostendit illis
- 11 Et magnalia honoris eius vidit oculus illorum et honorem vocis audierunt aures illorum
- 12 Et dixit illis adtendite ab omni iniquo et mandavit illis unicuique de proximo
- 13 Viae illorum coram ipso sunt semper non sunt absconsae ab oculis ipsius
- 14 In unamquamque gentem praeposuit rectorem
- 15 et pars Dei Israhel facta est manifesta
- 16 Omnia opera illorum velut sol in conspectu Dei et oculi eius ⁷sine intermissione³ inspicientes in viis eorum
- 17 Non sunt absconsa testamenta [per iniquitatem] eorum et omnes iniquitates eorum in conspectu Dei
- 18 Elemosyna viri quasi signaculum cum ipso et gratiam hominis quasi pupillam conservabit
- 19 Et postea resurget et retribuet illis retributionem unicuique in caput illorum et convertet fin interiores partes terrae¹
- 20 Paenitentibus autem dedit viam iustitiae et conrogavit deficientes sustinere et destinavit illis sortem veritatis

المعمر مبحره معمل المعروف معموم المحسود المعروف المعروب المعر

- 21 Γκύριος δὲ χρηστὸς ὢν καὶ εἰδώς τὸ πλάσμα αὐτοῦ, οὔτε ἀνῆκεν αὐτοὺς οὔτε ἐγκατέλιπε φειδόμενος αὐτῶν.
- 22 έλεημοσύνη ἀνδοὸς ώς σφοαγὶς μετ' αὐτοῦ, καὶ χάοιν ἀνθοώπου ώς κόρην συντηρήσει Γμερίζων υίοῖς αὐτοῦ καὶ θυγατράσι μετάνοιαν.
- 23 μετὰ ταῦτα ἐξαναστήσεται καὶ ἀνταποδώσει αὐτοῖς καὶ τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν ἀποδώσει·
- 24 πλην μετανοούσιν έδωκεν έπάνοδον καὶ παρεκάλεσεν έκλείποντας ύπομονήν.
- 25 [']Επίστρεφε ἐπὶ κύριον καὶ ἀπόλειπε ἁμαρτίας, δεήθητι κατὰ πρόσωπον καὶ σμίκουνον πρόσκομμα·
- 26 ἐπάναγε ἐπὶ ὕψιστον καὶ ἀπόστρεφε ἀπὸ ἀδικίας αὐτὸς γὰρ ὁδηγήσει ἐκ σκότους εἰς φωτισμὸν ὑγείας, καὶ σφόδρα μίσησον βδέλυγμα.
- 27 ύψίστω τίς αἰνέσει ἐν ἄδου ἀντὶ ζώντων καὶ διδόντων ἀνθομολόγησιν;
- 28 ἀπὸ νεκροῦ ώς μηδὲ ὄντος ἀπόλλυται ἐξομολόγησις· ζῶν καὶ ὑγιὴς αἰνέσει τὸν κύριον.
- 29 ώς μεγάλη ή έλεημοσύνη τοῦ κυρίου καὶ ἐξιλασμὸς τοῖς ἐπιστρέφουσιν ἐπ' αὐτόν.
- 30 οὐ γὰο δύναται πάντα εἶναι ἐν ἀνθρώποις, ὅτι οὐκ ἀθάνατος νίὸς ἀνθρώπου.
- 31 τί φωτεινότερον ήλίου; καὶ τοῦτο ἐκλείπει· καὶ πονηρὸν ἐνθυμηθήσεται σὰοξ καὶ αἶμα.
- 32 δύναμιν ΰψους οὐρανοῦ αὐτὸς ἐπισκέπτεται, καὶ ἄνθρωποι πάντες γῆ καὶ σποδός.
- 21 Convertere ad Deum et relinque peccata tua 22 precare ante faciem et minue offendiculum
- 23 Refer te ad Dominum 'et avertere ab iniustitia1 et nimis odito execrationem
- 24 Et cognosce iustitias 'et iudicia\[Dei et sta in sorte propositionis \[\forall et orationis\[\] altissimi \[\forall Dei\]
- 25 In partes vade saeculi sancti cum vivis et dantibus confessionem ²⁶ non demoreris in errore impiorum
 - A mortuo quasi nihil perit ²⁷ confiteberis ^rvivens¹ vivus et sanus confiteberis ^ret laudabis¹ Deum et gloriaberis in miserationibus illius
- 28 Quam magna misericordia Dei¹ et propitiatio illius convertentibus ad se
- 29 Nec enim omnia possunt esse in hominibus quoniam non est inmortalis filius hominis et in vanitate malitiae placuerunt
- 30 Quid lucidius sole et hic deficiet aut quid nequius excogitabit caro et sanguis et hoc arguitur
- 31 Virtutem altitudinis caeli ipse conspicit et omnes homines terra et cinis

"المحال المحل الم

- 18 ι ΄Ο ζῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔκτισεν τὰ πάντα κοινῆ·
 - 2 χύριος μόνος δικαιωθήσεται, Γκαὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ.
 - 3 ὁ οἰακίζων τὸν κόσμον ἐν σπιθαμῆ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ πάντα ὑπακούει τῷ θελήματι αὐτοῦ· αὐτὸς γὰρ βασιλεὺς πάντων ἐν κράτει αὐτοῦ, διαστέλλων ἐν αὐτοῖς ἄγια ἀπὸ βεβήλων.¹
 - 4 οὐθενὶ ἐξεποίησεν ἐξαγγεῖλαι τὰ ἔργα αὐτοῦ· καὶ τίς ἐξιχνιάσει τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ;
 - 5 κράτος μεγαλωσύνης αὐτοῦ τίς ἐξαριθμήσεται; καὶ τίς προσθήσει ἐκδιηγήσασθαι τὰ ἐλέη αὐτοῦ;
 - 6 οὐκ ἔστιν ἐλαττῶσαι οὐδὲ προσθεῖναι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξιχνιάσαι τὰ θανμάσια τοῦ κυρίου·
 - 7 ὅταν συντελέση ἄνθρωπος, τότε ἄρχεται καὶ ὅταν παύσηται, τότε ἀπορηθήσεται.
 - 8 Τί ἄνθρωπος, καὶ τί ἡ χρῆσις αὐτοῦ; τί τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ τί τὸ κακὸν αὐτοῦ;
 - 9 ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπου πολλὰ ἔτη ἑκατόν ἀλόγιστος δὲ ἑκάστου πᾶσιν ἡ κοίμησις.
 - 10 ώς σταγών ΰδατος ἀπὸ θαλάσσης καὶ ψῆφος ἄμμου, οὕτως ὀλίγα ἔτη ἐν ἡμέρα αἰῶνος,
 - 11 διὰ τοῦτο ἐμακροθύμησεν κύριος ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐξέχεεν ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 - 12 είδεν καὶ ἐπέγνω τὴν καταστροφὴν αὐτῶν ὅτι πονηρά· διὰ τοῦτο ἐπλήθυνεν τὸν ἐξιλασμὸν αὐτοῦ.
- 18 1 Qui vivit in aeternum creavit omnia simul Deus solus iustificabitur et manet invictus rex in aeternum
 - ² Quis sufficit enarrare opera illius ³ quis enim investigabit magnalia eius
 - 4 Virtutem autem magnitudinis eius quis enuntiabit et quis adiciet enarrare misericordiam eius
 - ⁵ Non est minuere neque adicere nec est invenire magnalia Dei
 - 6 Cum consummaverit homo tunc incipit et cum quieverit operabitur
 - 7 Quid homo et quae gratia illius et quid bonum aut quid nequam illius
 - 8 Numerus dierum hominum multum centum anni quasi guttae aquae a mare et sicut calculus harenae sic exigui anni in die aevi
 - ⁹ Propter hoc patiens est Deus in illis et effudit super eos misericordiam suam
 - Vidit praesumptionem cordis illorum quoniam mala est et cognovit subversionem illorum quoniam nequa est¹
 - 11 Ideo adimplevit propitiationem suam in illis ¹et ostendit illis viam aequitatis¹
 - 12 Miseratio hominis circa proximum suum misericordia autem Dei super omnem carnem

18 أحيه عدد خصصه خدرة و كه حدد بعنا المراه المراه

- 13 ἔλεος ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἔλεος δὲ κυρίου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα: ἐλέγχων καὶ παιδεύων καὶ διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων ὡς ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ.
- 14 τοὺς ἐκδεχομένους παιδείαν ἐλεᾳ καὶ τοὺς κατασπεύδοντας ἐπὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ.
- 15 Τέκνον, ἐν ἀγαθοῖς μὴ δῷς μῶμον καὶ ἐν πάση δόσει λύπην λόγων.
- 16 οὐχὶ καύσωνα ἀναπαύσει δρόσος; οὕτως κρείσσων λόγος ἢ δόσις.
- 17 οὖκ ἰδοὺ λόγος ὑπὲρ δόμα ἀγαθόν;καὶ ἀμφότερα παρὰ ἀνδρὶ κεχαριτωμένω.
- 18 μωρὸς ἀχαρίστως ὀνειδιεῖ, καὶ δόσις βασκάνου ἐκτήκει ὀφθαλμούς.
- 19 Πρὶν ἢ λαλῆσαι μάνθανε καὶ πρὸ ἀρρωστίας θεραπεύου.
- 20 πρὸ κρίσεως ἐξέταζε σεαυτόν,
 καὶ ἐν ὥρα ἐπισκοπῆς εύρήσεις ἐξιλασμόν.
- 21 ποὶν ἀρρωστῆσαί σε ταπεινώθητι καὶ ἐν καιρῷ άμαρτημάτων δεῖξον ἐπιστροφήν.
- 22 μη έμποδισθης τοῦ ἀποδοῦναι εὐχὴν εὐκαίρως καὶ μη μείνης ἕως θανάτου δικαιωθηναι.
- 23 πρὶν εὔξασθαι έτοίμασον σεαυτὸν καὶ μὴ γίνου ὡς ἄνθρωπος πειράζων τὸν κύριον.
- 24 μνήσθητι θυμοῦ ἐν ἡμέραις τελευτῆς καὶ καιρὸν ἐκδικήσεως ἐν ἀποστροφῆ προσώπου.
- 13 Qui misericordiam habet et docet erudit quasi pastor gregem suum
- 14 Misereatur excipiens doctrinam miserationis et qui festinant in iudiciis eius
- 15 Fili in bonis non des querellam 'et' omni 'dato' non des tristitiam verbi mali
- 16 Nonne ardorem refrigerabit ros sic et verbum melius quam datus
- 17 Nonne ecce verbum super datum bonum et utraque cum homine iustificato
- 18 Stultus achariter inproperabit et datus indisciplinati tabescere facit oculos
- 19 Ante iudicium para iustitiam tibi et antequam loquaris disce
- 20 \(\lambda \ldots \right) Ante languorem adhibe medicinam \(\text{ret} \) ante iudicium interroga teipsum\(\text{teipsum} \) et in conspectu Dei invenies propitiationem
- 21 Ante languorem humilia te et in tempore infirmitatum ostende conversationem tuam
- 22 Non inpediaris operari semper ret non veteris usque ad mortem iustificari quoniam merces Dei manet in aeternum
- 23 Ante orationem praepara animam tuam et noli esse quasi homo qui temptat Deum
- 24 Memento irae in die consummationis et tempus retributionis in conversatione facies

18, 16 B. T. Baba Batra, 9 b: כל הנותן פרוטה לעני מתברך בששה ברכות והמפייטו בדברים מתברך ב'א ברכות הרכות מתברך ב'א ברכות

23 M. Tanḥuma w j š l ḥ § 8: אמר בן סירא בטרם תדור הכן נדרך בל תהיה כמתעה

وريام بحربه مر ميد حصره ويصمون والمواس مردوي يد ٥١٥٠٠ هندم ميزا معرف ١١٥٥، معرفه ١٥٥٠ ١٠ اخط بلط بنظ كهانه . ١٠ لمحدوم الله بعضدي لتسعدون. ولاكم بصحوكم لمبقومه واحزب لمنع بصهاد لمدوره لا احلا. محض بمن لا باحلم حسر . "المر صهدا في بصحها عمدا. المحمد معلا معمودا معمودها. ١١ الم المن معلا المحمد الم · مصدور المحل امد مريد مريد المعا حميرا . وا معدا الم صمعب عبد لا عف لمحمال مصمومحمه بنعط صفحا حسل " ب لا المحمد حد لم جرهار مد لا المدره حد لم الصار ٥٥ مخ لا اصهب معما زلا. محرها بعهم المحسن ملحب الدي لا ١١٥٨، ألا محمد ، مع لا النج المحد الفعل ودر ١١٥٨ محمد الم · سهامه. والا عاده عبد حبط والمحمد لم. الا اللا الما حصف مع المناف المن المنافع الم معمومين و مرالا المنافع المحد بوتب ملا ١١٥٥١ أب رحم بضيعا عنه . لا ١٥٥٥٠ لعسما سهما عهلا بحقبط لا اصد . 12 لمابع بنوسا حسنا اده بصدوم على المرصل بعما لا يوفع مديد القاء

- 25 μνήσθητι καιρὸν λιμοῦ ἐν καιρῷ πλησμονῆς, πτωχείαν καὶ ἔνδειαν ἐν ἡμέραις πλούτου.
- 26 ἀπὸ πρωίθεν ἔως ἐσπέρας μεταβάλλει καιρός, καὶ πάντα ἐστὶν ταχινὰ ἔναντι κυρίου.
- 27 "Ανθοωπος σοφός εν παντὶ εὐλαβηθήσεται καὶ εν ήμεραις άμαρτιῶν προσέξει ἀπὸ πλημμελείας.
- 28 πᾶς συνετός ἔγνω σοφίαν καὶ τῷ εὐρόντι αὐτὴν δώσει ἐξομολόγησιν.
- 29 συνετοὶ ἐν λόγοις καὶ αὐτοὶ ἐσοφίσαντο καὶ ἀνώμβρησαν παροιμίας ἀκριβεῖς.
 Γκρείσσων παρρησία ἐν δεσπότη μόνω ἤπερ νεκρῷ καρδία νεκρῷ ἀντέχεσθαι.¹

ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ ΨΥΧΗΣ

- 30 'Οπίσω τῶν ἐπιθυμιῶν σου μὴ πορεύου καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέξεών σου κωλύου'
- 31 ἐὰν χορηγήσης τῆ ψυχῆ σου εὐδοκίαν ἐπιθυμίας, ποιήσει σε ἐπίχαρμα τῶν ἐχθρῶν σου.
- 32 μὴ εὐφοαίνου ἐπὶ πολλῆ τουφῆ, μὴ ποοσδεηθῆς συμβολῆ αὐτῆς.
- 33 μὴ γίνου πτωχὸς συμβολοκοπῶν ἐκ δανεισμοῦ, καὶ οὐδέν σοί ἐστιν ἐν μαρσιππίω· ἔση γὰρ ἐπίβουλος τῆς ἰδίας ζωῆς.
- 19 ι ἐργάτης μέθυσος οὐ πλουτισθήσεται, καὶ ὁ ἐξουθενῶν τὰ ὀλίγα κατὰ μικρὸν πεσεῖται.
- 25 Memento paupertatis in tempore abundantiae et necessitatem paupertatis in die divitiarum
- 26 A mane usque ad vesperam mutatur tempus et haec omnia citata in oculis Dei
- 27 Homo sapiens in omnibus metuet et in diebus delictorum adtendet ab inertia
- 28 Omnis astutus agnovit sapientiam et invenienti eam dabit confessionem
- 29 Sensati in verbis et ipsi sapienter egerunt et intellexerunt veritatem et iustitiam let inploraverunt proverbia et iudicia¹

DE CONTINENTIA ANIMAE.

- 30 Post concupiscentias tuas non eas et a voluntate tua avertere
- 31 Si praestes animae tuae concupiscentiam eius faciet te in gaudium inimicis
- 32 Ne oblecteris in turbis nec in modicis ad duas est enim commissio illorum
- 33 Ne fueris mediocris in contentione ex foenore et non est tibi nihil in sacculo eris enim invidus tuae vitae
- 19 1 Operarius ebriacus non locupletabitur et qui spernit modica paulatim decidet

С

31 אל תשמח אל שמץ תענוג אשר פי שנים רישו: 32 אל תהי זולל וסובא ומאומוהו אין בכיס:

יועשיר ובוזה מעוטים ויתוערער: פועל זאת ולא יועשיר

- 2 οἶνος καὶ γυναῖκες ἀποστήσουσιν συνετούς, καὶ κολλώμενος πόρναις τολμηρότερος ἔσται·
- 3 σήπη καὶ σκώληκες κληρονομήσουσιν αὐτόν, καὶ ψυχὴ τολμηρὰ ἐξαρθήσεται.
- 4 ΄Ο ταχὰ ἐμπιστεύων κοῦφος καρδία, καὶ ὁ ἁμαρτάνων εἰς ψυχὴν αὐτοῦ πλημμελήσει.
- 5 δ εὐφοαινόμενος κακία καταγνωσθήσεται, δ δὲ ἀντοφθαλμῶν ἡδοναῖς στεφανοῖ τὴν ζωὴν αὐτοῦ.
- 6 δ ἐγκρατενόμενος γλώσση ἀμάχως βιώσεται, καὶ μισῶν λαλιὰν ἐλαττονοῦται καρδία.
- 7 μηδέποτε δευτερώσης λόγον, καὶ οὐθέν σοι οὐ μὴ ἐλαττονωθῆ.
- 8 ἐν φίλῳ καὶ ἐχθοῷ μὴ διηγοῦ,
 καὶ εἰ μή ἐστίν σοι ἁμαοτία, μὴ ἀποκάλυπτε·
- 9 ἀκήκοεν γάρ σου καὶ ἐφυλάξατό σε, καὶ ἐν καιρῷ μισήσει σε.
- 10 ἀκήκοας λόγον, συναποθανέτω σοι θάρσει, οὐ μή σε ξήξει.
- 11 ἀπὸ προσώπου λόγου ἀδινήσει μωρὸς ὡς ἀπὸ προσώπου βρέφους ἡ τίκτουσα.
- 12 βέλος πεπηγός ἐν μηρῷ σαρκός, οὕτως λόγος ἐν κοιλία μωροῦ.
- 13 'Ελεγξον φίλον, μήποτε οὐκ ἐποίησεν, καὶ εἴ τι ἐποίησεν, μήποτε προσθῆ.
- 2 Vinum et mulieres sapostatare faciunt sapientes et arguent sensatos
- ³ Et qui se iungit fornicariis erit nequa putredo et vermes hereditabunt illum Et extolletur in exemplum maius ¹ et tolletur de numero anima eius ¹
- 4 Qui credit cito 'levis' corde minorabitur 'et qui delinquet in animam suam insuper habebitur'
- 6 Qui peccat in animam suam paenitebitur et qui iucundatur malitia denotabitur
- 7 Ne iteres verbum 'nequam' et durum et non minoraberis
- 8 Amico et inimico noli enarrare sensum tuum et si est tibi delictum noli denudare
- 9 Audiet enim te let custodiet te¹ et quasi defendens peccatum odiet te et sic aderit tibi semper
- 10 Audisti verbum adversus proximum conmoriatur in te fidens quoniam non te disrumpet
- 11 A facie verbi parturit fatuus tamquam gemitus partus infantis
- 12 Sagitta infixa femori carnis sic verbum in corde stulti
- 13 Corripe amicum ne forte non intellexerit fet dicat non fecil aut si fecerit ne iterum addat facere

2 יין ונשים ויפחויזו לב ונפש עזה ותושחית בעליה:

C

والا مصحف ،

والم المصحف ، فصحلا » والمحتص واسط ، والم المحتف ، والمحتف المختل على المحتل المحتل المحتل المحتفي المحت

14 ἔλεγξον τὸν πλησίον, μήποτε οὐκ εἶπεν, καὶ εἰ εἴοηκεν, ἵνα μὴ δευτερώση.

15 ἔλεγξον φίλον, πολλάκις γὰο γίνεται διαβολή, καὶ μὴ παντὶ λόγω πίστευε.

- 16 ἔστιν ὀλισθάνων καὶ οὐκ ἀπὸ ψυχῆς, καὶ τίς οὐχ ῆμαρτεν ἐν τῆ γλώσση αὐτοῦ;
- 17 ἔλεγξον τὸν πλησίον ποὶν ἢ ἀπειλῆσαι καὶ δὸς τόπον νόμω ψψίστου.
- 18 Γφόβος κυρίου ἀρχὴ προσλήψεως, σοφία δὲ παρ' αὐτοῦ ἀγάπησιν περιποιεῖ.
- 19 γνῶσις ἐντολῶν κυρίου παιδεία ζωῆς, οἱ δὲ ποιοῦντες τὰ ἀρεστά αὐτῷ ἀθανασίας δένδρον καρπιοῦνται.
- 20 Πᾶσα σοφία φόβος κυρίου, 「καὶ ἐν πάση σοφία ποίησις νόμου, καὶ γνῶσις τῆς παντοκρατορίας αὐτοῦ.
- 21 οἰκέτης λέγων τῷ δεσποτη 'Ως ἀρέσκει οὐ ποιήσω, ἐὰν μετὰ ταῦτα ποιήση, παροργίζει τὸν τρέφοντα αὐτόν.¹
- 22 οὐκ ἔστιν σοφία πονηρίας ἐπιστήμη, καὶ οὐκ ἔστιν βουλὴ ἁμαρτωλῶν φρόνησις.
- 23 ἔστιν πανουργία καὶ αὔτη βδέλυγμα, καὶ ἔστιν ἄφρων ἐλαττούμενος σοφία.
- 24 κρείσσων ήττώμενος ἐν συνέσει ἔμφοβος ἢ περισσεύων ἐν φρονήσει καὶ παραβαίνων νόμον.
- 25 ἔστιν πανουργία ἀκριβής καὶ αὕτη ἄδικος, καὶ ἔστιν διαστρέφων χάριν τοῦ ἐκφᾶναι κρίμα, καὶ ἔστι δικαιῶν κρίσει σοφός.
- 14 Corripe proximum ne forte non dixerit et si dixerit ne forte iteret
- 15 Corripe amicum saepe enim fit commissio 16 et non omni verbo credas Est qui labitur lingua sed non ex animo 17 quis est enim qui non deliquerit lingua sua Corripe proximum antequam commineris 18 et da locum timori Altissimi Quia omnis sapientia timor Dei et in illa timere Deum fet in omni sapientia dispo-
- sitio legis¹

 19 Et non est sapientia nequitiae disciplina et non est cogitatus peccatorum prudentia
- 20 Est nequitia et ipsa execratio et est insipiens qui minuitur sapientia
- 21 Melior est homo qui deficit sapientia [et deficiens sensu] in timore quam qui abundat sensu et transgreditur legem Altissimi
- 22 Est sollertia certa et ipsa iniqua ²³ et est qui emittit verbum certum enarrans veritatem
- Est qui nequiter humiliat se et interiora eius plena sunt dolo 24 Et est iustus qui se nimium submittit a multa humilitate est iustus qui inclinat faciem¹ et fingit non videre quod ignoratum est
- 25 Et si ab inbecillitate virium vetetur peccare si invenerit tempus malefaciendi malefaciet¹

"المحق عند والمالعن مل العنبا الألم والماله والمحل المنطر عهلا بحط التب ما عاملا عن العدما من المحل عن المحل من المحل من المحل من المحل من المحل من المحل الم

- 26 ἔστιν πονηφευόμενος συγκεκυφώς μελανία, καὶ τὰ ἐντὸς αὐτοῦ πλήρης δόλου·
- 27 συγκύφων πρόσωπον καὶ ἐθελοκωφῶν, ὅπου οὐκ ἐπεγνώσθη, προφθάσει σε·
- 28 καὶ ἐὰν ὑπὸ ἐλαττώματος ἰσχύος κωλυθῆ ἁμαρτεῖν, ἐὰν εὕρη καιρὸν κακοποιήσει.
- 29 ἀπὸ δράσεως ἐπιγνωσθήσεται ἀνήρ,
 καὶ ἀπὸ ἀπαντήσεως προσώπου ἐπιγνωσθήσεται νοήμων
- 30 στολισμὸς ἀνδρὸς καὶ γέλως ὀδόντων καὶ βῆμα ἀνθρώπου ἀναγγελεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ.
- 20 Ι 'Εστιν ἔλεγχος δς οὐκ ἔστιν ώραῖος, καὶ ἔστιν σιωπῶν καὶ αὐτὸς φρόνιμος.
 - 2 ώς καλὸν ἐλέγξαι ἢ θυμοῦσθαι,
 - 3 καὶ δ ἀνθομολογούμενος ἀπὸ ἐλαττώσεως κωλυθήσεται.
 - 4 ἐπιθυμία εὖνούχου ἀποπαρθενῶσαι νεάνιδα, οὕτως ὁ ποιῶν ἐν βία κρίματα.
 - 5 ἔστιν σιωπῶν εύρισκόμενος σοφός, καὶ ἔστιν μισητὸς ἀπὸ πολλῆς λαλιᾶς.
 - 6 ἔστιν σιωπῶν, οὐ γὰο ἔχει ἀπόκρισιν, καὶ ἔστιν σιωπῶν εἰδὼς καιρόν.
 - 7 ἄνθρωπος σοφὸς σιγήσει ἔως καιροῦ,δ δὲ λαπιστὴς καὶ ἄφρων ὑπερβήσεται καιρόν.
 - 8 δ πλεονάζων λόγω βδελυχθήσεται, καὶ δ ἐνεξουσιαζόμενος μισηθήσεται. Γώς καλὸν ἐλεγχθέντα φανερῶσαι μετάνοιαν· οὕτως γὰρ φεύξη ἑκούσιον ἁμάρτημα.¹
- 26 Ex visu cognoscitur vir et ab occursu faciei cognoscitur sensatus
- 27 Amictus corporis et risus dentium et ingressus hominis enuntiant de illo
- 28 Est correptio mendax in ira contumeliosi [et est indicium quod non probatur esse bonum] et est tacens et ipse est prudens
- 20 1 Quam bonum est arguere quam irasci et confitentem in oratione non prohibere
 - ² Concupiscentia spadonis devirginavit iuvenem ³ sic qui facit ^rper vim¹ iudicium inique
 - 4 Quam bonum est correptum manifestare paenitentiam sic enim effugies voluntarium peccatum
 - ⁵ Est tacens qui invenitur sapiens et est odibilis qui procax est ad loquendum
 - 6 Est 'autem' tacens non habens sensum loquellae et est tacens 'sciens tempus' apti temporis
 - 7 Homo sapiens tacebit usque ad tempus lascivus autem et inprudens non servabunt tempus
 - 8 Qui multis utitur verbis laedit animam suam et qui potestatem sibi adsumit iniuste odietur

C

יש ומחריזש ונחשב וחכם וזיש נמאס בריב שניחז: ש מחריש מאין מענה ויש מחריש כי ראה עתנ:

ישמור עת: וכסיל לא ישמור עת: 6

N./25

- 9 "Εστιν εὐοδία ἐν κακοῖς ἀνδρί, καὶ ἔστιν εὕρεμα εἰς ἐλάττωσιν.
- 10 ἔστιν δόσις, ἡ οὐ λυσιτελήσει σοι, καὶ ἔστιν δόσις, ἦς τὸ ἀνταπόδομα διπλοῦν.
- ΙΙ ἔστιν ἐλάττωσις ἕνεκεν δόξης, καὶ ἔστιν δς ἀπὸ ταπεινώσεως ἦρεν κεφαλήν.
- 12 ἔστιν ἀγοράζων πολλὰ όλίγου καὶ ἀποτιννύων αὐτὰ ἐπταπλάσιον.
- 13 ό σοφὸς ἐν ὀλίγοις ἑαυτὸν προσφιλῆ ποιήσει, χάριτες δὲ μωρῶν ἐκχυθήσονται.
- 14 δόσις ἄφρονος οὐ λυσιτελήσει σοι, 「δμοίως δὲ καὶ βασκάνου δι' ἀνάγκην αὐτοῦ·¹ οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀνθ' ἑνὸς πολλοί·
- 15 όλίγα δώσει καὶ πολλὰ ὀνειδίσει καὶ ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς κῆρυξ· σήμερον δανιεῖ καὶ αὔριον ἀπαιτήσει, μισητὸς ἄνθρωπος ὁ τοιοῦτος.
- 16 μωρὸς ἐρεῖ Οὐχ ὑπάρχει μοι φίλος, καὶ οὐκ ἔστιν χάρις τοῖς ἀγαθοῖς μου οἱ ἔσθοντες τὸν ἄρτον αὐτοῦ φαῦλοι γλώσση,
- 17 ποσάκις καὶ ὅσοι καταγελάσονται αὐτοῦ;
 Γοὔτε γὰο τὸ ἔχειν ἐν ὀρθῆ αἰσθήσει εἴληφε,
 καὶ τὸ μὴ ἔχειν ὁμοίως ἀδιάφορον αὐτῷ.
- 18 [°]Ολίσθημα ἀπὸ ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης, οὕτως πτῶσις κακῶν κατὰ σπουδὴν ἥξει.
- 19 ἄνθρωπος ἄχαρις, μῦθος ἄκαιρος ἐν στόματι ἀπαιδεύτων ἐνδελεχισθήσεται.
- 20 ἀπὸ στόματος μωροῦ ἀποδοκιμασθήσεται παραβολή· οὐ γὰρ μὴ εἴπη αὐτὴν ἐν καιρῷ αὐτῆς.
- 9 Est processio 'in malis' viro indisciplinato et est inventio in detrimentum
- 10 Est datus qui non sit utilis et est datus cuius retributio duplex
- 11 Est propter gloriam minoratio et est qui ab humilitate levavit caput
- 12 Est qui multa redimat modico pretio et restituens ea septuplum
- 13 Sapiens in verbis seipsum amabilem facit gratiae autem fatuorum effundentur
- 14 Datus insipientis non erit utilis tibi oculi enim illius septemplices sunt
- 15 Exigua dabit et multa inproperabit et apertio oris illius inflammatio est
- 16 Hodie fenerat quis et cras expetit et odibilis homo huiusmodi
- 17 Fatuo non erit amicus et non erit gratia bonis illius
- 18 Qui enim edunt panem illius falsi linguae sunt quotiens et quanti inridebunt eum
- 19 Neque enim quod habendum erat directo sensu distribuit similiter et quod non erat habendum
- 20 Lapsus falsae linguae quasi qui pavimento cadens 'nam et sic¹ casus malorum festinanter venient

13 חכם במעט דבר נפשו וטובת כסילים ישפוך חכמה:

9 M. Berakot 9, 3: מברך על הרעה מעין הטובה ועל הטובה מעין הרעה מעין הרעה מעין הרעה מעולה הרעה מעוטה ודר בשר ודם שמתנתם מעוטה וחרפתם בידי בשר ודם שמתנתם מעוטה וחרפתם מעוטה מרובה.

والم مرمز

C

ولاحماه من ورجزا ، والم عقدما ولامهيد والمناه والمنظر والما المحسنة والما المحسنة والما المحسنة والمنظرة والم

- 21 "Εστιν κωλυόμενος άμαοτάνειν ἀπὸ ἐνδείας, καὶ ἐν τῆ ἀναπαύσει αὐτοῦ οὐ κατανυγήσεται.
- 22 ἔστιν ἀπολλύων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δι' αἰσχύνην, καὶ ἀπὸ ἄφρονος προσώπου ἀπολεῖ αὐτήν.
- 23 ἔστιν χάριν αἰσχύνης ἐπαγγελλόμενος φίλω, καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν.
- 24 Μῶμος πονηρὸς ἐν ἀνθρώπῳ ψεῦδος, ἐν στόματι ἀπαιδεύτων ἐνδελεχισθήσεται.
- 25 αίρετὸν κλέπτης ἢ ὁ ἐνδελεχίζων ψεύδει, ἀμφότεροι δὲ ἀπώλειαν κληρονομήσουσιν.
- 26 ήθος ἀνθρώπου ψευδοῦς ἀτιμία, καὶ ή αἰσχύνη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐνδελεχῶς.

ΛΟΓΟΙ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ

- 27 'Ο σοφὸς ἐν ὀλίγοις προάξει ἑαυτόν, καὶ ἄνθρωπος φρόνιμος ἀρέσει μεγιστᾶσιν.
- 28 δ ἐργαζόμενος γῆν ἀνυψώσει θημωνιὰν αὐτοῦ, καὶ δ ἀρέσκων μεγιστᾶσιν ἐξιλάσεται ἀδικίαν.
- 29 ξένια καὶ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν καὶ ὡς φιμὸς ἐν στόματι ἀποτρέπει ἐλεγμούς.
- 30 σοφία κεκουμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανής, τίς ἀφέλειν ἐν ἀμφοτέροις;
- 31 κοείσσων ἄνθοωπος ἀποκούπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.
- 21 Homo acharis quasi fabula vana in ore indisciplinatorum adsidua erit
 - 22 Ex ore fatui reprobabitur parabola non enim dicit illam in tempore suo
- 23 Est qui vetatur peccare ab inopia et in requie sua stimulabitur
- 24 Est qui perdit animam suam prae confusione fet ab inprudenti persona perdet eam¹ personae autem acceptione perdet se
- 25 Est qui prae confusione promittit amico et lucratus est eum inimicum gratis
- 26 Opprobrium nequa in homine mendacium et in ore indisciplinatorum adsidue erit
- 27 Potius furem quam adsiduitas viri mendacis perditionem autem ambo hereditabunt
- 28 Mores hominum mendacium sine honore et confusio illius cum ipso sine intermissione

VERBUM PARABOLARUM.

- ²⁹ Sapiens in verbis producet seipsum et homo prudens placebit magnatis
- 30 「Qui operatur terram suam inaltabit acervum fructuum」 et qui operatur iustitiam ipse exaltabitur qui vero placet magnatis effugiet iniquitatem
- 31 Xenia et dona excaecant oculos iudicum et quasi mutus in ore avertit correptiones eorum

20, 31 T. H. Gaster, Samaritan Proverbs, in Studies and Essays in Honor of A. A. Neuman, Leida, 1962, 235, nr. 49: חכמרו טב מן האנש דיסתיר כסלותו טב מן האנש דיסתיר הכמתו

"الم بصفاه من عقا مهما بندوه هما والماد عموم من الم بصفاه من عقا مهما المحلود والماد والماد

- 10 Stuppa collecta synagoga peccantium et consummatio illorum flamma ignis
- 9 Qui aedificat domum inpendiis alienis quasi qui colligat lapides suos in hieme
 - ad cor suum 8 Notens lingua audaci et sensatus scit labi se ab ipso 8 Notus a longe 'potens' lingua audaci et sensatus scit labi se ab ipso
- veniet¹ illi

 ⁷ Qui odit correptionem vestigium est peccatoris et qui timet Deum convertet
- dicabitur

 6 Deprecatio pauperis ex ore usque ad aures eius veniet et iudicium festinato fad-
- 5 Cataplectatio et iniuriae adnullabunt substantiam sic substantia superbine era-
 - 4 Quasi romphea bis acuta omnis iniquitas plagae illius non est sanitas
 - Dentes leonis dentes eius interficientes animas hominum
 - The nin the chacesson is to minored sent transfer of the sent of t
 - 2 Quasi a facie colubri fuge peccata et si accesseris ad illa suscipient te
- 21 Fili peccasti non adicias iterum sed et de pristinis deprecare ut tibi remittatur

msus maitnoiqas

- 33 Melius in hominibus qui abscondent insipientiam suam quam qui abscondunt
 - 32 Sapientia absconsa et thesaurus invisus quae utilitas in utrisque
 - ισοδή 209θός 2 μείνε αυτήχος έπε ίνε
 - , καθίλ κά μυδιωλών φυσλισμένη έχ λίθων, φοδός. Οτ
 - ιωπορρ (ιλωλοπαο ποιξηλιπαο πορικτιο 6
 - 8 δ οίχοδομών τήν οίχιαν αύτου εν χρήμασιν άλλοτρίοις ως συνάγων τούς λίθους αύτου είς χωμα.
 - και ο φορουριστος κοριοι του του διαθοριστικό το του του ο δο ο δυνατός εν γλώσση, ο δε ν ο δεν εντά ο διαθάνειν αὐτόν.
 - ο μισῶν ἐλεγμὸν ἐν ἰχνει άμαστωλοῦ, καὶ ὁ φοβούμενος κύριον ἐπιστρέψει ἐν καρδίᾳ.
 - και το κοίμα αφτού κατά σπουθήν ξρχεται. Σοεησις πτωχου εκ στοματος εως ωτιων αυτο
 - ούτως οίχος όπερηφάνου έχριζωθήσεται. δεησις πτωχωύς κα στόματος εωτώ 200χωτα τουές.
 - τί] αγμλή αρτής ορα ξαιτιν ήσαις.
 - και αερί των προσώπου δρεως φεύγε από άμαρτίας.
 - 1 Ιζκινον, ήμαςτες, μη προσθής μηκέτι
 - 1 2 zoelaaw 1 2000,000 daaqairiiga 18 zoelaaw 1 2000,000 ij daaqairiiga 1900,000 ji qoelaam 1900,000 zoelaam 19

21 "حنب في معمل عن ع هما، هل اعنه " حماه بعمل المنه المراب المحمل المراب المحمل المراب المحمل المراب المحمل المراب المحمل المحم

teram

- bilia verba bilia verba conpedes in pedibus stulto doctrina et quasi vincula manuum supra manum dex-
- 21 Tamquam domus exterminata sic fatuo sapientia et scientia insensati inenarra-
 - 20 Os prudentis quaeritur in ecclesia et verba illius cogitabunt in cordibus suis
 - Audivit luxuriosus et displicebit illi et proiciet illud post dorsum suum Pudivit luxuriosus et displicebit illi et proiciet illud post dorsum suum 19 Narratio fatui quasi sarcina in via nam in labiis sensati invenietur gratia
 - 18 Verbum sapiens quodcumque audierit scius laudabit et ad se adiciet
 - vitae permanet 17 Cor fatui quasi vas confractum et omnem sapientiam non tenebit
- 16 Scientia sapientis tamquam inundatio abundabit et consilium illius sicut fons
- 15 l'Est autem insipientia quae abundat in malol et non est sensus ubi abundat amaritudo
- sapiens in bono
- Consummatio timoris Dei Isapientia et¹ sensus ¹⁴ non erudietur qui non est
 - 12 Qui custodit iustitiam continebit sensum eius
- Via peccantium complanata lapidibus et in fine illorum linferi et 1 tenebrae et poena
 - ισοπωροση όπό ιστηθήσεται όπο προσώπου.
 - και ως χλιδών έπι βραχίονι δεξώ.
 - τρισορπει ἀπηλοοδό 50000ξοχ 5000 5φ 1z
 - 20 μωρός εν γέλωτι άνυψοι φωνήν αὐτοϋ, άνήρ δε πανούργος μόλις ήσυχή μειδιάσει.
 - καί ως χειροπέδαι έπί χειρός δεξιάς. Ο ποτύ γευροπέδαι το χειρός σουνήν αυτόσο.
 - καί γνώσις άσυνέτου άδιεξέταστοι λόγοι.
 - και τούς λόγους αὐτος οὐτως μωρῷ σοφία, 22ς οἶτως ήφανισμένος οὐτως μυροῦ σοφία,

 - ήκουσεν ο σπαταλών, και άπήρεσεν αὐτώ, και άπέστρεψεν αὐτόν όπίσω του νώτου αὐτου. το ξέήγησις μωροῦ τός ἐν δόῷ φορτίον,
 - καί πάσαν γνώσιν ού κρατήσει. 15 λόγον σοφόν έάν άκούση επιστήμων, αίνέσει αύτόν καί έπ' αύτόν προσθήσει
 - και ή βουλή αυτού δο δο τηγηγή της τη και ή βουλή αυτού το πορού της.
 - εστιν δε πανουργία πληθύνουσα πιχρίαν. 13 γνώσις σοφού ώς κατακλυσμός πληθυνθήσεται
 - κοί συντέλεια του φόρου αυρίου σορία. 12 ού παιδευθήθεται δο 21
 - ισοτόρ 2010μήουνά σοι Ιεπακρατικ νομόν νωουρλυφ Ο' 11

בראחי יצר הרע ובראחי לו תורה תבלין. אם אתם עוסקים :d 05 במנה אני אמם נוסקים T. & 11 ,12

בשלשה דברים אדם ניכר. בכיסו ובכוסו ובכעסו ואמרי ליה אך אחם נמסרים בידו בשלשה דברים אדם ניכר. בכיסו ובכוסו ובכעסו ואמרי ליה אף : 50 Erubin 65 b: T. D. T. D. T. D. בשחקו בשלשה דברים בודקין את האדם. במשא ומתן וברוב : 60 p. p. 80 u. p. 20 בשחקו

" البؤ المصحم المر يؤهن هيذا الماه الا البحة لمه هيم . "العيدة المحمد المعالم الماه الالماه الماه الماه المواه المواه المواه المواه المواه المواه المحمد ال

- 23 ἄφρων ἀπὸ θύρας παρακύπτει εἰς οἰκίαν, ἀνὴρ δὲ πεπαιδευμένος ἔξω στήσεται.
- 24 ἀπαιδενσία ἀνθρώπον ἀκροᾶσθαι παρὰ θύραν, δ δὲ φρόνιμος βαρννθήσεται ἀτιμία.
- 25 χείλη ἀλλοτρίων ἐν τούτοις διηγήσονται, λόγοι δὲ φρονίμων ἐν ζυγῷ σταθήσονται.
- 26 ἐν στόματι μωρῶν ἡ καρδία αὐτῶν, ἐν δὲ καρδία σοφῶν στόμα αὐτῶν.
- 27 ἐν τῷ καταρᾶσθαι ἀσεβῆ τὸν σατανᾶν αὐτὸς καταρᾶται τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.
- 28 μολύνει την έαυτοῦ ψυχην δ ψιθυρίζων καὶ ἐν παροικήσει μισηθήσεται.
- 22 1 Λίθφ ἠοδαλωμένω συνεβλήθη ὀκνηρός, καὶ πᾶς ἐκσυριεῖ ἐπὶ τῆ ἀτιμία αὐτοῦ.
 - 2 βολβίτω κοποίων συνεβλήθη ὀκνηρός,
 πᾶς ὁ ἀναιρούμενος αὐτὸν ἐκτινάξει χεῖρα.
 - 3 αἰσχύνη πατρὸς ἐν γεννήσει ἀπαιδεύτου, θυγάτηρ δὲ ἐπ' ἐλαττώσει γίνεται.
 - 4 θυγάτης φοονίμη κληςονομήσει ἄνδςα αὐτῆς, καὶ ή καταισχύνουσα εἰς λύπην γεννήσαντος.
 - 5 πατέρα καὶ ἄνδρα καταισχύνει ή θρασεῖα καὶ ὑπὸ ἀμφοτέρων ἀτιμασθήσεται.
- 23 Fatuus in risu inaltat vocem suam vir autem sapiens vix tacite ridebit
- 24 Ornamentum aureum prudenti doctrina et quasi brachiale in brachio dextro
- 25 Pes fatui facilis in domum proximi et homo peritus confundetur a persona po-
- 26 Stultus a fenestra respiciet in domum vir autem eruditus foris stabit
- 27 Stultitia hominis audire per ostium et prudens gravabitur contumelia
- 28 Labia inprudentium stulta narrabunt verba autem prudentium statera ponderabuntur
- 29 Et in ore fatuorum cor illorum et in corde sapientium os illorum
- 30 Dum maledicit impius diabolum maledicit ipse animam suam
- 31 Susurcio coinquinabit animam suam et in omnibus odietur [et qui manserit odiosus erit] tacitus et sensatus honorabitur
- 22 ¹ In lapide luteo lapidatus est piger et omnes loquentur super aspernationem illius
 - ² De stercore boum lapidatus est piger et omnis qui tetigerit eum excutiet manus
 - 3 Confusio patris est de filio indisciplinato in filia autem in deminoratione fiet
 - 4 Filia prudens hereditas viro suo nam quae confundit in contumeliam fit genitoris
 - 5 Patrem et virum confundit audax et ab impiis non minorabitur 'ab utrisque autem inhonorabitur'

من المن من المن من علمه المن من المن من المن من المنه المن من المنه الم

- 6 μουσικὰ ἐν πένθει ἄκαιρος διήγησις, μάστιγες δὲ καὶ παιδεία ἐν παντὶ καιρῷ σοφία.
- 7 τέκνα εν άγαθη ζωη την τροφήν εχοντα των ίδίων γεννητόρων κρύψουσι δυσγένειαν.
- 8 Γτέχνα ἐν καταφοονήσει καὶ ἀπαιδευσία γαυοιώμενα συγγενείας ἑαυτῶν μολύνουσι τὴν εὐγένειαν.
- 9 συγκόλλῶν ὄστρακον ὁ διδάσκων μωρόν, ἐξεγείρων καθεύδοντα ἐκ βαθέος ὕπνου.
- 10 διηγούμενος νυστάζοντι ὁ διηγούμενος μωρῷ,καὶ ἐπὶ συντελείᾳ ἐρεῖ Τί ἐστιν;
- 11 ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπεν γὰρ φῶς, καὶ ἐπὶ μωρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπεν γὰρ σύνεσιν ἥδιον κλαῦσον ἐπὶ νεκρῷ, ὅτι ἀνεπαύσατο, τοῦ δὲ μωροῦ ὑπὲρ θάνατον ἡ ζωἡ πονηρά.
- 12 πένθος νεκροῦ έπτὰ ἡμέραι, μωροῦ δὲ καὶ ἀσεβοῦς πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτοῦ.
- 13 μετὰ ἄφρονος μὴ πληθύνης λόγον
 καὶ πρὸς ἀσύνετον μὴ πορεύου.

 Γἀναισθητῶν γὰρ ἐξουθενήσει σου τὰ πάντα.

 φύλαξαι ἀπὰ αὐτοῦ, ἵνα μὴ κόπον ἔχης
 καὶ οὐ μὴ μολυνθῆς ἐν τῷ ἐντιναγμῷ αὐτοῦ.

 ἔκκλινον ἀπὰ αὐτοῦ καὶ εὐρήσεις ἀνάπαυσιν
 καὶ οὐ μὴ ἀκηδιάσης ἐν τῆ ἀπονοία αὐτοῦ.
- 14 ὑπὲρ μόλιβον τί βαρυνθήσεται;
 καὶ τί αὐτῷ ὄνομα ἀλλ' ἢ μωρός;
- 15 ἄμμον καὶ ἄλα καὶ βῶλον σιδήρου εὔκοπον ὑπενεγκεῖν ἢ ἄνθρωπον ἀσύνετον.
- ⁶ Musica in luctu inportuna narratio flagella et doctrina in omni tempore sapientia
- 7 Qui docet fatuum quasi qui conglutinet testam qui narrat verbum non adtendenti
- 8 Quasi qui excitat dormientem de gravi somno
- 9 < ··· > qui enumerat stulto et in fine dicit quis est hic
- Super mortuum plora defecit enim lux eius et super fatuum plora defecit enim sensus
- Modicum plora supra mortuum quoniam requievit 12 nequissimi enim nequissima vita super mortem [fatui]
- 13 Luctus mortui septem dies fatui autem et impii omnes dies vitae illorum
- 14 Cum stulto non multum loquaris et cum insensato ne abieris
- 15 Serva te ab illo ut non molestiam habeas et non coinquinaberis in inpactu illius

- in praeceptis Dei permanet semper 24 Pungens oculum deducens lacrimas et qui pungit cor proferet sensum
- non resistit 23 Sic et cor trepidum in cogitatione fatui omni tempore non metuebit sic et qui
- manebunt 22 Isic et cor timidum in cogitatione stultil contra impetum timoris
- 21 Sicut Ipali in excelsis et1 cimenta in inpensa posita contra faciem venti non per
 - confirmatum 'in cogitatione consilii7

 Cogitatus sensati 'in omni tempore vel metu non pravabitur?
- et1 fatuum et inpium 19 Loramentum dissolvetur sic et cor
- 18 Harenam et salem et massam ferri facilius est portare quam hominem linprudentem
 - Super plumbum gravabitur et quod illi aliud nomen quam fatuus
 - 16 Deflecte ab illo et invenies requiem et non acediaberis in stultitian illius

οριος απιρήμη οδυ 5πιρο

- έν καιδῷ θλίψεως διάμενε αὐτον καὶ καπνός.

 δυ καταριονητέον γὰς ἀεὶ τῆς περιγραφής,

 δυ καταριονομία αὐτοῦ συγκληρονομήσης,

 δυ και καρισονομός και και και και γεί τρι γεί
 - .5 ξίθοικπ σομό σου το Σιοθυγό 2101 νέ μνί
 - εν τούτης άποφευξέται πας φίλος. 23 πίστιν πτήσαι έν πτωχεία μετά του πλησίον,

Snikoo shyhka inx

αγήν ονειδισμού και έπερηφανίας και μυστηρίου αποκαλύψεως μη εδλαβηθής, έστιν γάρ διαλλαγή

- κοι φινο είναι το και τ
- καί ο όνειδίζων φίλον διαλύσει φιλίαν.
- καί ο νέσσων καρδίαν εκραίνει αἴσθησιν. Α΄ το βάλλων λίθον επί πετεινά άποσοβεϊ αὐτά,
- κατέναντι άνέμου οφθαλμόν κατέναντι ταντός φόρου οδιαγούς κατρότα δειλή επό σουρώνη.

 20 Ο νόσσων όφθαλμόν κατάξει δάκρυα,
 - οστους γάλικες έπλ μετεώρου κείμενοι 30 χάλικες έπλ μετεώρου κείμενοι
 - ουτως καθοία εστηριγμενη επι οιανοηματος συνέσεως Τι καρδία ήδρασηματος
- εν συσσεισμώ ο διαλυθήσεται. Σωτώς καιρών εστηριγμένη έπλ διανοήματος βουλής
 - งในเออือหรือ รูโล ใหม่มลอื่ลอื่นล์ ใหม่มีขลี 21000 ขนั้นไ

- 25 φίλον σκεπάσαι οὐκ αἰσχυνθήσομαι καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οὐ μὴ κρυβῶ,
- 26 καὶ εἰ κακά μοι συμβήσεται δι' αὐτόν, πᾶς δ ἀκούων φυλάξεται ἀπ' αὐτοῦ.
- 27 Τίς δώσει ἐπὶ στόμα μου φυλακὴν καὶ ἐπὶ τῶν χειλέων μου σφραγῖδα πανοῦργον, ἴνα μὴ πέσω ἀπ' αὐτῶν καὶ ἡ γλῶσσά μου ἀπολέση με;
- 23 ι κύριε πάτερ καὶ δέσποτα ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπης με ἐν βουλῆ αὐτῶν, καὶ μὴ ἀφῆς με πεσεῖν ἐν αὐτοῖς.
 - 2 τίς ἐπιστήσει ἐπὶ τοῦ διανοήματός μου μάστιγας καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας μου παιδείαν σοφίας, ΐνα ἐπὶ τοῖς ἀγνοήμασίν μου μὴ φείσωνται καὶ οὐ μὴ παρῆ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν,

- 25 Mittens lapidem in volatilia deiciet illa sic et qui conviciatur amico dissolvit amicitiam
- 26 Ad amicum etsi produxeris gladium non desperes est enim regressus ad amicum
- 27 Si aperuerit os triste non timeas est enim concordatio excepto convicio fet inproperio et superbia et mysterii revelatione et plaga dolosa in his omnibus effugiet amicus
- 28 Fidem posside cum proximo in paupertate illius ut et in bonis illius laeteris
- 29 In tempore tribulationis illius 'permane' illi fidelis ut et in hereditate illius coheres sis
- 30 Ante ignem 'camini' vapor et fumus ignis inaltatur sic et ante sanguinem maledicta [et contumeliae] et minae
- 31 Amicum salutare non confundaris et a facie illius non me abscondam et si mala mihi evenerint per illum sustineo 32 omnis qui audiet cavebit se ab eo
- 33 Quis dabit ori meo custodiam et supra labia mea signaculum certum uti ne cadam ab ipsis et lingua mea perdat me
- 23 1 Domine pater et dominator vitae meae non relinquas mel ne sinas me cadere in illis
 - ² Quis superponet in me ^fin cogitatu meo¹ flagella et in corde meo doctrinam sapientiae

المحصور في المحمود مع مبعدود المالها. ولا المحمود المالها. ولا المحمود المالها. ولا المحمود المالها. ولا المحمود المالها المحمود المح

- 3 ὅπως μὴ πληθυνθῶσιν αἱ ἄγνοιαί μου καὶ αἱ άμαοτίαι μου πλεονάσωσιν καὶ πεσοῦμαι ἔναντι τῶν ὑπεναντίων καὶ ἐπιχαρεῖταί μοι ὁ ἐχθρός μου, ὧν μακράν ἐστιν ἡ ἐλπὶς τοῦ ἐλέους σου;
- 4 κύριε πάτερ καὶ θεὲ ζωῆς μου, μετεωρισμὸν ὀφθαλμῶν μὴ δῷς μοι
- 5 καὶ ἐπιθυμίαν ἀπόστρεψον ἀπ' ἐμοῦ·
- 6 κοιλίας ὄφεξις καὶ συνουσιασμὸς μὴ καταλαβέτωσάν με, καὶ ψυχῆ ἀναιδεῖ μὴ παφαδῷς με.

ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ

- 7 Παιδείαν στόματος ἀκούσατε, τέκνα, καὶ ὁ φυλάσσων οὐ μὴ άλῷ.
- 8 ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ ⁸ καταληφθήσεται άμαρτωλός, καὶ λοίδορος καὶ ὑπερήφανος σκανδαλισθήσονται ἐν αὐτοῖς.
- 9 ὅρκῳ μὴ ἐθίσης τὸ στόμα σου καὶ ὀνομασία τοῦ ἀγίου μὴ συνεθισθῆς:
- 10 ὥσπερ γὰο οἰκέτης ἐξεταζόμενος ἐνδελεχῶς ἀπὸ μώλωπος οὐκ ἐλαττωθήσεται, οὕτως καὶ ὁ ὀμνύων καὶ ὀνομάζων διὰ παντὸς ἀπὸ ἁμαρτίας οὐ μὴ καθαρισθῆ.

Ut ignorationibus eorum non parcant mihi et non pareant delicta illorum

- ³ Et adincrescant ignorantiae meae et multiplicentur delicta mea ^ret peccata mea abundent¹
 - Et incidam in conspectu adversariorum et gaudeat inimicus meus
- 4 Domine pater et Deus vitae meae ne derelinquas me in cogitatu illorum
- ⁵ Extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi et omne desiderium ^raverte a me¹
- 6 Aufer a me ventris ^rconcupiscentias et¹ concubitus concupiscentiae ne adprehendant me et animae ^rinreverenti et¹ infrunitae ne tradas me

DOCTRINA ORIS

- 7 Doctrinam oris audite filii et qui custodierit illam non periet 'in labiis suis' nec scandalizabitur in operibus nequissimis
- 8 In vanitate sua adprehendetur peccator et superbus et maledicus 'scandalizabitur in illis¹
- 9 Iurationi non adsuescat fos tuum multus enim casus in illo
- 10 「Nominatio vero Dei non sit adsidua¹ in ore tuo et nominibus sanctorum non admiscearis quoniam non eris inmunis ab eis

- 11 ἀνὴο πολύορκος πλησθήσεται ἀνομίας,
 καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μάστιξ·
 ἐὰν πλημμελήση, ἁμαοτία αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτῷ,
 κὰν ὑπερίδη, ἥμαρτεν δισσῶς.
 καὶ εἰ διὰ κενῆς ὤμοσεν, οὐ δικαιωθήσεται,
 πλησθήσεται γὰρ ἐπαγωγῶν ὁ οἶκος αὐτοῦ.
- 12 "Εστιν λέξις ἀντιπαραβεβλημένη θανάτω, μη εύρεθήτω ἐν κληρονομία Ιακωβ· ἀπὸ γὰρ εὐσεβῶν ταῦτα πάντα ἀποστήσεται, καὶ ἐν ἁμαρτίαις οὐκ ἐγκυλισθήσονται.
- 13 ἀπαιδευσίαν ἀσυρῆ μὴ συνεθίσης τὸ στόμα σου ἔστιν γὰρ ἐν αὐτῆ λόγος ἁμαρτίας.
- 14 μνήσθητι πατρός καὶ μητρός σου, ἀνὰ μέσον γὰρ μεγιστάνων συνεδρεύεις, μήποτε ἐπιλάθη ἐνώπιον αὐτῶν καὶ τῷ ἐθισμῷ σου μωρανθῆς καὶ θελήσεις εἰ μὴ ἐγεννήθης καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ σου καταράση.
- 15 ἄνθρωπος συνεθιζόμενος λόγοις ὀνειδισμοῦ ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ οὐ μὴ παιδευθῆ.
- 16 Δύο εἴδη πληθύνουσιν άμαρτίας, καὶ τὸ τρίτον ἐπάξει ὀργήν· ψυχὴ θερμὴ ὡς πῦρ καιόμενον, οὐ μὴ σβεσθῆ ἕως ἀν καταποθῆ· ἄνθρωπος πόρνος ἐν σώματι σαρκὸς αὐτοῦ, οὐ μὴ παύσηται ἕως ὰν ἐκκαύση πῦρ·
- 17 ἀνθρώπω πόρνω πᾶς ἄρτος ήδύς, οὐ μὴ κοπάση ἕως ἂν τελευτήση.

¹¹ Sicut enim servus interrogatus adsidue a livore ^rnon minuetur¹ sic omnis iurans et nominans in toto a peccato non purgabitur

¹² Vir multum iurans implebitur iniquitate et non discedet a domo illius plaga

¹³ Et si frustraverit delictum ipsius super ipsum erit et si dissimulaverit delinquet dupliciter

¹⁴ Et si in vacuum iuraverit non iustificabitur replebitur enim retributione domus illins

¹⁵ Est et alia loquella contraria morti non inveniatur in hereditate Iacob

¹⁶ Etenim a misericordibus omnia haec auferentur et in delictis non volutabunt

¹⁷ Indisciplinose non adsuescat os tuum est enim in illa verbum peccati

" حيا ضا فا محت ، حصم حو ، ما المحا حمد الحد المحسا المحا حمد المحاسب المحاسب حمد المحاسب المحت المحاسب علا المحلم المحاسب المحت المحسل المحت المحسب علا المحت المحسب المحت المحت

- 18 ἄνθρωπος παραβαίνων ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτοῦ λέγων ἐν τῆ ψυχῆ αὐτοῦ Τίς με ὁρᾶ; σκότος κύκλφ μου, καὶ οἱ τοῖχοί με καλύπτουσιν, καὶ οὐθείς με ὁρᾶ τί εὐλαβοῦμαι; τῶν ἁμαρτιῶν μου οὐ μὴ μνησθήσεται ὁ ὕψιστος.
- 19 καὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπων ὁ φόβος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔγνω ὅτι ὀφθαλμοὶ κυρίου μυριοπλασίως ἡλίου φωτεινότεροι ἐπιβλέποντες πάσας ὁδοὺς ἀνθρώπων καὶ κατανοοῦντες εἰς ἀπόκουφα μέρη.
- 20 πρὶν ἢ κτισθῆναι τὰ πάντα ἔγνωσται αὐτῷ, οὕτως καὶ μετὰ τὸ συντελεσθῆναι.
- 21 οὖτος ἐν πλατείαις πόλεως ἐκδικηθήσεται, καὶ οὖ οὖχ ὑπενόησεν, πιασθήσεται.
- 22 Οὕτως καὶ γυνὴ καταλιποῦσα τὸν ἄνδρα καὶ παριστῶσα κληρονόμον ἐξ ἀλλοτρίου.
- 23 πρῶτον μὲν γὰο ἐν νόμω ὑψίστου ἠπείθησεν, καὶ δεύτερον εἰς ἄνδρα αὐτῆς ἐπλημμέλησεν, καὶ τὸ τρίτον ἐν πορνείᾳ ἐμοιχεύθη καὶ ἐξ ἀλλοτρίου ἀνδρὸς τέκνα παρέστησεν.
- 24 αὕτη εἰς ἐκκλησίαν ἐξαχθήσεται, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐπισκοπὴ ἔσται.
- 25 οὐ διαδώσουσιν τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς ῥίζαν, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς οὐκ οἴσουσιν καρπόν.
- 26 καταλείψει εἰς κατάραν τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ τὸ ὄνειδος αὐτῆς οὐκ ἐξαλειφθήσεται,
- 18 Memento patris et matris tuae in medio enim magnatorum consistis
- 19 Ne forte obliviscatur te in conspectu illorum et adsiduitate tua 'infatuatus' inproperium patiaris
 - Et maluisses non nasci et diem nativitatis tuae maledicas
- 20 Homo adsuetus in verbis inproperii in omnibus diebus suis non erudietur
- 21 Duo genera abundant in peccatis et tertium adducit ¹iram et ¹ perditionem
- 22 Anima calida quasi ignis ardens non extinguetur donec aliquid gluttiat
- 23 Et homo nequa in ore carnis suae non desinet donec incendat ignem
- 24 Homini fornicario omnis panis dulcis non cessabit Itransgrediens a lecto suol
- 25 Omnis homo qui transgreditur lectum suum contemnens in animam suam fet dicens¹ quis me videt
- 26 Tenebrae circumdant me et parietes cooperiunt me et nemo circumspicit me quem vereor delictorum meorum non memorabitur Altissimus

"معموده المعمول المعمول المعمول المعمودة المعمودة المعمودة المعمولة المعمو

- 27 καὶ ἐπιγνώσονται οἱ καταλειφθέντες ὅτι οὐθὲν κρεῖττον φόβου κυρίου καὶ οὐθὲν γλυκύτερον τοῦ προσέχειν ἐντολαῖς κυρίου.
- 28 δόξα μεγάλη ἀκολουθεῖν θεῷ, μακρότης δὲ ἡμερῶν τὸ προσληφθῆναί σε ὑπ' αὐτοῦ.

ΣΟΦΙΑΣ ΑΙΝΕΣΙΣ

- 24 ι 'Η σοφία αἰνέσει ψυχὴν αὐτῆς καὶ ἐν μέσω λαοῦ αὐτῆς καυχήσεται'
 - ἐν ἐκκλησία ὑψίστου στόμα αὐτῆς ἀνοίξει καὶ ἔναντι δυνάμεως αὐτοῦ καυχήσεται.
 - 3 Ἐγὼ ἀπὸ στόματος ὑψίστου ἐξῆλθον καὶ ὡς ὁμίχλη κατεκάλυψα γῆν.
 - 4 ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς κατεσκήνωσα, καὶ ὁ θρόνος μου ἐν στύλῳ νεφέλης:
- 27 Et non intellegit quoniam omnia videt oculus illius quoniam expellit a se timorem Dei huiusmodi hominis timor et oculi hominum timentes illum
- ²⁸ ^rEt non cognovit quoniam oculi Domini¹ multo plus lucidiores super solem ^rcircumspicientes omnes¹ ^rvias hominum¹ et profundum abyssi et hominum corda intuentes ^rin absconsas partes¹
- 29 Domino enim Deo antequam crearentur omnia sunt agnita sic et post perfectum respicit omnia
- 30 Hic in plateis civitatis vindicabitur quasi pullus equinus fugabitur Et ubi nons peravit adprehendetur ³¹ et erit dedecus *onnibus* quod non intellexerit timorem Dei
- 32 Sic et mulier omnis relinquens virum suum et statuens hereditatem ex alieno matrimonio
- 33 Primo enim in lege Altissimi incredibilis fuit et secundo virum suum dereliquit Tertio in adulterio fornicata est et ex alio viro filios statuit sibi
- 34 [Haecl in ecclesiam adducetur et in filios eius respicietur
- 35 Non tradent filii eius radices et rami eius non dabunt fructum
- 36 Derelinquent in maledictum memoriam illius et dedecus illius non delebitur
- 37 Et agnoscent qui derelicti sunt quoniam nihil melius quam timor Dei et nihil dulcius quam respicere in mandatis Domini
- 38 Et gloria magna est sequi Dominum longitudo enim dierum adsumetur ab eo

SAPIENTIAE LAUS

- 24 ¹ Sapientia laudabit animam suam et in Deo honorabitur let in medio populi sui gloriabitur¹
 - ² [Et in ecclesiis Altissimi aperiet os suum] [et in conspectu virtutis illius gloriabitur]
 - 3 In medio populo exaltabitur et in plenitudine sancta admirabitur
 - 4 In multitudine electorum habebit laudem et inter benedictos benedicetur dicens

درمي معديده والمنا، مسلامل دوال بعدالي حلالا والمنا، والمنا، مسلامل والا والمنا، حلاله والأواء ملك وحصم مع والعملي ومحيان ولا والمناهم والأوا المامية وصمية وحري معلقات المامية وحديده والأوا المامية ومعيده والمنا المامية ومعيده والمنا المامية ومعيده والمناهم المناهم المناهم ومعيده والمناهم ومناهم ومناه

- 5 γύρον οὐρανοῦ ἐκύκλωσα μόνη καὶ ἐν βάθει ἀβύσσων περιεπάτησα:
- 6 ἐν κύμασιν θαλάσσης καὶ ἐν πάση τῆ γῆ καὶ ἐν παντὶ λαῷ καὶ ἔθνει ἡγησάμην.
- 7 μετὰ τούτων πάντων ἀνάπαυσιν ἐζήτησα καὶ ἐν κληρονομία τίνος αὐλισθήσομαι.
- 8 τότε ἐνετείλατό μοι δ κτίστης ἀπάντων, καὶ δ κτίσας με κατέπαυσεν τὴν σκηνήν μου καὶ εἰπεν 'Εν Ιακωβ κατασκήνωσον καὶ ἐν Ισραηλ κατακληρονομήθητι.
- 9 πρό τοῦ αἰῶνος ἀπ' ἀρχῆς ἔκτισέν με, καὶ ἕως αἰῶνος οὐ μὴ ἐκλίπω.
- 10 ἐν σκηνῆ άγία ἐνώπιον αὐτοῦ ἐλειτούργησακαὶ οὕτως ἐν Σιων ἐστηρίχθην·
- 11 ἐν πόλει ἢγαπημένη ὁμοίως με κατέπαυσεν, καὶ ἐν Ιερουσαλημ ἡ ἐξουσία μου·
- 12 καὶ ἐρρίζωσα ἐν λαῷ δεδοξασμένῳ,
 ἐν μερίδι κυρίου κληρονομία μου.
- 13 ώς κέδρος ἀνυψώθην ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ὡς κυπάρισσος ἐν ὅρεσιν Αερμων.
- 14 ώς φοῖνιξ ἀνυψώθην ἐν Αιγγάδοις καὶ ώς φυτὰ δόδου ἐν Ιεριχω, ώς ἐλαία εὐπρεπὴς ἐν πεδίῳ, καὶ ἀνυψώθην ώς πλάτανος.

- 5 Ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam
- 6 Ego in caelis feci ut oriretur lumen indeficiens et sicut nebula texi omnem terram
- 7 Ego in altis habitavi et thronus meus in columna nubis
- 8 Gyrum caeli circuivi sola ^ret in profundum abyssi penetravi¹ et in fluctibus maris ^rambulavi¹
- 9 Et in omni terra [steti] [et in omni] populo 10 et in omni gente primatum habui
- 11 Et omnium excellentium et humilium corda virtute calcavi et in his omnibus requiem quaesivi et in hereditate eius morabor
- 12 Tunc praecepit et dixit mihi creator omnium et qui creavit me requievit in tabernaculo meo
- 13 [Et dixit] mihi in Iacob inhabita et in Israhel hereditare et in electis meis ede radices
- 14 Ab initio fante saeculumi creata sum et usque ad futurum saeculum non desinam et in habitatione sancta coram ipso ministravi

٥ حمصا

مصم احسرا " فنه ، محسرا بالمقط الما المقه ، وحمالات المناه المعلم محمالات المناه المن

- 15 ώς κιννάμωμον καὶ ἀσπάλαθος ἀρωμάτων καὶ ὡς σμύρνα ἐκλεκτὴ διέδωκα εὐωδίαν, ὡς χαλβάνη καὶ ὄνυξ καὶ στακτὴ καὶ ὡς λιβάνου ἀτμὶς ἐν σκηνῆ.
- 16 ἐγὸ ὡς τερέβινθος ἐξέτεινα κλάδους μου, καὶ οἱ κλάδοι μου κλάδοι δόξης καὶ χάριτος.
- 17 ἐγὸ ὡς ἄμπελος ἐβλάστησα χάριν,καὶ τὰ ἄνθη μου καρπὸς δόξης καὶ πλούτου.
- 18 Γἐγὼ μήτηο τῆς ἀγαπήσεως τῆς καλῆς καὶ φόβου καὶ γνώσεως καὶ τῆς ὁσίας ἐλπίδος, δίδωμι δὲ σὰν πᾶσι τοῖς τέκνοις μου ἀειγενεῖς τοῖς λεγομένοις ὑπ² αὐτοῦ.¹
- 19 προσέλθετε πρός με, οἱ ἐπιθυμοῦντές μου, καὶ ἀπὸ τῶν γενημάτων μου ἐμπλήσθητε·
- 20 τὸ γὰρ μνημόσυνόν μου ὑπὲρ τὸ μέλι γλυκύ, καὶ ἡ κληρονομία μου ὑπὲρ μέλιτος κηρίον.
- 21 οἱ ἔσθοντές με ἔτι πεινάσουσιν, καὶ οἱ πίνοντές με ἔτι διψήσουσιν.
- 22 ὁ ὑπακούων μου οὐκ αἰσχυνθήσεται,καὶ οἱ ἐργαζόμενοι ἐν ἐμοὶ οὐχ ἁμαρτήσουσιν.
- 23 Ταῦτα πάντα βίβλος διαθήχης θεοῦ ὑψίστου, νόμον ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωυσῆς κληρονομίαν συναγωγαῖς Ιακωβ.
- 24 Γμὴ ἐκλύεσθε ἰσχύειν ἐν κυρίω, κολλᾶσθε δὲ πρὸς αὐτόν, ἵνα κραταιώση ὑμᾶς. κύριος παντοκράτωρ θεὸς μόνος ἐστίν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν αὐτοῦ σωτήρ.¹
- 15 Et sic in Sion firmata sum et in civitate sanctificata similiter requievi et in Hierusalem potestas mea
- 16 l'Et radicavi in populo honorificato¹ et in parte Dei mei hereditas illius et in pleninitudine sanctorum detentio mea
- 17 Quasi cedrus exaltata sum in Libano et quasi cypressus in monte Sion
- 18 Et quasi palma exaltata sum in Cades et quasi plantatio rosae in Iericho
- 19 Quasi oliva speciosa in campis et 'quasi platanus' exaltata sum iuxta aquam in plateis
- 20 Sicut cinnamomum et aspaltum aromatizans fodorem dedi¹ quasi myrra electa dedi suavitatem odoris
- 21 Et quasi storax fet galbanus¹ et ungula et gutta fet quasi libanus non incisus¹ vaporavi habitationem meam fet¹ quasi balsamum non mixtum fodor meus¹
- 22 Ego quasi terebinthus extendi ramos meos et rami mei honoris et gratiae
- 23 Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris et flores mei fructus honoris et ho
- 24 Ego mater pulchrae dilectionis et timoris et agnitionis et sanctae spei

"الم مصط مدها ، مانا به و لاسمون المعدد. والم معا المحل المحتوا المح

25 δ πιμπλῶν ὡς Φισων σοφίαν καὶ ὡς Τίγρις ἐν ἡμέραις νέων,

26 δ ἀναπληρῶν ὡς Εὐφράτης σύνεσιν καὶ ὡς Ἰορδάνης ἐν ἡμέραις θερισμοῦ,

27 δ ἐκφαίνων ὡς φῶς παιδείαν, ὡς Γηων ἐν ἡμέραις τρυγήτου.

28 οὐ συνετέλεσεν ὁ ποῶτος γνῶναι αὐτήν, καὶ οὕτως ὁ ἔσχατος οὐκ ἐξιχνίασεν αὐτήν·

29 ἀπὸ γὰρ θαλάσσης ἐπληθυνθη διανόημα αὐτῆς καὶ ἡ βουλὴ αὐτῆς ἀπὸ ἀβύσσου μεγάλης.

30 Κάγὼ ὡς διῶρυξ ἀπὸ ποταμοῦ καὶ ὡς ὑδραγωγὸς ἐξῆλθον εἰς παράδεισον.

31 είπα Ποτιώ μου τον κήπον καὶ μεθύσω μου την πρασιάν αι ίδου έγένετο μοι η διώρυξ εἰς ποταμόν, καὶ ὁ ποταμός μου ἐγένετο εἰς θάλασσαν.

32 ἔτι παιδείαν ώς ὄοθοον φωτιῶ καὶ ἐκφανῶ αὐτὰ ἔως εἰς μακράν.

33 ἔτι διδασκαλίαν ώς προφητείαν ἐκχεῶ καὶ καταλείψω αὐτὴν εἰς γενεὰς αἰώνων.

34 ἴδετε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶσιν τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτήν.

25 In me gratia omnis vitae et veritatis fin me omnis spes vitae et virtutisf

- 26 Transite ad me omnes qui concupiscitis me et a generationibus meis implemini
- 27 Spiritus enim meus super melle dulcis et hereditas mea super mel et favum

²⁸ ¹Memoria mea¹ in generatione saeculorum

- 29 Qui edunt me adhuc esurient et qui bibunt me adhuc sitient
- 30 Qui audit me non confundetur et qui operantur in me non peccabunt

31 Qui elucidant me vitam aeternam habebunt

32 Haec omnia liber vitae ¹testamentum¹ Altissimi et agnitio veritatis

- 33 [Legem] mandavit Moyses in praeceptis iustitiarum [et hereditatem] domui [lacob] et Israhel promissionis
- 34 Posuit David puero suo excitare regem ex ipso fortissimum in throno honoris sedentem in sempiternum¹

35 Qui implet quasi Phison sapientiam et sicut Tigris in diebus novorum

- 36 (Qui adimplet) quasi Eufrates sensum qui multiplicat quasi Iordanis in tempore messis
- 37 [Qui mittit1 disciplinam sicut lucem et adsistens quasi Geon in die vindemiae

38 Qui perficit primus scire ipsam et infirm'or non investigavit eam

39 A mari enim abundavit cogitatio eius et consilium illius abysso magna

- 40 Ego sapientia effudi flumina 41 fego quasi tramis aquae inmensae de fluviol ego quasi fluvius Doryx et sicut aquaeductus exivi a paradiso
- 42 Dixi rigabo meum [hortum] plantationum et inebriabo [pratus mei] fructum
- 43 Et ecce facta est mihi tramis abundans et fluvius meus propinquavit ad mare
 44 Quoniam doctrinam quasi antelucanum inlumino omnibus et enarrabo illam usque in longinquo
- 45 Penetrabo inferiores partes terrae et inspiciam omnes dormientes et inluminabo sperantes in Deo
- 46 Adhuc doctrinam quasi prophetiam effundam [et relinquam illam] quaerentibus sapientiam et non desinam [in progenies illorum] usque in aevum sanctum
- 47 Videte quoniam non soli mihi laboravi sed omnibus [exquirentibus veritatem]

عدا * و 100 مرهن حدوما إحد و باسبون منعا جراها المعالى عدا عدا مرهن مرهن حدوما إحد و المعالى منوا مرهنا المعالى و المعالى منوا مرهنا و المعالى و

- 25 1 'Εν τρισὶν ἠράσθη ἡ ψυχή μου,
 καὶ ταῦτά ἐστιν ὡραῖα ἔναντι κυρίου καὶ ἀνθρώπων
 δμόνοια ἀδελφῶν, καὶ φιλία τῶν πλησίον,
 καὶ γυνὴ καὶ ἀνὴο ἑαυτοῖς συμπεριφερόμενοι.
 - 2 τρία δὲ εἴδη ἐμίσησεν ἡ ψυχή μου καὶ προσώχθισα σφόδρα τῆ ζωῆ αὐτῶν· πτωχὸν ὑπερήφανον, καὶ πλούσιον ψεύστην, γέροντα μοιχὸν ἐλαττούμενον συνέσει.
 - 3 'Εν νεότητι οὐ συναγείοχας, καὶ πῶς ἀν εὕροις ἐν τῷ γήρα σου;
 - 4 ως ωραῖον πολιαῖς κρίσις καὶ πρεσβυτέροις ἐπιγνῶναι βουλήν.
 - 5 ώς ώραία γερόντων σοφία καὶ δεδοξασμένοις διανόημα καὶ βουλή.
 - 6 στέφανος γερόντων πολυπειρία, καὶ τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος κυρίου.
 - 7 Ἐννέα ὑπονοήματα ἐμακάρισα ἐν καρδία καὶ τὸ δέκατον ἐρῶ ἐπὶ γλώσσης. ἄνθρωπος εὐφραινόμενος ἐπὶ τέκνοις, ζῶν καὶ βλέπων ἐπὶ πτώσει ἐχθρῶν.
 - 8 μακάριος ὁ συνοικῶν γυναικὶ συνετῆ, καὶ δς ἐν γλώσση οὐκ ἀλίσθησεν, καὶ δς οὐκ ἐδούλευσεν ἀναξίῳ ἑαυτοῦ·
 - 9 μακάριος δς εὖρεν φρόνησιν, καὶ δ διηγούμενος εἰς ὧτα ἀκουόντων·

- 25 ¹ In tribus placitum est spiritui meo quae sunt probata coram Deo et hominibus
 - ² Concordia fratrum et amor proximorum et vir et mulier sibi consentientes
 - 3 Tres species odivit anima mea et adgravor valde animae illorum
 - 4 Pauperem superbum et divitem mendacem et senem fatuum et insensatum
 - 5 In iuventute tua non congregasti et quomodo invenies eam in senectute tua
 - 6 Quam speciosum canitiae iudicium et presbyteris cognoscere consilium
 - 7 Quam speciosa veteranis sapientia et gloriosis intellectus et consilium
 - 8 Corona senum multa peritia et gloria illorum timor Dei
 - 9 Novem insuspicabilia cordis magnificavi et decimum dicam in lingua hominibus

£ £ [--

68 'MM Eq. 'Hippy were ording you do the ordination of the poly of the ordination of

inal . oaste liel isael.

ארבעה אין הדעת סיבלתן אלי הן: דל גאה ינעשיר מכחש ווקן :d 11 B. Pesahim 113 b. 7. 3. 7. 3.

וכן מחלא אמר: אם בנערותיך לא הפצחם איך תשינם בוקונתיך :(18 .q) אם .N 10dh E

מנאף וופרנס מתנאה על הצבורו.

38 (ואינו) עבר נקלה (ממני:) 38 (אשרי) בעל אשה מושכלת ואינו) חורש בשור (ובחמור יחדו:)

ST 98 21 XML, M 3

- 10 ως μέγας ὁ εύρων σοφίαν·
 ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲο τὸν φοβούμενον τὸν κύριον·
- 11 φόβος κυρίου ύπερ πᾶν ύπερεβαλεν,δ κρατῶν αὐτοῦ τίνι δμοιωθήσεται;
- 12 ^Γφόβος κυρίου ἀρχὴ ἀγαπήσεως αὐτοῦ, πίστις δὲ ἀρχὴ κολλήσεως αὐτοῦ. ¹
- 13 Πᾶσαν πληγὴν καὶ μὴ πληγὴν καρδίας, καὶ πᾶσαν πονηρίαν καὶ μὴ πονηρίαν γυναικός:
- 14 πᾶσαν ἐπαγωγὴν καὶ μὴ ἐπαγωγὴν μισούντων, καὶ πᾶσαν ἐκδίκησιν καὶ μὴ ἐκδίκησιν ἐχθοῶν.
- 15 οὐκ ἔστιν κεφαλὴ ὑπὲρ κεφαλὴν ὄφεως, καὶ οὐκ ἔστιν θυμὸς ὑπὲρ θυμὸν γυναικός.
- 16 συνοικήσαι λέοντι καὶ δράκοντι εὐδοκήσω ἢ συνοικήσαι μετὰ γυναικὸς πονηρᾶς.
- 17 πονηρία γυναικός ἀλλοιοῖ τὴν ὅρασιν αὐτῆς καὶ σκοτοῖ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὡς ἄρκος.
- 18 ἀνὰ μέσον τῶν πλησίον αὐτοῦ ἀναπεσεῖται ὁ ἀνὴο αὐτῆς καὶ ἀκουσίως ἀνεστέναξεν πικοά.
- 19 μικρά πᾶσα κακία πρὸς κακίαν γυναικός, κλῆρος άμαρτωλοῦ ἐπιπέσοι αὐτῆ.
- 20 ἀνάβασις ἀμμώδης ἐν ποσὶν πρεσβυτέρου, οὕτως γυνὴ γλωσσώδης ἀνδρὶ ἡσύχω.
- 21 μη προσπέσης ἐπὶ κάλλος γυναικὸς καὶ γυναϊκα μη ἐπιποθήσης.
- 22 ὀργή καὶ ἀναίδεια καὶ αἰσχύνη μεγάλη γυνή ἐὰν ἐπιχορηγῆ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.
- 10 [Homo] qui iucundatur in filiis vivens et videns subversionem inimicorum
- 11 Beatus qui inhabitat cum muliere sensata et qui in lingua sua non est lapsus et qui non servivit indignis se
- 12 Beatus qui invenit amicum [verum] et qui enarrat iustitiam auri audienti
- 13 Quam magnus qui invenit sapientiam et scientiam sed non est super timentem Deum
- 14 Timor Dei super omnia superposuit
- 15 Beatus cui donatum est habere timorem Dei qui tenet illum cui adsimilabitur
- 16 Timor Dei initium dilectionis eius fidei autem initium adglutinandum est ei
- 17 Omnis plaga tristitia cordis est et omnis malitita nequitia mulieris est
- 18 'Et omnem plagam et non plagam videbit cordis¹ 19 'et omnem nequitiam et non nequitiam mulieris¹
- 20 Et omnem obductum et non obductum odientium 21 et omnem vindictam et non vindictam inimicorum
- ²² Non est caput nequius super caput colubri et non est ira super iram inimici

- C . ולא כומכתו לב כל רעה ולא כרועת אשה:ו
 - 16 רע אשה ישחיר מראה איש ויקדיר פנו לדוב:
 - 17 בין רעים ישב בעלה ובלא טעמו יתאנח:
 - 18 מעט רעה כרעת אשה גורל חוטא יפול עליה:
 - 19 כמעלה וחול ברגל זקן כן אשת ולשון לאיש מך:
 - 20 אל תפול וביפי אשוה ועל יש לה ואל תחמוד:
 - 11 כי בעדהה בושת אשה מכלכלת ואתו בעלה:
 - 22 רפיון ידים ווכזשלון ברכים אשה לא תאשר את בעלה:
- 13 T. B. Shabbat 11 a: אמר רב כל חולי ולא חולי מעים כל כאב ולא כאב לב כל חולי ולא חולי מעים כל כאב ולא מיחוש ראש כל רעה ולא אשה רעה.

المحدود مرا المرادا مصحيماً. قل لحناه سمماأ. "بيلاه بالمم ملا حلم المنافعة . والم وسلام ومنا المنسطون والم المصالل علم مطال حمين بسوين حب ملا المعين. عمل الهم المعان. " حملا هسما إطل اله هسما الحداد محلا حبقه ملا اله حصمانة والملاا. " معلا المرب ملا الم المربا ومعلاا. محملا وواديب ملا الب هواديا بحدددا. ١٠ ١١ اما منها مع العبو وسما . ملط حدلبحدها وهنيها مع وابدلما . ١٠ همس لمدمن كما لالما مكما لسأ ، في والمعدد مع المعدا حنموا حيه حمال الحصارة والمطا حمم المام التع العقوب وحداة. ملمحم المت المر إصل المحصل الديم المحتماد حدين بصحرا وبلا حرصية صملس واصها حمدا ولا له المواما حمولان والماا . هرا وسهرة العلا حلين . ١١٠٠ ومصمما نجل عرا معمر المعرا معمل المحرا المعرا المعرب إنه المعرب رجا صحا . "لا لعمولا لعمونة والملا حدما . هافع الم له بحقل ال الماني له ، « صهل بعدسا معم محدوراً ا حمما. الما بضير ملا حدية. مدا بمعدة صحا.

- 23 καρδία ταπεινή καὶ πρόσωπον σκυθρωπὸν καὶ πληγή καρδίας γυνή πονηρά: χεῖρες παρειμέναι καὶ γόνατα παραλελυμένα ήτις οὐ μακαριεῖ τὸν ἄνδρα αὐτῆς.
- 24 ἀπὸ γυναικὸς ἀρχὴ άμαρτίας, καὶ δι' αὐτὴν ἀποθνῆσκομεν πάντες.
- 25 μη δῷς ὕδατι διέξοδον μηδὲ γυναικὶ πονηρῷ παρρησίαν.
- 26 εἰ μὴ πορεύεται κατὰ χεῖράς σου, ἀπὸ τῶν σαρκῶν σου ἀπότεμε αὐτήν.
- 26 Ι Γυναικὸς ἀγαθῆς μακάριος ὁ ἀνήρ, καὶ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ διπλάσιος.
 - γυνη ἀνδρεία εὐφραίνει τὸν ἄνδρα αὐτῆς,
 καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ πληρώσει ἐν εἰρήνη.
 - 3 γυνή ἀγαθή μερὶς ἀγαθή, ἐν μερίδι φοβουμένων κύριον δοθήσεται·
 - 4 πλουσίου δὲ καὶ πτωχοῦ καρδία ἀγαθή, ἐν παντὶ καιρῷ πρόσωπον ἱλαρόν.
 - 5 'Απὸ τριῶν εὐλαβήθη ή καρδία μου, καὶ ἐπὶ τῷ τετάρτῳ προσώπῳ ἐφοβήθην· διαβολὴν πόλεως, καὶ ἐκκλησίαν ὄχλου, καὶ καταψευσμόν, ὑπὲρ θάνατον πάντα μοχθηρά.
- 23 Commorari leoni et draconi placebit quam habitare cum muliere nequa
- Nequitia mulieris inmutat faciem eius et obcaecabit vultum suum tamquam ursus Et quasi saccum¹ ostendit in medio proximorum eius 25 et audiens suspirabit modicum
- 26 Brevis malitia super malitiam mulieris sors peccatorum cadat super illam
- 27 Ascensus harenosus in pedibus veterani sic mulier linguata homini quieto
- 28 Ne respicias in mulieris speciem et non concupiscas mulierem in specie
- 29 「Mulieris¹ ira et inreverentia et confusio magna 30 mulier 「si primatum habeat¹ contraria est viro suo
- 31 Cor humile et facies tristis et plaga mortis mulier nequa
- 32 Manus debiles et genua dissoluta mulier quae non beatificat virum suum
- 33 A muliere initium factum est peccati et per illam omnes morimur
- 34 non des aquae tuae fexitum nec modicum¹ fnec mulieri nequa¹ veniam prodeundi
- 35 Si non ambulaverit ad manum tuam et confundet te in conspectu inimicorum 36 a carnibus tuis abscide illam ne semper te abutatur
- 26 | Mulieris bonae beatus vir numerus enim annorum illorum duplex
 - 2 Mulier fortis oblectat virum suum et annos vitae illius in pace implebit
 - 3 「Pars bona」 mulier bona in parte bona timentium Deum dabitur viro 「pro factis bonis」
 - 4 Divitis autem et pauperis cor bonum in omni tempore vultus illorum hilaris
 - 5 A tribus timuit cor meum et in quarto facies mea metuit

בג מאשה תחלת עון ובגללה גוענו יחד:

- 121 אשה טובה אשרי בעלה ומספר ימיו כפלים:
- ג אשת היל תדשן לבעלה רשנות והייו תושמה (:)
- נ אשה וסורה מנה וסובהו ובחלק ירא יי תנתן ו:ו

Э

مسما ولا لاطما حمل المحما ولابيا مادة ودهوا. المما الا هما معصا حلائه الام المبيا مادة ودهوا. المما المنه سهاة المعلمان فعل الما المعما في سهاة المعلمان فلاما المعماد فلاما المعماد فلاما المعماد فلاما المعماد فلاما المعماد الما المعماد الما المعماد الما المعماد الما والموهود الموا ومعياه معماد المعماد الما المعماد المعماد الما والمحمود المعماد معماد المعماد المعم

- 6 ἄλγος καρδίας καὶ πένθος γυνή ἀντίζηλος ἐπὶ γυναικὶ καὶ μάστιξ γλώσσης πᾶσιν ἐπικοινωνοῦσα.
- 7 βοοζύγιον σαλευόμενον γυνή πονηρά, δ κρατῶν αὐτῆς ὡς ὁ δρασσόμενος σκορπίου.
- 8 ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μέθυσος καὶ ἀσχημοσύνην αὐτῆς οὐ συγκαλύψει.
- 9 πορνεία γυναικός ἐν μετεωρισμοῖς ὀφθαλμῶν καὶ ἐν τοῖς βλεφάροις αὐτῆς γνωσθήσεται.
- 10 ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτω στερέωσον φυλακήν,ἴνα μὴ εύροῦσα ἀνεσιν ἐαυτῆ χρήσηται·
- 11 ὀπίσω ἀναιδοῦς ὀφθαλμοῦ φύλαξαι καὶ μὴ θαυμάσης, ἐὰν εἰς σὲ πλημμελήση.
- 12 ως διψῶν ὁδοιπόρος στόμα ἀνοίξει καὶ ἀπὸ παντὸς ὕδατος τοῦ σύνεγγυς πίεται, κατέναντι παντὸς πασσάλου καθήσεται καὶ ἔναντι βέλους ἀνοίξει φαρέτραν.
- 13 Χάρις γυναικὸς τέρψει ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ πιανεῖ ἡ ἐπιστήμη αὐτῆς.
- 14 δόσις κυρίου γυνή σιγηρά, καὶ οὐκ ἀντάλλαγμα πεπαιδευμένης ψυχῆς:
- 15 χάρις ἐπὶ χάριτι γυνὴ αἰσχυντηρά, καὶ οὐκ ἔστιν σταθμός πᾶς ἄξιος ἐγκρατοῦς ψυχῆς.
- 16 ἥλιος ἀνατέλλων ἐν ὑψίστοις κυρίου καὶ κάλλος ἀγαθῆς γυναικὸς ἐν κόσμῳ οἰκίας αὐτῆς:
- 17 λύχνος ἐκλάμπων ἐπὶ λυχνίας άγίας καὶ κάλλος προσώπου ἐπὶ ἡλικία στασίμη.
- 6 Delatura civitatis et collectio populi 7 et calumniam mendacem super mortem omnia gravia
- 8 Dolor cordis et luctus mulier fzelotipa^{1 9} in muliere infideli flagellum linguae omnibus communicans
- 10 Sicut boum iugum quod movetur ita et mulierem nequa qui tenet illam quasi qui adprehendat scorpionem
- 11 Mulier ebriosa fira magna etl contumelia et turpitudo illius non contegetur
- 12 Fornicatio mulieris in extollentia oculorum et in palpebris illius agnoscetur
- 13 In filia non avertente se firma custodiam ne inventa occasione utatur se
- 14 Ab omni inreverentia oculis cave et ne mireris si te neglexerit
- 15 Sicut viator sitiens ad fontem os aperiet et ab omni aqua proxima bibet Et contra omnem palum sedebit et contra omnem sagittam aperiet faretram donec deficiat
- 16 Gratia mulieris sedulae delectabit virum suum et ossa illius inpinguabit ¹⁷ disciplina illius datus Dei

C

13 וחן) אשה מטיב בעלה ועצמיו) ידשן שכלה: 15 חן על חון) אשה ביישת ואין משקל לצרורת פה: 16 שמש וזור)חת במרומי מעל יפה אושה) בדביר בחור 17 גר שרף על מנורת קדש הוד פנים על קומת תוכן:

الملا المعاد معاد من بصحد فن الب حميدا ، "الما المعاد الم

- 18 στῦλοι χούσεοι ἐπὶ βάσεως ἀργυρᾶς καὶ πόδες ώραῖοι επὶ πτέρνοις εὐστάθμοις.
- 19 ^Γτέκνον, ἀκμὴν ἡλικίας σου συντήρησον ὑγιῆ, καὶ μὴ δῷς ἀλλοτρίοις τὴν ἰσχύν σου.
- 20 ἀναζητήσας παντὸς πεδίου εὔγεων κλῆρον, σπεῖρε τὰ ἴδια σπέρματα πεποιθώς τῆ εὖγενεία σου.
- 21 οὕτως τὰ γενήματά σου περιόντα, καὶ παρρησίαν εὐγενείας ἔχοντα μεγαλυνοῦσι.
- 22 γυνὴ μισθία ἴση σιάλω λογισθήσεται, ὅπανδρος δὲ πύργος θανάτου τοῖς χρωμένοις λογισθήσεται.
- 23 γυνὴ ἀσεβὴς ἀνόμῳ μερὶς δοθήσεται, εὐσεβὴς δὲ δίδοται τῷ φοβουμένῳ τὸν κύριον.
- 24 γυνη ἀσχήμων ἀτιμίαν κατατρίψει, θυγάτηρ δὲ εὐσχήμων καὶ τὸν ἄνδρα ἐντραπήσεται.
- 25 γυνη ἀδιάτρεπτος ὡς κύων λογισθήσεται, ή δὲ ἔχουσα αἰσχύνην τὸν κύριον φοβηθήσεται.
- 26 γυνὴ ἄνδρα ἴδιον τιμῶσα σοφὴ πᾶσι φανήσεται, ἀτιμάζουσα δὲ ἐν ὑπερηφανία ἀσεβὴς πᾶσι γνωσθήσεται. γυναικὸς ἀγαθῆς μακάριος ὁ ἀνήρ· ὁ γὰρ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν αὐτοῦ διπλάσιος ἔσται.
- 27 γυνή μεγαλόφωνος καὶ γλωσσώδης ώς σάλπιγξ πολέμων εἰς τροπὴν θεωρηθήσεται. ἀνθρώπου δὲ παντὸς ψυχὴ δμοιότροπος τούτοις, πολέμου ἀκαταστασίαις τὴν ψυχὴν διατηθήσεται.¹
- 28 Ἐπὶ δυσὶν λελύπηται ἡ καρδία μου, καὶ ἐπὶ τῷ τρίτῳ θυμός μοι ἐπῆλθεν· ἀνὴρ πολεμιστὴς ὑστερῶν δι' ἔνδειαν,
- 18 Mulier sensata et ¹tacita¹ non est inmutatio eruditae animae
- 19 Gratia super gratiam mulier sancta ^ret pudorata¹ 20 omnis autem ponderatio non est digna continentis animae
- 21 Sicut sol oriens mundo in altissimis Dei sic mulieris bonae species [†]in ornamentum¹ domus eius
- 22 L'ucerna splendens super candelabrum sanctum et species faciei super aetatem stabilem
- 23 Columnae aureae super bases argenteas fet pedes firmi super plantas stabilis¹ mulieris
- 24 Fundamenta aeterna super petram solidam et mandata Dei in corde mulieris sanctae
- 25 In duobus contristatum est cor meum et in tertio iracundia mihi advenit
- ²⁶ Vir bellator deficiens per inopiam et vir sensatus contemptus
- ²⁷ Et qui transgreditur a iustitia ad peccatum Deus paravit eum ad rompheam
- 28 Duae species difficiles et periculosae mihi apparuerunt difficile exuitur negotians a neglegentia et non iustificabitur caupo a peccatis l'abiae¹

15 اله سعدة براهما علا الصهما بصاحباً. على عصفه و معهم حدة في المنه واحد المنه واحدا المعملي . ملا المالا لمعمد المسلم. وعدد هرام مع ملا إنه همدها لحما . لعاند اندر حمقدار احلام . 2010 من تلار . وال حد ووه عاده عدد ود المال سنا للا موم عاسمد . المرا المن الم مكالم المن نعما اللك نعمادهم حن المسعد في المال بي و المسلم و المال المال المسعد في المال المال المسعد في المال الما المدا بع ابعما كليا بين الموا عليهد. 24 المعدا بع وال حزما رمزا بخلين . حيا به الصحصاسل الع مع حديث الحسر . الما اب ولا حرفا اله حلال المسعد . وأبها ووسلا مع معنا الم حرة حرمالاً. ١٤٠٤مما وصمع حدارة لحلا له سحمه السعد . فعدما وي وحرجها حيامان حدلا لاعد المولا . المعدا لحما المحدود محدمة. صدا من بعد استون لدهم ابع. سندن والملا حصصصال المه ، ماب العما بمنعم المحلا المارا . والما مولسا معدسا معدما الما معا صفهدا بمنحا المبعد بعما بع بحلا حبد والمرا لمولع حدوم الماصل حصّ معرط . سم حاملاً مؤندية . ور ١١١٦ أيك أيك ١٥١ لحد. مدل لله فعيد المخلف لمد. ملا وما د: ماذا والمصح ه المنب مدل المقا عبد عها المندون مع المعنوم . مدل في روفور مع وسلمه والمدا. للذر لمولاً اعلميه لمحملاً · Mao:

καὶ ἄνδρες συνετοὶ ἐὰν σκυβαλισθῶσιν, ἐπανάγων ἀπὸ δικαιοσύνης ἐπὶ ἁμαρτίαν· ὁ κύριος ἑτοιμάσει εἰς ῥομφαίαν αὐτόν.

29 Μόλις ἐξελεῖται ἔμπορος ἀπὸ πλημμελείας, καὶ οὐ δικαιωθήσεται κάπηλος ἀπὸ ἁμαρτίας.

- 27 ι χάριν διαφόρου πολλοὶ ἤμαρτον,
 καὶ ὁ ζητῶν πληθῦναι ἀποστρέψει ὀφθαλμόν.
 - 2 ἀνὰ μέσον άρμῶν λίθων παγήσεται πάσσαλος, καὶ ἀνὰ μέσον πράσεως καὶ ἀγορασμοῦ συντριβήσεται άμαρτία.
 - 3 ἐὰν μὴ ἐν φόβῳ κυρίου κρατήση, κατὰ σπουδὴν ἐν τάχει καταστραφήσεται αὐτοῦ ὁ οἶκος.
 - 4 'Εν σείσματι κοσκίνου διαμένει κοπρία, οὕτως σκύβαλα ἀνθρώπου ἐν λογισμῷ αὐτοῦ.
 - 5 σκεύη κεφαμέως δοκιμάζει κάμινος, καὶ πειφασμός ἀνθρώπου ἐν διαλογισμῷ αὐτοῦ.
 - 6 γεώργιον ξύλου ἐκφαίνει ὁ καρπὸς αὐτοῦ, οὕτως λογισμὸς ἐνθυμήματα καρδίας ἀνθρώπου.
 - 7 πρὸ λογισμοῦ μὴ ἐπαινέσης ἄνδρα· οὖτος γὰρ πειρασμὸς ἀνθρώπων.
 - 8 'Εὰν διώκης τὸ δίκαιον, καταλήμψη καὶ ἐνδύση αὐτὸ ὡς ποδήρη δόξης.
 - 9 πετεινὰ πρὸς τὰ ὅμοια αὐτοῖς καταλύσει, καὶ ἀλήθεια πρὸς τοὺς ἐργαζομένους αὐτὴν ἐπανήξει.
 - 10 λέων θήραν ἐνεδρεύει,οὕτως ἁμαρτία ἐργαζομένους ἄδικα.
 - 11 διήγησις εὐσεβοῦς διὰ παντὸς σοφία,δ δὲ ἄφρων ὡς σελήγη ἀλλοιοῦται.
- 27 1 Propter inopiam multi deliquerunt et qui quaerit locupletari avertit oculum suum
 - 2 Si in medio conpaginis lapidum palus figitur sic et inter medium venditionis et emptionis angustabitur peccatis ³ ¹ conteretur delictum¹
 - 4 Si non in timore Domini tenueris instanter cito subvertetur domus tua
 - ⁵ Si in pertusura cribri remanebit stercus sic aporia hominis in cogitatu illius
 - 6 Vasa figuli probat fornax et homines iustos temptatio tribulationis
 - 7 Sicut rusticatio de ligno ostendit fructum illius sic verbum ex cogitatu hominis cordis
 - 8 Ante sermonem non conlaudes virum haec enim temptatio est hominum
 - 9 Si sequaris iustitiam adprehendes illam et indues quasi poderem honoris et inhabitabis cum ea
 - 'Et proteget te in sempiternum' et in die agnitionis invenies firmamentum
 - 10 Volatilia ad sibi similia conveniunt et veritas ad eos qui operantur illam revertetur
 - 11 Leo venationi insidiatur semper sic peccata operantibus iniquitates

A כלי יוצר לבער כבשן וכמהו איש על חשבונו: 527 כלי עבדת עץ יהי פרי כן חשבון על יצר אחד: 6

حوراً ومعاولاً بحما المحالم ا

- 12 εἰς μέσον ἀσυνέτων συντήρησον καιρόν, εἰς μέσον δὲ διανοουμένων ἐνδελέχιζε.
- 13 διήγησις μωρῶν προσόχθισμα, καὶ ὁ γέλως αὐτῶν ἐν σπατάλη ἁμαρτίας.
- 14 λαλιά πολυόρχου ἀνορθώσει τρίχας,καὶ ἡ μάχη αὐτῶν ἐμφραγμὸς ἀτίων.
- 15 ἔκχυσις αἴματος μάχη ὑπερηφάνων, καὶ ἡ διαλοιδόρησις αὐτῶν ἀκοὴ μοχθηρά.
- 16 'Ο ἀποκαλύπτων μυστήρια ἀπώλεσεν πίστιν καὶ οὰ μὴ εὕρη φίλον πρὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
- 17 στέρξον φίλον καὶ πιστώθητι μετ' αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ἀποκαλύψης τὰ μυστήρια αὐτοῦ, μὴ καταδιώξης ὀπίσω αὐτοῦ.
- 18 καθώς γὰο ἀπώλεσεν ἄνθοωπος τὸν νεκοὸν αὐτοῦ, οὕτως ἀπώλεσας τὴν φιλίαν τοῦ πλησίον:
- 19 καὶ ὡς πετεινὸν ἐκ χειρός σου ἀπέλυσας, οὕτως ἀφῆκας τὸν πλησίον καὶ οὐ θηρεύσεις αὐτόν.
- 20 μη αὐτὸν διώξης, ὅτι μακρὰν ἀπέστη καὶ ἐξέφυγεν ὡς δορκὰς ἐκ παγίδος.
- 21 ὅτι τραῦμα ἔστιν καταδῆσαι,
 καὶ λοιδορίας ἔστιν διαλλαγή,
 δ δὲ ἀποκαλύψας μυστήρια ἀφήλπισεν.
- 22 Διανεύων δφθαλμῷ τεκταίνει κακά, καὶ δ εἰδώς αὐτὸν ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ·
- 23 ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου γλυκανεῖ στόμα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν λόγων σου ἐκθαυμάσει, ὕστερον δὲ διαστρέψει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς λόγοις σου δώσει σκάνδαλον.
- 12 Homo sanctus in sapientia manet sicut sol nam stultus sicut luna inmutatur
- 13 In medio insensatorum serva verbum rtempori in medio autem cogitantium adsiduus esto
- ¹⁴ Narratio peccantium odiosa et risus illorum delictis peccati
- 15 Loquella multum iurans horripilationem capiti statuet et inreverentia ipsius obturatio aurium
- 16 Effusio sanguinis in rixa superborum et maledictio illorum auditus gravis
- 17 Qui denudat arcana amici perdet fidem et non inveniet famicum¹ ad animum suum
- 18 Dilige proximum et coniungere fide cum illo 19 quod si denudaveris absconsa illius non persequeris post eum
- ²⁰ Sicut enim homo 'qui'l perdit amicum suum sic qui perdit amicitiam proximi sui
- 21 Et sicut qui dimittit avem de manu sua sic reliquisti proximum tuum et non eum capies
- 22 Non illum sequaris quoniam longe abest effugit enim quasi caprea de laqueo Quoniam vulnerata est 23 conligare et maledicti est concordatio 24 denudare autem amici mysteria desperatio est

B מניד^a חרפה ומסתיר סוד אוהב כנפש: 16

27, 16 a Bm תנוד.

\$01820e11

وقعط حدوها المن حداد. وصوا الم صوفا معطسك. "

" عمد الماه والعمل معلى المن و صوفا معطسك. "

" عمد الماه والعمل على المن و المنه والماه والمعلى المن و المنه والماه والمعلى المن و المنه والماه والمعلى المن و المنه والمنه والمن

- 4 Et in hominem similem sibi non habet misericordiam et de peccatissuis deprecatur
 - 3 Homo homini servat iram let a Deo quaerit medellami
 - 2 Relinque proximo tuo nocenti te et tunc deprecanti tibi peccata solventur
- 28 I Qui vindicari vult a Deo inveniet vindictam et peccata illius servans servabit
 - quam moriantur

 33 Ira et furor utraque execrabilia et vir peccator continens erit illorum
- 32 Laqueo peribunt qui oblectantur casu iustorum dolor autem consumet illos ante-
 - III Inlusio et inproperium superborum et vindicta sicut leo insidiabitur illi
- eo let qui laqueum alio ponit peribit in illo? 30 Facienti nequissimum super ipsum devolvetur et non agnoscet unde adveniat
- 29 Et qui foveam fodit in illam decidet et qui statuit lapidem proximo offendet in
- 28 Qui in altum mittit lapidem super caput eius cadet et plaga dolosi dividet vulnera
 - mirabitur

 Novissime autem pervertet os suum et in verbis tuis dabit scandalum

 77 Multa audivi et non coaequavi ei et Dominus odiet illum
- 26 In conspectu oculorum tuorum condulcabit os tuum et super sermones tuos ad-
 - 25 Annuens oculo fabricat iniqua et nemo eum abiciet
 - και περί των άμαρτιών αύτου δεπτιι;

 - και τότε δεηθέντος σου αι άμαρτίαι σου λυθήσονται.
 - ς αφες της αμισείας αυτού διατηρών διατηρήσει. και τάς άμαρτίας αυτού διατηρών διατηρήσει.
 - งงาอุเหมือน สนอูน หยอูเอย เยื่อก่ายเล้า เล้าเป็นทาง เล้าเป็นทาง 1 82
 - και ανήρ άμαρτωλός έγκρατής ξαται αυτών.
 - καί όδύνη καταναλώσει αυτούς πρό του θανάτου αυτών.
 - καί ή έκδίκησις ώς λέων ένεδρεύσει αυόσει εύσεβων, ρα παγίδι άλώσονται οί εύφραινόμενοι πτώσει εύσεβων,
 - ·ψινω 13κή το 10 κειδισύρο πος 20μγωπη 82 ·φινω 13κή το 10κει σύγιος τος 20μγωπη 82
 - καί δ ίστων παγίδα έν αθτή άλωσεται. 27 δ ποιών πονηρά, είς αθτόν κυλισθήσεται,
 - καί πληγη δολία διελεϊ τραύματα. 26 δορύσσων βόθρον είς αυτόν έμπεσεϊται,
 - και ο κάδλων λίθον εἰς ὑψος ἐπὶ κεφαλήγν αὐτοῦ βάλλει, Σξ
 - ς πολλά εμίσησα και ούχ δριοίωσα αυτώς.

" في صدف من المحاد والم المحاد والما المحدود المحدود

- 5 αὐτὸς σὰοξ ὢν διατηρεῖ μῆνιν, τίς ἐξιλάσεται τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ;
- 6 μνήσθητι τὰ ἔσχατα καὶ παῦσαι ἐχθοαίνων, καταφθορὰν καὶ θάνατον, καὶ ἔμμενε ἐντολαῖς.
- 7 μνήσθητι ἐντολῶν καὶ μὴ μηνιάσης τῷ πλησίον, καὶ διαθήκην ὑψίστου καὶ πάριδε ἄγνοιαν.
- 8 'Απόσχου ἀπὸ μάχης, καὶ ἐλαττώσεις ἁμαρτίας· ἄνθρωπος γὰρ θυμώδης ἐκκαύσει μάχην,
- 9 καὶ ἀνὴρ άμαρτωλὸς ταράξει φίλους καὶ ἀνὰ μέσον εἰρηνευόντων ἐμβαλεῖ διαβολήν.
- 10 κατὰ τὴν ὕλην τοῦ πυρὸς οὕτως ἐκκαυθήσεται, καὶ κατὰ τὴν στερέωσιν τῆς μάχης αὐξηθήσεται· κατὰ τὴν ἰσχὸν τοῦ ἀνθρώπου ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἔσται, καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον ἀνυψώσει ὀργὴν αὐτοῦ.
- ΙΙ ἔρις κατασπευδομένη ἐκκαίει πῦρ, καὶ μάχη κατασπεύδουσα ἐκχέει αἰμα.
- 12 ἐὰν φυσήσης εἰς σπινθῆρα, ἐκκαήσεται, καὶ ἐὰν πτύσης ἐπ' αὐτόν, σβεσθήσεται· καὶ ἀμφότερα ἐκ τοῦ στόματός σου ἐξελεύσεται.
- 13 Ψίθυρον καὶ δίγλωσσον καταράσασθε πολλοὺς γὰρ εἰρηνεύοντας ἀπώλεσεν.
- 14 γλῶσσα τρίτη πολλοὺς ἐσάλευσεν καὶ διέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος καὶ πόλεις ὀχυρὰς καθεῖλεν καὶ οἰκίας μεγιστάνων κατέστρεψεν.
- 15 γλώσσα τρίτη γυναίκας ἀνδοείας ἐξέβαλεν καὶ ἐστέρησεν αὐτὰς τῶν πόνων αὐτῶν.
- ⁵ Ipse dum caro sit reservat iram et propitiationem petit a Deo Quis exorabit pro delictis illius ⁶ memento novissimorum et desine inimicari
- 7 Tabitudo enim et mors imminet in mandatis
- 8 [Memorare] timorem Dei et non irascaris [proximo]
- 9 Memorare testamenti Altissimi et despice ignorantiam proximi
- 10 Abstine te a lite et minues peccata
- 11 Homo enim iracundus incendit litem et vir peccator turbabit amicos et in medium pacem habentium inmittit *inimicitiam*
- 12 Secundum enim ligna silvae sic ignis exardescit \(\lambda ... \rangle \) et secundum virtutem hominis iracundia illius erit et secundum substantiam suam exaltabit iram suam
- 13 Certamen festinatum incendit ignem fet lis festinans effundit sanguinem et lingua testificans adducit mortem
- 14 Si sufflaveris quasi ignis exardebit et si expueris super illam extinguetur $\langle \dots \rangle$ utraque ex ore proficiscuntur
- 15 Susurrio et bilinguis maledictus multos enim turbavit pacem habentes

28, 12 Lev. R. 153; Yalkut, Lev. § 460; Sal. § 767; Giob. § 501: בר סירא אומר היתה! לפניו גחלת נפח בה ויבערה רקק בה וכבתה.

هميزا دعدا , اهف هابيت المعاصف ما ميصفة .

ويومه المن م حما ليما الما المعارض الما معار المعارض المناه ما المعارض المناه ميا المناه المناه

- 16 ό προσέχων αὐτῆ οὐ μὴ εὕρη ἀνάπανσιν οὐδὲ κατασκηνώσει μεθ' ἡσυχίας.
- 17 πληγή μάστιγος ποιεῖ μώλωπα, πληγή δὲ γλώσσης συγκλάσει ὀστᾶ.
- 18 πολλοὶ ἔπεσαν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ οὐχ ὡς οἱ πεπτωκότες διὰ γλῶσσαν.
- 19 μακάριος ὁ σκεπασθεῖς ἀπ' αὐτῆς, ôς οὐ διῆλθεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆς, ôς οὐχ εἴλκυσεν τὸν ζυγὸν αὐτῆς καὶ ἐν τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς οὐκ ἐδέθη.
- 20 ο γὰρ ζυγὸς αὐτῆς ζυγὸς σιδηροῦς,
 καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς δεσμοὶ χάλκειοι
- 21 θάνατος πονηρός ό θάνατος αὐτῆς, καὶ λυσιτελὴς μᾶλλον ό ἄδης αὐτῆς.
- 22 οὐ μὴ κοατήση εὐσεβῶν, καὶ ἐν τῆ φλογὶ αὐτῆς οὐ καήσονται.
- 23 οἱ καταλείποντες κύριον ἐμπεσοῦνται εἰς αὐτήν, καὶ ἐν αὐτοῖς ἐκκαήσεται καὶ οὐ μὴ σβεσθῆ ἐπαποσταλήσεται αὐτοῖς ὡς λέων καὶ ὡς πάρδαλις λυμανεῖται αὐτούς.
- 24α ἴδε περίφραξον τὸ κτῆμά σου ἀκάνθαις
- 25b καὶ τῷ στόματί σου ποίησον θύραν καὶ μοχλόν.
- 24b τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον κατάδησον
- 25α καὶ τοῖς λόγοις σου ποίησον ζυγὸν καὶ σταθμόν.
 - 26 πρόσεχε μήπως ὀλίσθης ἐν αὐτῆ, μὴ πέσης κατέναντι ἐνεδρεύοντος.
- 16 Lingua tertia multos commovit et dispersit illos a gente in gentem
- 17 [Civitates muratas divitum destruxit et] domos magnatorum effodit
- 18 Virtutes populorum concidit et gentes fortes dissolvit
- 19 Lingua tertia mulieres viritas eiecit et privavit illas laboribus suis
- ²⁰ Qui respicit illam non habebit requiem nec habitabit cum requie
- 21 Flagelli plaga livorem facit plaga autem linguae conminuet ossa
- 22 Multi ceciderunt in ore gladii sed non sic quasi qui interierunt per linguam suam
- 23 Beatus qui tectus est a lingua nequa qui in iracun diaillius non transivit Et qui non adtraxit iugum eius et in vinculis illius non est ligatus
- 24 Iugum enim illius iugum ferreum est et vinculum illius vinculum aereum est
- 25 Mors illius mors nequissima et utilis potius inferus quam illa
- 26 Perseverantia illius non permanebit ^rsed obtinebit vias iniustorum¹ et in flamma sua non conburet iustos
- 27 Qui derelinquunt Deum incident in illam et exardebit in illis et non extinguetur et inmittetur in illos quasi leo et quasi pardus laedebit illos
- 28 Saepi aures tuas spinis ret noli audire linguam nequam et ori tuo facito ostia et seras
- 29 Aurum tuum et argentum confla et verbis tuis facito stateram et frenos ori tuo rectos

المنافر من المنافر المنافر المنافر المنافر المنافر المنافر المنافر من المنافر المنافر

- 29 Ι ΄Ο ποιῶν ἔλεος δανιεῖ τῷ πλησίον, καὶ δ ἐπισχύων τῆ χειοὶ αὐτοῦ τηρεῖ ἐντολάς.
 - 2 δάνεισον τῷ πλησίον ἐν καιρῷ χρείας αὐτοῦ καὶ πάλιν ἀπόδος τῷ πλησίον εἰς καιρόν.
 - 3 στερέωσον λόγον καὶ πιστώθητι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐρήσεις τὴν χρείαν σου.
 - 4 πολλοὶ ὡς εὕρεμα ἐνόμισαν δάνος καὶ παρέσχον κόπον τοῖς βοηθήσασιν αὐτοῖς.
 - 5 ἕως οὖ λάβη, καταφιλήσει χεῖοας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν χοημάτων τοῦ πλησίον ταπεινώσει φωνήν καὶ ἐν καιοῷ ἀποδόσεως παρελκύσει χρόνον καὶ ἀποδώσει λόγους ἀκηδίας καὶ τὸν καιοὸν αἰτιάσεται.
 - 6 ἐὰν ἰσχύση, μόλις κομίσεται τὸ ἥμισυ καὶ λογιεῖται αὐτὸ ὡς εὕρεμα: εἰ δὲ μή, ἀπεστέρησεν αὐτὸν τῶν χρημάτων αὐτοῦ, καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν: κατάρας καὶ λοιδορίας ἀποδώσει αὐτῷ καὶ ἀντὶ δόξης ἀποδώσει αὐτῷ ἀτιμίαν.
 - 7 πολλοὶ οὐ χάριν πονηρίας ἀπέστρεψαν, ἀποστερηθῆναι δωρεὰν εὐλαβήθησαν.
 - 8 Πλὴν ἐπὶ ταπεινῷ μακροθύμησον καὶ ἐπ᾽ ἐλεημοσύνη μὴ παρελκύσης αὐτόν.
 - 9 χάριν εντολής ἀντιλαβοῦ πένητος καὶ κατὰ τὴν ἔνδειαν αὐτοῦ μὴ ἀποστρέψης αὐτὸν κενόν.
- 30 Et adtende ne forte labaris in lingua et cadas in conspectu inimicorum finsidiantium tibil et sit casus tuus insanabilis in mortem

DE FOENORE

- 29 1 Qui facit misercordiam foenerat proximum et qui praevalet manu mandata servat
 - 2 Foenera proximum tibi in tempore necessitatis illius et iterum redde proximo in tempore suo
 - 3 Confirma verbum et fideliter age cum illo et in omni tempore invenies quod tibi necessarium est
 - 4 Multi quasi inventionem aestimaverunt foenus et praestiterunt molestiam his qui se adjuvaverunt
 - 5 Donec accipiant osculantur manum dantis et in promissionibus humiliant vocem
 - 6 Et in tempore redditionis postulabit tempus et loquetur verba facediae et¹ murmurationum et tempus causabitur
 - 7 Si autem potuerit reddere aversatus solide vix 'reddet¹ dimidium et conputabit illud quasi inventionem
 - 8 Sin autem fraudavit illum pecunia sua et possidebit illum inimicum gratis
 - 9 Et convicia et maledicta reddet illi et pro l'honore et beneficio reddet illi contumeliam

هما الموساور والمناهم المعالم الما الم حلم الموسام الموسام والمناهم المناهم والمناهم المناهم والمناهم والمناه

- 10 ἀπόλεσον ἀργύριον δι' ἀδελφὸν καὶ φίλον, καὶ μὴ ἰωθήτω ὑπὸ τὸν λίθον εἰς ἀπώλειαν.
- 11 θὲς τὸν θησαυρόν σου κατ' ἐντολὰς ὑψίστου, καὶ λυσιτελήσει σοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον.
- 12 σύγκλεισον έλεημοσύνην έν τοῖς ταμιείοις σου, καὶ αὕτη έξελεῖταί σε ἐκ πάσης κακώσεως:
- 13 ύπὲρ ἀσπίδα κράτους καὶ ὑπὲρ δόρυ ὁλκῆς κατέναντι ἐχθροῦ πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ.
- 14 'Ανήρ ἀγαθὸς ἐγγυήσεται τὸν πλησίον, καὶ ὁ ἀπολωλεκὼς αἰσχύνην ἐγκαταλείψει αὐτόν.
- 15 χάριτας ἐγγύου μὴ ἐπιλάθη·
 ἔδωκεν γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ σοῦ.
- 16 ἀγαθὰ ἐγγύου ἀνατρέψει ἁμαρτωλός,
- 17 καὶ ἀχάριστος ἐν διανοία ἐγκαταλείψει ὁυσάμενον.
- 18 ἐγγύη πολλοὺς ἀπώλεσεν κατευθύνοντας καὶ ἐσάλευσεν αὐτοὺς ὡς κῦμα θαλάσσης· ἄνδρας δυνατοὺς ἀπώκισεν, καὶ ἐπλανήθησαν ἐν ἔθνεσιν ἀλλοτοίοις.
- 19 άμαρτωλὸς ἐμπεσεῖται εἰς ἐγγύην καὶ διώκων ἐργολαβίας ἐμπεσεῖται εἰς κρίσεις.
- 20 ἀντιλαβοῦ τοῦ πλησίον κατὰ δύναμίν σου καὶ πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐμπέσης.
- 21 'Αρχή ζωῆς ὕδωρ καὶ ἄρτος καὶ ἱμάτιον καὶ οἶκος καλύπτων ἀσχημοσύνην.
- 22 κρείσσων βίος πτωχοῦ ὑπὸ σκέπην δοκῶν η ἐδέσματα λαμπρὰ ἐν ἀλλοτρίοις.
- 10 Multi non causa nequitiae non foeneraverunt sed fraudari gratis timuerunt
- 11 Verumtamen super humilem animo fortior esto et pro elemosyna non trahas illum
- 12 Propter mandatum adsume pauperem et propter inopiam eius ne dimittas illum vacuum
- 13 Perde pecuniam pro fratre et amico et non abscondas illam sub lapide in perdi-
- 14 Pone thesaurum tuum in praeceptis Altissimi et proderit tibi magis quam aurum
- 15 Conclude elemosynam in corde pauperis et haec pro te exorabit ab omni malo
- 18 Super scutum potentis et super lanceam adversus inimicum tuum pugnabit \langle ... \rangle
- ¹⁹ (Vir bonus fidem facit proximo suo et qui perdiderit confusionem derelinquet sibi)
- 20 Gratiam fideiussoris ne obliviscaris dedit enim pro te animam suam 21 repromissorem fugit peccator et inmundus
- 22 Bona repromissoris sibi adscribit peccator et fingratus¹ sensu derelinquet liberantem se

ب>0/10 حصعر الله المام ملا سدني والا الصحمود اسلا طاها فيصطا الصم لم صمعا دادمما مصمط مان عطا لم مع ملا مل مل . 11 إوة انعظ مصم صل الم. مان اهم م دلا بحد المحدا بامعطا منمصا معمنا لمندا. ومحمد معكم المن المنسل ، الحرا بكوا مع وبعد سحاله. مع نعمد صورة المن م منحده ، والمحدد ا بعندا ، معدم نملا . وبغدم خيره غدم فيمره . 18 دردها لهي المحربا المجرا. معجم يقصره الم يكل وبعل هاف لعبد يقصا صبهم. والله المعط المحديد واسهد المجند الم المحصيات المدا حداحها نعلا. وبأبع لعفدله ملمه سهة إنعلا حبيا. عهة معكما معوم معدده المعراد معد معدد الما . ومعدد لسحنور اب مط بحرا المط حسلاً. محرا تعمر مع المجاد الأنم سقود بدن ليما . لسعا مقدا ماصصدا . محدا مخصا بدا . و المجم الله من سقوم بعصورا اسط الملا بفتالمان ع مماا صها طحصدماا.

- 23 ἐπὶ μικοῷ καὶ μεγάλῳ εὐδοκίαν ἔχε, καὶ ὀνειδισμὸν παροικίας οὐ μὴ ἀκούσης.
- 24 ζωή πονηρά έξ οἰκίας εἰς οἰκίαν, καὶ οὖ παροικήσεις, οὐκ ἀνοίξεις στόμα·
- 25 ξενιεῖς καὶ ποτιεῖς εἰς ἀχάριστα καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις πικρὰ ἀκούση
- 26 Πάρελθε, πάροικε, κόσμησον τράπεζαν, καὶ εἴ τι ἐν τῆ χειρί σου, ψώμισόν με·
- 27 ἔξελθε, πάροικε, ἀπὸ προσώπου δόξης, ἐπεξένωταί μοι ὁ ἀδελφός, χρεία τῆς οἰκίας.
- 28 βαρέα ταῦτα ἀνθρώπω ἔχοντι φρόνησιν, ἐπιτίμησις παροικίας καὶ ὀνειδισμὸς δανειστοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΕΚΝΩΝ

- 30 ι 'Ο ἀγαπῶν τὸν νίὸν αὐτοῦ ἐνδελεχίσει μάστιγας αὐτῷ, ἵνα εὐφρανθῇ ἐπ' ἐσχάτων αὐτοῦ·
 - 2 ὁ παιδεύων τὸν νίὸν αὐτοῦ ὀνήσεται ἐπ' αὐτῷ καὶ ἀνὰ μέσον γνωρίμων ἐπ' αὐτῷ καυχήσεται.
- 23 Vir repromittit de proximo suo et cum perdiderit reverentiam relinquetur ab eo
- 24 Repromissio nequissima multos perdidit dirigentes et conmovit illos quasi fluctus maris
- 25 Viros potentes girans migrare fecit et vagati sunt in gentibus alienis
- 26 Peccator transgrediens mandata Domini incidet in promissionem nequa et qui conatur multa agere incidet in iudicium
- 27 Recupera proximum secundum virtutem tuam et adtende tibi ne incidas
- 28 Initium vitae aqua et panis et vestimentum et domus protegens turpitudinem
- 29 Melior victus pauperis sub tegimen asserum quam aepulae splendidae in peregre 'sine domicilio¹
- 30 Super minimum et magnum placeat tibi et inproperium peregrinationis non audies
- 31 Vita nequa hospitandi de domo in domum et ^rubi hospitabitur¹ non fiducialiter aget nec aperiet os
- 32 'Hospitabit et1 pascet et potabit ingratos et ad haec amara audiet
- 33 Transi hospes et orna mensam et quae in manu habes ciba ceteros
- 34 Exi a facie honoris amicorum meorum necessitudine domus meae hospitio mihi factus est frater
- 35 Gravia haec homini habenti sensum correptio domus et inproperium foeneratoris

DE FILIIS

- 30 1 Qui diligit filium suum adsiduat illi flagella ut laetetur in novissimo suo
 - 2 Qui docet filium suum laudabitur in illo et in medio domesticorum in illo gloriabitur

مصلا خفر حجه حداد البه الاخلام و المناف البه النبا الله معما المناف المحسد المحلم ومصره و المحلم ومصره و المحلم المناف المناف المناف المناف المناف المناف المناف المناف المناف و المناف المناف و المناف و المناف المناف و المناف

- 3 ο διδάσκων τὸν νίὸν αὐτοῦ παραζηλώσει τὸν ἐχθρὸν καὶ ἔναντι φίλων ἐπ' αὐτῷ ἀγαλλιάσεται.
- 4 ἐτελεύτησεν αὐτοῦ ὁ πατήρ, καὶ ὡς οὐκ ἀπέθανεν· ὅμοιον γὰρ αὐτῷ κατέλιπεν μετ' αὐτόν.
- 5 ἐν τῆ ζωῆ αὐτοῦ εἶδεν καὶ εὐφράνθη καὶ ἐν τῆ τελευτῆ αὐτοῦ οὐκ ἐλυπήθη.
- 6 ἐναντίον ἐχθοῶν κατέλιπεν ἔκδικον καὶ τοῖς φίλοις ἀνταποδιδόντα χάοιν.
- 7 περιψύχων υίὸν καταδεσμεύσει τραύματα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάση βοῆ ταραχθήσεται σπλάγχνα αὐτοῦ.
- 8 ἵππος ἀδάμαστος ἐκβαίνει σκληρός, καὶ νίὸς ἀνειμένος ἐκβαίνει προαλής.
- 9 τιθήνησον τέκνον, καὶ ἐκθαμβήσει σε σύμπαιξον αὐτῷ, καὶ λυπήσει σε.
- 10 μη συγγελάσης αὐτῷ, ἵνα μη συνοδυνηθῆς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων γομφιάσεις τοὺς ὀδόντας σου.
- 11 μη δῷς αὐτῷ ἐξουσίαν ἐν νεότητι, καὶ μη παρίδης τὰς ἀγνοίας αὐτοῦ.
- 12 Γκάμψον τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἐν νεότητι, θλάσον τὰς πλευρὰς αὐτοῦ, ὡς ἔστιν νήπιος, μήποτε σκληρυνθεὶς ἀπειθήση σοι, Γκαὶ ἔσται σοι ἐξ αὐτοῦ ὀδύνη ψυχῆς. 1
- 13 παίδευσον τὸν υἱόν σου καὶ ἔργασαι ἐν αὐτῷ, ἴνα μὴ ἐν τῆ ἀσχημοσύνη αὐτοῦ προσκόψης.
- 14 Κοείσσων πτωχὸς ύγιης καὶ ἰσχύων τῆ ἔξει η πλούσιος μεμαστεγωμένος εἰς σῶμα αὐτοῦ.
- 3 Qui docet filium suum in zelum mittit inimicum et in medio amicorum gloriabitur in illo
- 4 Mortuus est pater illius et quasi non est mortuus similem enim reliquit sibi post
- 5 In vita ipsius vidit et laetatus est in illo et in obitu illius non [est contristatus nec] confusus est coram inimicis
- 6 Reliquit [enim] defensorem domus [et] amicis reddentem gratiam
- 7 Pro animabus filiorum conligabit vulnera sua et super omnem vocem turbabuntur viscera eius
- 8 Equus indomitus evadit durus et filius remissus evadit praeceps
- 9 Lacta filium et paventem te faciet lude cum eo et contristabit te
- 10 Non conrideas illi ne doleas et in novissimo obstupescent dentes tui
- 11 Non des illi potestatem in iuventute et ne despicias cogitatus illius
- 12 Curva cervicem eius in iuventute et tunde latera illius dum infans est Ne forte induret et non credat tibi et erit tibi dolor animae
- 13 Doce filium tuum et operare in illum ne in turpitudinem illius offendas
- 14 Melior est pauper sanus et fortis viribus quam dives inbecillis [et flagellatus] malitia

В

11 30 אל תמשילהו בנעוריו ואל תשא לשחיתותיוי:
21 כפתן על חי תפגע רציץ מתניו שעודנו נער:
כיף ראשו בנערותו ובקע מתניו כשהוא קטן:
למה ישקה ומרה בך ונולד ממנו מפח נפש:
13 יסר בנך והכבד עולו פן באולתו יתלע "בך:
14 טוב מסכן וחי בעצמו מעשיר ונגע בבשרו:

30, 11 a Bm 'מש. 12 a Bm ישקיח ישקיח | b Bm ולוד ממך. 13 a Bm יתעל.

مصحا اس معنز حهمصن ع هاز ادمه ححصنه، م هما اسما المعدود والمعاد وحصاه، المعلم المعدود المعدود

15 ύγίεια καὶ εὐεξία βελτίων παντὸς χουσίου, καὶ πνεῦμα εὔρωστον ἢ ὄλβος ἀμέτοητος.

ΠΕΡΙ ΒΡΩΜΑΤΩΝ

- 16 Οὐκ ἔστιν πλοῦτος βελτίων ὑγιείας σώματος, καὶ οὐκ ἔστιν εὐφροσύνη ὑπὲρ χαρὰν καρδίας.
 - 17 κρείσσων θάνατος ύπὲρ ζωὴν πικρὰν καὶ ἀνάπαυσις αἰῶνος ἢ ἀρρώστημα ἔμμονον.
 - 18 ἀγαθὰ ἐκκεχυμένα ἐπὶ στόματι κεκλεισμένω θέματα βρωμάτων παρακείμενα ἐπὶ τάφω.
 - 19 τί συμφέρει κάρπωσις εἰδώλω;οὔτε γὰρ ἔδεται οὔτε μὴ ὀσφρανθῆ·
 - (20) οὕτως ὁ ἐκδιωκόμενος ὑπὸ κυοίου.
 - (21) 20 βλέπων ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ στενάζων ὥσπεο εὐνοῦχος πεοιλαμβάνων παρθένον καὶ στενάζων, Γοὕτως ὁ ποιῶν ἐν βία κρίματα. Ι
 - (22) 21 Μὴ δῷς εἰς λύπην τὴν ψυχήν σου καὶ μὴ θλίψης σεαυτὸν ἐν βουλῆ σου.
 - (23) 22 εὐφροσύνη καρδίας ζωή ἀνθρώπου, καὶ ἀγαλλίαμα ἀνδρὸς μακροημέρευσις.
 - (24) 23 ἀπάτα τὴν ψυχήν σου καὶ παρακάλει τὴν καρδίαν σου καὶ λύπην μακρὰν ἀπόστησον ἀπὸ σοῦ·
 - (25) πολλοὺς γὰο ἀπώλεσεν ἡ λύπη, καὶ οὐκ ἔστιν ἀφέλεια ἐν αὐτῆ.
 - (26) 24 ζῆλος καὶ θυμὸς ἐλαττοῦσιν ἡμέρας, καὶ πρὸ καιροῦ γῆρας ἄγει μέριμνα.
- 15 Salus animae in sanctitate iustitiae et melior omni fauro et argento et corpus validum quam census inmensus
- Non est census super censum salutis corporis et non est oblectatio super cordis gaudium
- 17 Melior est mors quam vita amara et requies aeterna quam languor perseverans
- 18 Bona absconsa in ore cluso quasi adpositiones aepularum circumpositae sepulchro
- 19 Quid proderit libatio idolo nec enim manducat nec odorabitur
- ²⁰ Sic qui effugatur a Domino et portans mercedes iniquitatis
- 21 Videns oculis et ingemescens sicut spado conplectens virginem et suspirans
- 22 Tristitiam non des animae tuae et non adfligas temetipsum in consilio tuo
- 23 [Jucunditas cordis] haec est vita hominis et thesaurus sine defectione sanctitatis et exultatio viri est longevitas
- 24 Miserere animae tuae placens Deo fet contine et congrega cor tuum in sanctitate eius et tristitiam longe expelle a te

IS a Bm Twa. Tww.

- פו חיי שר אויתי מפו ורוח טובה מפנינים:
- 16 אין עושר על עושר שר עצם ואין טובה על טוב לבבל:
- בו מוב למוח מחיי שוא ונוחח עולם מכאב נאמן:
- מוב למות מחיים רעים פולירד שאולפ מכאב עומד:
- 18 מובר שפוכה על פה סתום תנופה ממצות לפני גלולם:
- אבלי הגוים אשר לא יאכלון ולא יריחון ma
- כן מי ושיוש לו עושר ואין נהנה ממנונ:
- סב בעינו ורואה ומתאנהו
- וז אל תחן לדין נפשך ואל תכשל בעונך. כן נאמן לְן מם בעולה וייי מבקש מידול: כאשר סירים יחבק נערה ומתאנה כן עושה באונס" משפט:
- בב שמחת לבב הם חיי איש וגיל אדם האריך אפו:
- בש פנו ופתר ופייג לבך וקצפון הרחק ממך:
- כי רבים הרג דין ואין תעלה בקצפון:
- 24 קנאה ודין יקצרו ימים ובלא עת תוקין דאגה:

ואל תכשילך עצתך: md ה וב 20 a Bm Firs | b Bm Fris. . Cara this and a-d | etc and a 81 נקבר לשאול נלוד ושא, של d-d | מחיים רעים הלו הd ה לו IG a Bm TKW | b Bm TKW.

ליה דלא נסחרי עבדיה ; Acsia Mesia Mesia האין שלו במצא מצטער על עולם שאין שלו אל תצר צרת מחר כי לא תרע מה ילד יום שמא מחר ואיעו : Jebamot 1. T. Jebamot הלה מחר ואיעו

Trunk.

وأوراً عدل عطا . وإلا حاصب عدما مولاً إولاً . صب مهر ولصها وبهر ومعا . مامجها لهم حنما . " بهنا المصيا سقهد . "غيل لاهم. معنى لحر. محنما المحم المناما لط لهم رمة سقول اجتاعا . ماذيطه اجتاعا ال احد حاميه. ١١١ مام فهما العمي . ملا عايم حصرها والعمي . حديثها معطلس الم عبه علا بيعم كما حلمالا معنا عنسب . محلا مع الم له عدادا ملا مطسعس حين . "soil واصل مسل الم كزيكما بيقما . ولا أحرب ملا عمب ملا العصم الا قمط العدمين . الم عادلا الصبع للا عدا. لعجم مع سا حبقا. ملعسم لمممار مع طحا :ضم . " كيما المنا الم مناها الوب الم منا الم لط فط الموس اسا المريع بالمال ما والمال من المال مع من المال الم

- (30 27) 33 13b λαμπρὰ καρδία καὶ ἀγαθὴ ἐπὶ ἐδέσμασιν τῶν βρωμάτων αὐτῆς ἐπιμελήσεται.
 - 34 (31) 1 'Αγουπνία πλούτου ἐκτήκει σάοκας, καὶ ἡ μέοιμνα αὐτοῦ ἀφιστῷ ὕπνον.
 - μέριμνα ἀγρυπνίας ἀποστήσει νυσταγμόν,
 καὶ ἀρρώστημα βαρὸ ἐκνήψει ὕπνον.
 - 3 ἐκοπίασεν πλούσιος ἐν συναγωγῆ χοημάτων καὶ ἐν τῆ ἀναπαύσει ἐμπίπλαται τῶν τουφημάτων αὐτοῦ.
 - 4 ἐκοπίασεν πτωχὸς ἐν ἐλαττώσει βίου καὶ ἐν τῆ ἀναπαύσει ἐπιδεὴς γίνεται.
 - 5 ΄Ο ἀγαπῶν χουσίον οὐ δικαιωθήσεται, καὶ ὁ διώκων διάφορα ἐν αὐτοῖς πλανηθήσεται.
 - 6 πολλοὶ ἐδόθησαν εἰς πτῶμα χάριν χρυσίου, καὶ ἐγενήθη ἡ ἀπώλεια αὐτῶν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.
 - 7 ξύλον προσκόμματός έστιν τοῖς ἐνθουσιάζουσιν αὐτῷ, καὶ πᾶς ἄφρων άλώσεται ἐν αὐτῷ.
 - 8 μακάριος πλούσιος, δς εύρέθη ἄμωμος καὶ δς ὀπίσω χρυσίου οὐκ ἐπορεύθη.
 - 9 τίς ἐστιν, καὶ μακαριοῦμεν αὐτόν; ἐποίησεν γὰρ θαυμάσια ἐν λαῷ αὐτοῦ.
 - 10 τίς ἐδοχιμάσθη ἐν αὐτῷ καὶ ἐτελειώθη; καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς καύχησιν. τίς ἐδύνατο παραβῆναι καὶ οὐ παρέβη, καὶ ποιῆσαι κακὰ καὶ οὐκ ἐποίησεν;
 - 25 Multos enim occidit tristitia et non est utilitas in illa
 - 26 Zelus et iracundia minuit dies et ante tempus senectam adducit cogitatus
 - 27 Splendidum cor bonum in aepulis aepulae enim illius diligenter fiunt
- 31 1 Vigilia honestatis tabefacit carnes et cogitatus illius auferet somnum
 - ² Cogitatus praesentiae avertit sensum et infirmitas gravis sobriam facit animam
 - 3 Laboravit dives in congregatione substantiae et in requie sua replebitur bonorum suorum
 - 4 Laboravit pauper in diminutione victus et in fine inops fit
 - 5 Qui aurum diligit non iustificabitur et qui insequitur consumptionem replebitur ex ea
 - 6 Multi dati sunt in auri casus et facta est in facie ipsius perditio illorum
 - 7 Lignum offensionis est aurum sacrificantium vae illis qui sectantur illud et omnis inprudens deperiet in illo
 - 8 Beatus dives qui inventus est sine macula et qui 'post aurum non abiit' nec speravit in pecunia et thesauris
 - 9 Quis est hic et laudabimus eum fecit enim mirabilia in vita sua
 - 10 Quis probatus est in illo et perfectus est et erit illi in gloria aeterna Qui potuit transgredi et non est transgressus et facere mala et non fecit

כל שנות לב טוב תחת מטעמים ומאכלו יעלה עליו:

- ונו שקרי עשיר ימחה שארו דאגת מחיה תפריעי נומה:
- ל באנת מחיה תפריג נומה ומחלי חוק תפריע» נומה:
- ב ממליי עשיר לקבל הון ואם ינוח לקבל הענוגי:
- [↑] יגע עני לחסר ביתו ואם ינוח יהיה צריך:
- ממל עני לחסר כחו ואם ינוח לא נחה לו:
- כ רודף חרוץ בלא ינקה ואוהב מחיר לבו ישנה:
- > רבים היו חבולים והב והבוטח על פנינים:
- ע כי מקלה הוא לאויל וכל פותה² יוקש בו: פולא מצאו להנצל מרעה וגם להושע ביום עברה:
- 6 בעי הוא זה ונאשרנו כי הפליא לעשותה בעמוו: 8 אשרי איש נמצאי המים ואחר ממון לא נלוו:
- 10 מי הוא זה שנדבק² בו והיה לו שלום והיה לו תפארת²:
- כי ברבות שלום חייו אהיה לך לתפארת:
- מי ברכו וישלם חייו היא ילך לתפארתי:
- מג גוכל לסור ולא סר ולהרע רעה ולא אובוה:

. vat ma d | vat ma b & . ומחלה חוי תפריג ma n ב INTUIT HELL MELL MELL MELL MELL MELL IE

Lan' ma d | Arry ma b c

עלא מצאו להנצל ביום עברה ולהושיע ביום רעה d-d+ חללי הd a

7 a Bm hhb.

8 a Bm xxx.

אהיה לך להתפאר ma ב-ס | תפארת הלתפארה ma d | הגדבק ma a 01 .מי הוא תאשרנו כי הפליא לעשות ma n-n 9

15 'عين إ عبد حصنه بلادا. مرفرا عبد ال عبد . . إولا ا ناحا هي ما مادلاه. مدل أبعل شله دلا وي نه.

مصحيا ليصنونا ويمعنه. ما لالسب بمما إنحا . وبأنم lacino Lo ical. oasum laiclo serial. + wall : معامل : معال معيد المدوا معيد عبدا . فيضل للمنا

عد وا مروم مل محمد ون ومدم لعوره الله وم ور معمال لا باجا. وبذبو حمة عبياً حده بهذا " هي ال من بهوه

cadi. ole il lasia sus cood ia pos. "ad i took!

while ! haden ! I awad . och a awal I del . " a to roll به مصما لحمثان ملا بغ بهذا حبه به مهامل " به صهد

مامحسمه، وتعمر رحتها بي ديمه ١٠٠٠ مين بها والماده

Layed ou sid. olaclas Lucipo ou scla. Les opoil to stat. opoil to thecoul. are pul . ! Lecu

- 11 διὰ τοῦτο στερεωθήσεται τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐλεημοσύνας αὐτοῦ ἐκδιηγήσεται ἐκκλησία.
- 12 'Επὶ τραπέζης μεγάλης ἐκάθισας; μη ἀνοίξης ἐπ' αὐτῆς φάρυγγά σου
- (13) καὶ μὴ εἴπης Πολλά γε τὰ ἐπ' αὐτῆς:
- (14) 13 μνήσθητι ὅτι κακὸν ὀφθαλμὸς πονηρός.
- (15) πονηρότερον ὀφθαλμοῦ τί ἔκτισται; διὰ τοῦτο ἀπὸ παντὸς προσώπου δακρύει.
- (16) 14 οὖ ἐὰν ἐπιβλέψη, μὴ ἐκτείνης χεῖοα
- (17) καὶ μὴ συνθλίβου αὐτῷ ἐν τρυβλίῳ.
- (18) 15 νόει τὰ τοῦ πλησίον ἐκ σεαυτοῦ καὶ ἐπὶ παντὶ πράγματι διανοοῦ.
- (19) 16 φάγε ως ἄνθρωπος τὰ παρακείμενά σοι καὶ μὴ διαμασῶ, μὴ μισηθῆς.
- (20) 17 παῦσαι πρῶτος χάριν παιδείας καὶ μὴ ἀπληστεύου, μήποτε προσκόψης.
- (21) 18 καὶ εἰ ἀνὰ μέσον πλειόνων ἐκάθισας, πρότερος αὐτῶν μὴ ἐκτείνης τὴν χεῖρά σου.
- (22) 19 ΄Ως ίκανὸν ἀνθοώπω πεπαιδευμένω τὸ ὀλίγον, καὶ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ οὐκ ἀσθμαίνει.
- (24) 20 ὅπνος ὑγιείας ἐπὶ ἐντέρῳ μετρίῳ.ἀνέστη πρωί, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.
- (23) πόνος ἀγουπνίας καὶ χολέφας καὶ στρόφος μετὰ ἀνδρὸς ἀπλήστου·

11 Ideo stabilita sunt bona illius fin Deol et elemosynas illius enarrabit ecclesia sanctorum

DE CONTINENTIA.

- 12 Supra mensam magnam sedisti non aperias super illam faucem tuam prior
- 13 Non dicas simulata sunt quae super illa sunt 14 memento quoniam malum oculus nequa
- 15 Nequius oculo quid creatum est ideo ab omni facie sua lacrimabitur cum viderit
- 16 Ne extendas manum tuam prior et invidia contaminatus obrubescas
- 17 Nec conprimaris in convivio
- 18 Intellege proximi tui ex teipso 19 utere quasi homo frugi quae tibi adponuntur et non cum manducas multum odiohabearis
- ²⁰ Cessa prior causa disciplinae et noli nimius esse ne forte offendas

العهل امنا الم العصل المنا المحاسب الما المعن الما المعن الما المعنا الما المحاسب المحاسبة ا

retra ma d | ruth ma n os

retry ma d | ter greet ma n 91

אכל כאיש וכח ואל חעט פן תגלו תגלע mB ה-ה 16

ICY MWT INB $d \mid \Gamma$ WIT INB $n \in I$

.nrnr ma d | nwrn ma n +1

שנות חיים על קרב צולל וקם בבקר ונפשו אותו:) שנות חיים עם איזש נבון ויולין עד בקר ונפשו עמו:

- סג מכאוב ונדד ישינה. וצער ותשניק ופנים הפוכות עם איש כסיל:
- הלא די אניש גבון מזער ועל יצועיו לא ישיק: פו הלא די אניש גבון מזער
- 18 וגם ואם) בין רבים ישבת לפני רע אל תושט יד:
- ואכול כאיש דבר ששם לפניך ולא תהיה גרגרן פן תמאס: יו חדל וראשוון בעבור ומוסור ואל ותולועו פן תמאס:
- 11 בהסב כאיש אשר גבחר ואל תעט פן תגעלב:
- ז רעה רעך כנפשך ובכלל ששנאת התבונן:
- אל תאמר ספוק עליו 11 זכור" כי רעה עין רעה: רע עין שונא אל ורע ממנו לא ברא: כי זה מפני כל דבר תוועי עין ומפנים דמעה תדמעי: 14 מעין לא חלק אלי יעל כן מפני כל נס לחה: 14 מקום יביט אל אל תושיטי יד ואל דיחדי עמו בטנא;
- מוסר לחם ויין יחדו על תפתח עליו גרוך es בני אם על שלחן גדול ישבתה אל תפתח עליו גרוך
- וו על כן חוק טובו ותהלתו יסופרו קוהול:

- (25) 21 καὶ εἰ ἐβιάσθης ἐν ἐδέσμασιν, ἀναστὰς ἔμεσον πόρρω, καὶ ἀναπαύση.
- (26) 22 ἄκουσόν μου, τέκνον, καὶ μὴ ἐξουδενώσης με, καὶ ἐπ' ἐσχάτων εὐρήσεις τοὺς λόγους μου·
- (27) ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις σου γίνου ἐντρεχής, καὶ πᾶν ἀρρώστημα οὐ μή σοι ἀπαντήση.
- (28) 23 λαμπρον ἐπ' ἄρτοις εὐλογήσει χείλη, καὶ ἡ μαρτυρία τῆς καλλονῆς αὐτοῦ πιστή.
- (29) 24 πονηρῷ ἐπ' ἄρτῳ διαγογγύσει πόλις, καὶ ἡ μαρτυρία τῆς πονηρίας αὐτοῦ ἀκριβής.
- (30) 25 'Εν οἴνω μὴ ἀνδρίζου' πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν ὁ οἶνος.
- (31) 26 κάμινος δοκιμάζει στόμωμα έν βαφῆ, οὕτως οἶνος καρδίας έν μάχη ὑπερηφάνων.
- (32) 27 ἔφισον ζωῆς οἶνος ἀνθοώποις, ἐὰν πίνης αὐτὸν ἐν μέτρω αὐτοῦ.
- (33) τίς ζωή έλασσουμένω οἴνω;
- (35) καὶ αὐτὸς ἔκτισται εἰς εὐφροσύνην ἀπ' ἀρχῆς.
- (36) 28 ἀγαλλίαμα καρδίας καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς οἶνος πινόμενος ἐν καιρῷ αὐτάρκης:
- (39) 29 πικρία ψυχῆς οἶνος πινόμενος πολὺς ἐν ἐρεθισμῷ καὶ ἀντιπτώματι.
- (40) 30 πληθύνει μέθη θυμὸν ἄφοονος εἰς ποόσκομμα ἐλαττῶν ἰσχὺν καὶ ποοσποιῶν τοαύματα.
- (41) 31 ἐν συμποσίω οἴνου μὴ ἐλέγξης τὸν πλησίον καὶ μὴ ἐξουδενώσης αὐτὸν ἐν εὐφροσύνη αὐτοῦ·
- 21 Et si in medio multorum sedisti prior illis non [extendas manum tuam nec prior] poscas bibere
- 22 Quam sufficiens est homini erudito vinum 'exiguum' et in dormiendo 'non laborabis' ab illo et non senties dolorem
- 23 Vigilia et chlera et tortura viro infrunito
- 24 Somnus sanitatis in homine parco dormiet usque in mane et anima illius cum ipso delectabitur
- 25 Et si coactus fueris in edendo multum surge e medio et vome et refrigerabit te et non adduces corpori tuo infirmitates
- ²⁶ Audi me fili et ne spernas me et in novissimo invenies mea verba
- 27 In omnibus operibus tuis esto velox [et omnis infirmitas non occurret tibi]
- 28 Splendidum in panibus benedicent labia multorum et testimonium veritatis illius fidele
- ²⁹ In nequissimo pane murmurabit civitas et testimonium nequitiae illius verum est
- 30 Diligentes in vino noli provocare multos enim exterminavit vinum
- 31 Ignis 'probat' ferrum durum sic vinum corda superborum arguet in ebrietate potatum

וג וגם אם נאנסתה במטעמים קוה קוה וינוח לך:

בב בכל מעשיך היה צנוע וכל אסון לא יגע בך:

ממה בני ואל חבוז לי ובאחרית תשיג אמוריו:

בג מוב על לחם תברך שפה עדות טובו נאמנה: שמע בני וקח מוסרי ואל חלעיני עלי ובאחרית תמצא דברי:

לכ בה הל לחם ירגו בשער דעת» רועו נאמנה:

כל וגם על היין אל תתגבר כי רבים הכשיל תירוש:

25 כור בוחן *מעשה לומש* לכן היין למצות לצים:

ובון בוחן מעשה מעשה כן שכר לריב לצים:

דב למי היין חיים לאנוש אם ישתנו במתכנתו:

25 שמחת לב וששון ועדוי יין נשתה בעתוי וראי: חיי מה לחסר תירוש והוא לגיל נחלק מראש: מה חיים חסר היין שהוא במראשית לושומוחה נווצרי:

פג כאב ראש לענה וקלון יין נשתה בתחרה וכעס:

סג מרבה חמר לכסיל מוקשי מחסר כח ומספק פצעי:

ונ במשתה היין אל ותחרף רע וואול

דבר חרפה אל ותאמר לו ואל תנץו אתו לעיני בני אדם:

עלעג mB ש בב

Lt a Bm mirv.

יצוול שוה פרוטה מחבירו כאלו נוטל נשמתו ממנו α אווין כל b, אווי (d L1 .q) אוויין אוויין איר יוחנן כל b, אווי (d L1 .q) אוויין איר יוחנן כל הa

TOM CALL CY RCIEW WOLT WORT CXXI I'UX : DANA Meşin 1120: 120 CX TCIEW WOLT WOLT CXXI I'UX : D-D TS

28 a Bm hyz.

30 a Bm way | b Bm The.

ות אות מ וה וה וה וה

הי יכיון כמן בביום יפשון . וסכון שבין שביען וסס יצמון . " / יך שון שון בני ואם כי ובת בסום בסבלום : שו / וים " بو سرعنا لا دارد. مهل ولصها امح بلما . " احالا " Lil jed! Il Lad acid. omiois! jed! apaul. عل . حدا بديد مجمل عدم . محمل " ديم لا يامند به . " عيوب ديت مفدل صلعه . قال احضة دلار . قلمنا المحس " of 11/4 calcul. or wat of of the pol other ;

19I -

المن لمه . " ملا يرا يصم لمع حل لمعا .

ا المعرف المعرب مال محمود حسور مطا ومعدا ال بجبا لمصطا ١٥٥١م ابن سلم مضي ولقطه . الاصعمار ocorcios ocic in . wil reads cuist . " con los incil ولحل ماهدها مدبنا عط ، سعنا بعبما ا حمله . قاط الدوب عدد سعدا . • باوه مع حدمه لمروع الدون . قد سرويا

- (42) 32 λόγον ὀνειδισμοῦ μὴ εἴπης αὐτῷ καὶ μὴ αὐτὸν θλίψης ἐν ἀπαιτήσει.
- 35 (32) ι 'Ηγούμενόν σε κατέστησαν, μὴ ἐπαίοου' γίνου ἐν αὐτοῖς ὡς εἶς ἐξ αὐτῶν,
 - (2) φρόντισον αὐτῶν καὶ οὕτω κάθισον2 καὶ πᾶσαν τὴν χρείαν σου ποιήσας ἀνάπεσε,
 - (3) ἵνα εὐφοανθῆς δι' αὐτοὺςκαὶ εὐκοσμίας χάριν λάβης στέφανον.
 - (4) 3 Λάλησον, πρεσβύτερε, πρέπει γάρ σοι,
 - (5) ἐν ἀκριβεῖ ἐπιστήμη, καὶ μὴ ἐμποδίσης μουσικά.
 - (6) 4 ὅπου ἀκρόαμα, μὴ ἐκχέης λαλιὰνκαὶ ἀκαίρως μὴ σοφίζου.
 - (7) 5 σφραγίς ἄνθρακος ἐπὶ κόσμῳ χρυσῷ σύγκοιμα μουσικῶν ἐν συμποσίῳ οἴνου·
 - (8) 6 ἐν κατασκευάσματι χουσῷ σφοαγὶς σμαράγδου μέλος μουσικῶν ἐφ' ἡδεῖ οἴνῳ.
 - (10) 7 Λάλησον, νεανίσκε, εὶ χοεία σου,
 - (11) μόλις δὶς ἐὰν ἐπερωτηθῆς.
 - (12) 8 κεφαλαίωσον λόγον, εν όλίγοις πολλά· γίνου ως γινώσκων καὶ ἄμα σιωπῶν.
 - 32 Aequavit in vita vinum hominibus si bibas illud moderate [eris sobrius]
 - 33 (Quae est vita quae minuitur vino) 34 quid defraudat vitam mors
 - 35 Vinum in iucunditate creatum est Inon in ebrietatel ab initio
 - 36 [Exultatio animae et cordis] vinum moderate potatum 37 sanitas est et corpori et animae
 - 38 Vinum multum potatum inritationem et iram et ruinas multas facit 39 amaritudo animae Ivinum multum potatum¹
 - 40 Ebrietatis animositas inprudentis offensio minorans virtutem et faciens vulnera
 - 41 In convivio vini non arguas proximum et non despicias eum in iucunditate illius
 - 42 Verba inproperii non dicas illi et non premas illum in repetendo
- 32 1 Rectorem te posuerunt noli extolli esto in illis quasi unus ex ipsis
 - ² Curam illorum habe et sic conside et omni cura tua explicita recumbe
 - 3 Ut laeteris propter illos fet ornamentum gratiae accipias coronami et dignationem consequaris conrogationis
 - 4 Loquere [maior natu] decet enim te
 - 5 Primum verbum diligenti scientiam et non inpedias musica
 - 6 Ubi auditus est non effundas sermonem et inportune noli extolli in sapientia tua
 - 7 Gemmula carbunculi in ornamento auri et conparatio musicorum in convivio vini
 - 8 Sicut in fabricatione auri signum est zmaragdi sic numerus musicorum in fiucundo et1 moderato vino

	מה תתהכם:
	במקום היין אל תשפך שיח ובלא מומר מה תשפך שיח ובל עת
3	מלל שעב כיה ההוא לך והצנע שכל ואל חמנע שיר:
	למען תשמח בכבודם ועל מוסר תשא שכל:
7	הכין צרכם ואחרי תרבץ:
T	היה להם כאחד מהם: דאג להם ואחר תסוב B
E I	

- כרביד והב ובו בופך וספירה כך נאים דברים יפים על משתה היין: כומו אודם על ניבי והב משפט שיר על משתה היין:
- מלואות פו וחותם ברקת קול מומור על נועם תירוש:
- ר דבר נער אם צריך אתה. בחוק פעמים ושלש אם ישאלך.
- 8 כל לאמר ומעט הרבה ודמה ליודע ומחריש יחדו:

ל כחותם על כיס והב שירה אל על משתה הייו:

LAN LL WE 9 | NUL WE D L מלא $ma d \mid trep der ma n-n d$ יתב יור ma | שירת ma b כ ילכת ma d | הולך ma ש-ש | שבכי ,סבכי ma ה-ה 3 iccil ma n 2 ,28

والعتي . بحدا ملا عصبا الاعمام بعدا. לבכטשום יולוסן על מבחן יימין . "איך עםן ייוסכן סלבע 4, Il shined. "Im what ill and mod mod in العذا . 'حلانا بصملا حده لعن ال المن حده مصدرا . محدل oicy. همل مما اله طاسنطمي إسبا. مثل هطمنا اغدلا مرو بدلمع. مع حدادم المفلعد "حدل صدمه امع أعر لا عانم . محبعه عطمة الا عضطعم . بوء كم الم من مسوي 25 10 1000F

- (13) 9 ἐν μέσω μεγιστάνων μὴ ἐξουσιάζου καὶ ὅπου γέροντες μὴ πολλὰ ἀδολέσχει.
- (14) 10 πρὸ βροντῆς κατασπεύδει ἀστραπή,καὶ πρὸ αἰσχυντηροῦ προελεύσεται χάρις.
- (15) 11 ἐν ὤρα ἐξεγείρου καὶ μὴ οὐράγει, ἀπότρεχε εἰς οἶκον καὶ μὴ ῥαθύμει·
- (16) 12 ἐκεῖ παῖζε καὶ ποίει τὰ ἐνθυμήματά σου καὶ μὴ ἁμάρτης λόγφ ὑπερηφάνφ.
- (17) 13 καὶ ἐπὶ τούτοις εὐλόγησον τὸν ποιήσαντά σε καὶ μεθύσκοντά σε ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ.
- (18) 14 'Ο φοβούμενος κύριον ἐκδέξεται παιδείαν, καὶ οἱ ὀρθρίζοντες εὐρήσουσιν εὐδοκίαν.
- (19) 15 δ ζητῶν νόμον ἐμπλησθήσεται αὐτοῦ, καὶ δ ὑποκρινόμενος σκανδαλισθήσεται ἐν αὐτῷ.
- (20) 16 οἱ φοβούμενοι κύριον εύρήσουσιν κρίμα καὶ δικαιώματα ώς φῶς ἐξάψουσιν.
- (21) 17 ἄνθρωπος άμαρτωλὸς ἐκκλινεῖ ἐλεγμὸν καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ εὐρήσει σύγκριμα.
- (22) 18 'Ανήρ βουλῆς οὐ μὴ παρίδη διανόημα, ἀλλότριος καὶ ὑπερήφανος οὐ καταπτήξει φόβον.
- (24) 19 ἄνευ βουλῆς μηθὲν ποιήσης καὶ ἐν τῷ ποιῆσαί σε μὴ μεταμελοῦ.
- (25) 20 ἐν όδῷ ἀντιπτώματος μὴ πορεύου καὶ μὴ προσκόψης ἐν λιθώδεσιν.
 - 9 Audi tacens et pro reverentia accedet tibi bona gratia
- 10 Adulescens loquere in tua causa vix 11 si bis interrogatus fueris habeat caput responsum tuum
- 12 In multis esto quasi inscius fet audi tacens simul et quaerens
- 13 In medio magnatorum non praesumas et ubi sunt senes non multum loquaris
- 14 Ante grandinem praeibit coruscatio [et pro reverentia accedet tibi bona gratia]
- 15 Et hora surgendi non te trices praecurre autem prior in domum tuam et illic avo-
- 16 Et illic lude et age conceptiones tuas et non in delictis et verbo superbo
- 17 Et super his omnibus benedicito Dominum 'qui fecit te et¹ inebriantem te ab omnibus bonis suis
- 18 Qui timet Deum excipiet doctrinam eius et qui vigilaverint ad illum invenient benedictionem
- 19 Qui quaerit legem replebitur ab ea et qui insidiose agit scandalizabitur in ea
- 20 Qui timent Dominum invenient iudicium iustum et iustitias quasi lucem accendent

20 a-a E | b-b E | c E TTT | d E.

19 a-a E | b-b E | c E Yapan.

ואחר צרכו למשך B ויאחר למשר B השל B המס B איש חמס לא יקח שכל זר ולץ לא יקח מצוה B און B הכמה ולץ לא ישמר לשונו (איש חמס לא יקח שכל זר ולץ לא יקח מצוה B וורמה B הכמה ולץ לא ישמר לשונו (איש חמס) לא יקח שכל זר ולץ לא יקח B

16 a-a E | b-b E | c-c E | d Bm E macart | e-c E.

ורש אל חי וקוה רצוץ ma n-n כו

ול מ שוו אשי

וס מ-a Bm ברד עצה ברד עצה ברד עצה ברד מבה 2010.

- סג בדרך מוקשת "אל חלך" מואל תחקלם בנגף פעמים:
- איש חכם לא יקח שחד זד ולץ לא ישמר תורה: 10 בלא עצה אל יתפעל דברי יואחר מעשיך אלי תתקצף:
- 18 באיש חכם לא יכסה כחמה ולץ לא ישמר לשונו:
- יראי ייי ייבינו משפטוי וכחמותי ירבות יוציאו מלבם: 17 איש חכם: ייטה תוכחותי יואחר צרכו ימשךי תורה:
- ירורש ואול ויקוחה רצון. ומתלהלה יוקש בו: 10 ירא ייי ייבין משפטי יותחבולות מנשף יוציאי:
- רורש חפצי אל יקח לקח ויענהו בתפלתו: 12 דורש תורה יפיקנה ומתלהלה יוקש בה:
- +ו רורש אל יקח מוסר ומשחרהו ישיג מענה:
- נו וועול וכול ואולה ברך עושך המרוך מטובתו:
- בעת שלחן אל תרבה דברים ואם עלה על לבך דבר: 12 ופטרו לוביתוך ושלם רצון ביראת אל ולא בחסר כל:
- וו בעת מפקד אל תתאחר פטר לביתך ושלם רצון:
- סו לפני בברד ינצח ברקב ולפני דכא ינצח חן:
- 6 בין וקנים אל תקומם ושרים אל תרב לטרד:

- 21 μη πιστεύσης εν δδῷ ἀπροσκόπω
- (26) 22 καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου φύλαξαι.
- (27) 23 ἐν παντὶ ἔργω πίστευε τῆ ψυχῆ σου·
 καὶ γὰρ τοῦτό ἐστιν τήρησις ἐντολῶν.
- (28) 24 δ πιστεύων νόμω ποοσέχει ἐντολαῖς, καὶ δ πεποιθώς κυρίω οὐκ ἐλαττωθήσεται.
- 36 (33) 1 Τῷ φοβουμένῳ κύριον οὐκ ἀπαντήσει κακόν, ἀλλ' ἐν πειρασμῷ καὶ πάλιν ἐξελεῖται.
 - 2 ἀνὴρ σοφὸς οὐ μισήσει νόμον, δ δὲ ὑποκρινόμενος ἐν αὐτῷ ὡς ἐν καταιγίδι πλοῖον.
 - 3 ἄνθρωπος συνετὸς ἐμπιστεύσει λόγῳ,
 καὶ ὁ νόμος αὐτῷ πιστὸς ⁴ ὡς ἐρώτημα δήλων.
 - 4 έτοίμασον λόγον καὶ οὕτως ἀκουσθήση, σύνδησον παιδείαν καὶ ἀποκρίθητι.
 - 5 τροχὸς ἁμάξης σπλάγχνα μωροῦ, καὶ ὡς ἄξων στρεφόμενος ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ.
 - 6 ἵππος εἰς ὀχείαν ὡς φίλος μωκός, ὑποκάτω παντὸς ἐπικαθημένου χοεμετίζει.
 - 7 Διὰ τί ἡμέρα ἡμέρας ὑπερέχει,καὶ πᾶν φῶς ἡμέρας ἐνιαντοῦ ἀφ' ἡλίου;
 - 8 ἐν γνώσει κυρίου διεχωρίσθησαν, καὶ ἠλλοίωσεν καιροὺς καὶ ἑορτάς:
 - 21 Peccator homo devitabit correptionem et secundum voluntatem suam inveniet conparationem
 - 22 Vir consilii non disperiet intellegentia alienus et superbus non pertimescit timorem
 - 23 Etiam postquam fecit cum eo sine consilio et suis insectationibus arguetur
 - 24 Fili sine consilio nihil facias et post factum non paeniteberis
 - 25 In via ruinae non eas et non offendes in lapides ^fne credas te viae laboriosael ne ponas animae tuae scandalum
 - 26 [Et a filiis tuis cave] et a domesticis tuis adtende
 - 27 In omni opere [crede] ex fide animae tuae haec est enim conservatio mandatorum
 - 28 Qui credit Deo adtendit mandatis et qui confident in illo non minorabuntur
- 133 ¹ Timenti *Dominum* non occurrent mala sed in temptatione Deus illum conservat
 - ² Sapiens non odit ^rmandata et¹ iustitias et non inludetur quasi in procella navis
 - 3 Homo sensatus credit legi Dei et lex illi fidelis
 - 4 Qui interrogationem manifestat parabit verbum et sic deprecatus exaudietur et conservabit disciplinam et tunc respondebit
 - ⁵ Praecordia fatui quasi rota carri et quasi axis versatilis cogitatus illius
 - 6 Equus admissarius sicut amicus subsannator sub omni suprasedenti hinnit
 - 7 Quare dies diem superat et iterum lux lucem et annus annum a sole
 - 8 A Domini scientia separati sunt facto sole et praeceptum custodiente

8, 55 - 12,25

12 אל תבטח בדרך מחתף. ובאחריתך השמר³: אל תבטח בדרך רשעים ובארחתיך הזהר: 22 בכל דרכיך שמור נפשך כי כל עושה אלה שומר מצוה: בכל מעשיך שמור נפשך כי עושה זה שומר מצוה: 23 ¤נוצר תורה שומר נפשו ובוטח בייי לא יבוש:

وو ا دلا دد کا موروز لام طحر אם בניסוי שוב» اظارانا؛

ד לא יחכם גשונא תורה. ומתמוטטי במסיייי בנו ירא ייי לא גיפנע רעה ילר אם בניסוי שוב׳ ומוקוט:]יי

נ איש נבון יבין דבד ייי ותורתו כאיין יי

והכן דבריוך ואחר מעשה ובית מנוח ואחר תניה

s וכילגל עגלהו לב נבל ואופן חוזר מחשבותיו

יין ובטנט ענונו אוציג מונא ענוע כל ובוכבו גדיל

6 וכסוס מיון) אוהב שונא תחת כל ורוכבו יצהל

والما الاونعن ، ميم مسمي غبا ماشا .

נמציוום יום כי כלו אור שונה ומוצל שמש

8 מת בחכמת די' נשפטו ויש מהם מועדים

ואל תבטח עלו דרך רשעים ובאחריתך היה והיר E הוהר mb ש | רשעים mb ב IS.

Whole itiell. "socioned road nos." "cel tring, bi were, agh red rocal roa eds coord noo." reds holmo eds coord ettor. orgested to those in the tea. ds coord ettor. orgested to those in the tea. Get "red those in the condition of the entry or order. I wild to holy about the red or soil. One will color rised to pol. 'Lad he call card, in order orders.'

וויו חייו

 \mathbf{E}

 \mathbf{B}

£71 —

- (10) 9 ἀπ' αὐτῶν ἀνύψωσεν καὶ ἡγίασεν καὶ ἐξ αὐτῶν ἔθηκεν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν.
 - 10 καὶ ἄνθοωποι πάντες ἀπὸ ἐδάφους, καὶ ἐκ γῆς ἐκτίσθη Αδαμ·
 - 11 ἐν πλήθει ἐπιστήμης κύριος διεχώρισεν αὐτοὺς καὶ ἠλλοίωσεν τὰς όδοὺς αὐτῶν.
 - 12 ἐξ αὖτῶν εὐλόγησεν καὶ ἀνύψωσεν καὶ ἐξ αὐτῶν ἡγίασεν καὶ πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν ἀπὰ αὐτῶν κατηράσατο καὶ ἐταπείνωσεν καὶ ἀνέστρεψεν αὐτοὺς ἀπὸ στάσεως αὐτῶν.
 - 13 ώς πηλός κεραμέως έν χειρί αὐτοῦ
- (14) πλάσαι αὐτὸ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, οὕτως ἄνθοωποι ἐν χειοὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτοὺς ἀποδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.
- (15) 14 ἀπέναντι τοῦ κακοῦ τὸ ἀγαθόν, καὶ ἀπέναντι τοῦ θανάτου ἡ ζωή, οὕτως ἀπέναντι εὐσεβοῦς ἁμαρτωλός:
 - 15 καὶ οὕτως ἔμβλεψον εἰς πάντα τὰ ἔογα τοῦ ὑψίστου, δύο δύο, ἕν κατέναντι τοῦ ἑνός.
 - 16α Κάγὼ ἔσχατος ἢγούπνησα
- 30 (33) 25 ώς καλαμώμενος οπίσω τουγητών.
 - (17) ἐν εὐλογία κυρίου ἔφθασα καὶ ὡς τρυγῶν ἐπλήρωσα ληνόν.
 - 9 [Et inmutavit tempora] [et dies festos ipsorum] et in illis dies festos celebraverunt
 - 10 Ex ipsis exaltavit et magnificavit Deus et ex ipsis posuit in numerum dierum Et homines omnes de solo et ex terra unde creatus est Adam
 - 11 In multitudine disciplinae Domini separavit eos et inmutavit vias eorum
 - 12 Et ex ipsis benedixit et exaltavit et ex ipsis sanctificavit et ad se adplicavit Et ex ipsis maledixit et humiliavit et convertit illos a separatione ipsorum
 - 13 Quasi lutum figuli in manus ipsius plasmare illud et disponere 14 fomnes viae eius¹ secundum dispositionem eius
 - Sic homo in manu illius qui se fecit reddet illis secundum iudicium suum
 - 15 Contra malum bonum est et contra mortem vita sic et contra virum iustum peccator
 - Et sic intuere in omnia opera Altissimi duo duo unum contra unum
 - 16 Et ego novissimus vigilavi et quasi qui colligit acinos post vindemiatores
 - 17 In benedictione Dei et ipse speravi et quasi qui vindemiat replevi torcular
 - 18 Respicite quoniam non soli mihi laboravi sed omnibus exquirentibus disciplinam

- נו בוברכות אל גם אני קדמתי וכבוצר מלאתי ויקביו
- 10 אני אחריו שקדתי וכמו עולל אחור הבוצרים!
- נוכח איש טוב רשע ונוכח האור חושך! 12 הבט אל כל מעשה אל כולם שנים שנים זה לעומת (זה)
- וכן האדם בידו עושהו להתיצב מפניו הלק 11 ננוכה רעו מוב ונוכה היים מות
- ומהם קלל ווהשפילם ודחפם ממעברויהום 12 וכחומר ביד הויוצר לאחוז כרצון
- בו נמהם ברך והריום מה נוומהם הקדיש ואוליו הקריבם!
- זו (חכמות יַי' תבדיקם וישם אותם דרי האודמה) וישנוה) את דרכיהם
- סו ווכל איש מכולי חמר ומן עפר נוצר ארם
- פ ומהם בורך והקרשו ומהם שם לימי מספר

ςı

- 26 (18) κατανοήσατε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶσιν τοῖς ζητοῦσιν παιδείαν.
- 27 (19) ἀκούσατέ μου, μεγιστᾶνες λαοῦ, καὶ οἱ ἡγούμενοι ἐκκλησίας, ἐνωτίσασθε.
- 28 (20) Υίῷ καὶ γυναικί, ἀδελφῷ καὶ φίλῳ μὴ δῷς ἐξουσίαν ἐπὶ σὲ ἐν ζωῆ σου καὶ μὴ δῷς ἑτέρῳ τὰ χρήματά σου, ἵνα μὴ μεταμεληθεὶς δέη περὶ αὐτῶν.
- 29 (21) ἕως ἔτι ζῆς καὶ πνοὴ ἐν σοί, μὴ ἀλλάξης σεαντὸν ἐν πάση σαοκί·
- 30 (22) κρεῖσσον γάρ ἐστιν τὰ τέκνα δεηθῆναί σου ἢ σὲ ἐμβλέπειν εἰς χεῖρας νίῶν σου.
- 31 (23) ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις σου γίνου ὑπεράγων, μὴ δῷς μῶμον ἐν τῆ δόξη σου.
- 32 (24) ἐν ἡμέρα συντελείας ἡμερῶν ζωῆς σου καὶ ἐν καιρῷ τελευτῆς διάδος κληρονομίαν.
- 33 (25) Χορτάσματα καὶ ράβδος καὶ φορτία ὄνω, ἄρτος καὶ παιδεία καὶ ἔργον οἰκέτη.
- 34 (26) ἔργασαι ἐν παιδεία, καὶ εύρήσεις ἀνάπανσιν ἀνες χεῖρας αὐτῷ, καὶ ζητήσει ἐλευθερίαν.
- 35 (27) ζυγὸς καὶ ἱμὰς τράχηλον κάμψουσιν,
 καὶ οἰκέτη κακούργω στρέβλαι καὶ βάσανοι
- 36 (28) ἔμβαλε αὐτὸν εἰς ἐργασίαν, ἵνα μὴ ἀργῆ,
- 37 (29) πολλήν γὰο κακίαν ἐδίδαξεν ή ἀργία·
- 38 (30) εἰς ἔργα κατάστησον, καθὼς πρέπει αὐτῷ, κἄν μὴ πειθαρχῆ, βάρυνον τὰς πέδας. καὶ μὴ περισσεύσης ἐπὶ πάση σαρκὶ καὶ ἄνευ κρίσεως μὴ ποιήσης μηδέν.
- 19 Audite me magnati ¹et omnes¹ populi et rectores ecclesiae auribus percipite
- 20 Filio et mulieri fratri et amico non des potestatem super te in vita tua non dederis alio possessionem tuam ne forte paeniteat te et depreceris pro illis
- 21 Dum adhuc superes et adspiras non inmutabit te omnis caro
- 22 Melius est enim ut filii tui te rogent quam te respicere in manus filiorum tuorum
- 23 In omnibus operibus tuis praecellens esto 24 ne dederis maculam in gloriam tuam In die consummationis dierum vitae tuaeet in tempore exitus tui distribue hereditatem tuam
- 25 Cibaria et virga et onus asino panis et disciplina et opus servo
- 26 Operatur in disciplina et quaerit requiescere laxa manus illi et quaerit libertatem
- 27 Iugum et lorum curvant collum durum et servum inclinant operationes adsiduae
- 28 [Servo malivolo tortura et conpedes] mitte illum in operatione ne vacet
- 29 Multam enim malitiam docuit otiositas 30 in opera constitue eum sic enim condecet illi
 - Quod si non obaudierit ¹grava¹ illum conpedibus et non amplifices super omnem carnem verum sine iudicio nihil facias grave

משפע יוכחון וסכון בסשייף . مرصم ال للحب رده . « لى من بوبير لحمال سمما . لا عص لم لجي ' المصافحة. قال وح المحل ملا حلام . وبال احقما من حهدال "ملحا وقا كن كمرهم حصل مه حنعبي حيا سهونا . "هذف حيدين ولا نعيم و بعمي ا مرسع معملسا لاجرا . 20 ملا ١١٠ كره سنا . مل انبعه امارا يحصب لحسب * تحصرا معمولا مهما لمحدا . معينما משמן כן ישילי מכוכון ור מים . מדיון וישעלי כישמן ומסקלי م باطا له مسمع . « حدا عذبت مومل مدل . ملا علم Auros o Laced away . " and ede 100 inces cut art. منقعما حب لا اعلى حب حل حصة . لا على لاستلا لحصب. واحرا مالطا ماسعا . لا عمل حب حسب مديم الم س والمصري غلها بيعقل والمنطا المعما إمامه.

- OE אל תותר על כל אדם ובלא משפט ואל תעש דבר!
- סג על עבר רע הרוב אטוריוו
- 25 העבודו עבדך שלא ימרוד 29 כי הרבה רעה עושה עצלהו
- נז נגל נגבווע עומר תומכו
- 26 העבר עברך שלא יבקש נחת ואם נשא ראשו יבגווד בך!
- כב מספוא ושוט ומשא לחמור ומרדות מלאכה לעוברו
- אג בעת מספר מצער ימיך ביום המות הנחול נחלה!
- בג בכל מעשיך היה עליון ואל תחן מום בכובודך!
- בג כי טוב לחלות בניך פניך מהביטך על ידי ובנידו
- וז עד עודך חי ונשמה בך אל תשלט בך כל ובשרו
- 20 אל תחן שלך לאחר לשוב לחלות אות פניוו
- סג בן ואשה אהב ורע אל תמשיל בחייך
- 61 ממתו אלי שרי עם רב ומשלי קהל הואוינוו
- 18 באו כי לא לבדי עלמתי כי לכל מבקשי וחכמה)

E

- 39 (31) Εἰ ἔστιν σοι οἰκέτης, ἔστω ὡς σύ, ὅτι ἐν αἵματι ἐκτήσω αὐτόν· εἰ ἔστιν σοι οἰκέτης, ἄγε αὐτὸν ὡς ἀδελφόν, ὅτι ὡς ἡ ψυχή σου ἐπιδεήσεις αὐτῷ·
- 40 (32) ἐὰν κακώσης αὐτὸν καὶ ἀπάρας ἀποδρῷ,
 - (33) ἐν ποία δδῷ ζητήσεις αὐτόν;
- 31 (34) 1 Κεναὶ ἐλπίδες καὶ ψευδεῖς ἀσυνέτῳ ἀνδρί, καὶ ἐνύπνια ἀναπτεροῦσιν ἄφρονας.
 - ώς δρασσόμενος σκιᾶς καὶ διώκων ἄνεμον οὕτως ὁ ἐπέχων ἐνυπνίοις.
 - 3 τοῦτο κατὰ τούτου ὅρασις ἐνυπνίων, κατέναντι προσώπου δμοίωμα προσώπου.
 - 4 ἀπὸ ἀκαθάρτον τί καθαρισθήσεται; καὶ ἀπὸ ψενδοῦς τί ἀληθεύσει;
 - 5 μαντεῖαι καὶ οἰωνισμοὶ καὶ ἐνύπνια μάταιά ἐστιν, καὶ ὡς ιδινούσης φαντάζεται καρδία·
 - 6 ἐὰν μὴ παρὰ ὑψίστου ἀποσταλῆ ἐν ἐπισκοπῆ, μὴ δῶς εἰς αὐτὰ τὴν καρδίαν σου:
 - 7 πολλούς γὰο ἐπλάνησεν τὰ ἐνύπνια, καὶ ἐξέπεσαν ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτοῖς.
 - 8 ἄνευ ψεύδους συντελεσθήσεται νόμος, καὶ σοφία στόματι πιστῷ τελείωσις.
 - 9 'Ανήρ πεπλανημένος ἔγνω πολλά, καὶ ὁ πολύπειρος ἐκδιηγήσεται σύνεσιν'
 - 31 Si est tibi servus sit tibi quasi anima tua ^rquasi fratrem sic eum tracta¹ quoniam in sanguine animae $\langle ... \rangle$ conparasti eum
 - 32 Si laeseris illum iniuste 33 et extollens discesserit quem quaeres ^ret in qua via quaeras illum nescis¹
- 34 1 Vana spes et mendacium insensato viro et somnia extollunt inprudentes
 - 2 Quasi qui adprehendit umbram et persequitur ventum sic et qui adtendit ad visa mendacia
 - 3 Hoc secundum hoc visio somniorum ante 'faciem' hominis similitudo hominis
 - 4 Ab inmundo quid mundabitur et a mendace quid verum dicetur
 - ⁵ Divinatio erroris et auguria mendacia et somnia malefacientium vanitas est
 - 6 Et sicut parturientis cor tuum fantasiam patitur Nisi ab Altissimo fuerit emissa visitatio ne dederis in illis cor tuum
 - 7 Multos enim errare fecerunt somnia et exciderunt sperantes in illis
 - 8 Sine mendacio consummabitur verbum et sapientia in ore fidelis conplanabitur
 - 9 Qui non temptatus est quid scit vir in multis expertus cogitavit multa et qui multa didicit enarrabit intellectum

"دل سه مده خرا المحمد المحال المحال

- 10 δς οὐκ ἐπειράθη, ὀλίγα οἶδεν,
- 11 δ δὲ πεπλανημένος πληθυνεῖ πανουργίαν.
- 12 πολλὰ εόρακα εν τῆ ἀποπλανήσει μου, καὶ πλείονα τῶν λόγων μου σύνεσίς μου·
- 13 πλεονάκις ἔως θανάτου ἐκινδύνευσα καὶ διεσώθην τούτων χάριν.
- 14 πνεῦμα φοβουμένων κύριον ζήσεται.
- 15 ή γὰο ἐλπὶς αὐτῶν ἐπὶ τὸν σώζοντα αὐτούς.
- 16 δ φοβούμενος κύριον οὐδὲν εὐλαβηθήσεται καὶ οὐ μὴ δειλιάσει, ὅτι αὐτὸς ἐλπὶς αὐτοῦ.
- 17 φοβουμένου εύοιον μακαρία ή ψυχή:
- 18 τίνι ἐπέχει; καὶ τίς αὐτοῦ στήριγμα;
- 19 οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, ὑπερασπισμὸς δυναστείας καὶ στήριγμα ἰσχύος, σκέπη ἀπὸ καύσωνος καὶ σκιὰ ἀπὸ μεσημβρίας, φυλακὴ ἀπὸ προσκόμματος καὶ βοήθειν ἀπὸ πτώσεως,
- 20 ἀνυψῶν ψυχὴν καὶ φωτίζων ὀφθαλμούς, ἴασιν διδοὺς ζωῆς καὶ εὐλογίαν.
- 21 Θυσιάζων έξ άδίκου προσφορά μεμωμημένη,
- 22 καὶ οὐκ εἰς εὐδοκίαν δωρήματα ἀνόμων.
- 23 οὐκ εὐδοκεῖ ὁ ὕψιστος ἐν προσφοραῖς ἀσεβῶν οὐδὲ ἐν πλήθει θυσιῶν ἐξιλάσκεται ἁμαρτίας.
- ¹⁰ Qui non est expertus pauca recognoscit¹ qui autem in multis factus est multiplicabit malitiam $\langle ... \rangle$
- 12 Multa vidi errando et plurimas verborum consuetudines
- 13 Aliquotiens usque ad mortem periclitatus sum l'horum causal et liberatus sum gratia Dei
- 14 Spiritus timentium Deum quaeretur et in respectu illius benedicentur
- 15 Spes enim illorum in salvantem illos et oculi Dei in diligentes se
- 16 Qui timet Dominum nihil trepidabit et non pavebit quoniam ipse est spes eius
- 17 Timentis Dominum beata est anima eius 18 ad quem respicit et quis est fortitudo eius
- 19 (Oculi Domini super timentes eum) protector potentiae firmamentum virtutis tegimen ardoris et umbraculum meridiani
- 20 Et precatio offensionis et adiutorium casus exaltans animam et inluminans oculos dans sanitatem vitam et benedictionem
- 21 Immolans ex iniquo oblatio est maculata et non sunt beneplacitae subsannationes iniustorum
- 22 Dominus solus sustinentibus se in via veritatis et iustitiae
- 23 Dona iniquorum non probat Altissimus in oblationibus iniquorum nec in multitudine sacrificiorum eorum proptitiabitur peccatis

٥٠ ولا يعصب مللا ٥٥ بيد. وينصب الصهد محمداً. "فعهد خلط در بضم . إحما مهما الله عد ، ١٠ ادّ مم علا المعما فهم ، والحريم عهدهم . "رحما بيكه مذ عيا ، عهلا بند به صحرب معرف در بيسلا للموا بهحده لمرمسه سلا فع المادلا. معين مورا لم صحوط الما يستور بعنا سا حلمع بدرمهد مفهر معدد مامطا مه نط مصحفانا م عماز معنوما م حدرحل ومعماصا مه م عسمال وصفر م ولعدل. السوما ولط وبدوا ومناد واصما ابسا وحوالها. ١١ وهم حولم الما الماني ملقامه ويقل ويمل التي ولا صمعحكم موتصبوع . والل من إظ الموا حددة المع وسكما . واه لا حصورا ومواحسه فحم لمه. وراب الع الحق حوا مأه الحصوب المحال بع المعباد معاجم م بمسقيل المسط بسميل سيره بمسقيل وبظلا لمره صيوم لف بعد اصل عدين نيد تصعمون والفر نعل انط اللموا يلا : المحمد الما المها المحمد والمو والمود والمود مفحلا هوذيل حبمل 21 سب خبل ه/سوال ففكة. هيل المودة الل حطلا معنمل

- 24 θύων υίδι ἔναιτι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὁ προσάγων θυσίαν ἐκ χρημάτων πενήτων.
- 25 ἄρτος ἐπιδεομένων ζωὴ πτωχῶν, δ ἀποστερῶν αὐτὴν ἄνθρωπος αἱμάτων.
- 26 φονεύων τὸν πλησίον δ ἀφαιοούμενος ἐμβίωσιν,
- 27 καὶ ἐκχέων αἶμα ὁ ἀποστερῶν μισθὸν μισθίου.
- 28 εἶς οἰκοδομῶν, καὶ εἶς καθαιοῶν· τί ἀφέλησαν πλεῖον ἢ κόπους;
- 29 εἶς εὐχόμενος, καὶ εἶς καταρώμενος τίνος φωνῆς εἰσακούσεται ὁ δεσπότης;
- 30 βαπτιζόμενος ἀπὸ νεκροῦ καὶ πάλιν ἁπτόμενος αὐτοῦ, τί ἀφέλησεν ἐν τῷ λουτρῷ αὐτοῦ;
- 31 οὕτως ἄνθοωπος νηστεύων ἐπὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ καὶ πάλιν πορευόμενος καὶ τὰ αὐτὰ ποιῶν· τῆς προσευχῆς αὐτοῦ τίς εἰσακούσεται; καὶ τί ἀφέλησεν ἐν τῷ ταπεινωθῆναι αὐτόν;
- 32 (35) ι Ο συντηρών νόμον πλεονάζει προσφοράς,
 - 2 θυσιάζων σωτηρίου δ προσέχων ἐντολαῖς.
 - 3 ἀνταποδιδούς χάριν προσφέρων σεμίδαλιν,
 - 4 καὶ ὁ ποιῶν ἐλεημοσύνην θυσιάζων αἰνέσεως,
 - 5 εὐδοκία κυρίου ἀποστῆναι ἀπὸ πονηρίας, καὶ ἐξιλασμὸς ἀποστῆναι ἀπὸ ἀδικίας.
 - 6 μη δφθης εν προσώπω κυρίου κενός.
 - 7 πάντα γὰο ταῦτα χάοιν ἐντολῆς.
 - 24 Qui offert sacrificium ex substantia pauperum quasi qui victimat filium in conspectu patris sui
 - 25 Panis egentium vita pauperis est qui defraudat illum homo sanguinis
 - 26 Qui aufert in sudore panem quasi qui occidit proximum suum 27 qui effundit sanguinem et qui fraudem facit mercedem mercennario
 - 28 Unus aedificans et unus destruens quid prodest illis nisi labor
 - ²⁹ unus orans et unus maledicens cuius vocem exaudiet Deus
 - 30 Qui baptizatur a mortuo et iterum tangit illum quid proficit lavatione illius
 - 31 Sic homo qui ieiunat in peccatis suis et iterum eadem faciens quid proficit humiliando se orationem illius quis exaudiet
- 35 ¹ Qui conservat legem multiplicat orationem ² sacrificium salutare adtendere mandatis
 - ³ Et discedere ab omni iniquitate (...) et deprecatio recedere ab iniustitia
 - 6 Non apparebis ante conspectum Dei vacuus
 - 7 Haec enim omnia propter mandatum Domini fiunt

المنافر من محتان المالم المالم المالم المالم المالم المالم المنافر المالم المنافر المنافر المنافر من من المنافر المنافر من المنافر ا

- 8 προσφορά δικαίου λιπαίνει θυσιαστήριον, καὶ ή εὐωδία αὐτῆς ἔναντι ὑψίστου.
- 9 θυσία ἀνδρὸς δικαίου δεκτή, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῆς οὐκ ἐπιλησθήσεται.
- 10 ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ δόξασον τὸν κύριον καὶ μὴ σμικρύνης ἀπαρχὴν χειρῶν σου.
- 11 ἐν πάση δόσει ἱλάρωσον τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐν εὐφροσύνη ἁγίασον δεκάτην.
- 12 δὸς ὑψίστω κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ καὶ ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ καθ' εὕρεμα χειρός.
- 13 ὅτι κύριος ἀνταποδιδούς ἐστιν καὶ ἑπταπλάσια ἀνταποδώσει σοι.
- 14 Μή δωροκόπει, οὐ γὰρ προσδέξεται,
- 15 καὶ μὴ ἔπεχε θυσία ἀδίκω.
 ὅτι κύριος κριτής ἐστιν,
 καὶ οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῶ δόξα προσώπου.
- 16 οὐ λήμψεται πρόσωπον ἐπὶ πτωχοῦ καὶ δέησιν ἠδικημένου εἰσακούσεται.
- 17 οὐ μὴ ὑπερίδη ἱκετείαν ὀρφανοῦ καὶ χήραν, ἐὰν ἐκχέη λαλιάν.
- 18 οὐχὶ δάκουα χήρας ἐπὶ σιαγόνα καταβαίνει

- 8 Oblatio iusti inpinguat altare et odor suavitatis est in conspectu Altissimi
- 9 Sacrificium iusti acceptum est et memoriam eius non obliviscetur Dominus
- 10 Bono animo gloriam redde Deo et non minuas primitias manuum tuarum
- 11 In omni dato hilarem fac vultum tuum et in exultatione sanctifica decimas tuas
- 12 Da Altissimo secundum datum eius et in bono oculo ad inventionem fac manuum
- tuarum
 13 Ouoniam Dominus retribuens est et septies tantum reddet tibi
- 14 noli offerre munera prava non enim suscipiet illa
- 15 Et noli inspicere sacrificium iniustum quoniam Dominus iudex est et non est apud illum gloria personae
- 16 Non accipiet Dominus personam in pauperem et precationem laesi exaudiet
- 17 Non despiciet preces pupilli nec viduam si effundat 'loquellam' gemitus
- 18 Nonne lacrima 'ad maxillam descendit'

В

935 בכל מעשיך האר פנים ובששון הקדש מעשריי

ותן לו במתנתו לך בטוב עין ובהשגת יד: סו תן לו במתנתו לך

וו כי אלוה תשלומות הוא ושבעתים ישיב לך:

12 אל תשחד כי לא יקח ואל תבטח על זבח מעשק: כי אלהי משפט הוא ואין עמו משוא פנים:

ישמע: מצוק ישמע: לא ישא פנים אל דל ותחנוני^a

יתום ואלמנה כי תרבה שיח: 14 לא יטש צעקת יתום ואלמנה כי

15 הלא דמעה על לחי תרד ואנחה על מרודיה:

ומרורי רצון הנחה וצעקה מנן חשתה: 16 מכרורי

יועד תגיע לא תנוחי. שועת דל ענן חלי עם יועד תגיע לא תנוחי. לא תמוש עד יפקוד אל ושופט צדק יעשה משפט:

18 גם אל איתמהמה יוכגבור לא יתאפקי: עד ימחץ מתני אכזרי ולגוים ישיב נקם: עד יוריש שבט זדון ומטה רשע גדוע יגדע:

35, 9 a Bm מעשיך, מעשרק.

10 a Bm לאביון ומי לאביון ומי ובהגיש | b Bm כמתתו | c Bm מלוה ייי נותן לאביון ומי ובהגשת ובהגיש הוא בעל גמולות כי אם הוא .

11 a Bm ישלם.

ותחנונים Bm ותחנונים.

14 a Bm אנקת b Bm תחבט.

16 a Bm צעקתה וצעקתיה.

17 a Bm עבים אבים |b-b| Bm כי תגע לא תנוח |c| Bm עבים ועד כי |c| Bm.

אדון Bm אדון b-b Bm אדון מה וגבור מה וגבור Bm מפני | d Bm שבטי | e Bm ההיא מלתא סלקא ובקע רקיעין (3, p. 62). רשעים.

ا حسا بحما بهد

لعصديا والم المارس حقة وحلى و المحلى المحتود و المحتود

- 19 καὶ ή καταβόησις ἐπὶ τῷ καταγαγόντι αὐτά;
- 20 θεραπεύων ἐν εὐδοκία δεχθήσεται, καὶ ἡ δέησις αὐτοῦ ἕως νεφελῶν συνάψει·
- 21 προσευχή ταπεινοῦ νεφέλας διῆλθεν, καὶ εως συνεγγίση, οὐ μή παρακληθῆ· καὶ οὐ μή ἀποστῆ, εως ἐπισκέψηται ὁ ὕψιστος
- 22 καὶ κρινεῖ δικαίοις καὶ ποιήσει κρίσιν.
 καὶ ὁ κύριος οὐ μὴ βραδύνη
 οὐδὲ μὴ μακροθυμήση ἐπ' αὐτοῖς,
 ἕως ὢν συντρίψη ὀσφὺν ἀνελεημόνων
- 23 καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀνταποδώσει ἐκδίκησιν, ἔως ἐξάρῃ πλῆθος ὑβριστῶν καὶ σκῆπτρα ἀδίκων συντρίψει,
- 24 ἔως ἀνταποδῷ ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ καὶ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν,
- 25 ἔως κρίνη τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ εὐφρανεῖ αὐτοὺς ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ.
- 26 ώραῖον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως ὡς νεφέλαι ὑετοῦ ἐν καιρῷ ἀβροχίας.
- 33 (36) ι 'Ελέησον ήμᾶς, δέσποτα δ θεὸς πάντων,
 - 2 καὶ ἐπίβαλε τὸν φόβον σου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη:
 - 3 ἔπαρον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ ἔθνη ἀλλότρια, καὶ ἰδέτωσαν τὴν δυναστείαν σου.
 - 19 Et exclamatio a maxilla ascendit et Dominus exauditor delectans in illis
 - ²⁰ ^rQui adorat Deum in oblectatione¹ suscipietur et precatio illius usque ad nubes propinquabit
 - 21 Oratio humiliantis se nubes penetrabit et donce propinquet non conrogabitur Et non discedet donce aspiciat Altissimus ²² et Dominus non longinquabit ^fsed iudicabit iustos et faciet iudicium¹
 - et fortissimus non habebit in illis patientiam ut contribulet dorsum *ipsorum*23 et gentibus reddet vindictam
 - Donec tollat plenitudinem superborum et sceptra iniquorum contribulet
 - 24 Donec reddat hominibus secundum actus suos et secundum opera Adae et secundum praesumptionem illius
 - 25 Donec iudicet iudicium plebis suae et oblectabit iustos misericordia sua
 - 26 Speciosa misericordia Dei in tempore tribulationis quasi nubes pluviae in tempore siccitatis
- 36 1 Miserere nostri Deus omnium et respice nos et ostende nobis lucem miserationum
 - 2 Et inmitte timorem tuum super gentes quae non exquisierunt te et cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarrent magnalia tua
 - 3 Alleva manum tuam super gentes alienas ut videant potentiam tuam

" برها ورون بشعا محدره و ملاقب ما المعادي و المناء المعادي و المناء و المن

36, 3 a Bm 7'.

אין פסוק או נוסכתהא ידינר ואידר וא הישתה בוד ובי נבישתה md מ-0 OZ

rwand ma n el

35(32), 4. T. B. Taanii 5b: Tavir 50:17.

וכה משמחו לא זכה משממו (16 ב Jonna, 166). אלא שירותא דומרא חדוותא סופיה עציבו :(77 p. ק. (15), 28.29 Zohat, Lev. נחווחן (3, p. 17); 28.29 Zohat, Lev. נחווחן (3, p. 77);

פֿ 186 הושיענו אלהי הכל 2 ווהרזים פחדך על כל הגוים: 3 הניף על° עם נכר ויראו את גבורתיך:

סג · · · ע· · ב· · מצוקה כעת חויזים בעת בצורת: . · · · · · · · · · · · · · · · · α · · ע · · Γ⁴:

עוד יריוב ריב עמו ושמחם: בישועתו:

פו עד ישיב לאנוש פעלו וגמול אדם כמומתו:

Я

- 4 ὥσπεο ἐνώπιον αὐτῶν ἡγιάσθης ἐν ἡμῖν, οὕτως ἐνώπιον ἡμῶν μεγαλυνθείης ἐν αὐτοῖς·
- 5 καὶ ἐπιγνώτωσάν σε, καθάπες καὶ ἡμεῖς ἐπέγνωμεν ὅτι οὐκ ἔστιν θεὸς πλὴν σοῦ, κύριε.
- 6 έγκαίνισον σημεῖα καὶ ἀλλοίωσον θαυμάσια,
- 7 δόξασον χείρα καὶ βραχίονα δεξιόν.
- 8 ἔγεισον θυμόν καὶ ἔκχεον ὀργήν,
- 9 έξαρον ἀντίδικον καὶ ἔκτριψον ἐχθρόν.
- 10 σπεῦσον καιρὸν καὶ μνήσθητι δρισμοῦ, καὶ ἐκδιηγησάσθωσαν τὰ μεγαλεῖά σου.
- 11 ἐν ὀργῆ πυρὸς καταβρωθήτω ὁ σωζόμενος,καὶ οἱ κακοῦντες τὸν λαόν σου εὕροισαν ἀπώλειαν.
- 12 σύντριψον κεφαλὰς ἀρχόντων ἐχθρῶν λεγόντων Οὐκ ἔστιν πλὴν ἡμῶν.
- (13) 13α συνάγαγε πάσας φυλὰς Ιακωβ
 - 36 16b καὶ κατακληρονόμησον αὐτοὺς καθώς ἀπ' ἀρχῆς.
 - (14) 17 ἐλέησον λαόν, κύριε, κεκλημένον ἐπ' ὀνόματί σου καὶ Ισραηλ, ὃν πρωτογόνω ὡμοίωσας.
 - (15) 18 οἰκτίρησον πόλιν ἀγιάσματός σου,Γερουσαλημ τόπον καταπαύματός σου.
 - 4 Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis sic in conspectu nostro magnificaberis in illis
 - 5 l'Ut cognoscant te sicut et nos cognovimus quoniam non est Deus praeter tel Domine
 - 6 Innova signa et inmuta mirabilia 7 glorifica manum et brachium dextrum
 - 8 Excita furorem et effunde iram 9 extolle adversarium et adflige inimicum
 - 10 Festina tempus et memento finis sut enarrent mirabilia tual
 - 11 In ira flammae devoretur qui salvatur et qui pessimant plebem tuam inveniant perditionem
 - 12 Contere caput principum inimicorum dicentium non est alius praeter nos
 - 13 Congrega omnes tribus Iacob fet cognoscant quia non est Deus nisi tu Ut enarrent magnalia tua¹ et hereditabis eos sicut ab initio
 - 14 Miserere plebis tuae super quam invocatum est nomen tuum et Israhel quem coaequasti primogenito tuo
 - 15 Miserere civitatis sanctificationis tuae Hierusalem civitatis requiei tuae
 - 16 Reple Sion inenarrabilibus verbis tuis et gloria tua populum tuum
 - 17 Da testimonium *quia* ab initio creaturae tuae sunt et suscita *precationes* quas locuti sunt in nomine tuo prophetae priores
 - 18 Da mercedem sustinentibus te ut prophetae tui fideles inveniantur fet1 exaudi orationes servorum tuorum

مفطا تعمل حيم الم محملا بع ماحملا حصما . المار والم 100 للما حلموب للم " للعم : 10 ما حاديا الماءم إلما ابتبه أم رصا بنع . وبيم ده ا دهمين coat. 31 011/ wil tay inool accel 4: orient, wo any. بتجب اب بع بند. ملاي تقما بتسب الم بعملام المر رمع مع الحمل مع المعن المحل المعام معان ما cocit. Elical Waidl rapier. W loisla Wil recent. " ong the extension way thoson. It having round you कट्टीका १८००ट . ज्याने नेट्य रिव्यं वे केववी व्यान. ويضبط. " فهل الما بحساا ولهم: ولحط لحصاب " فنم حصفهم W. "CON occor! loc, oull. ocol total outegul حدرجدا . "احد مرا معها اصا . مهل ولم بالعد لم معا يخ البا وبلط بحط. المن في ا ملعه حطا . إد: هما مذهل المسمع لاميم جي ، تحما لمن لاميم حمع ، وبيع لم ط , ca

בל · תסתר בבטן אך יש מאכל ממאכל חנעם md ה-ה 18

I'TH ma a | creit ma a | vert ma a Ti

מהדריך ma n 11.

.אויב ma n 01

. תפעל a B a B מ אמר אמר אמר לו ומה יום יאלה וו שאל טורנוס רופוס את די עקיבא אמר לו ומה יום יאלה a 3 a 7 . a 7 . a 7 . a 7 . a 7 . a 7 . a 7 . a 7 . a 7 . a 2 . a 2 . a 2 . a 2 . a 3 . a 3 . a 3 . a 3 . a 4 . a 4 . a 4 . a 5 . a 6 . a 6 . a 6 . a 6 . a 6 . a 6 . a 7 . a 6 . a 7 . a 6 . a 7 . a 8 . a 9 .

Ta Bm TTm.

בם הכאשר לעיניהם נקרשתה בם כן לעיניהם הכבד בם b B B b בם B b ה ל a ה ל האריך יד ווריז ימים a B a ה ל ההיה לשנה האריך יד ווריז ימים a B a

וידעוי כל אפסי ארץ כי אתה אלוהי עוזלם: 11 בכל נוברו תאכל חיה אך יש מכה ממכה תנעם:

(22) או שמת עפלה עבדיך ברצונדם על עמד:

(וב) 10 תן את פעלת קוויך ונביאיך יאמינו:

(סב) זו על עדות למראש מעשיך והקם חזון דבר בשמך:

(פו) דו מלא ציון את הירך ומכבודך את היכלך:

(18) בו בעם הל קריה קדשך ירושלם מכון שבתיך:

(עו) זו רחם על עם נקרא בשמך ישראל בכור כיניתה:

וו אסוף כל שבטי יעקב ויתנחלו כימי קדם:

10 השבת ראש פאתי מואבי האומר אין זולתי:

8 החיש קץ ופקוד מועד. כי מי יאמר לך מה תעשהל:

ר הציר אף ושפוך חמה והכניע וצרו והדוף אויב:

ל החדש אות ושנה מופת האדר יד ואמץ זרוע וימיןה:

ב וידעו כאשר ידענו כי אין אלהים וולחך:

→ כאשר נקרשה לעיניהם בנום כן לעינינו הכבד בנום:

- (16) 19 πλησον Σιων ἀφεταλογίας σου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης σου τὸν ναόν σου.
- (17) 20 δὸς μαρτύριον τοῖς ἐν ἀρχῆ κτίσμασίν σου καὶ ἔγειρον προφητείας τὰς ἐπ' ὀνόματί σου.
- (18) 21 δὸς μισθὸν τοῖς ὑπομένουσίν σε, καὶ οἱ προφῆταί σου ἐμπιστευθήτωσαν.
 - 22 εἰσάκουσον, κύριε, δεήσεως τῶν οἰκετῶν σου κατὰ τὴν εὐδοκίαν περὶ τοῦ λαοῦ σου,
- (19) κατὰ τὴν εὐδοκίαν περὶ τοῦ λαοῦ σου,
 καὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς
 ὅτι σὰ εἰ κύριος ὁ θεὸς τῶν αἰώνων.
- (20) 23 Πᾶν βοῶμα φάγεται κοιλία, ἔστιν δὲ βοῶμα βοώματος κάλλιον.
- (21) 24 φάρυγξ γεύεται βρώματα θήρας, οὕτως καρδία συνετὴ λόγους ψευδεῖς.
- (22) 25 καρδία στοεβλή δώσει λύπην, καὶ ἄνθρωπος πολύπειρος ἀνταποδώσει ἀὐτῷ.
- (23) 26 πάντα ἄρρενα ἐπιδέξεται γυνή, ἔστιν δὲ θυγάτηρ θυγατρὸς κρείσσων.
- (24) 27 κάλλος γυναικός ίλαφύνει πφόσωπον καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀνθφώπου ὑπεφάγει·
- (25) 28 εἰ ἔστιν ἐπὶ γλώσσης αὐτῆς ἔλεος καὶ πραΰτης, οὐκ ἔστιν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καθ' νίοὺς ἀνθρώπων.
- (26) 29 δ κτώμενος γυναῖκα ἐνάοχεται κτήσεως, βοηθὸν κατ' αὐτὸν καὶ στῦλον ἀναπαύσεως.
- (27) 30 οὖ οὖκ ἔστιν φραγμός, διαρπαγήσεται κτῆμα· καὶ οὖ οὖκ ἔστιν γυνή, στενάξει πλανώμενος.
- 19 Secundum benedictionem Aaron de populo tuo et dirige nos in via iustitiae Et sciant omnes qui inhabitant terram quia tu es Deus conspector saeculorum
- 20 Omnem escam manducabit venter et est cibus cibo melior
- 21 Fauces contingit cibum ferae et cor sensatum verba mendacia
- 22 Cor pravum dabit tristitiam et homo peritus resistet illi
- 23 Omnem masculum excipiet mulier et est filia melior filiae
- 24 Species mulieris exhilarat faciem viri sui et super omnem [concupiscentiam] hominis superducit desiderium
- 25 Si est lingua curationis ^[et mitigationis] misericordiae non est vir illius contra filios hominum
- 26 Qui possidet mulierem inchoat possessionem adiutorium contra illum est et columna ^fut¹ requies
- 27 Ubi non est sepis diripietur possessio et ubi non est mulier gemescit egens
- 28 Cui credit qui non habet nidum et deflectens ubicumque obscuraverit quasi succinctus latro exiliens de civitate in civitatem

- G (EZ) כל מאכל אוכל גרגרת אך יש אוכל נוחמוד למעים:
- (42) 15 בועל מטעמי דבר וקב מבין מטעמי כובה:
- (SZ) 20 לב עקוב יחן עצבת ואיש ותיק ישיבנה בו:
- (92) וז וכול וכר תקבל אשה אדר ישייייה:
- (נב) בב בתואר אשה והלילם פנים שועל כל מחמד עין יגברה:
- (82) בז נעד אם ישה שמרפא לשולם יאין אשה שמבני ארםם:
- (92) אב קנה אשה יראשית קניף שעזר ומבצר יועמור משעף:
- (30) 22 באין אחה גע ונדף כרם יובאין אשה גע ונדף:

כס מ Bm וזבישי. הד בוחון מטעמי ובד וחן וכון מטעמי ובד חיך יטעם מנועמי ובד md ה-ה 19

אר יש אשה יפה ma n-n וב

יואל כל ומחמדו שיון יגבור בי $b \mid a \in C \mid a$ מכל $a \in C \mid b$ ארי בב

23 a Bm + הז C | b-b C | פ-פ C השילא דיאו | d-d C.

ן קנה עיר מבצר O ,עיר מבצר O הA-d Bm D קונוה O קונה O קונה O איר מבצר O איר מבצר O

בל אדם שאין לו אשה שרוי בלא שמחה : B. J. ebamot S. S. . . שמחת לב אשה : 252. 25 a D C | b D C | 12 | c D Terror C Terror | d D C | e-e D C | T. B. Shabbat פ-פ D, C דושען העמיד D, C פ-פ

כלוני ונפלכה וסיםו. لهما . بين غوز مع هيما رهيما . بصما رهذا ولمد له المار. ! LA ILAI III oaci. " ago or word froil !! al هم المربع من المحدل ١٤٠٤ ولم شيراً بعديم حتط مالة " وزمه عديد عبد الما إ عدما . بونا مد من احمام " عمون ف الما العصد اهن منا مل مل الم عدا به ابعه. , عمرا الم من مر من مدما مصمم ا دمله » " कव्यं भ्रव्य भ्रव्य स्विक्या . व्या : क्या : क्या . " व्य

- (28) 31 τίς γὰο πιστεύσει εὐζώνω ληστῆ ἀφαλλομένω ἐκ πόλεως εἰς πόλιν; οὕτως ἀνθοωπω μὴ ἔχοντι νοσσιὰν καὶ καταλύοντι οὖ ἐὰν ὀψίση.
 - 37 I Πᾶς φίλος ἐρεῖ Ἐφιλίασα κὰγώ· ἀλλ' ἔστιν φίλος ὀνόματι μόνον φίλος.
 - οὐχὶ λύπη ἐγγιεῖ ἕως θανάτου ἑταῖρος καὶ φίλος τρεπόμενος εἰς ἔχθραν;
 - 3 ὧ πονηρὸν ἐνθύμημα, πόθεν ἐνεκυλίσθης καλύψαι τὴν ξηρὰν ἐν δολιότητι;
 - 4 έταῖρος φίλου ἐν εὐφροσύνη ἥδεται καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως ἔσται ἀπέναντι·
 - 5 έταῖρος φίλω συμπονεῖ χάριν γαστρός, καὶ ἔναντι πολέμου λήμψεται ἀσπίδα.
 - 6 μη ἐπιλάθη φίλου ἐν τῆ ψυχῆ σου καὶ μη ἀμνημονήσης αὐτοῦ ἐν χρήμασίν σου.
 - 7 Πᾶς σύμβουλος ἐξαίρει βουλήν, ἀλλ' ἔστιν συμβουλεύων εἰς ἑαυτόν.
 - 8 ἀπὸ συμβούλου φύλαξον τὴν ψυχήν σου καὶ γνῶθι πρότερον τίς αὐτοῦ χρεία· καὶ γὰρ αὐτὸς έαυτῷ βουλεύσεται, μήποτε βάλη ἐπὶ σοὶ κλῆρον
 - 9 καὶ εἴπῃ σοι Καλὴ ἡ δδός σου,
 καὶ στήσεται ἐξ ἐναντίας ἰδεῖν τὸ συμβησόμενόν σοι.
- 37 ¹ Omnis amicus dicet et ego amicitiam copulavi sed est amicus solo nomine amicus Nonne tristitia inest usque ad mortem ² sodalis autem et amicus ad inimicitiam convertentur
 - 3 O praesumptio nequissima unde creata es cooperire aridam malitiam fet dolositatem¹ illius
 - 4 Sodalis amico coniucundatur in oblectatione et in tempore tribulationis adversarius erit
 - 5 Sodalis amico condolet causa ventris et contra hostem accipiet scutum
 - 6 Non obliviscaris amici tui in animo tuo et non inmemor sis illius in operibus
 - 7 Noli consiliari cum socero tuo et a zelantibus te absconde consilium
 - 8 Omnis consiliarius prodit consilium sed est consiliarius in semetipso
 - 9 A consiliario serva animam tuam prius scito quae sit illius necessitas et ipse enim animo suo cogitabit

امنس: منصمم مع محمل مسلا: حريب. مدانط. ولها ديما دلم الموا ديماً . وماه: ها إدا به 6: 18ap. 01/ Load all cil. aft 1/2 100 CIEAD 100 מלסכן אויי כימ וא מלכן ישפה יבהי " שן מלסכן עטון Oll Jacon incid coold. Oll lasgippor ccdp. "coll محملاً. و اسط اصحال مدروها ماسب صحباً. نتبا بيميا ، لحم أنظ بعند لاهممنا . محرب يعما عام ع تعم سهما لم. صلا مجمل المجل المنجل المنظل ال انظ بعصه انظ " العلا عبد المعل المنا المنا المنا المنا TE 'odinaro lai iluad. God ld

Bm קשא D ראשף ma

 $f \mid Q \mid a$ | ide and $Q \mid b-b$ | their $Q \mid a$ | their $Q \mid a$ | in $A \mid a$ | in $A \mid a$ 8 D | h-h D.

.પ્રદેશ G mg b-b | d mg a-c | માલા G mg d-d | G mg a-c |

o n-a D Bm nel v. 5 | b D m nel v. 5 | c Bm nel v. 5 | c Bm nel v. 5 | ك v len mB التد D d | ك v len mB التد ال ווחל $a \mid b$ אל חכחש חבר בקרב ועד ערים יחוק צנה anche $a \mid b$ מה ה $a \mid b$ ה-a

Bm D arre G ma $b \mid d$ וובעת $d \mid d$ מרע אוהב מביט על שחת d ,מדוע אי מי על שחת $d \mid d$

 ζ מַלַא פַּנִי d d-d בוני רע יֹאמַר מרוע עצָרחי d , הוי רוִע וּשְאמר מ' עצרחי d

| CLOW G mB o | r r g mB o | r mB o | r mB o | r mB o | r mB o r mB o | r m o | r mB o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r m o | r

אך יש אהב שם אהב: + O אך יש אוהב שם אוהב + mB D mB b | אומר D mB b | אוהב D mB d | D mB b 1 ,75

ימב למיחב טן דו מלמיחב ארמילו AUT FO C | B D, C TWW | h D, C DECE | T. B. Kelubol 75a: War | War 26 a-a D C | b-b D, C TITX KTIT | c-c D C | d-d D C | e-e D C Bm | 17 | 18 |

6 والعمدا كله معدده الاالحل، فرم العدداة كمدون الاسلاء: ינכי גם! הואי לנפשוי יחשבי הלמה זה אליו יפול^ה:

8 CLICAT MOLLO IGALO PLLA CGILO QU' RILCIP:

ا وحل دارم و ورداء دلم علا ده دارم برام برلم علا دلم ا

9 באל תשכחה חבירל בקרב שואל תצובהו בשלקדם: В

באוהב מוב נלחם⁴ עם זר ונגד ערים יחזיק צנה⁴:

ל במרע אוהב מביט אל שלחן בעתם צוקה מנגד יעמדי:

נ פרויוו רע שאמר מדוע כן נוצרתיה פלמלא פני תבל תרמיתפ:

ז פעלא דין מגיעה אלט מותי רעי כופשךי ינהפך לצרי:

LEI CLE XICILA XCLO XLICULD

PCI אנת אשרם שלא קן המרגיעי באשרפ יערבה: (וב) אל יהמין שבגדור צבאם אהמדלג מעיר אל עירי: Bm

- 10 μὴ βουλεύου μετὰ τοῦ ὑποβλεπομένου σε καὶ ἀπὸ τῶν ζηλούντων σε κούψον βουλήν,
- 11 μετὰ γυναικὸς περὶ τῆς ἀντιζήλου αὐτῆς καὶ μετὰ δειλοῦ περὶ πολέμου, μετὰ ἐμπόρου περὶ μεταβολίας καὶ μετὰ ἀγοράζοντος περὶ πράσεως, μετὰ βασκάνου περὶ εὐχαριστίας καὶ μετὰ ἀνελεήμονος περὶ χρηστοηθείας, μετὰ ἀντηροῦ περὶ παντὸς ἔργου καὶ μετὰ μισθίου ἐπετείου περὶ συντελείας, οἰκέτῃ ἀργῷ περὶ πολλῆς ἐργασίας, μὴ ἔπεχε ἐπὶ τούτοις περὶ πάσης συμβουλίας.
- 12 ἀλλ' ἢ μετὰ ἀνδοὸς εὐσεβοῦς ἐνδελέχιζε, ὅν ἄν ἐπιγνῷς συντηροῦντα ἐντολάς, ὅς ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ κατὰ τὴν ψυχήν σου, καὶ ἐὰν πταίσης, συναλγήσει σοι.
- 13 καὶ βουλὴν καρδίας στῆσον, οὐ γὰρ ἔστιν σοι πιστότερος αὐτῆς:
- 14 ψυχὴ γὰο ἀνδρὸς ἀπαγγέλλειν ἐνίοτε εἴωθεν ἢ ἑπτὰ σκοποὶ ἐπὶ μετεώρου καθήμενοι ἐπὶ σκοπῆς.
- 15 καὶ ἐπὶ πᾶσιν τούτοις δεήθητι ὑψίστου, ἴνα εὐθύνη ἐν ἀληθεία τὴν όδόν σου.
- 16 'Αρχὴ παντὸς ἔργου λόγος, καὶ πρὸ πάσης πράξεως βουλή.

- 10 Ne forte mittat sudem in terram et dicat tibi 11 bona est via tua et stet e contrario videre quid tibi eveniat
- 12 Cum viro inreligioso tracta de sanctitate et cum iniusto de iustitia Et cum muliere de ea quae aemulatur cum timido de bello Cum negotiatore de traiecticio cum emptore de venditione cum viro livido de gratiis agendis
- 13 Cum impio de pietate cum inhonesto de honestate Cum operario agri de omni opere 14 cum operario annuali de comsumptione anni cum servo pigro de multa operatione
- Non adtendas his in omni consilio cum viro sancto adsiduus esto Quemcumque cognoveris observantem timorem Dei 16 cuius anima est secundum animam tuam

91 - 01,7E

91 ELXA כל מעשה דבר וראשי כל הפועלי היא מחשבת: יו פּועם כל אלה עתרל אל אלי שאשר יכין באמתף צעדיך: PI EYE XIIWE TITTO WELLT CULTE ZIELE ZIELE ZIELE בו בנום הגעב לבבם הביף שמי יאמין לך אמן ממנוף: אתר עם פלבבו כלבבף אאם תכשל יגיע אליוה: SI RY NOR LONG ONGUL UNLL PAML ULA MINLP UNILE: GLAZO MIND INC UCNCULI SMIUL MINS ACI ULEN LAN: יעם איש רעי אלי תגמליי הסדי יואכורי על טוב בשרי: שם סוחר אל תתגרי וממקנה על ממכר^{ה:} וו יהם אמעי הלט צרחה שומרך אל מלחמתוש: B 10 אל תועץ עם חמיך וממקנא העלים סוד: ם

G mB י | מוצא G מצא G mB יי | G ו G שכיר שנה G G G ב-G עול מלאכת G| נמלוכד ע' מנ| מא| נמלכד על מלחמה: | מ| מ| מ| אל | מ| מו| מ| מר מו .11 .v lob dagth offerito h for of 11.

If a-a D | b Bm D win | c-c D | d-d D | a B, Bm Tiny | f-f D | g-g D

.c' אם אמון ממנו: ma d b-b | c Γ d ma σ | σ ma d | ma d σ - σ ti ישכר בך ,ma ואם יכשל יעבד בך: D ה-ה | כלבבו ma ,בלבבו כלבבך

'a | 8 Bm D la. ma a f | zerd ma a o colored ma a b a colored ma a la de la de planta la della ma a la della ma a la della ma a

c . C בערך D ש | D בים D | אל אַל D ב-כ D העתר D mB d | D ב-ב לו

للخطع . منط على الم الم المان . منط : ما ديا اجبه . مصبع حيص فاله. "لمع المقيا ولا لي مؤنون مدم صلا ولا ١١١٥ ا ١١مزل حصال

" عبم حدد لدما معبم در مبم ه حلمه المرم الموا مرالا المرام . والم المال معمدا . لاها بيرا حامنسو. لمن مع حملنا بدلها بال صمار " منها به اسمهد. ملح به هم هميم به لحمل ، الحه بح מכוב. יון מצוב ל עצבוס ומם מצוב. "מצו וים מום וים Med. ofcog, sol Mcg. of "acts to Like to 100 عياها . " يم لدها البشا المصل عمن ، وبوبي وسلم لعبها مهم الما . منم يديا بخيا لمعهدم لعدمه ١٠ المما لمه حيل اسط معم لهذا بعد ال حديده . معم لهذا نما يا المهمة اه مع عال العدد بعصة. معم اسا دلم مه البعل العدد

- 17 ἴχνος ἀλλοιώσεως καιδία.
- 18 τέσσαρα μέρη ἀνατέλλει, ἀγαθὸν καὶ κακόν, ζωὴ καὶ θάνατος, καὶ ἡ κυριεύουσα ἐνδελεχῶς αὐτῶν γλῶσσά ἐστιν.
- 16 "Εστιν ἀνὴο πανοῦργος πολλῶν παιδευτής, καὶ τῆ ἰδία ψυχῆ ἐστιν ἄχρηστος.
- 20 ἔστιν σοφιζόμενος ἐν λόγοις μισητός, οὖτος πάσης τρυφῆς καθυστερήσει·
- 21 οὐ γὰρ ἐδόθη αὐτῷ παρὰ κυρίου χάρις, ὅτι πάσης σοφίας ἐστερήθη.
- 22 ἔστιν σοφὸς τῆ ἰδία ψυχῆ, καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ ἐπὶ σώματος.
- 23 ἀνὴο σοφὸς τὸν ἑαυτοῦ λαὸν παιδεύσει, καὶ οἱ καοποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πιστοί.
- 24 ἀνὴο σοφὸς πλησθήσεται εὐλογίας, καὶ μακαριοῦσιν αὐτὸν πάντες οἱ ὁρῶντες.
- 25 ζωὴ ἀνδρὸς ἐν ἀριθμῷ ἡμερῶν,καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ Ισραηλ ἀναρίθμητοι.
- 26 δ σοφὸς ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ κληρονομήσει τιμήν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.
- 27 Τέκνον, ἐν ζωῆ σου πείρασον τὴν ψυχήν σου καὶ ἴδε τί πονηρὸν αὐτῆ καὶ μὴ δῷς αὐτῆ.
- 28 οὐ γὰο πάντα πᾶσιν συμφέοει, καὶ οὐ πᾶσα ψυχὴ ἐν παντὶ εὐδοκεῖ.
- 29 μη ἀπληστεύου ἐν πάση τρυφῆ καὶ μη ἐκχυθῆς ἐπὶ ἐδεσμάτων·

Quicumque titubaverit 'in tenebris' 'non'

- 17 condolebit tibi et cor boni consilii statue non est enim tibi aliud pluris illo
- 18 Anima viri sancti enuntiat aliquando vera quam septem circumspectores sedentes ad speculandum
- 19 Et in his omnibus deprecare Altissimum ut dirigat in veritate viam tuam
- 20 Ante omnem operam verbum "verax praecedat te¹ et ante omnem actum consilium stabile
- 21 Verbum nequa inmutabit cor quattuor partes oriuntur Bonum et malum vita et mors et dominatrix illorum est adsidua lingua
- 22 Vir peritus multos erudivit et animae suae suavis est
- 23 Qui sofistice loquitur odibilis est omni re defraudabitur
- 24 Non est enim data illi a Domino gratia omni enim sapientia defraudatus est
- 25 Est sapiens animae suae sapiens et fructus sensus illius laudabilis
- 26 Vir sapiens plebem suam erudit et fructus sensus eius fideles sunt
- 27 Vir sapiens inplebitur benedictione et videntes illum laudabunt
- 28 Vita viri in numero dierum dies autem Israhel innumerabiles sunt
- 29 Sapiens in populo hereditabit honorem et nomen illius erit 'vivens' in aeternum

```
62 אל תורע לכל תעווני ואל משפף עלי ממעמים?:
82 בכי לאה הכלל לכלי טובה לאי כלי פופש כל זן חבחר?:
רב בניה בחייך שנס נפשך שוראה מה רע לה אלי זתתן להז: B
25 חכם לעם ינחל כבודל ושמוי עומד בחיר עולם<sup>6</sup>:
                                                       D
عد لارده مرسم عطوها بطراء الارده من اسلمكي عاراطار مراأ اطوهاع: B
לל עכם שלופשו ישבעל הענוגי ויאשרוהוף יכל רואיהוי:
                                                       D
נס בויש חכם לעמו יחכם פרי דעתו בגויתם:
                                                       D
22 FILMS HOD TIEWIF THOO SOLT TURI UT IITAIS:
יומכל מאכל העווג ובצרי: הומאס יומכל מאכל העווג ובצרי:
61 ביש חכם לרבים נחכם ב מולנפשו הואם גואלי:
13 מוכי ורעהל יוחיים ומותי ומושלת בם כלילי לשון:
רו עקרת ה תחבולות לבב ארבעה שכמים יפרחו?
                                                       В
```

'C 8-8 | 4C4 C f | 14x 28 a-a D, Bm + manca in D Bm | c D Bm + d D Bm + d D Bm + d D Bm + d D Bm T d f-f | LNC Q o | Q p-p | Q o-o | THAL Q WB q | Q D LZ 70 0 C | P C | C C | 9 C . ערחהן מספר ···מים וערת שם ימי אין מספר mD ימי אין מספר D 8-8 | 'wrif mB d f | d f | d f | f onesso da f | f רכל רוואיהון אשרוהו אשרוהו אשרוהו אשרוהו אשרוהו בא ה b-b מ b-c ב רואיהון אשרוהו אשרוהו אשרוהו בי b-c.ma n-n 82 22 a-a D | a C m' | b C, D doni | c-c D C. 20 a-a D | b D DKD | c-c D. 19 a-a D C | b-b D C | c B C Bm D. IS a D | b D Bm yr | c-c D arra raina | d D Bm rawrin e D | f D | g D.

refrit a l wrerero ma a o l a b l a o l a d l ver a ma n Ti

C מור אל חורע אל חעוו פ חור אל C מור אל חור אל חעוו אל העוו אל העוו אל חעוו אל העוו אל ה

D Bm אל manca in Bm D | f Bm D.

ملا يجاء سب الا خادملا هيكارا . دلا بعدا حمدال معادل قل المصرا به مادها ويعدما. بحمد لمن لا لمالا لمن " مهل بلا من الا طحملا ناط . ملا عم لستا ولالم * " حب حسته نضا تعم. صاء حرم י סובבייסוום עלסם שיםוסיי " הבימן יצמן ולין ליםין. סבמום ינביסום ע שוו יושטום. ייסייבות לופאום יניבע ופניםן. بيده ليهمهم . " مالم سحط بليهمه سحم. معادا مح مل المه: خلا يعمد ١٤٠١م معط وحدل يم مدم مقائمهم כיבעם וסם וכם صحال ١٠٠٠ את בי יבם סכבם במום صصفال سا معمدا . مبعليه دلعيم بلاهرا مع جبعا . واحمل مغ وبسم " هنما جنا ط. " بحد محمد

- 30 ἐν πολλοῖς γὰο βοώμασιν ἔσται νόσος, καὶ ἡ ἀπληστία ἐγγιεῖ ἕως χολέοας·
- 31 δι' ἀπληστίαν πολλοὶ ἐτελεύτησαν, δ δὲ προσέχων προσθήσει ζωήν.
- 38 ι Τίμα ἰατρόν πρός τὰς χρείας αὐτοῦ, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισεν κύριος:
 - παρὰ γὰρ ὑψίστον ἐστὶν ἴασις,
 καὶ παρὰ βασιλέως λήμψεται δόμα.
 - 3 ἐπιστήμη ἰατροῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔναντι μεγιστάνων θαυμασθήσεται.
 - 4 κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς φάρμακα, καὶ ἀνὴρ φρόνιμος οὐ προσοχθιεῖ αὐτοῖς.
 - 5 οὐκ ἀπὸ ξύλου ἐγλυκάνθη ὕδωρ εἰς τὸ γνωσθῆναι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ;
 - 6 καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστήμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ·
 - 7 εν αὐτοῖς εθεράπευσεν καὶ ἦρεν τὸν πόνον αὐτοῦ,
 - 8 μυρεψός ἐν τούτοις ποιήσει μεῖγμα,
 καὶ οὐ μὴ συντελεσθῆ ἔργα αὐτοῦ,
 καὶ εἰρήνη παρ' αὐτοῦ ἐστιν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.
 - 9 Τέκνον, ἐν ἀρρωστήματί σου μὴ παράβλεπε, ἀλλ' εὖξαι κυρίφ, καὶ αὐτὸς ἰάσεταί σε
 - 10 ἀπόστησον πλημμέλειαν καὶ εἴθυνον χεῖρας καὶ ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον καρδίαν·
- 30 Fili in vita tua tempta animam tuam et si fuerit nequa non des illi potestatem
- 31 Non enim omnia omnibus expediunt et non omni animae omne genus placet
- 32 Noli avidus esse in omni epulatione et non te effundas super omnem escam
- 33 In multis enim escis erit infirmitas et aplestia adpropinquabit usque ad cholera
- 34 Propter aplestiam multi obierunt qui autem abstinens est adiciet vitam
- 38 1 Honora medicum propter necessitatem etenim illum creavit Altissimus
 - ² A Deo est omnis medella et a rege accipiet dationem
 - 3 Disciplina medici exaltabit caput illius et in conspectu magnorum conlaudabitur
 - 4 Altissimus creavit de terra medicinam et vir prudens non abhorrebit illi
 - 5 Nonne a ligno indulcata est amara aqua 6 ad agnitionem hominum virtutis illorum
 - Et dedit homini scientiam Altissimus honorari in mirabilibus suis
 - 7 In his curans mitigavit dolorem et unguentarius 'facit pigmentum suavitatis Et¹ unctiones conficiet suavitatis et non consummabuntur opera eius ⁸ pax enim Dei super faciem terrae
 - 9 Fili in tua infirmitate non despicias sed ora ad Dominum et ipse curabit te
 - 10 Averte a delicto et dirige manus et ab omni delicto munda cor tuum

003 c/ - 410/ 101 101 صعبر إلا عبط لالما "بوميه علما . " لمحد بماا محممنا. مهل الما بدورا مدورا مدهما مع اهد الملاء ديد اله احمي لهما هيس مع طط . (ملك حضما علم حصصا . سلهه بالمار" ببعيد لحسه العا سحما لصعفحسه حرصان من المنه ، در منط م من سله معا مدما . مها المبد الم معمد ، الما مع الما . جنا صفعنا . ورجا محمر ال معافرها . قع انسطه باهما بجمعمده . معبور هدوا حبسه ، وم مرم الما المحم المصل مع ملاداً المعد 88 ' عن العمل لم " تعلى المحل لم المعل المح لمن المحل الم iado all acold a Ill. oragioi asas · radcolli pool aid · oramy Lately ascip · " as il 120 to 180 11

- וסה מי והכר ma n-n Ol
- .eqq ma $a \mid$ eather ma $a \in$
- CELL COLL NEEL ME 3-3 | CUCH ME d | GFH ME D 8
 - פע פש שות מוצו ה
 - cred ma d | auy ma n c
- בהם הרופא מרפא את המכה ומהם הרוקה מרקה את המרקחת.
- אלוה העלה סמים מן הארץ. 102 § 500. אלוה העלה סמים מן הארץ. 102 § אלוה העלה סמים מן הארץ. 102 § אלוה העלה סמים מן הארץ.
 - 3 a Bm 27572.
 - למול החוב בספר בן סירא: (die .g) סו \$ spm החולותה ל
- אמר די לעוד אוקיר לאסייך עד דלא חצטרך ליה: 6, ל Taanit 3, 6. Taanit 3 המשל אומר כבד את רופאיך עד שלא תצטרך 21. R. 2. צרכך כי גם אותו הלק אל
- רעה רועה רופא לפי ma, כי $mab \mid z$ רכך $mab \mid dab \mid c$ רעה רועה $ab \mid c$ רעה רועה $ab \mid c$ 31 a-a D | Letwar manca in D | d D, Bm Term o | ver ma d | d D. D. 18.
- . C i | ve C A | rru C 8 | rraru
- α מ α ן מ α ן יקנון מ α ו אוכל ירון α אוכל α אוכל α ו ברב α ל מ α
 - 10 בונוס מעול ומהכרב פנים ומכל פשעים טהר לב:
 - 6 בני בחולי₅ אל תחעבר התפלל₀ אל אל כי הוא ירפא: למען לא ישבותם מעשהו ותושיה ימבני אדם:
 - ע בעם בופא יניח מכאוב 8 וכן רוקח[™] עושה מרקחת:
 - אנוש בינה להתפאר בגבורתו: B
 - ל הלא בעץ המתיקו מים בעבור להודיע כל אנוש כחול:
 - → אל מארץ מוציא⁵ תרופות וגבר מבין אל ימאס בם:
 - ב דעת רופא תרים ראשר ולפני נדיבים היתיצב:
 - ל מאע אל יחכם רופא ומאת מלך ישא משאות:
- 138 בו בתני יונפא לפני צרכר הגם אתו חלק אל:
 - ונ ברלא מוסר רבים יגועול ועוערי והנשמר שיוסיף חיים:
 - 05 כיה ברובי תענוגי יקנן הוליי והמרבה יגיעי אליו זראי:

- 11 δὸς εὐωδίαν καὶ μνημόσυνον σεμιδάλεως καὶ λίπανον προσφορὰν ὡς μὴ ὑπάρχων.
- 12 καὶ ἰατρῷ δὸς τόπον, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισεν κύριος, καὶ μὴ ἀποστήτω σου, καὶ γὰρ αὐτοῦ χρεία.
- 13 ἔστιν καιρός ὅτε καὶ ἐν χερσὶν αὐτῶν εὐοδία:
- 14 καὶ γὰρ αὐτοὶ κυρίου δεηθήσονται, ἵνα εὐοδώση αὐτοῖς ἀνάπαυσιν καὶ ἴασιν χάριν ἐμβιώσεως.
- 15 ὁ άμαρτάνων ἔναντι τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν ἐμπέσοι εἰς χεῖρας ἰατροῦ.
- 16 Τέκνον, ἐπὶ νεκρῷ κατάγαγε δάκρυα καὶ ὡς δεινὰ πάσχων ἔναρξαι θρήνου, κατὰ δὲ τὴν κρίσιν αὐτοῦ περίστειλον τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ μὴ ὑπεριδης τὴν ταφὴν αὐτοῦ.
- 17 πίκοανον κλαυθμόν καὶ θέρμανον κοπετὸν καὶ ποίησον τὸ πένθος κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἡμέραν μίαν καὶ δύο χάριν διαβολῆς καὶ παρακλήθητι λύπης ἕνεκα.
- 18 ἀπὸ λύπης γὰρ ἐκβαίνει θάνατος, καὶ λύπη καρδίας κάμψει ἰσχύν.
- 19 ἐν ἐπαγωγῆ παραμένει καὶ λύπη, καὶ βίος πτωχοῦ κατάρα καρδίας.
- 20 μὴ δῷς εἰς λύπην τὴν καρδίαν σου, ἀπόστησον αὐτὴν μνησθεὶς τὰ ἔσχατα·
- 21 μη ἐπιλάθη, οὐ γάρ ἐστιν ἐπάνοδος, καὶ τοῦτον οὐκ ἀφελήσεις καὶ σεαυτὸν κακώσεις.
- 11 Da suavitatem et memoriam similaginis et inpingua oblationem et da locum medico
- 12 Etenim illum Dominus creavit et non discedat a te quoniam opera eius sunt necessaria
- 13 Est enim tempus quando in manus eorum incurras 14 ipsi vero Dominum deprecabuntur ut dirigat requiem eorum et sanitatem propterconversationem illorum
- 15 Qui delinquit in conspectu eius qui fecit eum incidat in manus medici
- 16 Fili in mortuum produc lacrimas et quasi dira passus incipe plorare Et secundum iudicium contine corpus illius et non despicias sepulturam illius
- 17 Propter delaturam amare fer luctum illius uno die et consolare propter tristitiam
- 19 A tristitia enim festinat mors et cooperiet [virtutem] et tristitia cordis [flectet]
- cervicem

 20 In abductione permanet \(\lambda ... \rangle \) tristitia et substantia inopis secundum cor eius
- 21 Non dederis in tristitia cor tuum sed repelle eam a te et memento novissimorum

זו הגש ניחורה ווזאוכרה. ודשן שערוך בכנפי הוניך: בו וגם לרוופא תון מקום הולא ימוש כי גם בו צורך:

Ġ

נו כי יש געת אשר בידו מצלחת ב 14 גכי גם הוא אל אל יעתיר: בי בי יש געה אשר בידו מצלחת למנז מחיה.

אשר יצלחי לו פשרה ורפאות למען מחיה: 12 אשר חוטא לפני עושהו יתגבר בלפניי רופא:

10 בני על המת הזיב רמעה "התמרר ונהה" קינה:

יכמשפטו אסוף שארוי ואל יתתעלם בגויעתם: 11 המר בני והתם: מספר ושית אבלו כיוצא בו:

יום ושנים בעבור דמעה 18 והנחם בעבור עון: מרין יוצא אסון כן רע לבב יבנה עצבה: 20 אל התשיב אליוה לב עוד פרע זכרו וזכורי אחרית:

וג אל תוכרהו כי אין לו תקוה מה תועיל ולך תריע:

ערך הוגך md d-d אוכרתה md n וו אל ישמש מאח כי גי בי צרכיך md n-n לו

עת אשר בידו מי ma ה-ה 13.

ימנה ma d | כי הוא אל אל יעתיר ma b-b או

ις α Bm γ σακτ ma δ cl

התחד בעיעם ma ה-ה לבישפט אי שארם ma h-h התמדמר ונה ה-ה 16.

בכי וההם ומל ה-2 71.

נהכר ma d | תשית עליו ma n-n 02

"اورا موم لحرما مدن و المرا معل ولما اصا امر المرا معلى ولم المعمدا المرا مدن مدن المرا المرا

- 22 μνήσθητι τὸ κρίμα αὐτοῦ, ὅτι οὕτως καὶ τὸ σόν ἐμοὶ ἐχθὲς καὶ σοὶ σήμερον.
- 23 ἐν ἀναπαύσει νεκροῦ κατάπαυσον τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ παρακλήθητι ἐν αὐτῷ ἐν ἐξόδῳ πνεύματος αὐτοῦ.
- 24 Σοφία γραμματέως ἐν εὐκαιρία σχολῆς, καὶ ὁ ἐλασσούμενος πράξει αὐτὸς σοφισθήσεται.
- 25 τί σοφισθήσεται ο κρατῶν ἀρότρου καὶ καυχώμενος ἐν δόρατι κέντρου, βόας ἐλαύνων καὶ ἀναστρεφόμενος ἐν ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἡ διήγησις αὐτοῦ ἐν υίοῖς ταύρων;
- 26 καρδίαν αὐτοῦ δώσει ἐκδοῦναι αὔλακας,
 καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ εἰς χορτάσματα δαμάλεων.
- 27 οὕτως πᾶς τέκτων καὶ ἀρχιτέκτων, ὅστις νύκτωρ ὡς ἡμέρας διάγει· οἱ γλύφοντες γλύμματα σφοαγίδων, καὶ ἡ ἐπιμονὴ αὐτοῦ ἀλλοιῶσαι ποικιλίαν· καὸδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς ὁμοιῶσαι ζωγραφίαν, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ τελέσαι ἔργον.
- 28 οὕτως χαλχεὺς καθήμενος ἐγγὺς ἄκμονος καὶ καταμανθάνων ἔργα σιδήρου.
 ἀτμὶς πυρὸς τήξει σάρκας αὐτοῦ, καὶ ἐν θέρμη καμίνου διαμαχήσεται.
 φωνὴ σφύρης καινιεῖ τὸ οὖς αὐτοῦ, καὶ κατέναντι δμοιώματος σκεύους οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.
 καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς συντέλειαν ἔργων,
 καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ κοσμῆσαι ἐπὶ συντελείας.
- 22 Noli oblivisci neque enim est conversio et huic nihil proderis et teipsum pessimabis
- 23 Memor esto iudicii mei sic enim erit et tuum mihi heri et tibi hodie
- 24 In requie mortui requiescere fac memoriam eius et consolare illum in exitu spiritus sui
- 25 Sapientiam scribe in tempore vacuitatis et qui minoratur actu sapientiam percipiet
- 26 Qua sapientia replebitur qui tenet aratrum et [non] gloriatur in iaculo stimulo boves agit et conversatur in operibus eorum et narratio eius in filiis taurorum
- 27 Cor suum dabit ad versandos sulcos et vigilia eius in sagina vaccarum
- 28 Sic omnis faber et architectus qui noctem tamquam diem transigit qui sculpit signacula sculptilia et adsiduitas eius variat picturam Cor suum dabit in similitudinem picturae et vigilia sua perficit opus

1C-10. Most . oain ascado all . oucho, calu el مضمط إمانا بدئين تباد يسقمه. في محمل اه هسنا بطد حصنه. مني " صحطا بنماا . لمصدلا مصحفا ندم لمبه. حمارا ملعصطحره حماك مطملا مكبهحما وبمارا معمر השבונים נובין הם יוסמוסוסם מחבוץ. "למחב עו حلام 100 الم . صفرا ويلها ميه الما . ماه المرام اله حمليهم المصال عطالب احبرا . ملال ما معمل امازا مح ملحه الما حزيدا بادين . معهام لعرعة مديه . היכן ופין וכלסא וכי סכלסא מליי סבסבולום עמ יכוב ه والا متعن ميدموا من المنحم . وملا من المنحم السب to asoul respo. " cadio ras: 1000s Lio cadi. مل مصلا . " لم بجها عبداً المحلا جها بمحدود ماراحيا المرابي: بعمصمل 100 لم. كن المعلى

LT a Bm 1711.

26 a-a Bin. In hanno il rafe.

"L'WILL LWIT MB D-D 22

וועו בשפלות רוח עם כל אדם. הוי ממעט בעסק ועסוק בחורה חריו למצוח והוי :41 ,4 1061 .15 ,451 ,55 .N 1001 +22

כשבות מת ישבות זי md p-n 52

.cl ma n 22

דב אף עשה ייי שב אשר לילה (כיום ייי):

25 ושקידתו לכלות מרבק ילב ישיתי לשדוד בתולומיום: באבול ינהג הישובב בשורה ושעיותיו עם בני ובוקור: LALL

22 מה יתחכם תומך מלמד ומתפאר בחנית מהציר:

ג חכמת סופר תרבה חכמה וחסר עסק הוא יתחכם:

בב במושבת מתושבת זכרוב והנחם עם צאת נפשו:

בב וכור חקו כי הוא הקך לו אתמול ולך היום:

В

- 29 οὕτως κεραμεὺς καθήμενος ἐν ἔργῳ αὐτοῦ καὶ συστρέφων ἐν ποσὶν αὐτοῦ τροχόν,
 δς ἐν μερίμνη κεῖται διὰ παντὸς ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ,
 καὶ ἐναρίθμιος πᾶσα ἡ ἐργασία αὐτοῦ.
- 30 ἐν βραχίονι αὐτοῦ τυπώσει πηλὸν καὶ πρὸ ποδῶν κάμψει ἰσχὸν αὐτοῦ· καρδίαν ἐπιδώσει συντελέσαι τὸ χρῖσμα, καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ καθαρίσαι κάμινον.
- 31 Πάντες οὖτοι εἰς χεῖρας αὐτῶν ἐνεπίστευσαν, καὶ ἕκαστος ἐν τῶ ἔργω αὐτοῦ σοφίζεται·
- 32 ἄνευ αὐτῶν οὐκ οἰκισθήσεται πόλις, καὶ οὐ παροικήσουσιν οὐδὲ περιπατήσουσιν. ἀλλ' εἰς βουλὴν λαοῦ οὐ ζητηθήσονται
- 33 καὶ ἐν ἐκκλησία οὐχ ὑπεραλοῦνται ἐπὶ δίφρον δικαστοῦ οὐ καθιοῦνται καὶ διαθήκην κρίματος οὐ διανοηθήσονται. οὐδὲ μὴ ἐκφάνωσιν παιδείαν καὶ κρίμα καὶ ἐν παραβολαῖς οὐχ εύρεθήσονται,
- 34 ἀλλὰ κτίσμα αἰῶνος στηρίσουσιν, καὶ ἡ δέησις αὐτῶν ἐν ἐργασία τέχνης. Πλὴν τοῦ ἐπιδιδόντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ διανοουμένου ἐν νόμῳ ὑψίστου,
- 39 ι σοφίαν πάντων ἀρχαίων ἐκζητήσει καὶ ἐν προφητείαις ἀσγοληθήσεται,
- 29 Sic faber ferrarius sedens iuxta incudem et considerans opus ferri vapor ignis uret carnes eius et in calore fornacis concertatur
- 30 Vox mallei innovabit aurem eius et contra similitudinem vasi oculi eius
- 31 Cor suum dabit in consummationem operum et vigilia sua ornabit in consumma-
- 32 Sic figulus sedens ad opus suum convertens pedibus suis rotam Qui in sollicitudine positus est semper propter opus suum et innumera est omnis operatio eius
- 33 In brachio suo formabit lutum et ante pedes suos curvabit virtutem suam
- 34 Cor suum dabit ut consummet linitionem et vigilia sua mundabit fornacem
- 35 [Omnes] hi in manibus suis speraverunt et unusquisque in arte sua sapiens est
- 36 Sine his omnibus non aedificatur civitas ³⁷ et non inhabitabunt nec inambulabunt
 - Et in ecclesiam non transilient ³⁸ super sellam iudicis non sedebunt et testamentum iudicii non intellegent
 - Neque palam facient disciplinam et iudicium et in parabolis non invenientur
- 39 Sed creaturam aevi confirmabunt et deprecatio illorum in operatione artis Adcommodantes animam suam et conquirentes in lege Altissimi
- 39 ¹ Sapientiam omnium antiquorum exquiret et in prophetiis vacabit

منعظ مؤهلا. ومعلم المحرف ماهظ المارا ومروم المعلم المحرف المعرف المحرف المعرف المحرف المعرف المحرف المحرف

- διήγησιν ἀνδρῶν ὀνομαστῶν συντηρήσει
 καὶ ἐν στροφαῖς παραβολῶν συνεισελεύσεται,
- 3 ἀπόκουφα παροιμιῶν ἐκζητήσει καὶ ἐν αἰνίγμασιν παραβολῶν ἀναστραφήσεται.
- 4 ἀνὰ μέσον μεγιστάνων ὅπηρετήσει καὶ ἔναντι ἡγουμένων ὀφθήσεται· ἐν γῇ ἀλλοτρίων ἐθνῶν διελεύσεται, ἀγαθὰ γὰρ καὶ κακὰ ἐν ἀνθρώποις ἐπείρασεν.
- 5 τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπιδώσει ὀρθρίσαι πρὸς κύριον τὸν ποιήσαντα αὐτὸν καὶ ἔναντι ὑψίστου δεηθήσεται καὶ ἀνοίξει στόμα αὐτοῦ ἐν προσευχῆ καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεηθήσεται.
- 6 εἀν κύριος ο μέγας θελήση, πνεύματι συνέσεως εμπλησθήσεται· αὐτὸς ἀνομβρήσει ῥήματα σοφίας αὐτοῦ καὶ ἐν προσευχῆ ἐξομολογήσεται κυρίω·
- 7 αὐτὸς κατευθυνεῖ βουλὴν καὶ ἐπιστήμην καὶ ἐν τοῖς ἀποκούφοις αὐτοῦ διανοηθήσεται:
- 8 αὐτὸς ἐκφανεῖ παιδείαν διδασκαλίας αὐτοῦ καὶ ἐν νόμω διαθήκης κυρίου καυχήσεται.
- 9 αἰνέσουσιν τὴν σύνεσιν αὐτοῦ πολλοί,
 καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος οὐκ ἐξαλειφθήσεται
 οὐκ ἀποστήσεται τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζήσεται εἰς γενεὰς γενεῶν
- 10 τὴν σοφίαν αὐτοῦ διηγήσονται ἔθνη, καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία·
- 2 Narrationem virorum nominatorum conservabit et in versutias parabolarum simul introibit
- 3 Occulta proverbiorum exquiret et in absconditis parabolarum conversabitur
- 4 In medio magnatorum ministrabit et in conspectu praesidis apparebit
- 5 In terram alienarum gentium pertransiet bona enim et mala in hominibus temp-
- 6 Cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum qui fecit illum et in conspectu Altissimi deprecabitur
- 7 Aperiet os suum in oratione et pro delictis suis deprecabitur
- 8 Si enim Dominus magnus voluerit ^rspiritu intellegentiae replebit illum¹
- 9 Et ipse tamquam imbres mittet eloquia sapientiae suae et in oratione confitebitur Domino
- 10 Ipse diriget consilium eius et disciplinam et in absconditis suis consiliabitur

"معمدها بولا المط ويطها المحد. ومدهم المراح ومراحم محتما المحرد ومراحم محتما المحرد ومراحم محتما المحدد ومراحم محتما المحدد ومراحم محتما المحدد ومراحم المح

- 11 ἐὰν ἐμμείνη, ὄνομα καταλείψει ἢ χίλιοι, καὶ ἐὰν ἀναπαύσηται, ἐκποιεῖ αὐτῷ.
- 12 "Ετι διανοηθείς ἐκδιηγήσομαι καὶ ώς διχομηνία ἐπληρώθην.
- 13 εἰσακούσατέ μου, νίοὶ ὅσιοι, καὶ βλαστήσατε ώς δόδον φυόμενον ἐπὶ ὁεύματος ὑγροῦ.
- 14 ώς λίβανος εὐωδιάσατε ὀσμὴν
 καὶ ἀνθήσατε ἄνθος ὡς κρίνον.
 διάδοτε φωνὴν καὶ αἰνέσατε ἄμα
 καὶ εὐλογήσατε κύριον ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἔργοις.
- 15 δότε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μεγαλωσύνην καὶ ἐξομολογήσασθε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ ἐν ῷδαῖς χειλέων καὶ ἐν κινύραις καὶ οὕτως ἐρεῖτε ἐν ἐξομολογήσει
- 16 Τὰ ἔργα κυρίου πάντα ὅτι καλὰ σφόδρα, καὶ πᾶν πρόσταγμα ἐν καιρῷ αὐτοῦ ἔσται·
- 17 οὐκ ἔστιν εἰπεῖν Τί τοῦτο; εἰς τί τοῦτο; πάντα γὰρ ἐν καιρῷ αὐτοῦ ζητηθήσεται. ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἔστη ὡς θημωνιὰ ὕδωρ καὶ ἐν ρήματι στόματος αὐτοῦ ἀποδοχεῖα ὑδάτων.
- 18 ἐν προστάγματι αὐτοῦ πᾶσα ἡ εὐδοκία, καὶ οὐκ δς ἐλαττώσει τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
- 19 ἔργα πάσης σαρκὸς ἐνώπιον αὐτοῦ,
 καὶ οὐκ ἔστιν κρυβῆναι ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ·
- 20 ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα ἐπέβλεψεν, καὶ οὐθέν ἐστιν θαυμάσιον ἐναντίον αὐτοῦ.
- 11 Ipse palam faciet disciplinam doctrinae suae et in lege testamenti Domini gloriabitur
- 12 Conlaudabunt multi sapientiam eius et usque in saeculum non delebitur
- 13 Non recedet memoria eius et nomen eius requiretur a generatione in generationem
- 14 Sapientiam eius enarrabunt gentes et laudem eius nuntiabit ecclesia
- 15 Si inmanserit nomen derelinquet mille et si requieverit proderit illi
- 16 Adhuc consiliabor ut enarrem ut furore enim repletus sum
- 17 In voce dicit obaudite me divini fructus et quasi rosa plantata super rivum aquarum fructificate
- 18 Quasi libanus odorem suavitatis habete 19 florete flores quasi lilium Date odorem et frondete in gratiam et conlaudate fcanticum et benedicite Dominum in operibus suis
- 20 Date nomini eius magnificentiam et confitemini illi in voce labiorum vestrorum 'in canticis labiorum¹ et cinyris

٥٠ لم بملا مضي ميصه . ملم بدم مميما كممدله . " אבינים וכון כוו כסהן לססבלם. סלת ין בן פינמסום. מניב בם. " ביים של בבי . مלת ומבסיי לפססינים . · Chipo ad Ciy . calato aim easi, ocalato 100 دربع. ملط بالعد بما حد مصا هد . حهل بحملهم. " ملط بناعة امنا لعنا مامنا لعنا . هممل بحليم، حملما يدين والما الي احسال محلمي لرحمامع المحنيه. معصما . محطورها محملا المعل مبصدا المنه. ما حلهم الحسرا . ماميه للكما يل حلمه يخوص ميه رحميه طالماهات. مالي بعدا بعصعد طلاء "المنص صلحني معدس ملا هنا . ماب حصفا بالتا بحيمة فسحه . "المه فسا ولحرب والمصروب ابقا ماجد حصيص اب محقال مام الاا بعطاع " parace ofa: stem. In a will coar litail. "ل بردا دامك "مطحس مل معلمي حيط المعنا ؛

ופ מ Bm דחוסום.

39, 16 a Bm; glossa cancellata, certamente de la bab ma 16.95

נו ומני עמריך ... ובמוצא פיו אוצרות: 10 ומעשין אל כלם מובים מוכל צורך בעתו יספיקם:

אל לטן ומעט עמו ואין נפלא וחוק ממנו: 20 מעולם ועד עולם יביט והיוש מספר לתשועתו: 6ו מהשה כל בשר נגדו ואיון נסתר מנגד ציניו: 18 עטעונון בגונו יצליח ואין מעצור לתשועתו:

פביו ובשוירות נבל וכל מיני שיורו וכן תאמר בתרועה: פ

- 21 οὐκ ἔστιν εἰπεῖν Τί τοῦτο; εἰς τί τοῦτο; πάντα γὰρ εἰς γρείας αὐτῶν ἔκτισται.
- 22 'Η εὐλογία αὐτοῦ ὡς ποταμὸς ἐπεκάλυψεν καὶ ὡς κατακλυσμὸς ξηρὰν ἐμέθυσεν:
- 23 οὕτως ὀργή αὐτοῦ ἔθνη κληρονομήσει, ώς μετέστρεψεν ὕδατα εἰς ἄλμην.
- 24 αἱ δδοὶ αὐτοῦ τοῖς δσίοις εὐθεῖαι, οὕτως τοῖς ἀνόμοις προσκόμματα:
- 25 ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἔκτισται ἀπ' ἀοχῆς, οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς κακά.
- 26 ἀρχὴ πάσης χρείας εἰς ζωὴν ἀνθρώπου, ὅδωρ καὶ πῦρ καὶ σίδηρος καὶ ἄλας καὶ σεμίδαλις πυροῦ καὶ γάλα καὶ μέλι, αἶμα σταφυλῆς καὶ ἔλαιον καὶ ἱμάτιον.
- 27 ταῦτα πάντα τοῖς εὐσεβέσιν εἰς ἀγαθά, οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς τραπήσεται εἰς κακά.
- 28 "Εστιν πνεύματα ἃ εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισται καὶ ἐν θυμῷ αὐτῶν ἐστερέωσαν μάστιγας αὐτῶν ἐν καιρῷ συντελείας ἰσχὺν ἐκχεοῦσιν καὶ τὸν θυμὸν τοῦ ποιήσαντος αὐτοὺς κοπάσουσιν.
- 29 πῦρ καὶ χάλαζα καὶ λιμὸς καὶ θάνατος, πάντα ταῦτα εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισται·
- 30 θηρίων όδόντες καὶ σκορπίοι καὶ ἔχεις καὶ ρομφαία ἐκδικοῦσα εἰς ὅλεθρον ἀσεβεῖς.

- 21 Et sic dicetis in confessione opera Domini universa bona valde
- 22 In verbo eius stetit aqua sicut congeries et in sermone oris eius sicut exceptoria aquarum
- 23 Quoniam in praecepto ipsius placor fit et non est minoratio in salute illius
- 24 Opera omnis carnis coram illo et non est quicquam absconditum ab oculis eius
- 25 A saeculo usque in saeculum respicit et nihil est mirabile in conspectu eius
- 26 Non est dicere quid est hoc aut quid est illud omnia enim in tempore suo quae-
- 27 Benedictio illius quasi fluvius inundavit
- 28 Et quomodo cataclysmus aridam inebriavit sic ira ipsius gentes ^fquae non exquisierunt eum¹ hereditabit
- 29 Quomodo convertit aquas et siccata est terra et viae illius viis illorum directae sunt sic peccatoribus offensiones in ira eius
- 30 Bona bonis creata sunt sab initio sic nequissimis bona et mala

22 ברכות: כיאר הציפה וכנהר תבל ריותה: אין לואמור זה רע מזה כי הכל בעתו יגבר: וג אין לאמר זה למה זה כי הכל בלצרכו נבחרה:

בג כן ועמו גוים יוריש ויהפך למלח משקה:

דב וארחוות המים יישרו כן לורים יסתוללו:

22 וראש כל צרוך לחיי אדם מים ואש וברול ומלח: 22 ומוב לטווב חלק מראש כן לרעים טוב וריע:

נופכני: בל אולהו לוטורים ייטיבו כן לרעים לרעה ינהפכני: וחלב חטהו חלב ודבש דם עוב יצהר ובגד:

22 יש רווחות למשפט נוצרו באפם הרולים יעתיקור:16

פג אש וברד רע ודבר גם אלה למשפט נו: F [בעת עברה כחם יראו וחרון בוריאם יניחוי:]

כלי אלה לצורכם נבראו והמה יבאוצר ולעתי יפקדוי: oe הית שן צקרב ופתן בוחרב נקמות להחרים: רועים):

בעתר יגבר ma b-n 12

22 a Bm: glossa cancellata che deve essere stata mona.

בל מ Bm מיזשרות ולוישרים mB ה לב

בא א א מובה שמורה לטובים ורע שמורה לרעים : 1 .ח ,201 .g ים האוקש. רע הא 2 . רע הא

Il lact saM d | Tirt saM , Tirk ma a TL

The test mas its for Mas interest mas interest mas a 82

I ICITAL SEM D 62

il sem d | entert que ma 9-9 |

Lowcio Link. יסלי ליון לוביניי "שם בון. סבסיבן סבסיון היכן יפסיצון بع بجنا ألب عيسي. " لمنا محبيا محلفا بعما . حكم محنى المن على المن . دور المن سلم منم . منما ملجما لامهما معمامقد. ١٠ الم "ما بلهبدا الدند. معمل ماحصها ملحمها . "حلبهم بملي لهذا ههاج . معيالا معطا . ماندا متها . مسردا مبدعا . مستا "مسميا عد أمع دملم رقما بعطته لمنا بحن القا هنا منا. क दांबत रहेंदी प्रदान. o/e tion > सिंद o) tea. اابقا المر عبع اهقم، ماه لتعط مام عبوب ، الحما حيميان بعط بل مجموع لاط بعصبي لطل " لهاسلم " coicdio by woll tid. oby will stall asad. " rocal

- 31 ἐν τῆ ἐντολῆ αὐτοῦ εὐφρανθήσονται καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς χρείας ἑτοιμασθήσονται καὶ ἐν καιροῖς αὐτῶν οὐ παραβήσονται λόγον.
- 32 Διὰ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς ἐστηρίχθην καὶ διενοήθην καὶ ἐν γραφῆ ἀφῆκα
- 33 Τὰ ἔργα κυρίου πάντα ἀγαθὰ καὶ πᾶσαν χρείαν ἐν ὥρα αὐτῆς χορηγήσει,
- 34 καὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν Τοῦτο τούτου πονηρότερον, πάντα γὰρ ἐν καιρῷ εὐδοκιμηθήσεται.
- 35 καὶ νῦν ἐν πάση καρδία καὶ στόματι ὑμνήσατε καὶ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα κυρίου.
- 40 Ι 'Ασχολία μεγάλη ἔκτισται παντὶ ἀνθρώπω καὶ ζυγὸς βαρὺς ἐπὶ υἱοὺς Αδαμ ἀφ' ἡμέρας ἐξόδου ἐκ γαστρὸς μητρὸς αὐτῶν ἕως ἡμέρας ἐπιστροφῆς εἰς μητέρα πάντων'
 - 2 τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν καὶ φόβον καοδίας, ἐπίνοια προσδοκίας, ἡμέρα τελευτῆς.
 - 3 ἀπὸ καθημένου ἐπὶ θρόνου ἐνδόξου καὶ ἕως τεταπεινωμένου ἐν γῆ καὶ σποδῷ,
- 31 Initium necessariae rei vitae hominum aqua ignis et ferrum lac et panis similagineus et mel et botrus uvae et oleum et vestimentum
- 32 Haec omnia sanctis in bona sic et impiis ^{[et} peccatoribus] in mala convertentur
- 33 Sunt spiritus qui ad vindictam *creati* sunt et in furore suo confirmaverunt tor-
- 34 In tempore consummationis effundent virtutem et furorem eius qui fecit illos confundent
- 35 Ignis grando famis et mors omnia haec ad vindictam creata sunt
- 36 Bestiarum dentes et scorpii et serpentes et romphea vindicans in exterminium impios
- 37 In mandatis eius epulabuntur et super terram in necessitatem praeparabuntur et in temporibus suis non praeterient verbum
- Propterea ab initio confirmatus et consiliatus sum [et cogitavi] et in scripta dimisi
 omnia opera Domini bona et omne opus hora sua subministrabit
- 40 Non est dicere hoc illo nequius est omnia enim in tempore suo conprobabuntur
- 41 Et nunc in omni corde et ore conlaudate et benedicite nomen Domini
- 40 ¹ Occupatio magna creata est omnibus hominibus et iugum grave super filios Adam A die exitus de ventre matris eorum usque in diem sepulturae in matrem omnium
 - 2 Cogitationes eorum et timores cordis adinventio expectationis et dies finitionis
 - 3 Residentes super sedem gloriosam usque ad humiliatum in terra et cinere

ונ בצותו אתם ישישו ובחקם לא ימרו פיוי:

בנ על כן מראש התעכבתי ההתבונותי ובכתב הנחתי::

בב מתשה אל כלם מובים לכל צורך בעתו יספוק:

ף אַל הּ לאמר זה רע מהה זהמ כי הכל בעתו יגבירי:

ני עתה בכל לבי הרגינו וברכו את שם הקודוש:d

יו עסק גרול חלק אלי ועול כבר על בני ארם: מיום צאתו מרחם אמו עד יום שובו יאל אם כל חיי: מיושב כסא לגבה עד לשובי עפר ואפר:

אריר (יוי) אחר, (יוי) פיהר (יוי א a א (יוי א (יוי א a א (יוי א (יי א (יוי א (יי א (יוי א (יו א (יוי א ()

B

" octil iedi togi ing och danogi la azcin adho. " adh ing ciad Ilcio. Indacto ciad iccedi cais ctog oby. " octog icioni iscedi cais ctog oby. " octog icioni dig. och ce dicup Ilcia. " och ilai nul ca gin. adh icodogi aemo, clo il. odi, Icuogi ad cig. nul. adh icodogi aemo, clo il. odi, Icuogi ad cig. " ach cedo teco cico lado oseno " bano. Oh " coll indical cil lal. opini sanel la cir hal. a oal icono a ciad isanogi orial isanogi lici indi. "Isacondogo ositudi icogo omili iatenog tiad toal iacologo. " a dei comani iatel orial tai tesil oadal.

- 4 ἀπὸ φοροῦντος ὑακίνθινον καὶ στέφανον καὶ ἕως περιβαλλομένον ὠμόλινον
- 5 θυμός καὶ ζῆλος καὶ ταραχὴ καὶ σάλος καὶ φόβος θανάτου καὶ μηνίαμα καὶ ἔρις. καὶ ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως ἐπὶ κοίτης ὅπνος νυκτὸς ἀλλοιοῖ γνῶσιν αὐτοῦ.
- 6 όλίγον ώς οὐδὲν ἐν ἀναπαύσει, καὶ ἀπ' ἐκείνου ἐν ὕπνοις ὡς ἐν ἡμέρα κοπιᾳ τεθορυβημένος ἐν ὁράσει καρδίας αὐτοῦ ὡς ἐκπεφευγὼς ἀπὸ προσώπου πολέμου.
- 7 ἐν καιοῷ χοείας αὐτοῦ ἐξηγέοθη καὶ ἀποθαυμάζων εἰς οὐδένα φόβον.
- 8 μετὰ πάσης σαρκὸς ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους, καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλῶν ἑπταπλάσια πρὸς ταῦτα·
- 9 θάνατος καὶ αἶμα καὶ ἔρις καὶ ὁρμφαία, ἔπαγωγαί, λιμὸς καὶ σύντριμμα καὶ μάστιξ.
- 10 ἐπὶ τοὺς ἀνόμους ἐκτίσθη ταῦτα πάντα, καὶ δι' αὐτοὺς ἐγένετο ὁ κατακλυσμός.
- 11 πάντα, ὅσα ἀπὸ γῆς, εἰς γῆν ἀναστρέφει, καὶ ἀπὸ ὑδάτων, εἰς θάλασσαν ἀνακάμπτει.
- 12 Πᾶν δῶρον καὶ ἀδικία ἐξαλειφθήσεται, καὶ πίστις εἰς τὸν αἰῶνα στήσεται.
- 13 χρήματα ἀδίκων ώς ποταμὸς ξηρανθήσεται καὶ ώς βοοντὴ μεγάλη ἐν ὑετῷ ἐξηχήσει·
- 14 ἐν τῷ ἀνοῖξαι αὐτὸν χεῖρας εὐφρανθήσεται, οὕτως οἱ παραβαίνοντες εἰς συντέλειαν ἐκλείψουσιν.
- 4 Ab eo qui utitur hyacintho 'et portat' coronam usque ad eum qui operitur lino crudo

Furor zelus tumultus fluctuatio et timor mortis iracundia perseverans et contentio 5 et in tempore refectionis in cubile

- 6 Somnus noctis inmutat scientiam eius modicum tamquam nihil in requie
- 7 Et ab eo in somnis quasi in die respectus conturbatus est in visu cordis sui tamquam qui evaserit in die belli

In tempore salutis suae exsurrexit et admirans ad nullum timorem

- 8 Cum omni carne ab homine usque ad pecus et super peccatores septuplum
- 9 Ad hace mors sanguis contentio et romphea oppressiones famis et contritio et flagella
- 10 Super iniquos creata sunt haec omnia et propter illos factus est cataclysmus
- 11 Omnia quae de terra sunt in terram convertentur et aquae omnes in mare conver-
- 12 Omne munus et iniquitas delebitur et fides in saeculum stabit
- 13 Substantiae iniustorum sicut fluvius siccabuntur et sicut tonitruum magnum in pluvia manebunt
- 14In aperiendo manus suas laetabitur sic praevaricatores in consummatione tabescent

TI CY CA

- וו יכל מארץ. אל ארץ ישוב ואשרם ממרום אל מרום: 10 מל רשע נבראה רעה יובעבור תמוש כלה: פ ודבור ודם חרחֶר וחרב שד ושבר רעה ומונת:) ע ·· הודך מ···· הקיץ ומראו ··· מניה: מהם מה מעוול ופתו כתבוד הונס מפניו רודף: סמס לריק* כרגע ישקוט ומבין בהלוותו... ש נמע זועו מל משכבו שינת לילה העירה (לבו): S אך קנאה דאגה ופחד אימת "מות תהרה וורב": + מעוטה צניף וציץ •ועד עוטה• שמלח עוד[:]
- יו העם עם שאתוי כפים^{ל יגילו} כי פתאם לוצה יתם: נו במחול אל חולב כנחל איתן ומאפיק⁴ אדיר בחזיו קולות: B

الح به به المراج المراج .

بعمم: ألب سلا لل : وي . فالب للمة والم مع سلا مذلكا: oa, / well. ocan wa! le roig wag. "i'com! الفط 100 لافط 100 . org 100 لم انظا حصنا إقطمي يعيمي . ميمانا هذ عيمامي . " حلا هزم بع رحا حلص عبيد منا بلط حه عبط . "عم حلمع قب "بعطم حساما ولاز . أب ردا ونده م مبم بنه ها. أب octil radiumy Il woodrog. card ! that are Log. · أن يا محيماً وليل . وبسلا هيم صميا . صبيا معيا . ' of abin I died Unto the toal comercial.

יני דעתו ma d | מי תח וריב ma n-n כ ל מ-ם בושום דם

In sem o | 10x97 mB d | fird autof [sem , fird after mB n-n El

It a-a Bm Mas inkw dy | b Mas I'D | c Mas dl.

- . En o प्त ma n o
- אף על ס אף עם עד כל mB a 8

- I'w ma d | CY al sam n-n li וש כלה ABM ,ובשכרו יובעבורו הי רעה mB ה-ה 10

Mas m[

- 15 ἔκγονα ἀσεβῶν οὐ πληθυνεῖ κλάδους, καὶ δίζαι ἀκάθαρτοι ἐπ' ἀκροτόμου πέτρας.
- 16 ἄχι ἐπὶ παντὸς ὕδατος καὶ χείλους ποταμοῦ πρὸ παντὸς χόρτου ἐκτιλήσεται.
- 17 χάρις ώς παράδεισος ἐν εὐλογίαις, καὶ ἐλεημοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα διαμενεῖ.
- 18 Ζωή αὐτάρχους καὶ ἐργάτου γλυκανθήσεται, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ὁ εὐρίσκων θησαυρόν.
- 19 τέχνα καὶ οἰκοδομὴ πόλεως στηρίζουσιν ὄνομα, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ ἄμωμος λογίζεται.
- 20 οἶνος καὶ μουσικὰ εὐφραίνουσιν καρδίαν, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἀγάπησις σοφίας.
- 21 αὐλὸς καὶ ψαλτήριον ήδύνουσιν μέλη, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γλῶσσα ήδεῖα.
- 22 χάριν καὶ κάλλος ἐπιθυμήσει ὀφθαλμός, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα χλόη σπόρου.
- 23 φίλος καὶ έταῖρος εἰς καιρὸν ἀπαντῶντες, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ μετὰ ἀνδρός.
- 24 ἀδελφοὶ καὶ βοήθεια εἰς καιρὸν θλίψεως, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἐλεημοσύνη ῥύσεται.
- 25 χουσίον καὶ ἀργύριον ἐπιστήσουσιν πόδα, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα βουλὴ εὐδοκιμεῖται.

- 15 Nepotes impiorum non multiplicabunt ramos et radices inmundae super cacumen petrae sonant
- 16 [Viriditas] super omnem aquam et ad oram fluminis ante omnem faenum evelletur
- 17 Gratia sicut paradisus in benedictionibus et misericordia in saeculo permanet
- 18 Vita sibi sufficientis operarii condulcabitur et in ea invenies thesaurum 19 fili Aedificatio civitatis confirmabit nomen et super haec mulier inmaculata conputatur
- 20 Vinum et musica laetificant cor et super utraque dilectio sapientiae
- 21 Tibiae et psalterium suavem faciunt melodiam et super utraque lingua suavis
- 22 Gratiam et speciem desiderabit oculus tuus et super hoc viride sationis
- 23 Amicus et sodalis in tempore convenientes et super utrosque mulier cum viro
- ²⁴ Fratres in adiutorium in tempore tribulationis et super eos misericordia liberabit
- 25 Aurum et argentum constituet pedem et super utrumque consilium beneplacitum

من به ما مصاما مصح بها . مع يتموم عذم هذا ال عدا . ١٠١١ مصر أما حدما بعما . مع اتمو ابعما فيما . عقلا بسملا " أسط مسحنا حبالا للحجوم . مع الألموم الطال المن لعلا بحل " لما معموم في ا بديا . مع المنهم ميه فيصابه وفيطا . "الحصرا مالحميا محصم امنا . مع مع الما حمل . هما بلما عبرا لحز . وإدا مع اتموم مع ومعدس محملاً . وا دسا مهر دلا صبيام معلاً . کمع اب اله بصحب صعدا . "افحما مام: المعم معا . بطا حبا مدير. منتبأ بابقا لالم للمعم. وبعلميد حلالا ويده الل بالحا وسلا وعبع الل مانع مد خما . "منترا من 100 رم وسها لم عدا وسط الل عدا ومدول المهم 21 only lead is all I sool.

ישמעמידו על רגליו

ראת כל היקום אשר ברגליהם. אירי אלעזר זה ממונו של אדם :Pesahim 119a: T 22

24 a Bm 7773.

'aL, wg v 77

ועליל ma n 12

וכלים נאים

שלשה מרחיבין דעתו של אדם. אלו הן. דירה נאה. ואשה נאה. :472 Berakot D. A. T. If war sam b-b | rawring are lard and on 171 | b-b Mas any 12 | c-c Mas are are are are are

תום לעו מעפר כרמו לכרמים: מי מאניד כו אין נא בינוסכתי אצל בוד אילא נא קול

כלימי ענירעים בן סירא אומי אף בלילות בשפל גנים עו במרום הדים כרמו: ממטר ma , orat mas | sam b-b | sam s | rat wet sam , tat wet a d-d | sam a 81

ACT SEM 2 | SEM 6-6 | HOT CET XT ACTA SEM D-D TI

seM , truch m8 b | her seM o | fet m8 d | cyrain at tein the seM n-p di 1 44 [] EL SEM 'al EIL: נמנגת שול מל ma d-d | נצר חמס לא יכו ו saM ,נצר חמס לא יכה בי ma n-n כו

25 זהב וכסוף יעמידו רגול ומשוניהם עצה טובהו:

אם אח וועוור יצילו בעות צרה ומשניהם צרקי מצלח:

בג ואוהב וחבר לעות ינהגו ומשניהם אשה משכלת:

בג ויופי וחן יחומידו עין ומשניהם צמחי שדה:

וז ועולווול ב ונבל יעריבו שיר ומשניהם לשון ברה:

סב וייון ושכר יעליצו לב ומשניהם אהבת דודים: שגר ונטע "יפריחו שם" ומשניהם אשה נחשקת:

פו בילד ועירה פיעמידו שםם שומשניהם מוצאי חכמה:

81 LICE ALL IWOLA CARGO PLANTING AIZES

דו בוחסד לעולם לא ימוטב לוצדקה לעדל תכון:

10 בכלרדמות על גפת נחלה מפנים כל מטרי נדעכוף:

בו בנוצר מחמס לא ינקה. פרי שורש הנף על שן סלעם:

- 26 χρήματα καὶ ἰσχὸς ἀνυψώσουσιν καρδίαν, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα φόβος κυρίου οὐκ ἔστιν ἐν φόβῳ κυρίου ἐλάττωσις, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπιζητῆσαι ἐν αὐτῶ βοήθειαν.
- 27 φόβος κυρίου ώς παράδεισος εὐλογίας, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν δόξαν ἐκάλυψεν αὐτόν.
- 28 Τέκνον, ζωὴν ἐπαιτήσεως μὴ βιώσης κρεῖσσον ἀποθανεῖν ἢ ἐπαιτεῖν.
- 29 ἀνὴο βλέπων εἰς τράπεζαν ἀλλοτρίαν, οὐκ ἔστιν αὐτοῦ ὁ βίος ἐν λογισμῷ ζωῆς, ἀλισγήσει ψυχὴν. αὐτοῦ ἐν ἐδέσμασιν ἀλλοτρίοις: ἀνὴο δὲ ἐπιστήμων καὶ πεπαιδευμένος φυλάξεται.
- 30 ἐν στόματι ἀναιδοῦς γλυκανθήσεται ἐπαίτησις, καὶ ἐν κοιλία αὐτοῦ πῦρ καήσεται.
- 41 1 *Ω θάνατε, ώς πικρόν σου τὸ μνημόσυνόν ἐστιν ἀνθρώπω εἰρηνεύοντι ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, ἀνδρὶ ἀπερισπάστω καὶ εὐοδουμένω ἐν πᾶσιν καὶ ἔτι ἰσχύοντι ἐπιδέξασθαι τρυφήν.
 - 2 ὧ θάνατε, καλόν σου τὸ κρίμα ἐστὶν ἀνθρώπῳ ἐπιδεομένῳ καὶ ἐλασσουμένῳ ἰσχύι, ἐσχατογήρῳ καὶ περισπωμένῳ περὶ πάντων καὶ ἀπειθοῦντι καὶ ἀπολωλεκότι ὑπομονήν.

²⁶ Facultates et *virtutes* exaltant cor et super haec timor Domini

²⁷ Non est in timore Domini minoratio et non est in eo inquirere adiutorium

²⁸ Timor Domini sicut paradisus benedictionis et super omnem gloriam operuerunt illum

²⁹ Fili in tempore vitae tuae ne indigeas melius est enim mori quam indigere

³⁰ Vir respiciens in mensam alienam non est vita eius in cogitatione victus alit enim animam suam cibis alienis

³¹ Vir autem disciplinatus et eruditus custodiet se 32 in ore inprudentis condulcabi tur inopia et in ventre eius ignis ardebit

^{41 1} O mors quam amara est memoria tua homini pacem habenti in substantiis suis

² Viro quieto et cuius viae directae sunt in omnibus et adhuc valenti accipere cibum

אל היל וכח יגילוו לב ומשניהם. ויראת אלהים:

רג יראת אלהים כערן ברכה "וכן כל כבוד הפתה": אין ובויראת יני מחסור מואין לבקש עמה מושעון:

82 מנים חיי מתן אל תחי שטוב נאסף ממסתוללם:

פב איש משגיח על שלחן זר אין חייו גלמנות חיים:

סנ בלאיש עוו נפש המתיק שאלה ובקרבו לחבער כמו אשל: quaix igu advara «xxm ritu» boit auto»;

ל באחה למותם כים מובף חקיך שלאיש אונים שוחסר עצמה: אנת פתליו ומצליח בכלה יועוד בנו חויל לקבל תענוגי: ודו חיים שלמות מה ומור וכרך שלאיש שוקוטו על מכונתו:

אנחין כנחלי ינקשי בכלי יסרב ואבד תקוהי:

12 52 521. I fiert sam n-n 72 I lary tegu varial lay sam d-d | I luttra sam n 22

lot age net sem d-d | ee ma n 82

I by sem 5-5 | 1 au sam auth town auvariet mb d-d | lattitude sam a-a 92

If CAM SEM CAW EIVER MB d-d | EQ. VI IQW AL SEM VI IQWIA AGAIN MB n-n OF חיים. ואלו הן המצפה לשלחן חברו ומי שאשתו מושלת עליו ומי שיסורין מושלין בגופו: α שלשה חייהן אינם : B. Beşah 32b אינור מוצים Mas ה-b יוד[]

איש כושל וווקש בכל אפס + mB אפס המרה ואבוד תקוה + seM n-n | בו + seM + in +rugu sam ma 1 | cut sam i | sam i | sam 8-8 | [hr yrug sam f-t | 2 a Mas | b Mas | c Mas | d Mas | e Bm q | nu pin, pin, Mas | יעוד בו כח לקבל חענוג sem פ-ם | שלו ומצליח בכל sem b-b | Try was a action | Sem 3-2 | I | ICT SEM d-d | All I sem the mas 1 , 14

המראה ואבד תקוה איש נוקש ומושל בכל אפס המראה ואבד תקוה.

رجا محط بعظامل حدل بير مسعة مصصار ملط حبه سلا اهدمًا به نم معدا ما دعم الل لح وا واحد محمد بعد. ويعب معيرك حجل يي. مامي كم حبه سلا كعفيوله عدار ما حمد الم. برجا لمدا بطد لا تصصوب ردا الربيع احتمام عالمه، مام نما أم احرمه، 14 الم استما . ملحنا دبد مل طحا المن بعدا . وهومون واستار ال المد سيعصوب المر وسرا 100 مضا الاهبو عر وأنمر Langel. Il pou de Laino. es peil rione: Ul edoil ال معمداء المن من وعال لمن ال لمدرهم، وال لمه الم المصابق. "اسلطه والمع حبال مطحنط وللل مع حل لهم: and Illian. Twoise air oll state. and that ethol wowil. oth tack was asid. entho ethol et مامعوا منعم لاز . مع المهم بسله بالمما . لم جسله

· Lach.

- 3 μὴ εὐλαβοῦ κρίμα θανάτου, μνήσθητι προτέρων σου καὶ ἐσχάτων·
- 4 τοῦτο τὸ κρίμα παρὰ κυρίου πάση σαρκί, καὶ τί ἀπαναίνη ἐν εὐδοκία ὑψίστου; εἴτε δέκα εἴτε έκατὸν εἴτε χίλια ἔτη, οὐκ ἔστιν ἐν ἄδου ἐλεγμὸς ζωῆς.
- 5 Τέχνα βδελυρὰ γίνεται τέχνα άμαρτωλῶν καὶ συναναστρεφόμενα παροικίαις ἀσεβῶν·
- 6 τέκνων άμαρτωλῶν ἀπολεῖται κληρονομία, καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐνδελεχιεῖ ὄνειδος.
- 7 πατρὶ ἀσεβεῖ μέμψεται τέχνα, ὅτι δι' αὐτὸν ὀνειδισθήσονται.
- 8 οὐαὶ ὑμῖν, ἄνδρες ἀσεβεῖς, οἴτινες ἐγκατελίπετε νόμον ὑψίστου·
- 9 ἐὰν γὰο πληθυνθῆτε, εἰς ἀπώλειαν, καὶ ἐὰν γεννηθῆτε, εἰς κατάοαν γεννηθήσεσθε, καὶ ἐὰν ἀποθάνητε, εἰς κατάοαν μερισθήσεσθε.
- 10 πάντα, ὅσα ἐκ γῆς, εἰς γῆν ἀπελεύσεται, οὕτως ἀσεβεῖς ἀπὸ κατάρας εἰς ἀπώλειαν.
- Πένθος ἀνθρώπων ἐν σώμασιν αὐτῶν,ὄνομα δὲ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἀγαθὸν ἐξαλειφθήσεται.
- 12 φοόντισον περί ὀνόματος, αὐτὸ γάρ σοι διαμενεῖ ἢ χίλιοι μεγάλοι θησαυροί χρυσίου·

- 3 O mors bonum est iudicium tuum homini indigenti et qui minoratur viribus
- 4 Defecto aetate et cui de omnibus cura est et incredibili qui perdit sapientiam
- 5 Noli metuere iudicium mortis memento quae ante te fuerunt et quae superventura sunt tibi
- 6 Hoc iudicium a Domino omni carni et quid superveniet in beneplacita Altis-
- 7 Sive decem sive centum sive milleanni non est enim in inferno accusatio vitae
- 8 Filii abominationum fiunt filii peccatorum et qui conversantur secus domos im-
- 9 Filiorum peccatorum periet hereditas et cum semine illorum adsiduitas opprobrii
- 10 De patre impio queruntur filii quoniam propter illum sunt in opprobrio
- Vae vobis viri impii qui dereliquistis legem Domini altissimi 12 et si nati fueritis in maledictione nascemini et si mortui fueritis in maledictioneerit pars vestra

9 בעבן עולה אממשלת רעם פור רף [:] s שנגל נמאס דבר רעים ה ונכר אויל ומשפחת רשועי: לאלף שנים מאה ועשר^ם יאיש תוכחותי בשואוול: ונה הלקי כלי בשר מאליו + ומה תמאס בתורת עליוון וי: נ האל תפחד ממותי חוקיך יוכר כי ראשנים ואחרנוים יצמך E האל הפחד ממותי הוקיך יוכר כי ראשנים ואחרנוים צמך E האל

6 האם תבורו״ עול ידיג אסון יוואם תוולידו לאנחה:י 8 אוארי לוכם אנשי עולה יהעוובים תורת עלויוןי:

ואום עכתלוף לשמחתי עולם! יואם תמותוי לקללהי:

10 בכל מאפס אל אפס ישובה כן יחוף מתהו אל תהוי:

נו פחד שעל שם כי הוא ילוך מאלפי אוצרותף חכמה: וו פעבלם ארם בגויתו אך שעם חסדה לאי יכרתי:

CARTIT SEM A | SEM 8 | TY 3 a-a Mas | b Mas | 19 | c-c Mas | mar | a Mas | e Mas | f Mas

dello scriba che ha dimenticato la parola.

b Mas vwi. ות רעים SBM רישם ,ערים: רעים Brook .כן נמאס דבת ערים ma ה-ה ל

. Indi I nede sam a-a | nace dawl In sam d-d | It sam del wet wet ma n-n a

. WILL AITH RAM d-d | [] HIW VI[] SEM n-n 8

عمر بين بلمه م لاقا بصفعا بدا.

الحبل مع معط ونحب لحما البهام المرام . ١٠١٠ وقد ال Ich ioli. ciono dil Il dicto Mono. " said or willo برما لمصا بعما بين الميا بريا المما بعما بعما مما حصيا حداها . "مد كرمع النعا غما . !!مما عذما كرمي הסשינו יווכן בסון כנסוס יכונו עלסטטים יפעללוף וססס لن امليا بيهنا . " مع حدا غمال الحب مملها . معم انعبي سعة حسما عبرم المما . "ابط مصلم امنيا بنقل . معتدما به اقبصا ماستا كما لهم . 'هلا بموا مه سنا وحلمه

"Il it as and all more and . Tic.

Mas, Bm 72 | c-c Mas.

גלקללתה ma , ssM 1 | ואם תמותו

I KYYI TI TH SBM 4-4 | 1 4 YT SBM D-D T

Tarra (s) sem, tarra ma s | orana ma b | sem s | sem d-d | ent 1 sem o st II a Bm premette " | b Mas | c Mas at | d-d Mas | e Mas K77 | f Mas.

dן אפס אל אפס ישור $_{
m SBM}$,כל מאונים אל אונים $_{
m SC}$ מאונים אל אונם $_{
m CC}$ מאונים אל אונים $_{
m CC}$

SeM 8-8 | עלם SeM ל | seM ס | ול SeM b | ואם חולירו לאנחה SeM לאנחה אם מנלירו $ma_{D-2} \mid ma_{A} \mid n$ הפרו $ma_{D} \mid n$ אם הפרו על יד n האם n

וון נמאס חו

- 13 ἀγαθῆς ζωῆς ἀριθμὸς ἡμερῶν, καὶ ἀγαθὸν ὄνομα εἰς αἰῶνα διαμενεῖ.
- 14 Παιδείαν ἐν εἰρήνη συντηρήσατε, τέχνα σοφία δὲ κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανής, τίς ἀφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;
- 15 κρείσσων ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.
- 16 Τοιγαροῦν ἐντράπητε ἐπὶ τῷ κρίματί μου οὐ γάρ ἐστιν πᾶσαν αἰσχύνην διαφυλάξαι καλόν, καὶ οὐ πάντα πᾶσιν ἐν πίστει εὐδοκιμεῖται.
- 17 αἰσχύνεσθε ἀπὸ πατρὸς καὶ μητρὸς περὶ πορνείας καὶ ἀπὸ ἡγουμένου καὶ δυνάστου περὶ ψεύδους,
- 18 ἀπὸ κριτοῦ καὶ ἄρχοντος περὶ πλημμελείας καὶ ἀπὸ συναγωγῆς καὶ λαοῦ περὶ ἀνομίας, ἀπὸ κοινωνοῦ καὶ φίλου περὶ ἀδικίας
- 19 καὶ ἀπὸ τόπου, οὖ παροικεῖς, περὶ κλοπῆς, ἀπὸ ἀληθείας θεοῦ καὶ διαθήκης καὶ ἀπὸ πήξεως ἀγκῶνος ἐπ᾽ ἄρτοις, ἀπὸ σκορακισμοῦ λήμψεως καὶ δόσεως
- καὶ ἀπὸ ἀσπαζομένων περὶ σιωπῆς,
 ἀπὸ ὁράσεως γυναικὸς ἐταίρας
- 21 καὶ ἀπὸ ἀποστροφῆς προσώπου συγγενοῦς, ἀπὸ ἀφαιρέσεως μερίδος καὶ δόσεως καὶ ἀπὸ κατανοήσεως γυναικὸς ὑπάνδρου,
- 22 ἀπὸ περιεργίας παιδίσκης αὐτοῦ καὶ μὴ ἐπιστῆς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτῆς, ἀπὸ φίλων περὶ λόγων ὀνειδισμοῦ καὶ μετὰ τὸ δοῦναι μὴ ὀνείδιζε,
- 13 Omnia quae de terra sunt in terram convertentur sic impii a maledicto in perditionem
- 14 Luctus hominum in corpore ipsorum nomen autem impiorum delebitur
- 15 Curam habe de bono nomine hoc enim magis permanebit tibi quam mille thesauri magni pretiosi
- 16 Bonae vitae numerus dierum bonum autem nomen permanebit in aevo
- 17 Disciplinam in pace conservate filii Sapientia enim abscondita et thesaurus occultus quae utilitas in utrisque
- 18 Melior est homo qui abscondit stultitiam suam quam homo qui abscondit sapientiam suam
- 19 Verumtamen reveremini in his quae procedunt de ore meo
- 20 Non est enim bonum omnem inreverentiam observare et non omnia omnibus bene placent in fide
- 21 Erubescite matrem et patrem de fornicatione et a praesidente et potente de mendacio
- 22 A principe et iudice de delicto a synagoga et plebe de iniquitate

ΩL

- נו מובת מחד ימי מספר ומובת שם ימי לאין מספרף:
- +ו חכמה שמונה יואוצר מוסתר מה תועלה בשתיהם!
- BULOL TAU AUAL TILDS מוסר בשת שמ מוסר בשת:

- 91 LUCYALE AZA AWGUP: בו במוך אוישה פמצפין אולחום ימאיש מצפיןי חכמתוף:
- LI ECLM CAL LAGE 9X4 ILLU9 CLOUKS PLLOU X4P CHOS: א כל בשתי נאהי לשמרי פולא כל הכלם נבחר?:
- 11 מאדון ב וגברת מלי שקר שימצדה ועם יעל פשעי:
- QUELS LLAY ING QUEL!
- [עממות מעע הואלה הו נממלום שיווב ההל וב: הייואולה וברית ממטה אציל אל לחם:
- וג מהשבי אפים רעך שמהשובית מוחלקות מנה סג מושואול ב שלום מהחריש מהביט ואל ב...וורה:
- ומבתקורב אול....
- על המאוהבל עלי (דב)רים הרפה, ומאחריז מתתפ מאל תנאץ מ:
- $rac{1}{2}$ seM b | runan adiala seM a , rotan adiala mB a –a | seM d | 1 | dat seM a ± 1 Mas. b-b | rute ma , sam o | n' aoet 'ard sam ma d-d | ute ma , l her sam o €1
- CATE SAM, TOUT CASTI MB 2-0 | COCK] MICH SAM 6-6 | OLE NEW SAM n-n 21 e Bm Mas Mas | f nut | gree | 8-8 Mas.
- 16 a Mas | d Mas | c Mas, Bm equer | d-d Mas | c Mas | lem d | 14 Mas TOWN | d Mas, C nun b | axel
- .seM 8-8 | 7210
- ושר על seM , רְשִּׁר עַל ma b-b | seM ישל פחו seM מ-d | seM מ-a רו
- [14 [JWW SEM]-] | SEM 2-3 | GWT SEM b | SEM 2 | KETE] SEM 6 | SEM D 81
- α ממנו β אר הממנוע מתח שאלה וח δ א δ וממטה δ וממטה δ אר δ אר δ ו angr win sam b-b | vi] it sam , vi it in B 3-3 | ruit in B d | d | d | 0 0 1 .sbM i-i | sbM 1/ awing sbM aagid, awing ma 8 |
- d Bm hwk. החריש And , מהחרישו הוא ה Bm Mas | משאל And , המשאול ה משואל הוא מ 20 מ ימעע מאלה
- על יצעיה ShM , ו ורה ma ל | ומהתקומם $_{
 m SSM}$ אומשרוח מחלקה מנה Mas מחשבות מחלקות מנה $_{
 m MS}$ שארך $_{
 m SSM}$ רעיך את פני Mas אות פני Mas אות פני אסופט, שי השני א אות פני השני השני השני השני ה ול
- TITE SAM WAST MA A-A | SAM & | TONTIT SAM & | HOT SAM MAS | rבר r אה r אה r א r מאחר r אחר r אחר r אור אר r אור r אר r
- ישב או ליף גבון מפון ל. لما انط علما بغطا بمن الم لمن ال صفالم: معلاا appocal operal. collisty cataro oada. po po ast each

-773

- 42 1 ἀπὸ δευτερώσεως λόγου ἀκοῆς
 καὶ ἀπὸ ἀποκαλύψεως λόγων κρυφίων·
 καὶ ἔση αἰσχυντηρὸς ἀληθινῶς
 καὶ εὐρίσκων χάριν ἔναντι παντὸς ἀνθρώπου.
 Μὴ περὶ τούτων αἰσχυνθῆς
 καὶ μὴ λάβης πρόσωπον τοῦ άμαρτάνειν·
 - 2 περὶ νόμου ύψίστου καὶ διαθήκης καὶ περὶ κρίματος δικαιῶσαι τὸν ἀσεβῆ,
 - 3 περὶ λογισμοῦ κοινωνοῦ καὶ όδοιπόρων καὶ περὶ δόσεως κληρονομίας έτέρων,
 - 4 περὶ ἀκριβείας ζυγοῦ καὶ σταθμίων καὶ περὶ κτήσεως πολλῶν καὶ ὀλίγων,
 - 5 περὶ διαφόρου πράσεως ἐμπόρων καὶ περὶ παιδείας τέκνων πολλῆς καὶ οἰκέτη πονηρῷ πλευρὰν αἰμάξαι·
 - 6 ἐπὶ γυναικὶ πονηρῷ καλὸν σφραγίς, καὶ ὅπου γεῖρες πολλαί, κλεῖσον
 - 7 δ ἐὰν παραδιδῷς, ἐν ἀριθμῷ καὶ σταθμῷ, καὶ δόσις καὶ λῆμψις, πάντα ἐν γραφῆ.
- 23 A socio et amico de iniustitia de loco in quo habitas 24 de furto de veritate Dei et testamento de discubitu in panibus et ab offuscatione dati et accepti
- 25 A salutantibus de silentio a respectu mulieris fornicariae fet ab aversione vultus cognati¹
- 26 Ne avertas faciem a proximo tuo ab auferendo partem et non restituendo
- 27 Ne respicias mulierem alieni viri et ne scruteris ancillam eius neque steteris ad lectum eius
- 28 Ab amicis de sermonibus inproperii et cum dederis ne inproperes
- 42 ¹ Non duplices sermonem auditus de revelatione sermonis absconditi et eris vere sine confusione et invenies gratiam in conspectu omnium hominum Ne pro his omnibus confundaris et ne accipias personam ut delinquas
 - ² De lege Altissimi et testamento et de iudicio iustificare impium
 - 3 De verbo sociorum et viatorum et de datione hereditatis amicorum
 - 4 De aequalitate staterae et ponderum et de adquisitione multorum et paucorum
 - 5 De corruptione emptionis et negotiatorum et de multa disciplina filiorum Servo pessimo latus sanguinare
 - 6 Super mulierem nequa bonum est signum
 - 7 Ubi manus multae sunt clude et quodcumque trades numera et adpende datum vero et acceptum omne describe

23 a-a Mas | b Mas qunn | c Mas, Bm b | d Bm, Mas rol | c Mas | d-d Mas.

24 a Mas n'l | b Mas gmn | c Mas | d-d Mas.

25 a Mas, Bm Ans | b Mas | c Mas | d Mas | d-d Mas | d-d Mas.

26 a Mas, Bm Ans qun | c Mas | d Mas | e Bm Mas | g Mas | g Mas, Bm Tun | c Mas | d Mas | e Bm Mas | d Mas | e Bm Mas | e G a Mas | d Mas | e Bm Mas | e Bm Mas | d Mas | d

געל הורח עליוף וחוק ועל מצדיק אלהצדיק רשע:
 בעל חשבון חובר ואדוף ועל מחלקות נחלה ויש:
 בעל מקוח בין רב למעט ועל ממחיר ממכר חגר:
 בעל אשה רעה חוחם: חכם יומקום ירים רפות תפתח:
 על מקום תפקד יר תספור ומתת ולקח אהכל בכתב:

(ז , גא) אג והרית בושל באמת של ומחסוף לכל סוד עצה: (ג , גא) אג והרית בושל באמת שומצא חן בעיני כל חיה:

ארי עלי אלה על הבושי הואל תשא פנים וחטא⁶:

- 8 περί παιδείας ἀνοήτου καὶ μωροῦ καὶ ἐσγατογήρως κρινομένου περὶ πορνείας. καὶ ἔση πεπαιδευμένος ἀληθινῶς καὶ δεδοκιμασμένος ἔναντι παντὸς ζῶντος.
- Θυγάτηο πατοί ἀπόκουφος ἀγουπνία, καὶ ή μέριμνα αὐτῆς ἀφιστᾶ ὕπνον. έν νεότητι αὐτῆς, μήποτε παρακμάση, καὶ συνωκηκυῖα, μήποτε μισηθη.
- 10 εν παρθενία, μήποτε βεβηλωθη καὶ ἐν τοῖς πατρικοῖς αὐτῆς ἔγκυος γένηται. μετά ἀνδρὸς οὖσα, μήποτε παραβῆ, καὶ συνωκηκυῖα, μήποτε στειρωθῆ.
- 11 ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτω στερέωσον φυλακήν, μήποτε ποιήση σε ἐπίχαρμα ἐχθροῖς, λαλιὰν ἐν πόλει καὶ ἔκκλητον λαοῦ, καὶ καταισχύνη σε ἐν πλήθει πολλῶν.
- 12 παντὶ ἀνθρώπω μη ἔμβλεπε ἐν κάλλει καὶ ἐν μέσω γυναικῶν μὴ συνέδρευε.
- 13 ἀπὸ γὰο ίματίων ἐκπορεύεται σὴς καὶ ἀπὸ γυναικὸς πονηρία γυναικός.
- 14 κρείσσων πονηρία ἀνδρὸς ἢ ἀγαθοποιὸς γυνή, καὶ νυνή καταισγύνουσα εἰς ὀνειδισμόν.

- 8 De disciplina insensati et fatui et de senioribus qui iudicantur ab adulescentibus et eris eruditus in omnibus et probabilis in conspectu omnium virorum
- 9 Filia patri abscondita est vigilia et sollicitudo eius auferet somnum Ne forte in adulescentia sua adultera efficiatur et commorata cum viro odibilis
- 10 Nequando polluatur in virginitate sua et in paternis suis gravida inveniatur Ne forte cum viro commorata transgrediatur aut certe sterilis efficiatur
- 11 Super filiam luxuriosam confirma custodiam nequando faciat te in opprobrium venire inimicis
- A detractatione in civitate et abiectione plebis et confundat te in multitudine populi 12 Omni homini noli intendere in specie et in medio mulierum noli commorari
- 13 De vestimentis enim procedit tinea et a muliere iniquitas viri
- 14 Melior est iniquitas viri quam benefaciens mulier et mulier confundens in opprobrium

* فالني فالمعا مع صمان بسريان ؛ ocus in Il inc; nous . " ass is in eccon ies الما و محدياً لا يمما منا . " لحل حز لا على لط وحد . סכבות יסיאך יביסוף בינסון יצמן . או יצמין ע יותבסיף agill. ! Lat such sal cist. osoul o'soil ceal. اجمها حصيده. والمال حاء رجنا لمسناء "حب لل حنار اعم صلب بلا يصمل " حدمه له ابن بلا الويصا . مدار صلب بلط صهر مرومن هيدا عدمه . وجدوان بال انظر ، مع 21, ec. 1/ 1/ 1/000 a.1

There sem and f acts sem, and a a adult sem, ander essolg 14 a-a Mas Bm 're b-b Bm Mas | c Bm, Mas nel | d Bm che ha la I Jun sem o | sem b | In sem o | dd sem d | sem b-b El

Ica Mas | b Mas, Bm 1 | c Mas | d Mas | n | e Mas | f Bm 6 1 JE SBM 1 | SBM i-i | agra SBM A | THIETWAT

1 8 Bm ור SEM ,והבשת בעדת שער ma f-l וקהלת עם SEM וקיעי In | c Bm TT | d-d Mas, Bm 's nTT | e-e Bm

ן על בת חוק משמר SSM ,בני עי בי החוק משמר md D-D 11 ים, עה, שפן *q-q* Mas []2[ינבגל[

רבובית בעל תעיר B_{S-S} פון תו B_{S-S} פון תוריע B_{S-S} אל פחוה B_{S-S} בית אביה אישה אוש אישה באישור ש אישה באישור ו Bm אישה בים Bm, Mas ומל sem ב-ס | חחל sem (סוופס ב) החפתה של ל בבתוליה פי mas, Bm בתוליה פי Mas, Bm ה-מ .תעשה כשפים.

בנערותה שמא חונה. בגרה שמא לא חנשא. נשאת שמא לא יהיו לה בנים. הוקינה שמא בת לאביה מטמנת שוא. מפחדה לא יישן: בקטנותה שמא התפתה :d 001 minbeling2 .A .T .IC'CTT Of All In Be Mi-i | ACHO SEM A | SEM 8-8 | I'T CICH SEM I-i ן ודאגחה mas | שקנ | sam h | מטמן sam mas | א Mas | נאושנהן א הפר א מממן א א מממן א הא מו א פר א פר א פר א פר א

.sem 1-4 | []v sem 8-8 | sem f-f | []c ciwy vit ciun sem ,ciun we simply that the sembolith is b = a + b + b and b = a + b and b = a + b

- TI ECOLE LIVE OXIW COIE XWEO IEIRO CHIERD REIVO XWED:
- EL BC CALIL LEND AND LANGED LAUD NUTO:
- יו לכלי וכרל אלי תתן מארי ובית נשים אל תסתוידי: נמולום יחגור אל יהי אשנב וביח מביט מבוא סביבי: PLTU מירם יוקללת עם יוהושבתף ובעודת שערי:
- וו בּוֹבני עוֹל וֹבתוֹלוֹתךו הקום מושמרוב מופן תעשה לךו שם סרה: יבבית אביה יפן [ייי] פובבית אנישה ייירפ:

В

- 01 בבבתוליה פן ה תפותה מובבית ובעולה 67 איי)b: יבנעוריה פן מגור^ה יובבתוליה פן ותשנאוי: זע נמבר רע וצלע מהלכת Mas
- 6 בת לאבל מטמנת שקר דאגה יתפוריע): שועיית זהיר באמתו פואיש צנועפ הלפני כל חיה:
- 8 KT KIOLO GIATO ICOTTO STWE ITWW ILIUT KET LILIA: 8

- 15 Μνησθήσομαι δὴ τὰ ἔργα κυρίου, καὶ ἃ ἔδρακα, ἐκδιηγήσομαι ἐν λόγοις κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ γέγονεν ἐν εὐδοκία αὐτοῦ κρίμα.
- 16 ήλιος φωτίζων κατὰ πᾶν ἐπέβλεψεν, καὶ τῆς δόξης κυρίου πλήρης τὸ ἔργον αὐτοῦ.
- 17 οὐκ ἐξεποίησεν τοῖς ἁγίοις κυρίου ἐκδιηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐστερέωσεν κύριος ὁ παντοκράτωρ στηριχθῆναι ἐν δόξη αὐτοῦ τὸ πᾶν.
- 18 ἄβυσσον καὶ καρδίαν ἐξίχνευσεν καὶ ἐν πανουργεύμασιν αὐτῶν διενοήθη· ἔγνω γὰρ ὁ ὕψιστος πᾶσαν εἴδησιν καὶ ἐνέβλεψεν εἰς σημεῖον αἰῶνος
- 19 ἀπαγγέλλων τὰ παρεληλυθότα καὶ τὰ ἐσόμενα καὶ ἀποκαλύπτων ἴχνη ἀποκρύφων.
- 20 οὐ παρῆλθεν αὐτὸν πᾶν διανόημα, καὶ οὐκ ἐκρύβη ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ εἶς λόγος.
- 21 τὰ μεγαλεῖα τῆς σοφίας αὐτοῦ εκόσμησεν, εἶς ἐστιν πρὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· οὔτε προσετέθη οὔτε ἠλαττώθη, καὶ οὐ προσεδεήθη οὐδενὸς συμβούλου.
- 22 ώς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐπιθυμητὰ καὶ ώς σπινθῆρός ἐστιν θεωρῆσαι·

- 15 Memor ero igitur operum Domini et quae vidi adnuntiabo in sermonibus Domini opera eius
- 16 Sol inluminans per omnia respexit et gloria Domini plenum est opus eius
- 17 Nonne Dominus fecit sanctos enarrare omnia mirabilia sua quae confirmavit Dominus omnipotens stabiliri in gloria sua
- 18 Abyssum et cor hominum investigavit et in astutia illorum excogitavit
- 19 Cognovit enim Dominus omnem scientiam et inspexit in signum aevi adnuntians quae praeterierunt et quae superventura sunt revelans vestigia occultorum
- 20 Non praeterit illum omnis cogitatus et non abscondit se ab eo ullus sermo
- 21 Magnalia sapientiae suae decoravit qui est ante saeculum et usque in saeculum
- 22 Neque adiectum est neque minuitur et non eget alicuius consilio

91	actae	Trr[H]	10 olz	CZ2 [ָלָע <u>ו</u> י,	ってこにて	- 444	47	C_{4}	aranci:
	באנמו	۲۶ ۲۲	4Q4 L3	לננני ני	المرا	LXIII	حرحاد	<u> Լ</u> և։		
сī	XICL:	ENO C	San N	Co all	11 111.	Una LNO	5L L	1 *		Я

אימץ אלהים צבאיו להתחוק הלפני כבודוה: נו לאם הספיקום קדושים אלם לספרם זנפלאות יייו:

18 בענום ולב חקרה מובכל מערומיהם יתבונף:

61 במענע עליפות נהיות⁶ ומגלה שחקר נסתרות⁶: כי ידע עליון דעו זיביט אחיות עולם:

٥٥ عزالا الملك ططالع حزء محرب لريم للخول عحر لحلء:

וז זוכורת ה הכמותול תכן אחדי הוא מעולם:

בב הלוא כל מעשיו נחמדו וו עד ניצוץ וחוות מראה: Mas שלוא נוסוף ווולא נאצל פולא צריך לכל מבין:

. Tan Mas, Bm n | reut ash m | reut SEM I | CRUST SEM I | NTS SEM A | ENCT SEM 8 | INUST IN SEM , SEM I | SEM o-o am b | aul] m sam, auwy ma, bm s | sam b | sicth masm bam o cl

CT LECTARY SEM 2- | SEM 9 | SEM b | GTWY SEM 3 | FWEGG SEM 6 | SEM D TI .seM & ach ICIT XTI' SEM 3-9 | IITAI | SEM b | SEM 3-9 | TATA SEM d | SEM D 31

Third ma, sem 1 | sem i | art sem A | acy sem arcy ma g | seithir ma

sem a | reavented sem d-d | sem n-n 81 .seM m-m

B

Mas

is a-a Mas | b Bin first right | c Mas first ind d | sem n-a el

I'Y acy sem 8-8 | Th thop sem f-f | anuta ma [14[sem און א sem b | sem a | חרמו sem d | גבורת אפא גבורות mas ה וב .c. ter ma , sam 8-8 | nel Ir sam , ntp au ma

باب المعمور المعمر عبم المهده المومط مل ابوه خبعه الموم ميمهم بعنا . لعصل حدما بعنمله بدرم! سل حل . ابي كده اسعصام بعنا سل حليهم يذرهم . "لا نخوصه محلم جدم بورسه بخير ١٠٠٠ معما بيس لخبض والماد مع ها وشيم الا هملا . حصلام الجزيه פוליים: מבתו

Way coped asil. ocpred! ascrip chog. المناها المحمدة مبعوات مع للمعاد المعادية مطوع يخبقه شبأ مع مبصوب حدا محمل . ولا يقا مع مبصوب حدا الما للاها . ويدين هويطيع . هراني عيصه مريم حصيما . ٥٠٠ ما الا حضا مع . عبم الماها هبم . وا مهم عبه عنه والماع محلم الاسلموم بحسما أب محمم راج مبعص مهل

- 23 πάντα ταῦτα ζῆ καὶ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ἐν πάσαις χρείαις, καὶ πάντα ὑπακούει.
- 24 πάντα δισσά, εν κατέναντι τοῦ ένός, καὶ οὐκ ἐποίησεν οὐδεν ἐλλεῖπον·
- 25 εν τοῦ ενὸς ἐστερέωσεν τὰ ἀγαθά, καὶ τίς πλησθήσεται ὁρῶν δόξαν αὐτοῦ;
- 43 ι Γαυρίαμα ύψους στερέωμα καθαρειότητος, είδος οὐρανοῦ ἐν δράματι δόξης.
 - 2 ἥλιος ἐν ὀπτασία διαγγέλλων ἐν ἐξόδω σκεῦος θαυμαστόν, ἔργον ὑψίστου·
 - 3 ἐν μεσημβοία αὐτοῦ ἀναξηραίνει χώραν, καὶ ἐναντίον καύματος αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;
 - 4 κάμινον φυσῶν ἐν ἔργοις καύματος, τριπλασίως ἥλιος ἐκκαίων ὅρη· ἀτμίδας πυρώδεις ἐκφυσῶν καὶ ἐκλάμπων ἀκτῖνας ἀμαυροῖ ὀφθαλμούς.
 - 5 μέγας κύριος δ ποιήσας αὐτόν, καὶ ἐν λόγοις αὐτοῦ κατέσπευσεν πορείαν.
 - 6 Καὶ ἡ σελήνη ἵστησιν εἰς καιρὸν αὐτῆς, ἀνάδειξιν χρόνων καὶ σημεῖον αἰῶνος:
 - 7 ἀπὸ σελήνης σημεῖον ἑορτῆς,φωστὴρ μειούμενος ἐπὶ συντελεία.

- 23 Quam desiderabilia omnia opera eius et tamquam scintillam quam est considerare
- 24 Omnia haec vivent et manet in saeculum et in omni necessitate omnia obaudiunt ei
- 25 Omnia duplicia unum contra unum et non fecit quicquam deesse
- ²⁶ Uniuscuiusque confirmavit bona et quis satiabitur videns gloriam eius
- 43 1 Altitudinis firmamentum pulchritudo est species caeli in visione gloriae
 - ² Sol in aspectu adnuntians in exitu vas admirabile opus Excelsi
 - 3 In meridiano exurit terram in conspectu ardoris eius quis poterit sustinere Fornacem custodiens in operibus ardoris tripliciter sol exurens montes
 - 4 Radios igneos exsufflans et refulgens radiis suis obcaecat oculos
 - 5 Magnus Dominus qui fecit illum et in sermonibus eius festinavit iter
 - 6 Et luna in omnibus in tempore suo ostensio temporis et signum aevi
 - ⁷ A luna signum diei festi luminare quod minuitur in consummatione

בל פענא עוג נמנטובי לומבויי יולכל וצורך הכל ישמועי:

+2 כלם שונים זה מוה⁶ ∘ולא עשה מהם שי.[:]

נג בוה על (זוה חלף טובוה מוימי ישבועו לוהביט מוארםם):

- Z MUMP QUELA EXLUIQ HUHO PUH ILLXP UAMLO LLLI:
- و تا ۱۲ اله دلادلام لاتح، خواده بالتاء لادا دلاحكركراء:
- לשאוף מאורי הגמרי נושבתי ומנורה הכוה צין: ל בכור נפוחה מהם מצוקי שעולה שמש ידליק הרים:
- S כנד גרילם ירים עושהום ודבריף ינצחו אבירין:
- 9 וום פנרח ירחל עתות שבות שמשלת קץ ואות עולם:
- ר •בם מועד וזמני חוק• וחפץ ע · · ה בתקופתו:
- ו זכל צרך הכל נשמר א לכל צרוך הכל נשמע ma ה-ם וקים ma d ו הכל חי ועוו וד לעד SAM ה-ה 22
- 1 4 4 d Mas + 2 A Mas + 4 A Mas + 44] | c-c Mas.
- ומי ישבע להביט הודם SAM תואר] וה על זה הלף טוב אb זה על זה הלף טובם b זה על זה הלף טוב האb זה על זה הלף טוב הא
- עצם שמים מ[]רו SBM שמים מביט נהרה. ועצם mB d-d | תאר מרום ורקיע לטהר ssM תואר מרום רקע על טהר mB p-n l ,Ep
- I Jar sam ? | SeM s | C7' Lith sem b-b | Icon sem s | aig'r efnit sem ma d-d | sem a 2
- Mas 51 155m. 8 | SEM & | TITE SEM D | TYEL SEM D | SEM D | TI DIT SEM D | SEM D &
- sam utwit ma b | xtr sam utif ma s litte sam ima d | ma sam a s sem h | nt | larr sem 8 | sem t | furt sem ma 9 | utt | laut | 1 sem with we cord mather a larged sammed a larger sammed b-b and sammed b-c
- o a Mas | b-b Mas הידור אריח ב Mas, Bm הידור אריח ב Mas, Bm ה ל הידור ב ה Mas ו ב ה ארים ב ה ה ל הידור ה ה ה ה TET MA ? | ITEL SEM 9 | WUTI
- IT fact he sam , et at fact ma n-n T יבן מו[Mas | e Mas In.

'edel. woul gas lluidl. عام لاحسه. لمما واقبا مادا وج علم. تع صحار بالمادا 100 מין ינביום. סכמל סיים שיוחב וחלבלום. "ססוויון 40 10 by while incil. oduoi 1 Laboro, oras, Lil. "ic حواً بيون حيدًا بعداً بي الله يلهم عصما صعب لهذا. מססי לים וויגן. יססים שמים מים מבר למסטן. יויך ملعمص . هادا بابعمانا بخبه بعنها . دهر دفه بهما اوك. معنه معضر تصدا إسع الحن في برت معما تعسا لمعدل سب ملا جنا سب مسمع حطالم . 25 إلا بعدا عد بعدا أق معصنهر لح دغه المسامع . الأمدليه ياني ياني س oardy . Wed. ofelog , chibio, colog thing. لمندوي

- 8 μὴν κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστιν αὐξανόμενος θανμαστῶς ἐν ἀλλοιώσει, σκεῦος παρεμβολῶν ἐν ὕψει, ἐν στερεώματι οὐρανοῦ ἐκλάμπων.
- 9 Κάλλος οὐρανοῦ δόξα ἄστρων, κόσμος φωτίζων ἐν ὑψίστοις κυρίου·
- 10 ἐν λόγοις ἀγίου στήσονται κατὰ κρίμα καὶ οὐ μὴ ἐκλυθῶσιν ἐν φυλακαῖς αὐτῶν.
- 11 ἴδε τόξον καὶ εὐλόγησον τὸν ποιήσαντα αὐτὸ σφόδρα ὡραῖον ἐν τῷ αὐγάσματι αὐτοῦ.
- 12 ἐγύρωσεν οὐρανὸν ἐν κυκλώσει δόξης, χεῖρες ὑψίστου ἐτάνυσαν αὐτό.
- 13 Προστάγματι αὐτοῦ κατέσπευσεν χιόνα καὶ ταγύνει ἀστραπὰς κρίματος αὐτοῦ.
- 14 διὰ τοῦτο ἠνεώχθησαν θησαυροί, καὶ ἐξέπτησαν νεφέλαι ὡς πετεινά·
- 15 ἐν μεγαλείῳ αὐτοῦ ἴσχυσεν νεφέλας, καὶ διεθούβησαν λίθοι χαλάζης:
- 17α φωνή βοοντής αὐτοῦ ὦδίνησεν γῆν,
 - 16 καὶ ἐν ὀπτασία αὐτοῦ σαλευθήσονται ὄρη· ἐν θελήματι αὐτοῦ πνεύσεται νότος
- 17b καὶ καταιγὶς βορέου καὶ συστροφὴ πνεύματος. ώς πετεινὰ καθιπτάμενα πάσσει χιόνα, καὶ ώς ἀκρὶς καταλύουσα ἡ κατάβασις αὐτῆς:
 - 18 κάλλος λευκότητος αὐτῆς ἐκθαυμάσει ὀφθαλμός, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ αὐτῆς ἐκστήσεται καρδία.
 - 19 καὶ πάχνην ώς ἄλα ἐπὶ γῆς χέει, καὶ παγεῖσα γίνεται σκολόπων ἄκρα.
- 8 Mensis secundum nomen eius est crescens admirabiliter in consummatione
- 9 Vas castrorum in excelsis in firmamento caeli resplendens
- 10 Species caeli gloriosa stellarum mundum inluminans in excelsis Dominus
- 11 In verbis Sancti stabunt ad iudicium et non exardescent in vigiliis suis
- 12 Vide arcum et benedic qui fecit illum valde speciosus est in splendore suo
- 13 Gyravit caelum in circuitu gloriae suae manus Excelsi aperuerunt illum
- 14 Imperio suo adceleravit nivem et fadcelerat¹ coruscationes emittere iudicii sui
- 15 Propterea aperti sunt thesauri et evolaverunt nebulae sicut aves
- 16 In magnitudine sua posuit nubes et confracti sunt lapides grandinis
- 17 In conspectu eius commovebuntur montes et in voluntate eius adspirabit notus
- 18 Vox tonitrui eius exprobravit terram tempestas aquilonis et congregatio spiritus
- 19 Sicut avis deponens ad sedendum aspargit nivem et sicut lucusta demergens descensus eius

נססס ויך ייווסס . סביוסטוסס, וו ובתתפס. coul read. "cal read olecond react, "cal and oadic a; a; a].d contel. all janil joal janoi المناكم محمده الممامد .

- 19 a-a Mas | b Bm Mas | Dec Mas area as Mas | sem a-b 91 .seM 8 | marr
- sem l | sma s | sma b | the sem then the mas | the sem a si
- .rr. md rrat sem 4 | rwcf sem 8 | sem b | sem o |
- reth sam b | ct, ma , ctup sam as | c mas b o ti .md h | stant ant f Bm | g-g | md f | vista
- ing a | recitif ma b | write and, that a | infer and ma b | and a | so the man a | a | infer and a | infer an Lt a Bm Mas | Part | b Mas | c Mas | אוצר Mas | e-e Mas | למענו Mas | 14 a
- nued environ | e Mas, Bm op' e o'gi | f Bm environ e intita
- Mas, Bm Mas I LTT sam Eqr mas o | 1 In sam, ma d | turnt sam ma n El LUAR ELEI I SEM & YX
- ind , sam o | [I'r sam b | celif ma, sam o | ma d | fil sam fif ma o si
- ITTT | Sam intri Mas | c-c Mas | d Bm intri Mas | b Bm intri Mas | d Bm intri INWALTAG SAM & | ruff ma, am s | d Mas | d Mas | PM m o o o Mas | f Mas and o o
- .עד ומשריק במרו [SEM FRE CWET C MA S-9 | SEM b | FIFT SEM 2 | SEM d | AFT SEM D 6
- al Izr sam aury ma l sam
- $oldsymbol{s}$ בתשובתו b | מתו b | מתו אוא b | בשמו הוא a | בשמו הוא a | בתשובתו a | a
 - 61 וגם בכפור כמלחב ישכון סויציץ כספיר ציצים:
 - 18 ענאר לבנהל יגההף עינים וממטרוי יהמה לבבי:
 - וברושף יניף שלגוי וכארבה ישכון דרתות: TI MYVERIA ZIETTE OOTER TOURTA:
 - אמרתו תחריף תימן
 - 1 בלול רעמוב יחולם ארצום פ ובכחוף יניף הרים Mas

В

Mas

В

- זו זכובעו עול מנל ועזבה אכז. כבב
- ti למעוף בראל אוצורוף ויעוף יעון כרשף:!
- בו גבורתו התחוה ברק י ותוצח ויקות ובמשפט: וי
- בו חוק ב הקיפה בכבודה ויד אל נמתה ייי
- וו בראה קשת וברךב עושיהם יכי מאדי נאדרה ובהווד:
- 10 ברבר אלם יועמד חקי ולאף ישהי באשמרותם:
- 6 עואר שמים והדרי כוכב אורו מוהיר במרומי אלי: יכלי צבא נבלי מרום מרצף רקיע מוהירתו:
- 8 HTWs dentur rixd anntwo ar iitx eruniiais:

- 20 ψυχρός ἄνεμος βορέας πνεύσει, καὶ παγήσεται κρύσταλλος ἐφ᾽ ὕδατος: ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος καταλύσει, καὶ ὡς θώρακα ἐνδύσεται τὸ ὕδωρ.
- 21 καταφάγεται ὄρη καὶ ἔρημον ἐκκαύσει καὶ ἀποσβέσει χλόην ὡς πῦρ.
- 22 ἴασιν πάντων κατασπεύδει δμίχλη, δρόσος ἀπαντῶσα ἀπὸ καύσωνος ίλαρώσει.
- 23 Λογισμῷ αὐτοῦ ἐκόπασεν ἄβυσσον καὶ ἐφύτευσεν ἐν αὐτῆ νήσους.
- 24 οἱ πλέοντες τὴν θάλασσαν διηγοῦνται κίνδυνον αὐτῆς, καὶ ἀκοαῖς ἀτίων ἡμῶν θαυμάζομεν:
- 25 ἐκεῖ τὰ παράδοξα καὶ θανμάσια ἔργα, ποικιλία παντὸς ζώου, κτίσις κητῶν.
- 26 δι' αὐτὸν εὐοδοῖ ἄγγελος αὐτοῦ,
 καὶ ἐν λώγω αὐτοῦ σύγκειται τὰ πάντα.
- 27 Πολλὰ ἐροῦμεν καὶ οὐ μὴ ἀφικώμεθα, καὶ συντέλεια λόγων Τὸ πᾶν ἐστιν αὐτός.
- 28 δοξάζοντες ποῦ ἰσχύσομεν; αὐτὸς γὰρ ὁ μέγας παρὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
- 29 φοβερὸς κύριος καὶ σφόδρα μέγας, καὶ θανμαστή ή δυναστεία αὐτοῦ.
- 30 δοξάζοντες κύριον ύψώσατε καθ' ὅσον ἂν δύνησθε, ὑπερέξει γὰρ καὶ ἔτι· καὶ ὑψοῦντες αὐτὸν πληθύνατε ἐν ἰσχύι, μὴ κοπιᾶτε, οὐ γὰρ μὴ ἀφίκησθε.
- ²⁰ Pulchritudinem caloris eius admirabitur oculus et super imbrem eius expavescet cor
- 21 Gelum sicut salem effundet super terram et dum gelaverit fiet tamquam cacumina tribuli
- 22 Frigidus ventus aquilo flabit et gelabit cristallus ab aqua Super omnem congregationem aquarum requiescet et sicut lorica induet se aquis
- 23 Devorabit montes et exuret desertum et extinguet viridem sicut ignem
- 24 Medicina omnium in festinationem nebulae ros obvians ab ardore venienti humilem efficiet eum
- 25 In sermone eius silebit ventus <...> et plantavit illum Dominus Hiesus
- ²⁶ Qui navigat mare enarrat periculum eius et audientes auribus non admirabimur
- 27 Illic praeclara et mirabilia opera varia genera bestiarum et fomnium¹ pecorum et creatura fbeluarum¹
- 28 Propter ipsum confirmatus est itineris finis et in sermone eius conposita sunt omnia
- 29 Multa dicemus et deficiemus verbis consummatio autem sermonum ipse est in omnibus
- 30 Gloriantes ad quid valebimus ipse enim Omnipotens super omnia opera sua

```
20 מקור אה Mas | פ Mas | מקור Mas | פ Mas | פ Mas | א Mas | מקור Mas | פ Mas | מינור man | 2 מ Mas | בירות מהם א אמר | בירות מהם און | מ Mas | פ ה שוברות ההב אמר | בירות ההב אונינו נשמתם א מינון א Mas | פ ה שוברות ההב אונינו נשמתם א מינון הא מינון ממחם א מינון א מינון מאמר משנו של מינון מאמר משנו של מינון א מינון מאמר משנו של מינון פ שוברות המינון פיינון פ
```

מענמים תחליפוש כחי הואל תלאו כי לא⁶ תוחקרוי:

סג צינת רוח צפון» ישיבל וכרקבי יקפיא⁶ מקורוי:
על כל מעמד מים יקרים וכשרין ילבש מקור:
על כל מעמד מים יקרים וכשרין ילבש מקור:
גג מרפא כל מערף ענול מל יפורע⁶ לדשן שרבי:
גג מחשבתו וועשיקל רבה ויט בתהום איים⁶:
גג שם פלאות תמהי מעשהו למין כל הי יוגבורות רבה:
גג שם פלאות תמהי מעשהו וברבריו יפעל רצון:
גג עוד כאלה לא נוסף וקץ דבר הוא הכל:
גג עוד לאלה לא נוסף וקץ דבר הוא הכל:
גין עוד ייי מואד מאד ונפלאות דבריו⁶:
גין וורא ייי מואד מאד ונפלאות דבריו⁶:

- 31 τίς έόρακεν αὐτὸν καὶ ἐκδιηγήσεται; καὶ τίς μεγαλυνεῖ αὐτὸν καθώς ἐστιν;
- 32 πολλά ἀπόκουφά ἐστιν μείζονα τούτων, δλίγα γὰο ἑοράκαμεν τῶν ἔργων αὐτοῦ·
- 33 πάντα γὰο ἐποίησεν ὁ κύριος καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἔδωκεν σοφίαν.

ΠΑΤΈΡΩΝ ΥΜΝΟΣ

- 44 I Αἰνέσωμεν δὴ ἄνδρας ἐνδόξους καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν τῆ γενέσει·
 - 2 πολλὴν δόξαν ἔκτισεν ὁ κύριος, τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ ἀπ' αἰῶνος.
 - 3 κυριεύοντες ἐν ταῖς βασιλείαις αὐτῶν καὶ ἄνδρες ὀνομαστοὶ ἐν δυνάμει· βουλεύοντες ἐν συνέσει αὐτῶν, ἀπηγγελκότες ἐν προφητείαις·
 - 4 ήγούμενοι λαοῦ ἐν διαβουλίοις καὶ συνέσει γοαμματείας λαοῦ, σοφοὶ λόγοι ἐν παιδεία αὐτῶν·
 - 5 ἐκζητοῦντες μέλη μουσικῶν καὶ διηγούμενοι ἔπη ἐν γοαφῆ·
 - 6 ἄνδοες πλούσιοι κεχορηγημένοι ἐν ἰσχύι, εἰρηνεύοντες ἐν κατοικίαις αὐτῶν·
- 31 Terribilis Dominus et magnus vehementer \(\lambda \ldots \right) 32 \quad \text{quantumcumque potueritis} \quad \text{supervalebit adhuc} \text{ et admirabilis magnificentia eius} \]
- 33 Benedicentes Dominum exaltate illum quantum potestis maior est enim omni laude
- 34 Exaltantes eum replemini virtute ne laboretis non enim habebit
- 35 Quis vidit eum et enarrabit et quis magnificabit eum sicut est ab initio
- 36 Multa abscondita sunt maiora horum pauca enim vidimus operum eius
- 37 Omnia autem Dominus fecit et pie agentibus dedit sapientiam

LAUS PATRUM

- 44 1 Laudemus viros gloriosos et parentes nostros in generatione sua
 - ² Multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua a saeculo
 - 3 Dominantes in potestatibus suis
 - Homines magni virtute et prudentia sua praediti
 - 4 Nuntiantes in dignitate prophetarum et imperantes in sententiis populorum et virtute prudentiae populi sanctissima verba
 - ⁵ In pueritia sua requirentes modos musicos et narrantes carmina in scriptura
 - 6 Homines divites in virtute pulchritudinis studium habentes pacificantes in domibus suis

בב את הכל ועשה ייין ולוחסידים נתן חכמה: בצ עוב ווסטעוט מואצע מהם עאיתי ממעשיו:

B

שבח אבות עולם:

ארותינוי בדורותם:

ז ברב כבוד הלקב עליון אוגדלו מימותי עולם:

ב בובני אבל במלכותם ואנשי שם בגבורתם:

→ שריה גוים המומתם ורוונים במחקרותם: היועצים בתבונתם וחווי זכל בנבואתם:

ב חוקרי שמומור עלי חוקי נושאי משלי בכתב: שעכעג מגען בספרתם ומושלים במשמרותם:

ש אנשי חילה וסומכים כחי ושוקטים על מכונתם:

An Hel sam Hr mas | c Bm Hr Mas | u 1 , th

2 a-a Mas | b Mas Bm and | c-c Mas sem b-a

f-f | this sam o | sam b | st' ma, truzso sam o | electo ma d | rits ma o s

Mas IIII 55.

4 a Mas | b Mas | trus a Mas | trus a Mas | trus a Mas | 8

caul sam 9 | range sam b | spi sam, rigit md 3 | sam d-d | rigit sam a c Lat saM i | raws a saM n | Lao, ma , saM

rugi sem b | sem o | roac' sem d | sem n-n o

معلم الا معموم. محيدا : ماميت مطال حفظ والمعا والمعوا ، "محصصيف سلا حسصطمهم . مقديها فبعه حطعتسطهم . وعل المبد عسلاا حيدماهم , الما معلم معصلاهامم . شعا رجه יפנם לוססן. סבלים וכסוססן על יון ועמן. יסיםים الم المعل المعل المحمد المحمد المعرب تصير المعذا 11 ,0/5

187 -

- 7 πάντες οὖτοι ἐν γενεαῖς ἐδοξάσθησαν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν καύχημα.
- 8 εἰσὶν αὐτῶν οι κατέλιπον ὄνομα τοῦ ἐκδιηγήσασθαι ἐπαίνους:
- 9 καὶ εἰσὶν ὧν οὐκ ἔστιν μνημόσυνον καὶ ἀπώλοντο ὡς οὐχ ὑπάρξαντες καὶ ἐγένοντο ὡς οὐ γεγονότες καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν μετ' αὐτούς.
- 10 ἀλλ' ἢ οὖτοι ἄνδρες ἐλέους,
 ὄν αἱ δικαιοσύναι οὐκ ἐπελήσθησαν.
- 11 μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν διαμενεῖ, ἀγαθὴ κληρονομία ἔκγονα αὐτῶν.
- 12 ἐν ταῖς διαθήκαις ¹² ἔστη σπέρμα αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν δι' αὐτούς:
- 13 ἔως αἰῶνος μενεῖ σπέρμα αὐτῶν, καὶ ἡ δόξα αὐτῶν οὐκ ἐξαλειφθήσεται.
- 14 τὰ σώματα αὐτῶν ἐν εἰρήνη ἐτάφη, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ζῆ εἰς γενεάς.
- 15 σοφίαν αὐτῶν διηγήσονται λαοί, καὶ τὸν ἔπαινον ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία.
- 16 Ενωχ εὐηρέστησεν κυρίω καὶ μετετέθη ὑπόδειγμα μετανοίας ταῖς γενεαῖς.
- 17 Νωε εύρέθη τέλειος δίκαιος, ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀντάλλαγμα· διὰ τοῦτον ἐγενήθη κατάλειμμα τῆ γῆ, ὅτε ἐγένετο κατακλυσμός·
- 7 Omnes isti in generationibus gentis suae gloriam adepti sunt et in diebus suis habentur in laudibus
- 8 Qui de illis nati sunt reliquerunt nomen narrandi laudes eorum
- 9 Et sunt quorum non est memoria perierunt quasi non fuerint Et nati sunt quasi non nati et filii ipsorum cum illis
- 10 Sed illi viri misericordiae sunt quorum pietates non defuerunt
- 11 et cum semine ipsorum perseverat bona hereditas
- 12 Nepotum illorum in testamentis stetit semen eorum 13 et filiorum ipsorum propter illos usque in aeternum manet semen eorum et gloria eorum non derelinquetur
- 14 Corpora ipsorum in pace sepulta sunt et nomen eorum vivit in generationes et generationes
- 15 Sapientiam ipsorum narrent populi laudem eorum nuntiet ecclesia
- 16 Enoch placuit Deo et translatus est in paradiso ut det gentibus paenitentiam
- 17 Noe inventus est perfectus iustus et in tempore iracundiae factus est reconciliatio

ר ₃כל אלה בדורם ומימיהם תפארתם:

8 ביש מהם הניחו שם ה להשתענות מבנחלתם:

₽CXWר לא היו היו⁶ ובניהם מאחריהם: 6 ברש מהם מאשר אין •לו וכר • רשבתו כאשר שבתו:

סו ואולם אלה אנשי חסד יותקותם לא ותשבות:

וו עם מרעם נאמן טובם מוחלתם לבוני בניהם:

בו בבריתם עמד זרעם וצאצאיהם [] ssM

נו ער שעולם יעמר וכרם שוצרקתם לוא תשכחי:) B

+ן בּ[····· בשולןורם נאספום רשמם בי·ין לורורו ודור^ה:

וה ערה יותהלתם יספר קהל seM 3 12

או חנוך ונמוצא תמים והתהלך עם ייי וויזלקה אות דעת לדור ודור: B

בעבורו היה שארית ובבריתו הדל מבול: רו ונוחי שצריק נמצא תמים לעתי כלה היה תחליף:

ICIATED MAS | MAS ICETI + ETTO SEM 6 | SEM D-D T

8 a-a Mas | b Bm numun, numun, Mas Inb.

9 a-a Mas | b-b Mas | ruw | c-c Mas | d-d Mas | e Mas | n.

10 a Mas Drx | b-b Mas | c Mas Drylly.

II a Mas Dx | b-b Mas | c Mas Inn.

B

TI TILL SEM b-b | SEM o | INOGE SEM b | LITTO EWITO SEM D-D 1 ורבודם לא ימחוה sam b-b | ורעם sam o | sam b-d | ועד sam n El

. ma a-a | ma d | neand nwith ma b cl

I d Mas III | b-b Mas II | c Bm 'I, Mas II | d Mas.

out to thei il upol soc does. दाद्या गुक्स् क्ले रहिता यदवा व्यक्षताल क्ले व्यक्तिका . "ا ملعقسلامه، لعظظ عطا ؛ "الصد اوبما لعطصد حوذبه عجم. سايل "ويتسامى دخلط لماديمه معطيهم سن مع وذ لمزة . فنقرا . هذا . "ميط سلم عنم بمحبسهم. ملمنهم ال לבו כוייוסס, סכם מוסס, "ו פוס ויצוסס, סבי בנייוסס, לבסלוסם ון לימי: "סבסן ויבוסם, סבס לסכוסס, סבסיוסס, مجوره اب ط بحوره. "حنط بملح لمقا ولمحصدا وهومميا. למשלבם על לבביילוסק. "ס/ש מעוסק ילבל לוסק יסביון. hail. ochadog lacadog. "In auog, eacao aal " כם לוסק וסלה ביוישם וסיסו לוסק

- 18 διαθῆκαι αἰῶνος ἐτέθησαν πρὸς αὐτόν, ἴνα μὴ ἐξαλειφθῆ κατακλυσμῷ πᾶσα σάρξ.
- 19 Αβρααμ μέγας πατήρ πλήθους ἐθνῶν, καὶ οὐχ εὐρέθη μῶμος ἐν τῆ δόξη:
- 20 δς συνετήρησεν νόμον δψίστου καὶ ἐγένετο ἐν διαθήκη μετ' αὐτοῦ ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἔστησεν διαθήκην καὶ ἐν πειρασμῷ εὐρέθη πιστός:
- 21 διὰ τοῦτο ἐν ὅρχω ἔστησεν αὐτῷ ἐνευλογηθῆναι ἔθνη ἐν σπέρματι αὐτοῦ, πληθῦναι αὐτὸν ὡς χοῦν τῆς γῆς καὶ ὡς ἄστρα ἀνυψῶσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ κατακληρονομῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης γῆς.
- 22 καὶ ἐν τῷ Ισαακ ἔστησεν οὕτως δι' Αβρααμ τὸν πατέρα αὐτοῦ. εὐλογίαν πάντων ἀνθρώπων καὶ διαθήκην
- 23 κατέπαυσεν ἐπὶ κεφαλὴν Ιακωβ·
 ἐπέγνω αὐτὸν ἐν εὐλογίαις αὐτοῦ
 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν κληρονομία·
 καὶ διέστειλεν μερίδας αὐτοῦ,
 ἐν φυλαῖς ἐμέρισεν δέκα δύο.
 Καὶ ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ ἄνδρα ἐλέους
 εῦρίσκοντα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς πάσης σαρκός,

18 ideo dimissum est reliquum terrae cum factum est diluvium

- 19 Testamenta saeculi posita sunt apud illum ne deleri possit diluvio omnis caro
- 20 Abraham magnus pater multitudinis gentium et non est inventus similis illi in gloria

Qui conservavit legem Excelsi et fuit in testamento cum illo

- 21 In carne eius stare fecit testamentum et in temptatione inventus est fidelis
- ²² Ideo iureiurando dedit illi semen in gente sua crescere illum quasi terrae cumulum
- 23 Et ut stellas exaltare semen eius et hereditari illos a mari usque ad mare et a flumine usque ad terminos terrae
- ²⁴ Et in Isaac eodem fecit modo propter Abraham patrem ipsius
- 25 Benedictionem omnium gentium dedit illi et testamentum confirmavit super caput Iacob
- 26 Agnovit eum in benedictionibus suis et dedit illi hereditatem et divisit ei partem in tribus duodecim
- 27 Et conservavit illis homines misericordiae invenientes gratiam in oculis omnis carnis

رحبا ابقا . معصد أسجا حلام سيا . Lecol. oceas obleto divas scho oceas ans וסיוסי כים כסכים וישיות. סחסכ עם יסיוון סוסיםם וכן Scoper. " ocoical ed again adum W into itail मि य द्राव म्वया . रवांगा में य या रवा . ०व हा بطعا وابدا . مرهبي ف وابدن لم علا وها . مرهما ابدي " صهما ما حقهما بعا لمه الماما . بنفرده داندب حلهم حدسانه ازمم اله معا . محمصمه العاص عبهم. معما حلمنه مربيد وم معمد وبدار ميل دمها بعيه. وال المن حال حصد والمحاصر الما وصفهما وينقط . ما الماء " abad " al 40 ca; il.

ויכנהו בבכורה md ה-ה 22

.cl ma n 22

Tre' ma b el

cra ma a 81

ויציבהו לשבטים לחלק שנים עשר: דרכוננהו בברכה. ויתן לו נחלתו: ברית כל ראשון נתנו 23 וברכה נחה על ראש ישראל:

בג וגם ליצחק הקים בן. בעבור אברהם אביו:

להנחילם ומיום ועד ים ומנהר ועד אפסי ארץ:

וג על כן בשובוזעה הקים לו לברך בזרעו גוים: בבשרו כרת לו חק ובניסוי נמצא נאמן:

סב אתר שמר מצוח עליון ובא בבריח עמו:

19 אברהם אב המון גוים לא נתן בכבודו מום:

11 באות עולם נכרת: עמו לבלתי השחית כל בשר:

 \mathbf{B}

- 45 ι ἢγαπημένον ὑπὸ θεοῦ καὶ ἀνθοώπων Μωυσῆν, οὖ τὸ μνημόσυνον ἐν εὐλογίαις:
 - ώμοίωσεν αὐτὸν δόξη άγίων
 καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν ἐν φόβοις ἐχθοῶν.
 - 3 ἐν λόγοις αὐτοῦ σημεῖα κατέσπευσεν, ἐδόξασεν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον βασιλέων· ἐνετείλατο αὐτῷ πρὸς λαὸν αὐτοῦ καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τῆς δόξης αὐτοῦ·
 - 4 ἐν πίστει καὶ πραΰτητι αὐτὸν ἡγίασεν, ἐξελέξατο αὐτὸν ἐκ πάσης σαρκός.
 - 5 ἢκούτισεν αὐτὸν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν γνόφον καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον ἐντολάς, νόμον ζωῆς καὶ ἐπιστήμης, διδάξαι τὸν Ιακωβ διαθήκην καὶ κρίματα αὐτοῦ τὸν Ισραηλ.
 - 6 Ααρων ὔψωσεν ἄγιον ὅμοιον αὐτῷ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐκ φυλῆς Λευι·
 - 7 ἔστησεν αὐτὸν διαθήκην αἰῶνος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἱερατείαν λαοῦ· ἐμακάρισεν αὐτὸν ἐν εὐκοσμία καὶ περιέζωσεν αὐτὸν περιστολὴν δόξης.
 - 8 ἐνέδυσεν αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος καὶ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν σκεύεσιν ἰσχύος, περισκελῆ καὶ ποδήρη καὶ ἐπωμίδα·
 - 9 καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὸν ὁοἵσκοις, χρυσοῖς κώδωσιν πλείστοις κυκλόθεν, ἠχῆσαι φωνὴν ἐν βήμασιν αὐτοῦ,
- 45 1 Dilectus a Deo et hominibus Moyses cuius memoria in benedictione est
 - 2 Similem illum fecit in gloria sanctorum et magnificavit eum in timore inimicorum et in verbis suis monstra placavit
 - 3 Glorificavit illum in conspectu regum et iussit illi coram populo suo et ostendit illi gloriam suam
 - 4 In fide et lenitate ipsius sanctum fecit illum et elegit illum de omni carne
 - 5 Audivit eum et vocem ipsius et induxit illum in nubem
 - 6 Et dedit illi coram praecepta legem vitae et disciplinae docere Iacob testamentum et iudicia sua Israhel
 - ⁷ Excelsum fecit Aaron fratrem eius et similem sibi de tribu Levi
 - 8 Statuit ei testamentum aeternum et dedit illi sacerdotium gentis et beatificavit illum in gloria
 - 9 Et circumcinxit illum zonam gloriae induit illum stolam gloriae et coronavit illum in vasis virtutis

- אוהוב אולהים ואנשים משה זכרו לטובה: SPI ונונצוא ממנו איש מוצאי הן בעיני כל הי:
- ב בדובריו אותות מוהר ויחוקהו לפני מלך: ל ברויכוהו איש אולהים ה ויאמצהו במרומים d:
- ויצוהו ואול ועמו ויראהו כבודו:
- → באמוועו ובמוועוי בחר בו מכל ובשרו:
- י יישמיעהו את קולו ויגישהו לערפל:
- וירם קרוש את אהרן למטה לוי ז וישימהו לחק עולם: ללמד ביעקבי חקיו ועדותיו ומשפטיו לישראל: וישם בידו מצוה תורת היים ותבונה:
- 8 וילבישהו כליל תפארת: ויפארהו בכבוד ועוו: ויאורהו בתועפות ראם יילבישהו פעמונים: ניתן בעליו הודה וישרתהו בכבודום:
- להשמיע בדביר קולו לוכרון לבני עמו: ורמונים המון סביב לחת נעימה בצעדיו: מכנסים כתנות ומעיל 9 ויקיפהו פעמונים:

ל מ Bm וחוותותותו. 3 a Bm 17272. Larry ma d fre en ma n-n 2 לבי ו מ שחו אבשו

. Yr ma d | rraf ma c

אין נוסכת תא אורד בוד – •תפארתו ma n 8

المينه والمحمه سطا واطلاء معنه حطلا وامعها . المطا . ماوت للمام مع المهام معصله . م حدور حاصلا أدام المحمدة عبدها للمابي مع محطا بلعب "مصصه لمناا לכת לישיו ומסמסום. ספצמסום סייםום לימסכ. لا فريه ، معيد مبعمه معمما اسا محملاما . كعلهم محصصدهاي . رسب م حلمه "حد العل " مفيحه סורסושיטום, יפסים טודשינים טוידיין טויסים יודי מויםשם יסיכים כבסיובאן סוספים גייינסגי . יסוסימים סימ שלבו and Mol of a cum cum half a coal rocius Acoted G\$ 10/1-01

- ἀκουστόν ποιῆσαι ῆχον ἐν ναῷ εἰς μνημόσυνον υίοῖς λαοῦ αὐτοῦ·
- τολῆ άγία, χουσῷ καὶ ὑακίνθῳ καὶ πορφύρα, ἔργῳ ποικιλτοῦ, λογίῳ κρίσεως, δήλοις ἀληθείας,
- 11 κεκλωσμένη κόκκω, ἔργω τεχνίτου, λίθοις πολυτελέσιν γλύμματος σφραγίδος ἐν δέσει χρυσίου, ἔργω λιθουργοῦ, εἰς μνημόσυνον ἐν γραφῆ κεκολαμμένη κατὰ ἀριθμὸν φυλῶν Ισραηλ.
- 12 στέφανον χουσοῦν ἐπάνω κιδάοεως, ἐκτύπωμα σφοαγῖδος άγιάσματος, καύχημα τιμῆς, ἔργον ἰσχύος, ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν κοσμούμενα·
- 13 ὡραῖα 13 πρὸ αὐτοῦ οὐ γέγονεν τοιαῦτα, ἔως αἰῶνος οὐκ ἐνεδύσατο ἀλλογενὴς πλὴν τῶν υίῶν αὐτοῦ μόνον καὶ τὰ ἔκγονα αὐτοῦ διὰ παντός.
- 14 θυσίαι αὐτοῦ όλοκαοπωθήσονται καθ' ἡμέραν ἐνδελεχῶς δίς.
- 15 ἐπλήρωσεν Μωυσῆς τὰς χεῖρας καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ: ἐγενήθη αὐτῷ εἰς διαθήκην αἰῶνος καὶ ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἐν ἡμέραις οὐρανοῦ λειτουργεῖν αὐτῷ ἄμα καὶ ἱερατεύειν καὶ εὐλογεῖν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματι.
- 16 ἐξελέξατο αὐτὸν ἀπὸ παντὸς ζῶντος προσαγαγεῖν κάρπωσιν κυρίω,
- 10 Circumpedes et femoralia et umeralem posuit ei et cinxit illum tintinnabulis aureis plurimis in gyro
- 11 Dare sonitum in successu suo auditum facere sonitum in templo in memoriam filiis gentis suae
- Stola sancta auro et hyacintho et purpura opus textile viri sapientis iudicio et veritate praediti
- 13 Torto cocco opus artificis gemmis pretiosis figuratis in ligatura auri Et opere lapidarii sculptilis in memoriam secundum numerum tribuum Israhel
- 14 Coronam auream supra mitram eius expressam signo sanctitatis Gloria honoris et opus virtutis desideria oculorum ornata
- 15 Sic pulchra ante ipsum non fuerunt talia usque ad originem
- 16 Non indutus est illa alienigena aliquis sed tantum filii ipsius soli et nepotes eius per omne tempus

ולהקטיר ריח ניחח ואזכרה ולכפר על בני ישראל: 10 ויבחר בו מכל חי להגיש עלה וחלבים: לשרת ולכהן לו ולברך את עמו בשמו: ועני לו ברית עולם ולורעו כימי שמים: בו ורומלא משה את ידו וימשחהו בשמן הקדש: דו ומוזענו כליל חקטר וכל יום חמיד פעמים: האין ייי לבניו כזה וכן בניו לדורותם: בו לופנזיוו לוא היה כון וומעולוםו לוא לבשםו זר: צור כבוד ותהלת עו מחמו בו עמרת פו מעיל ומצופת וציץ ו וקדש: כל אבן יקרה לוכרון בכתב חרות למספר ושבטי ישוראל: וו אבני הפץ על החשן פתוחי חותם במלואוים: שו ממפס אפוד ואזור ושני תולעת מעשה אורג: סו בגדי קדש זהב תכלת וארגמן מעשה חשב:

В

oicil ocard. otamo il cho hail. han como. " o crois os chos mil. Labico Moil they. often by bad isal. Lasaso ofacios لصمك معما اببن معمس معسا بموبما . مبي كميما 00000

- θυμίαμα καὶ εὐωδίαν εἰς μνημόσυνον, ἐξιλάσκεσθαι περὶ τοῦ λαοῦ.
- 17 ἔδωκεν αὐτῷ ἐν ἐντολαῖς αὐτοῦ ἐξουσίαν ἐν διαθήκαις κριμάτων διδάξαι τὸν Ιακωβ τὰ μαρτύρια καὶ ἐν νόμῳ αὐτοῦ φωτίσαι Ισραηλ.
- 18 ἐπισυνέστησαν αὐτῷ ἀλλότριοι καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν ἐν τῆ ἐρήμῳ, ἄνδρες οἱ περὶ Δαθαν καὶ Αβιρων καὶ ἡ συναγωγὴ Κορε ἐν θυμῷ καὶ ὀργῆ·
- 19 εἶδεν κύριος καὶ οὐκ εὐδόκησεν, καὶ συνετελέσθησαν ἐν θυμῷ ὀργῆς· ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς τέρατα καταναλῶσαι ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.
- 20 καὶ προσέθηκεν Ααρων δόξαν καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἀπαρχὰς πρωτογενημάτων ἐμέρισεν αὐτῷ, ἄρτον ἐν πρώτοις ἡτοίμασεν ἐν πλησμονῆ.
- 21 καὶ γὰο θυσίας κυοίου φάγονται, ἃς ἔδωκεν αὐτῷ τε καὶ τῷ σπέοματι αὐτοῦ.
- 22 πλην ἐν γῆ λαοῦ οὐ κληρονομήσει,
 καὶ μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἐν λαῷ·
 αὐτὸς γὰο μερίς σου καὶ κληρονομία.
- 23 Καὶ Φινεες νίὸς Ελεαζαρ τρίτος εἰς δόξαν ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν ἐν φόβῳ κυρίου καὶ στῆναι αὐτὸν ἐν τροπῆ λαοῦ ἐν ἀγαθότητι προθυμίας ψυχῆς αὐτοῦ· καὶ ἐξιλάσατο περὶ τοῦ Ισραηλ.
- 17 Sacrificia ipsius consumpta sunt igni cotidie
- 18 Conplevit Moyses manus eius et unxit illum oleo sancto
- 19 Factum est illi in testamentum aeternum et semini eius sicut dies caeli Fungi sacerdotio et habere laudem et glorificare populum suum in nomine suo
- 20 Ipsum elegit eum ab omni vivente afferre sacrificium Deo incensum et bonum odorem in memoriam placere populo suo
- 21 Dedit illi in praeceptis suis potestatem in testamentis iudiciorum docere Iacob testimonia et in lege sua lucem dare Israhel
- 22 Quia contra illum steterunt alieni et propter invidiam circumdederunt illum in deserto homines qui erant cum Dathan et Abiron et congregatio Choreb in iracundia
- ²³ Vidit Dominus Deus et non placuit illi et consumpti sunt in inpetu iracundiae

Essayij obadpo control oriji. "I objento tato werid objeo "ceo carcil bian id, obcisoj, oceosadi rechto cdocali. "ceo carcil bian id, obcisoj, oceosadi rechto cdocali. oriji teoj ancili. oriji teoj ancili. oriji teoj per cdocali rio jino. "oceo ti borig bariji. omoc do cotiuo, randi recitaj ocerit riceli do odrizo. "cheo cdrzeo, il rito chili oli ed e ed oli ranog. "cheo cdrzeo, il rito chili oli ed e ed oli ranog. "cheo cdrzeo, il rito chili oli ed e ed oli carcili card ocid il sanog. "chili carcili card ocid il bari." open cdotali card ocid il bari."

אשר נדבו לבו ויכפר על בני ישראל:

אשי ייני חזלוקך ונחזלותך בתוך בני ישראזל: נג וגם פינחס ובון אלעזר בגבורה נחול שלישי בהודו:

ותרומותו קדש נתן לו לחם 21 אשי ייי יאכלון:
• • • • • • הלקו ומתנה לו ולזרעו:

בב אך ובארצםו לא ינחל ובתוכם לא יחלק נחלה:

ויבא להם אות ויאכלם בשביב אשו: 20 וויוסוף לאהרן כבודו ויתן לו נחלתו: 12 ומבומות בדייי ותי לו לחק גי אייי זיי

אנשי רחן ואבירם וערת קרח בעזוז אפם: פו וירא ייי ויתאוף ויכלם בחרון אפו:

וילמד את עמו חק ומשפט את בני ישראל: 12 ויחרו בו זרים ויקנאו בו במדבר:

זו ויתן לו מצותיו וימשילהו בחוק ומשפט:

В

- 24 διὰ τοῦτο ἐστάθη αὐτῷ διαθήκη εἰρήνης προστατεῖν άγίων καὶ λαοῦ αὐτοῦ, ἔνα αὐτῷ ἢ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἱερωσύνης μεγαλεῖον εἰς τοὺς αἰῶνας.
- 25 καὶ διαθήκην τῷ Δανιδ νίῷ Ιεσσαι ἐκ φυλῆς Ιουδα κληρονομία βασιλέως νίοῦ ἐξ νίοῦ μόνου κληρονομία Ααρων καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ.
- 26 δώη ύμῖν σοφίαν ἐν καρδία ύμῶν κρίνειν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν δικαιοσύνη, ἴνα μὴ ἀφανισθῆ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν.
- 46 1 Κραταιός ἐν πολέμῳ Ἰησοῦς νίὸς Νανη καὶ διάδοχος Μωνσῆ ἐν προφητείαις, ος ἐγένετο κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μέγας ἐπὶ σωτηρία ἐκλεκτῶν αὐτοῦ ἐκδικῆσαι ἐπεγειρομένους ἐχθρούς, ὅπως κατακληρονομήση τὸν Ισραηλ.
 - 2 ως ἐδοξάσθη ἐν τῷ ἐπᾶραι χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ἐκτεῖναι ρομφαίαν ἐπὶ πόλεις.
 - 3 τίς πρότερος αὐτοῦ οὕτως ἔστη; τοὺς γὰρ πολέμους κυρίου αὐτὸς ἐπήγαγεν.
- 24 fecit illis monstra et consumpsit eos in flamma ignis
- 25 Et addidit Aaron gloriam et dedit illi hereditatem et primitias fructuum terrae divisit illi
- 26 Panem lipsis in primis paravit in satietatem nam sacrificia Domini edent quae dedit ipsi et semini eius
- 27 Ceterum in terra gentes hereditabit et pars non est illi in gente ipse enim pars eius est et hereditas
- 28 Et Finees filius Eleazari tertius in gloria in imitando ipsum in timore Domini
- ²⁹ Et stare in reverentia gentis in bonitate et alacritate animae suae placuit de Israhel
- 30 Ideo statuit ad illum testamentum pacis principem sanctorum et gentis suae ut sit illi et semini eius sacerdotii dignitas in aeternum
- 31 Et testamentum David regi filio Iesse de tribu Iuda hereditas ipsi et semini eius Ut daret sapientiam in cor nostrum iudicare gentem suam in iustitia Ne abolerentur bona ipsorum et gloriam eorum in gentem ipsorum aeternam fec
- 46 ¹ Fortis in bello Hiesus Nave successor Moysi in prophetis qui fuit ^rmagnus¹ secundum nomen suum
 - 2 Maximus in salute electorum Dei expugnare insurgentes hostes ut consequeretur hereditatem Israhel
 - 3 Quam gloriam adeptus est in tollendo manus suas et iactando contra civitates rompheas

*2 לכן גם לו הקים חק ברית שלום לכלכל מקדש: אשר תהיה לו ולורעו כהונה גדולה עד עולם: 22 וגם בריתו עם דוד בן ישי למטה יהודה:

נחלת אש לפני כבודו נחלת אהרן לכל זרעו: רעתה ברכו נא את ייי הטוב המעטר אתכם כבוד: 24 ייתן לכם חכמת לב ולשפט עמו בצדק: למען לא ישכח טובכם ווגבוורתכם לדורות עולם:

גבור בן חיל יהושע בן נון משרת משה בנבואה:
 אשר נוצר להיות בימיו תשועה גרלה לבחיריו:
 להנקם נקמי אויב ולהנחיל את ישראל:
 מה נהדר בנמותו יד בהניפו כידון על עיר:

נ מי הוא לפניו יתיצב כי מלחמות ייי נלוחם:)

odicto could ied! "Mar." obe ion of her seem, odiol sale adicto could ied! "Mar." obe ion of her seem, of all iade choices it. odi'll isoio to odite, « «acil cico la ince to cadi ied. Any mare ceare. agl lidel isoc to cadi ied. Any mare ceare. agl il udid pocces, oderquos, tedos iil ieda abt ici. ci mli de cias. cecali siusi tareol su codi ici. La de odine cias. cecali siusi tareol su codi ici. "La de odine coi al tracor. odadetto a cil. "La de odine cuel ici. sail sa ci adil. odariso tem sail si si acetal. Ed Il de ci and cuel ici. oce ai all any indi care acetal ici. ad l'oci and cuel ici. ad l'oci ai and ocion. adl'ici cue acetal ici con oci ai all oci ci.

647 -

- 4 οὐχὶ ἐν χειοί αὐτοῦ ἐνεποδίσθη ὁ ἥλιος καὶ μία ἡμέρα ἐγενήθη πρὸς δύο;
- 5 ἐπεκαλέσατο τὸν ὕψιστον δυνάστην ἐν τῷ θλῖψαι αὐτὸν ἐχθροὺς κυκλόθεν, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ μέγας κύριος ἐν λίθοις χαλάζης δυνάμεως κραταιᾶς.
- 6 κατέρραξεν ἐπ' ἔθνος πόλεμον καὶ ἐν καταβάσει ἀπώλεσεν ἀνθεστηκότας,
 ἵνα γνῶσιν ἔθνη πανοπλίαν αὐτοῦ
 ὅτι ἐναντίον κυρίου ὁ πόλεμος αὐτῶν
 καὶ γὰο ἐπηκολούθησεν ὀπίσω δυνάστου.
- 7 καὶ ἐν ἡμέραις Μωνσέως ἐποίησεν ἔλεος αὐτὸς καὶ Χαλεβ νίὸς Ιεφοννη ἀντιστῆναι ἔναντι ἐκκλησίας κωλῦσαι λαὸν ἀπὸ άμαρτίας καὶ κοπάσαι γογγυσμὸν πονηρίας.
- 8 καὶ αὐτοὶ δύο ὄντες διεσώθησαν ἀπὸ έξακοσίων χιλιάδων πεζῶν εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς κληρονομίαν εἰς γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι.
- 9 καὶ ἔδωκεν κύριος τῷ Χαλεβ ἰσχύν, καὶ ἔως γήρους διέμεινεν αὐτῷ, ἐπιβῆναι αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κατέσχεν κληρονομίαν,
- 10 ὅπως εἰδῶσιν πάντες οἱ νἱοὶ Ισραηλ ὅτι καλὸν τὸ πορεύεσθαι ὀπίσω κυρίου.

- 4 Quis ante illum sic restitit nam hostes ipse Dominus perduxit
- 5 Aut non in iracundia eius inpeditus est sol et una dies facta est quasi duo
- 6 Invocavit Altissimum potentem in oppugnando inimicos undique et audivit illum magnus et sanctus Deus in saxis grandinis virtutis valde fortis
- 7 Impetum fecit contra gentem hostilem et in descensu perdidit contrarios
- 8 Ut cognoscant gentes potentiam eius quia contra Dominum pugnare non est facile et secutus est a tergo potentes
- 9 Et in diebus Moysi misericordiam fecit ipse et Caleb filius Ieffone Stare contra hostem prohibere gentem a peccatis et perfringere murmur malitiae
- 10 Et ipsi duo constituti a periculo liberati sunt a numero sescentorum milium peditum Inducere illos in hereditatem in terram quae manat lac et mel

- גלא בידו עמד השמש יום אחד והיה לשניםו:
- כי קרא אל אל עליון כאכפה לוו צרים מסביב:)
 ויעוהו אל עליון באבני בורד ואבני אולוגביש:)
 ווישליכם עול ועם שונאו ובומורד אבד קמים:)
 למען ודעות כל גוי חרם כי צופה ייי מלחמתם:
 וגום! כי מלא אחרי אל ז ובימי משה עשה חסד:
 והוא וכלב בן יפנה להתיצב בפרע קהל:
 להשיב חרון מעדה ולהשבית דבה רעה:
 לכם גם הם בשנים נאצלו משש מאות אלף רגלי:
- להביאם אל נחלתם ארץ זבת חלב ודבש: פ ויתן לכלב עצמה ועד שיבה עמדה עמו:
- להדריכם על במתי ארץ וגם זרעו ירש נחלה: 10 למען דעת כל זרע יעקב כי טוב למלא אחרי ייי:

and seed, oppoi and in thy " seey, " and " the and airly out one chain took out the city occided and the " one the test occided and the " one the test one the chap timed in the look of the control of t

В

- 11 Καὶ οἱ κριταί, ἕκαστος τῷ αὐτοῦ ὀνόματι, ὅσων οὐκ ἐξεπόρνευσεν ἡ καρδία καὶ ὅσοι οὐκ ἀπεστράφησαν ἀπὸ κυρίου, εἴη τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐν εὐλογίαις.
- 12 τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἀναθάλοι ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀντικαταλλασσόμενον ἐφ' υἱοῖς δεδοξασμένος ἀνθρώπων.
- 13 'Ηγαπημένος ὑπὸ κυρίου αὐτοῦ Σαμουηλ προφήτης κυρίου κατέστησεν βασιλείαν καὶ ἔχρισεν ἄρχοντας ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ'
- 14 ἐν νόμω κυρίου ἔκρινεν συναγωγήν, καὶ ἐπεσκέψατο κύριος τὸν Ιακωβ:
- 15 ἐν πίστει αὐτοῦ ἠχριβάσθη προφήτης καὶ ἐγνώσθη ἐν ῥήμασιν αὐτοῦ πιστὸς ὁράσεως.
- 16 καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν κύριον δυνάστην ἐν τῷ θλῖψαι ἐχθροὺς αὐτοῦ κυκλόθεν ἐν προσφορῷ ἀρνὸς γαλαθηνοῦ.
- 17 καὶ ἐβρόντησεν ἀπ' οὐρανοῦ κύριος καὶ ἐν ἤχῳ μεγάλῳ ἀκουστὴν ἐποίησεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ
- 18 καὶ ἐξέτριψεν ἡγουμένους Τυρίων καὶ πάντας ἄρχοντας Φυλιστιμ.
- 19 καὶ πρὸ καιροῦ κοιμήσεως αἰῶνος ἐπεμαρτύρατο ἔναντι κυρίου καὶ χριστοῦ αὐτοῦ Χρήματα καὶ ἕως ὑποδημάτων ἀπὸ πάσης σαρκὸς οὐκ εἴληφα· καὶ οὐκ ἐνεκάλεσεν αὐτῷ ἄνθοωπος.
- 11 Et dedit Dominus ipsi Chaleb 'fortitudinem et¹ usque ad senectutem permansit illi virtus
 - Ut ascenderet in excelsum terrae locum et semen ipsius obtinuit hereditatem
- 12 Ut viderent omnes filii Israhel quod bonum est obsequi sancto [Deo]
- 13 Et iudices singuli suo nomine quorum non est corruptum cor qui non aversi sunt a Domino
- 14 Ut sit memoria illorum in benedictione et ossa eorum pullulent de loco suo
- 15 Et nomen eorum permanet in aeternum [permanens ad filios] illorum sanctorum virorum gloria
- 16 Dilectus a Domino suo Samuhel propheta Domini renovavit imperium et unxit principes in gente sua
- 17 In lege Domini iudicavit congregationem et vidit Dominus Iacob et in fide sua probatus est propheta
- 18 Et cognitus est in verbis suis fidelis quia vidit Deum lucis 19 et invocavit Deum potentem
 - In oppugnando hostes circumstantes undique in oblatione viri inviolati

- וו נצמופסים איש בשמו כל אשר לא נשא לבו:
- בו אוניב המו ורצוי עושהו המשואל מבטן אמו: ולא נסוג מאחרי אל יהי זכרם לברכה 12 ושמם תחליף לבניהם:
- בודברו אל הכין ממלכת וימשח נגידים על עם: נויר ייי בנבואה שמואל שופט ומכהן:
- פו בואמונטו נדרוש חוה וגם בדברו נאמן רועה: ti בומגוע ייי צווה עדה ויפקד אלהי יעקב:
- 10 אול הווא קרא אול ואול וכאכפה לו אויוביו מסביב:
- 18 ויכנע נציבי צר ויאובד אחו כל סרני פלשתים: בפלה אבור נשמע קלו בעלתו ומלה חלבו זו וירועם! משמים ייי:
- כופר ונעלם ממני לקחותי וכל אדם לא ענה בו: פו ועת נוחו על משכבו הציד ייי ומשיחו:
- וגם עד עת קצו נבון נמצא בעיני ייי ובעיני כל חי:

כמם: (ן /מסום: דרסום-. ممبط صعسبي . بعصبا مممنحل مع للعب ال يصد . محل اقلعما وامحاجدا العلس ال دنصبق المعنوا ميم هذا לפמע סלם. "ובי כלסם בליתו ינסי סיסבי כלסם י שיטון כמשטוס לסגון ייינכן יייסיזמן מל שמין מגין סכפטון יישיון יפסי מנום יתססבי "יס/פ וסם ובי שוון כן בלוסם היוסום oam algi oate hat. "ciaoano eo, cional heil וישום חיין כוכיםן שמסיית ויחן סכוטון וכמקוט קסוץ מוניםן! ملحله بعد العصلهم. " وأسم لخناه مع المعلم مع حنها " المامان من ماما المامان المامي المامي المامين المامي Leng oil noces of warms ! Wal wool focused Levical. ارد رد دعمه حل بلا علا

- 20 καὶ μετὰ τὸ ὑπνῶσαι αὐτὸν ἐπροφήτευσεν καὶ ὑπέδειξεν βασιλεῖ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ καὶ ἀνύψωσεν ἐκ γῆς τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐν προφητείᾳ ἐξαλεῖψαι ἀνομίαν λαοῦ.
- 47 ι Καὶ μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ναθαν προφητεύειν ἐν ἡμέραις Δανιδ.
 - 2 ὥσπερ στέαρ ἀφωρισμένον ἀπὸ σωτηρίου, οὕτως Δανιδ ἀπὸ νίῶν Ισραηλ.
 - 3 ἐν λέουσιν ἔπαιξεν ὡς ἐν ἐρίφοις καὶ ἐν ἄρκοις ὡς ἐν ἄρνασιν προβάτων.
 - 4 ἐν νεότητι αὐτοῦ οὐχὶ ἀπέκτεινεν γίγαντα καὶ ἐξῆρεν ὀνειδισμὸν ἐκ λαοῦ ἐν τῷ ἐπᾶραι χεῖρα ἐν λίθῳ σφενδόνης καὶ καταβαλεῖν γανρίαμα τοῦ Γολιαθ;
 - 5 ἐπεκαλέσατο γὰο κύριον τὸν ὕψιστον, καὶ ἔδωκεν ἐν τῆ δεξιᾶ αὐτοῦ κράτος ἐξᾶραι ἄνθρωπον δυνατὸν ἐν πολέμω ἀνυψῶσαι κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
 - 6 οὕτως ἐν μυριάσιν ἐδόξασαν αὐτὸν καὶ ἢνεσαν αὐτὸν ἐν εὐλογίαις κυρίου ἐν τῷ φέρεσθαι αὐτῷ διάδημα δόξης.
 - 7 ἐξέτοιψεν γὰο ἐχθοοὺς κυκλόθεν καὶ ἐξουδένωσεν Φυλιστιιμ τοὺς ὑπεναντίους, ἔως σήμερον συνέτοιψεν αὐτῶν κέρας.
- 20 Et intonuit e caelo Dominus et in sonitu magno auditam fecit vocem suam
- 21 Et conteruit principes Tyriorum et omnes duces Filistim
- 22 Et ante tempus finis vitae suae ^fet saeculi[†] testimonium praebuit in conspectu Domini et christi Pecunias et usque ad calciamenta ab omni carne non accepit et non accusavit illum homo
- 23 Et post hoc dormivit et notum fecit regi et ostendit illi finem vitae suae Et exaltavit vocem eius de terra in prophetia delere impietatem gentis
- 47 1 Post hoc surrexit Nathan propheta in diebus David
 - ² Et quasi adeps separatus est a carne sic David a filiis Israhel
 - 3 Cum leonibus lusit quasi cum agnis et in ursis similiter fecit sicut cum agnis ovium
 - 4 In iuventute sua numquid non occidit gigantem et extulit opprobium de gente
 - 5 In tollendo manum in saxo fundae deiecit exultationem Goliae
 - 6 Nam invocavit Dominum potentem ret dedit in dextera eius tollere hominem fortem in bello et exaltare cornum gentis suae
 - 7 Sic in milibus glorificavit illum et laudavit eum in benedictionibus Domini in offerendo illi coronam gloriae

mich soine. osing a sid ado encoll tache agol a fiel soine. osing a sid ado encoll tache agol a sid occasio and is en tache agol a sid occasio and is en tache or is a sid a soine. Stall sid is in a or is a soine. Stall sid of or is a soine of the sid of or is a soil of the sid of or is a column and itam. The sid coul of the soil of a column sid or is and soil or is enter the side or is in ord tache or is in soil tach or is sid or is a soil or is a sid or is

בעטותי צניף גלחם ז ומסביב הכניע צר: ייתן בפלשתים ערים ועד היום שבר קרונם:ו

- ב כי קרא אל אל על עליון ויחן בימינו עו: בהניפו ידו על קלע וישבר תופאורת גלית:
- → בנצוריו הכה נגובור ויסר וחרפתו צולם:
- נ לכפירים שחק כגדי ולדובים כבני בשן:
- ב כי כחלב מורם מקדש כן דויד מישראל:
- לא ז וגם אחריו עמד נתן להתיצב לפני דוד:
 - סג וגם אחרי מותו נדרש ויגד למלך דרכיו וישא מארץ קולו בנבואוה:

- 8 ἐν παντὶ ἔργῳ αὐτοῦ ἔδωκεν ἑξομολόγησιν άγίῳ ὑψίστῳ ῥήματι δόξης: ἐν πάση καρδία αὐτοῦ ὕμνησεν καὶ ἠγάπησεν τὸν ποιήσαντα αὐτόν.
- 9 καὶ ἔστησεν ψαλτωδούς κατέναντι θυσιαστηρίου καὶ ἐξ ήχοῦς αὐτῶν γλυκαίνειν μέλη, καὶ καθ' ἡμέραν αἰνέσουσιν ἐν ϣδαῖς αὐτῶν.
- 10 ἔδωκεν ἐν ἑοοταῖς εὐπρέπειαν καὶ ἐκόσμησεν καιροὺς μέχρι συντελείας ἐν τῷ αἰνεῖν αὐτοὺς τὸ ἄγιον ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πρωίας ἠχεῖν τὸ ἁγίασμα.
- 11 κύριος ἀφεῖλεν τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ ἀνύψωσεν εἰς αἰῶνα τὸ κέρας αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην βασιλέων καὶ θρόνον δόξης ἐν τῷ Ισραηλ.
- 12 Μετὰ τοῦτον ἀνέστη υίὸς ἐπιστήμων καὶ δι' αὐτὸν κατέλυσεν ἐν πλατυσμῷ.
- 13 Σαλωμων ἐβασίλευσεν ἐν ἡμέραις εἰρήνης, ῷ ὁ θεὸς κατέπαυσεν κυκλόθεν, ἵνα στήση οἶκον ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ καὶ ἑτοιμάση ἁγίασμα εἰς τὸν αἰῶνα.
- 14 ώς ἐσοφίσθης ἐν νεότητί σου καὶ ἐνεπλήσθης ὡς ποταμὸς συνέσεως.
- 15 γῆν ἐπεκάλυψεν ἡ ψυχή σου, καὶ ἐνέπλησας ἐν παραβολαῖς αἰνιγμάτων.
- 16 εἰς νήσους πόρρω ἀφίκετο τὸ ὄνομά σου, καὶ ἠγαπήθης ἐν τῆ εἰρήνη σου
- 8 Conteruit enim inimicos undique et extirpavit Filistim contrarios ^rusque in hodiernum diem¹
 - Conteruit cornum ipsorum usque in aeternum ⁹ in omni opere dedit confessio nem Sancto et Excelso in verbo gloriae
- 10 De omni corde suo laudavit Dominum et dilexit Deum qui fecit illum et dedit illi contra inimicos potentiam
- 11 Et stare fecit cantores contra altarium et in sono eorum dulces fecit modos
- 12 Et dedit in celebrationibus decus et ornavit tempora usque ad consummationem vitae
 - Ut laudarent sanctum nomen Domini et amplificarent mane Dei sanctitatem
- 13 Christus purgavit peccata ipsius et exaltavit in aeternum cornum ipsius et dedit illi testamentum regum et sedem gloriae in Israhel
- 14 Post ipsum surrexit filius sensatus et propter illum deiecit omnem potentiam inimicorum
- 15 Salomon imperavit in diebus pacis cui subiecit Deus omnes hostes Ut conderet domum in nomine suo et pararet sanctitatem in sempiternum quemadmodum eruditus est in iuventute sua
- 16 Et inpletus est quasi flumen sapientia et terram retexit anima tua

קרל מומור הנעים ,נבל a=a-b הכין a=a . a=a

בכל מעשהו נתן הודות לאל עליון ואמר כובוד:
 בכל לבו אוהב עשהו ובכל ויום · · ·):
 בגנינות שיר לופני מזובח "וקול הומזמור נובלים" תיקן:
 בהלולו את שם קרשו לפני בקורו ירון משפט":
 וו ווגם ייי העביר פשעו וירם לעולם קרנו:
 וויתון לו חק ממלכת וכסאו הכין על ירושלם:
 וו ווובעבורו עמר אחריו בן משכיל שוכן לבטח:
 שלמה מלך בימי שלוה ואל הניח לו מסביב:
 אשר הכין בית לשמו ויצב לעד מקדש:
 אשר הכין בית לשמו ויצב לעד מקרש:
 אשר הכין בית לשמו ויצב לעד מקרש:
 אדץ כסית בובינתוך ותקלוס בומרום שירה:

SI - 8'14

- 17 ἐν ιδδαῖς καὶ παροιμίαις καὶ παραβολαῖς καὶ ἐν ἑρμηνείαις ἀπεθαύμασάν σε χῶραι.
- 18 ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπικεκλημένου θεοῦ Ισραηλ συνήγαγες ὡς κασσίτερον τὸ χρυσίον καὶ ὡς μόλιβον ἐπλήθυνας ἀργύριον.
- 19 παρανέκλινας τὰς λαγόνας σου γυναιξὶν καὶ ἐνεξουσιάσθης ἐν τῷ σώματί σου.
- 20 ἔδωκας μῶμον ἐν τῆ δόξη σου καὶ ἐβεβήλωσας τὸ σπέρμα σου ἐπαγαγεῖν ὀργὴν ἐπὶ τὰ τέκνα σου καὶ κατανυγῆναι ἐπὶ τῆ ἀφροσύνη σου
- 21 γενέσθαι δίχα τυραννίδα καὶ ἐξ Εφραιμ ἄρξαι βασιλείαν ἀπειθῆ.
- 22 δ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπη τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ διαφθείρη ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἐξαλείψη ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ ἔκγονα καὶ σπέρμα τοῦ ἀγαπήσαντος αὐτὸν οὐ μὴ ἐξάρη καὶ τῷ Ιακωβ ἔδωκεν κατάλειμμα καὶ τῷ Δανιδ ἐξ αὐτοῦ ἑίζαν.
- 23 Καὶ ἀνεπαύσατο Σαλωμων μετὰ τῶν πατέρων καὶ κατέλιπεν μετ' αὐτὸν ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ λαοῦ ἀφροσύνην καὶ ἐλασσούμενον συνέσει Ροβοαμ, ὃς ἀπέστησεν λαὸν ἐκ βουλῆς αὐτοῦ. καὶ Ιεροβοαμ υἱὸς Ναβατ, ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ καὶ ἔδωκεν τῷ Εφραιμ ὁδὸν ἁμαρτίας.
- 24 καὶ ἐπληθύνθησαν αἱ ἀμαρτίαι αὐτῶν σφόδρα ἀποστῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν.
- 17 Et replesti in conparationibus enigmata ad insulas longe divulgatum est nomen tuum et dilectus es in pace tua
- In cantilenis et proverbiis et conparationibus et interpretationibus miratae sunt
- 19 Et in nomine Domini Dei cui est cognomen Deus Israhel 20 collegisti quasi auricalcum aurum et ut plumbum complesti argentum
- 21 Et reclinasti femora tua mulieribus potestatem habuisti in tuo corpore
- 22 Dedisti maculam in gloria tua et profugasti semen tuum Inducere iracundiamad liberos tuos et incitari in stultitiam tuam
- 23 Ut faceres imperium bipertitum et ex Efraim imperare imperium durum
- 24 Deus autem non dereluiquet misericordiam suam et non corrumpet ^rneque delebit¹ opera sua Neque perdet ^rab stirpe¹ nepotes electi sui et semen eius qui diligit Dominum non corrumpet

דו בשיר ומשול חידה ומליצה עמים הסערתה:

18 נל באט בשם הנכבד חנקרא על ישראל:

ותצבר כברול זהב וכעפרת הרבית כסף:

61 ועעל לנשים כסליך ותמשילם בגויתך:

סל וותותן מום בכבודך ותחלל את יצועיך:

ולהביא) אף על צאצאיך ואנחה על משכבך:

וג לוהיות העםו לשני שבטים ומאפרים ממלכת המס:

נג וואולם אול לא ימוש חסר ולא יפיל מדבריו ארצה:

ויחן לויעקב פלטהו ולודוד ממנו שרש:ו לא ויכרית לבחיריוו נין ונכד ווורע אוהוביו לא ישמיד:

בי וישכב שלמה מושריוש ויעוב אחוריו קציון:

ער אשר קם אל יהי לו זכר ירבעם בן גבט אשר וחטא והחטיוא רחב אולת וחסר בינה רחבעם הפריע בעוצתו) עם:

אוע ישראל:)

В

ועובל חטאתו מאד ויתן לאפרים מכשול 24 להדיחם ומואדמתם:

. of isonorfor - ways . soviet! المصنال. منجد لبصل الونيط المصنال. " لمع لمده المه ع للعده ، ما سمما كره بمحني كمنحيم حد ندع. بيها مكسهد حلابه : عصها صداقاً مسمة محمل أمريم. وفي حلايمه معماحميا ملحم وم، علاميا احمار محم مدسي . مصر حنه لمحر انط " والمعموم وحد ابتممي ال بهذ ولمل ليمود " مهو المن ال عجم لحديد. ملا بنظ ملامه على ابدا. ملا الا لعدام المالم عليه م بحد الهنم عليما سعدا. Lando soll ell cia ciati. ! estung ell ascepa. ملعبظم لتي حي به . " ميجم معط حلمنه ويذا لعصمه . الم احدا وبمط . مصاعباً . الم يعدا . وا معموم كنما عموم. حمص والماء ورطو وه المعار المعناس محيفة

- 25 καὶ πᾶσαν πονηρίαν ἐξεζήτησαν, ἕως ἐκδίκησις ἔλθη ἐπ' αὐτούς.
- 48 1 Καὶ ἀνέστη Ηλίας προφήτης ώς πῦρ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ώς λαμπὰς ἐκαίετο·
 - 2 δς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς λιμὸν καὶ τῷ ζήλῳ αὐτοῦ ώλιγοποίησεν αὐτούς·
 - 3 ἐν λόγω κυρίου ἀνέσχεν οὐρανόν, καὶ κατήγαγεν οὕτως τρὶς πῦρ.
 - 4 ως εδοξάσθης, Ηλία, εν θανμασίοις σου καὶ τίς δμοιός σοι κανχήσεται;
 - 5 δ έγείρας νεκρόν έκ θανάτου καὶ έξ ἄδου έν λόγω ύψίστου·
 - 6 δ καταγαγών βασιλεῖς εἰς ἀπώλειαν καὶ δεδοξασμένους ἀπὸ κλίνης αὐτῶν·
 - 7 δ ἀκούων ἐν Σινα ἐλεγμὸν καὶ ἐν Χωρηβ κρίματα ἐκδικήσεως:
 - 8 δ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀνταπόδομα καὶ προφήτας διαδόχους μετ' αὐτόν·
 - 9 δ ἀναλημφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρὸς καὶ ἐν ἄρματι ἵππων πυρίνων·
- 25 Dedit autem reliquum Iacob et David de ipsa stirpe
- 26 Et finem habuit Salomon cum patribus suis
- 27 Et reliquit post se de semine suo gentis stultitiam
- 28 Et minutum prudentia Roboam qui avertit gentem consilio suo
- 29 Et Ieroboam filium Nabath qui peccare fecit Israhel et dedit Efraim viam peccandi Et plurima redundaverunt peccata ipsorum 30 valde averterunt illos de terra
- 31 Et quaesivit omnem nequitiam usque dum perveniret ad illos defensio et ab omnibus peccatis liberavit eos
- 48 1 Et surrexit Helias propheta quasi ignis et verbum ipsius quasi fax ardebat
 - 2 Qui induxit in illos famem et imitantes illum l'invidia sual pauci facti sunt non poterant enim sustinere praecepta Domini
 - ³ [Verbo Domini exaltavit caelum] et deiecit a se ignem terrae
 - 4 Sic amplificatus est Helias in mirabilibus suis et quis potest similiter gloriari tibi
 - ⁵ Qui sustulisti mortuum ab inferis de sorte mortis in verbo Domini Dei
 - 6 Qui deiecisti reges ad perniciem et confregisti facile potentiam ipsorum et gloriosos de lecto suo
 - 7 Qui audis in Sina iudicium et in Coreb iudicia defensionis
 - 8 Qui ungues reges ad paenitentiam et prophetas facis successores post te
 - 9 Qui receptus es in turbine ignis in curru equorum igneorum

בי ולכל רעה התמכר:

- 148 עד אשר קם נביא כאש ודבריו כתנור בוער:
- ב וישבר להם מטה לחם ובקנאתו המעיטם:
- נ ברבר אל עוצור שמים (ויורדו שלש אשות:
- + מה נורא אתוה אליהו אשר כומוזך יתפאר:
- י במקים גוע ממוח ומשאול כרצון ייו:
- המוריד מלכים על שחת ונכבדים ממטותם:
- ז והשמיע בסיני תוכחות ובחורב משפטי נקם:
- גמרשה מלא תשלומות ועביא תחליף תחתיך:
- 6 ענקלע בסמרה מעלה ובגדודי אש מורום:

84 ' rad iaa cel iial Loil. oadho àil by Isoil iaan.

60 har Leog cell. ocquin cip by. ' cadho iail cil

60 har Leog cell. ocquin cip by. ' cadho iail cil

aal. oba Id lein soil a aal. ' d'acul oul

bial rad, ' al emplo d'. oa '! scoll soo sadem.

' im aid a aol by ceno iail. "aame ail a

coïmolog. 'o'saw cimolo acmolog. ' oa a acel

Zarao acill. occl isoil chip. 'o'singe cull the creat

isoil Lead.

В

- 10 δ καταγραφεὶς ἕτοιμος εἰς καιροὺς κοπάσαι ὀργὴν πρὸ θυμοῦ, ἐπιστρέψαι καρδίαν πατρὸς πρὸς υίὸν καὶ καταστῆσαι φυλὰς Ιακωβ.
- 11 μακάριοι οἱ ἰδόντες σε καὶ οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοιμημένοι· καὶ γὰρ ἡμεῖς ζωῆ ζησόμεθα.
- 12 Ηλίας δς εν λαίλαπι εσκεπάσθη, καὶ Ελισαιε ενεπλήσθη πνεύματος αὐτοῦ· καὶ εν ἡμέραις αὐτοῦ οὐκ ἐσαλεύθη ὑπὸ ἄρχοντος, καὶ οὐ κατεδυνάστευσεν αὐτὸν οὐδείς.
- 13 πᾶς λόγος οὐχ ὑπερῆρεν αὐτόν,
 καὶ ἐν κοιμήσει ἐπροφήτευσεν τὸ σῶμα αὐτοῦ.
- 14 ἐν ζωῆ αὐτοῦ ἐποίησεν τέρατα,
 καὶ ἐν τελευτῆ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ.
- 15 *Εν πᾶσιν τούτοις οὐ μετενόησεν ὁ λαὸς καὶ οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἔως ἐπρονομεύθησαν ἀπὸ γῆς αὐτῶν καὶ διεσκορπίσθησαν ἐν πάση τῆ γῆ. καὶ κατελείφθη ὁ λαὸς ὀλιγοστός, καὶ ἄρχων ἐν τῷ οἴκῳ Δαυιδ·
- 16 τινές μέν αὐτῶν ἐποίησαν τὸ ἀρεστόν, τινές δὲ ἐπλήθυναν ἁμαρτίας.
- 17 Εζεκίας ὢχύρωσεν τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν εἰς μέσον αὐτῆς ὕδωρ, ὤρυξεν ἐν σιδήρω ἀκρότομον καὶ ϣκοδόμησεν κοήνας εἰς ὕδατα.

¹⁰ Qui inscriptus es in iudiciis temporum lenire iracundiam Domini conciliare cor patris ad filium et restituere tribus Iacob

¹¹ Beati sunt qui te viderunt et in amicitia tua decorati sunt

¹² Nam nos vita vivimus tantum post mortem autem non erit tale nomen nostrum

¹³ Helias qui in turbine tectus est et in Heliseo conpletus est spiritus eius In diebus suis non pertimuit principem et potentia nemo vicit illum

¹⁴ Nec superavit illum verbum aliquod et mortuum prophetavit corpus eius

¹⁵ In vita sua fecit monstra et in morte mirabilia opera ipsius

¹⁶ In omnibus istis non pænituit populum et non recesserunt a peccatis suis Usque dum deiecti sunt de terra sua et dispersi sunt in omnem terram

¹⁷ Et relicta est gens perpauca et princeps in domo David

"ان من ركم الما المن المنا مون الما المن المنا المن المنا ال

- יו יחוקיהו חוק עירו בהמות אל תוכה מים: ויחצב כנחשת צורים ויחסום הרים מקוה:
- ער אשר נסחו מארצם ויפצו בכל הארץ: יישאר ליהודה מוער ועוד לבית דוד קצין: 10 יש מהם עשו יושר ויש מהם הפליאו מעל:
- בו בכל ואת לא שב העם ולא חדלו מחטאתם:
- +ו בחייו עשה נפלאות ובמותו תמהי מעשה:
- פי שונים) אחות הרבה ומופתים כל מוצא פיהו: מימיו לא זע מכל ולא משל ברוחו כל בשר: 13 כל דבר לא נפלא ממנו ומתחתיו נברא בשרו:
- זו ואולויהו כאשר נסתר בסערה ואולוישע נמלא רוחו:
- סו הכתוב נכון לעת להשבית אף לפנוי בא יום ייי:)
 להשיב לב אבות על בנים ולהכין שובטי⊾ישראול:
 וו אשר ראך ומת · · · · ך · · !חיה · חיה:

Я

- 18 ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Σενναχηριμ καὶ ἀπέστειλεν 'Ραψάκην, καὶ ἀπῆρεν' καὶ ἐπῆρεν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ Σιων καὶ ἐμεγαλαύχησεν ἐν ὑπερηφανία αὐτοῦ.
- 19 τότε ἐσαλεύθησαν καρδίαι καὶ χεῖρες αὐτῶν, καὶ ἀδίνησαν ὡς αἱ τίκτουσαι.
- 20 καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν κύριον τὸν ἐλεήμονα ἐκπετάσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς αὐτόν. καὶ ὁ ἄγιος ἐξ οὐρανοῦ ταχὸ ἐπήκουσεν αὐτῶν καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ησαίου.
- 21 ἐπάταξεν τὴν παρεμβολὴν τῶν ᾿Ασσυρίων, καὶ ἐξέτριψεν αὐτοὺς ὁ ἄγγελος αὐτοῦ.
- 22 ἐποίησεν γὰο Εζεκίας τὸ ἀρεστὸν κυρίω καὶ ἐνίσχυσεν ἐν όδοῖς Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ᾶς ἐνετείλατο Ησαίας ὁ προφήτης ὁ μέγας καὶ πιστὸς ἐν ὁράσει αὐτοῦ.
- 23 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐνεπόδισεν ὁ ἥλιος καὶ προσέθηκεν ζωὴν βασιλεῖ.
- 24 πνεύματι μεγάλω εἶδεν τὰ ἔσχατα καὶ παρεκάλεσεν τοὺς πενθοῦντας ἐν Σιων.
- 25 ἔως τοῦ αἰῶνος ὑπέδειξεν τὰ ἐσόμενα καὶ τὰ ἀπόκρυφα πρὶν ἢ παραγενέσθαι αὐτά.
- 18 Quidam ipsorum fecerunt quod placeret Deo alii autem multa conmiserunt peccata
- 19 Ezechias munivit civitatem suam et induxit in medium ipsius aquam Et fodit ferro rupem et aedificavit ad aquam puteum
- In diebus ipsius ascendit Sennacherim et misit Rapsacen fet sustulit manum suam contra illos¹
 - Et extulit manum suam in Sion et superbus factus est potentia sua
- 21 Tunc mota sunt corda et manus ipsorum et doluerunt quasi partutientes mulieres
- 22 Et invocaverunt Dominum misericordem 'expandentes' manus extulerunt ad caelum et 'sanctus' Dominus Deus audivit cito vocem ipsorum
- Non est commemoratus peccatorum illorum neque dedit illos inimicis suis sed purgavit illos in manu Esaiae sancti prophetae
- 24 Subiecit castra Assyriorum et conteruit illos angelus Dei
- Nam fecit Ezechias quod placuit Deo et fortiter ivit in via David patris sui Quam mandavit illi Esaias propheta magnus et fidelis in conspectu Dei
- 26 In diebus ipsius retro rediit sol et addidit regi vitam
- 27 Spiritu magno vidit ultima et obsecratus est lugentes in Sion usque in sempiternum
- 28 Ostendit futura et abscondita antequam evenirent

- 18 בימיו עלה סנחריב וישלח את רב שקה: 19 יט ידו על ציון ויגדף אל בגאונו: 8 19 ואז נומוגו בגאון לבם ויחילו כיולדה: 20 ויקרואו אל אל עליון ויפרשו אליו כפי
- ונישמע ייי בוקול תפלתם ויושיעם ביד ישעיהו: 102 וויקרואו אל אל עליון ויפרשו אליו כפים:
- ורשמע ייי בוקול תפלתם ויושיעם ביז ישעיהו: 12 ורך במוחנה אשור ויהמם במנפה: 23 וכי עשה יחזוקיהו את המוובו ווזיחזק בדרכי דוד:
- 22 ער עולם הגיר נהיות ונסתרות לפני בואן:

"coapor ato thop omic. on, thop 4; cail.
of a hip the pop. of a campil the los. one of a do and and hipon. of the cap to los one of a hipon. of the los and to los one of a hip and to los on the los of a cail the said the los on the los on the los of a cail the of a cail the los of

- 49 1 Μνημόσυνον Ιωσίου εἰς σύνθεσιν θυμιάματος ἐσκευασμένον ἔργω μυρεψοῦ· ἐν παντὶ στόματι ὡς μέλι γλυκανθήσεται καὶ ὡς μουσικὰ ἐν συμποσίω οἴνου.
 - 2 αὐτὸς κατευθύνθη ἐν ἐπιστροφῷ λαοῦ καὶ ἐξῆρεν βδελύγματα ἀνομίας·
 - 3 κατεύθυνεν πρός κύριον τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἐν ἡμέραις ἀνόμων κατίσχυσεν τὴν εὐσέβειαν.
 - 4 Πάρεξ Δανιό καὶ Εζεκίον καὶ Ιωσίον πάντες πλημμέλειαν ἐπλημμέλησαν· κατέλιπον γὰρ τὸν νόμον τοῦ ὑψίστον, οἱ βασιλεῖς Ιουδα ἐξέλιπον·
 - 5 ἔδωκαν γὰρ τὸ κέρας αὐτῶν ἐτέροις καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ἔθνει ἀλλοτρίφ.
 - 6 ἐνεπύοισαν ἐκλεκτὴν πόλιν ἁγιάσματος καὶ ἠοήμωσαν τὰς όδοὺς αὐτῆς
 - 7 ἐν χειρὶ Ιερεμίου. ⁷ ἐκάκωσαν γὰρ αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐν μήτρα ἡγιάσθη προφήτης ἐκριζοῦν καὶ κακοῦν καὶ ἀπολλύειν, ὡσαύτως οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν.
 - 8 Ιεζεκιηλ ος είδεν όρασιν δόξης, ην υπέδειξεν αὐτῷ ἐπὶ ἄρματος χερουβιν.
 - 9 καὶ γὰο ἐμνήσθη τῶν ἐχθοῶν ἐν ὅμβοω καὶ ἀγαθῶσαι τοὺς εὐθύνοντας ὁδούς.
 - 10 καὶ τῶν δώδεκα προφητῶν τὰ ὀστᾶ ἀναθάλοι ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν παρεκάλεσαν γὰρ τὸν Ιακωβ καὶ ἐλυτρώσαντο αὐτοὺς ἐν πίστει ἐλπίδος.
- 49 1 Memoriam Iosiae in compositionem odoris factam opus pigmentarii
 - ² In omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria et ut musica in convivio vini
 - 3 Ipse est directus divinitus in paenitentia gentis et tulit abominationes impietatis
 - 4 Et gubernavit ad Dominum cor ipsius in diebus peccatorum corroboravit pietatem
 - ⁵ Praeter David et Ezechiam et Iosiam omnes peccatum commiserunt
 - 6 Nam reliquerunt legem Potentis reges Iudae et contempserunt timorem Dei
 - 7 Dederunt enim regnum suum aliis et gloriam suam alienae genti
 - 8 Incenderunt electam sanctitatis civitatem et desertas fecerunt vias ipsius in manu Hieremiae
 - 9 Nam male tractaverunt illum qui a [ventre] matris consecratus est propheta evertere et eruere et perdere et iterum aedificare et renovare
 - 10 Ezechiel qui vidit conspectum gloriae quam ostendit illi in curru cherubin

פון שם יאשיהו כקטרת סמים הממלח מעשה רוקה:

- בחך כדבש ימתיק זכרו וכמזמור על משתה היין:
- נ ויתם אל אל לבו ובימי חמס עשה חסד:
- לבד מדויד יהוקיהו ויאשיהו כלם השחיתו:
- ויעובו תורת עליון מלכי יהודה עד תמם:
- י גיתן קרנם לאחור וכבודם לגוי נבל נכרי:
- זיציתו קרית קדש וישמו ארחתיה:ביד ירמיהו ז כי ענוהו והוא מרחם
- ביר ירמיהו י כי ענוהו והוא מרחם נוצר גביא: לנתוש ולנתוץ ולהאביר להרס וכן לבנת לנטע ולהשיב: 18 יחוקאל ראה מראה ויגד זני מרכבה:
- ל וגם הזכיר את איוב · · · המכלכל כל דורכי צודק:
- סו גום שנים עשר הוביאים תהי עצמתם פרוחת מתחותם:
- אשר החלימו את יעקב וישעוהו בנייייי:

et 'aan toat by earl temal into and into an last temal . My teal tired in the tocano. Off second was interested with a manificación oción interested was interested with the consideration oción interested was interested interested oción oció

- 11 Πῶς μεγαλύνωμεν τὸν Ζοροβαβελ; καὶ αὐτὸς ὡς σφραγὶς ἐπὶ δεξιᾶς χειρός,
- 12 οὕτως Ἰησοῦς νίὸς Ιωσεδεκ, οἵ ἐν ἡμέραις αὐτῶν ἀκοδόμησαν οἶκον καὶ ἀνύψωσαν ναὸν ἄγιον κυρίω ἡτοιμασμένον εἰς δόξαν αἰῶνος.
- 13 καὶ Νεεμίου ἐπὶ πολὸ τὸ μνημόσυνον τοῦ ἐγειραντος ἡμῶν τείχη πεπτωκότα καὶ στήσαντος πύλας καὶ μοχλοὺς καὶ ἀνεγείραντος τὰ οἰκόπεδα ἡμῶν.
- 14 Οὐδεὶς ἐκτίσθη ἐπὶ τῆς γῆς τοιοῦτος οἰος Ενωχ· καὶ γὰο αὐτὸς ἀνελήμφθη ἀπὸ τῆς γῆς.
- 15 οὐδὲ ὡς Ιωσηφ ἐγενήθη ἀνὴο ἡγούμενος ἀδελφῶν, στήριγμα λαοῦ, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐπεσκέπησαν.
- 16 Σημ καὶ Σηθ ἐν ἀνθρώποις ἐδοξάσθησαν, καὶ ὑπὲρ πᾶν ζῷον ἐν τῆ κτίσει Αδαμ.
- 50 1 Σιμων Ονίον νίὸς ἱερεὺς ὁ μέγας,
 δς ἐν ζωῆ αὐτοῦ ὑπέρραψεν οἶκον
 καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἐστερέωσεν ναόν
 2 καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐθεμελιώθη ὕψος αὐλῆς,
 ἀνάλημμα ὑψηλὸν περιβόλου ἱεροῦ
- 11 Nam commemoratus est inimicorum in imbri benefacere illis qui ostenderunt
- 12 Et duodecim prophetarum ossa pullulent de loco suo nam rogaverunt Iacob et redimerunt se in fide virtutis
- 13 Quomodo amplificemus Zorobabel nam et ipse quasi signum in dextera manu in Israhel
- 14 Et Hiesum Iosedec qui in diebus suis aedificaverunt domum et exaltaverunt templum sanctum Domino paratum in gloriam sempiternam
- 15 Et Neemia in memoria multi temporis qui erexit nobis muros eversos et stare fecit portas et seras qui erexit domos nostras
- 16 Nemo natus est in terra talis qualis Enoch nam et ipse receptus est a terra
- 17 Et Ioseph natus est homo princeps fratrum firmamentum gentis frector fratrum stabilimentum populi¹ 18 et ossa ipsius visitata sunt et post mortem prophetaverunt
- 19 Seth et Sem apud homines gloriam adepti sunt et super omnem animam in origine Adam
- 50 ¹ Simon Oniae filius sacerdos magnus qui in vita sua suffulsit domum et in diebus suis corroboravit
 - 2 Templi etiam altitudo ab ipso fundata est duplex aedificatio excelsa parietis templi

697 —

انمه بمناه المام معالاه محلاء المعمم عوا 00 'ic hopo ochi ! بصبه عصيم ح: للمل حلما الحاد الحاد الما الحاد الما الماد مالمع طلعا المجني ميل صفح بملي لمحصفه " الإوا » مصعب لا بزيا. ٥١٠ هي اباديم دخلطا به "مم ممم مصصحتح "المعام كاجنه علا لامل كب سعم ووامل كب سير بوديده . واعدم ستحل محس مصيفه . مدير يالدب اصمه مرصا مجه الما بها بدا بالما منه منه الما بالما الما الما ماعل من ابرا بصلا : ١٠٥٠ عمل ح: مابن . برصصحصوع "all wen doicel. ! pool by

- ל אשר בימיו נבנה קיר פנות מעון בהיכל מלד: אשר בדורו נפקד הבית ובימיו חוק היכר:
- יסבו ממתון בן יוחנן הכהן:

النفرد مايادم سونا

- 10 ושם ושת ואנוש נפקרו ועל כל חי תפארת אדם:
- גדול אחיו ותפארת עמו
- זו כיוסף אם נולד גבר וגם גויתו נפקדה: ו מעט נוצר על הארץ כהניך וגם הוא נרקח פנים:
- וירפא את הריסתנו ויצב דלתים ובריח:
- זו נחמיה יאדר וכרו המקים את חרבתינו: וירימו היכל קדש המכונן לכבוד עולם:
- בו ווגם יהושע בן יוצרק אשר בימיהם הכינו מובה:
- וו ומה נגדול וורובבל והוא כחתם עול ויד ימין:)

- 3 ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἐλατομήθη ἀποδοχεῖον ὑδάτων, λάχχος ὡσεὶ θαλάσσης τὸ περίμετρον
- 4 δ φορντίζων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ πτώσεως καὶ ἐνισχύσας πόλιν ἐν πολιορχήσει.
- 5 ώς εδοξάσθη εν περιστροφή ναοῦ, εν εξόδω οἴκου καταπετάσματος.
- 6 ως ἀστὴρ ἐωθινὸς ἐν μέσω νεφέλης, ως σελήνη πλήρης ἐν ἡμέραις ἑορτῆς,
- 7 ως ήλιος ἐκλάμπων ἐπὶ ναὸν ὑψίστου, ως τόξον φωτίζον ἐν νεφέλαις δόξης,
- 8 ώς ἄνθος δόδων ἐν ἡμέραις νέων, ώς κρίνα ἐπ² ἐξόδων ὕδατος, ώς βλαστὸς Λιβάνου ἐν ἡμέραις θέρους,
- 9 ώς πῦρ καὶ λίβανος ἐπὶ πυρείου, ώς σκεῦος χρυσίου όλοσφύρητον κεκοσμημένον παντὶ λίθω πολυτελεῖ,
- 10 ως ελαία ἀναθάλλουσα καρποὺςκαὶ ως κυπάρισσος ὑψουμένη ἐν νεφέλαις.
- 11 ἐν τῷ ἀναβάλλειν αὐτὸν στολὴν δόξης καὶ ἐνδιδύσκεσθαι αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος, ἐν ἀναβάσει θυσιαστηρίου άγίου ἐδόξασεν περιβολὴν άγιάσματος:
- 12 ἐν τῷ δέχεσθαι μέλη ἐκ χειοῶν ἱερέων, καὶ αὐτὸς ἑστὼς παο' ἐσχάρα βωμοῦ, κυκλόθεν αὐτοῦ στέφανος ἀδελφῶν ὡς βλάστημα κέδοων ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν ὡς στελέχη φοινίκων,
- 3 In diebus ipsius remanaverunt putei aquarum et quasi mare adimpleti sunt supra modum
- 4 Qui ^fcuravit gentem suam et¹ liberavit illam a pernicie ⁵ qui praevaluit amplificare civitatem
 - 'Qui adeptus est gloriam' in conversatione gentis et ingressum domus et atrii amplificatus est
- 6 Quasi stella matutina in medio nebulae et quasi luna plena in diebus suis lucet
- 7 et 'quasi sol refulgens' sic ille effulsit in templo Dei
- 8 Quasi arcus effulgens internebulas gloriae et quasi flos rosarum in diebus veris Quasi lilia quae sunt in transitu aquae et quasi tus redolens in diebus aestatis
- 9 Quasi ignis effulgens et tus ardens in igni 10 quasi vas auri solidum, ornatum omni lapide pretioso
- Quasi oliva pullulans et cypressus in altitudinem se tollens In accipiendo ipsum stolam gloriae et vestiri eum consummatione virtutis
- 12 In ascensu altarii sancti gloriam dedit sanctitatis amictum 13 in accipiendo autem partes de manu sacerdotum

- צ אשר בדורו נכרה מקוה אשיח בם בהמונו:
- + הרואג לעמו מחחף ומחוק עירו מצר:
- ארו מה נהדר בהשגיחו מאהל ובצאחו מביח הפרכת:
- 6 ככוכב אור מבין עבים וכירה מלא מבין בימי מועד:
- ג וכשמש משרקת אל היכל המלך וכקשת נראתה בענן:
- 8 כנץ בעופי בימי מועד וכשושן על יבלי מים:
- ככלי זהב...איל הנאחו על אבני הפץ: כפרח לבנון בימי קיץ 9 וכאש לבונה על המנחה:
- סו כוות רעון מלא גרגר וכעץ שמן מרוה עוף:
- בעלותו על מובח הוד ויהדר עורת מקדש: וו בעטותו בגדי כבוד והתלבשו בגדי תפארת:
- ויקיפוהו כערבי נחל 13 כל בני אהרן בכבודם: סביב לו עטרת בנים כשתילי ארזים בלבנון: זו בקבלו נחחים מיד אחיו והוא נצב על מערכות:

נאשר ייי בידם נגד כל קהל ישראל:

دراا اسمام. مع امياً واستحام ، 0100 مام لالا مع حميةً ، محنحم لمن المه اعتسا . حلما المعلا بصبعا . " حصفحفابه به بقا بحصنا מון יססים, סכמים פים מון יום: במפסים למסבלם מסבסום. . סליי לילו ימביון יממיבע בעספסום. "במובחם بضعم محيد. مخروم حقاها . كرما . " مام الما الم الم المنا وتماح حقص مهوا . "ماب أسا بالحصدا على هيها . فاب عما بيهما وسملل ماب عممل خلاما جعدة ماب ماب الدلا ولادم أمامه معمدا بياب على الهبوا . مامه معما حيلا . "مامه عبيا حصح " به إما مع حسل عنال ماب صبه ا حقم سعي. ونصا ال حصوميه مع به محلاً دو مطلما مع السلم ويمصا "له " סיים: מבסבן . ' ספן " עמוף ען מיוון .

17

- 13 καὶ πάντες νίοὶ Ααρων ἐν δόξη αὐτῶν καὶ προσφορὰ κυρίου ἐν χερσὶν αὐτῶν ἔναιτι πάσης ἐκκλησίας Ισραηλ,
- 14 καὶ συντέλειαν λειτουργῶν ἐπὶ βωμῶν κοσμῆσαι προσφορὰν ὑψίστου παντοκράτορος,
- 15 ἐξέτεινεν ἐπὶ σπονδείου χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔσπεισεν ἐξ αἵματος σταφυλῆς, ἐξέχεεν εἰς θεμέλια θυσιαστηρίου ὀσμὴν εὐωδίας ὑψίστῳ παμβασιλεῖ.
- 16 τότε ἀνέχραγον νίοὶ Ααρων, ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς ἤχησαν, ἀχουστὴν ἐποίησαν φωνὴν μεγάλην εἰς μνημόσυνον ἔναντι ὑψίστου·
- 17 τότε πᾶς ὁ λαὸς κοινῆ κατέσπευσαν καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν προσκυνῆσαι τῷ κυρίῳ αὐτῶν παντοκράτορι θεῷ ὑψίστῳ.
- 18 καὶ ἤνεσαν οἱ ψαλτωδοὶ ἐν φωναῖς αὐτῶν, ἐν πλείστω ἤγω ἐγλυκάνθη μέλος:
- 19 καὶ ἐδεήθη ὁ λαὸς κυρίου ὑψίστου ἐν προσευχῆ κατέναντι ἐλεήμονος, ἔως συντελεσθῆ κόσμος κυρίου καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἐτελείωσαν.
- 20 τότε καταβάς ἐπῆρεν χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἐκκλησίαν υίῶν Ισραηλ δοῦναι εὐλογίαν κυρίου ἐκ χειλέων αὐτοῦ καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ καυχήσασθαι
- 13 Et ipse stans iuxta aram circa illum corona fratrum quasi plantatio cedri in monte Libano
- 14 'Sic' circa illum steterunt quasi rami palmae et omnes filii Aaron in gloria sua
- 15 Oblatio autem Domini in manibus ipsorum coram omni synagoga Israhel Et consummationem fungens in ara amplificare oblationem Excelsi Regis
- 16 Porrexit manum suam in libatione et libavit de sanguine uvae
- 17 Effudit in fundamenta altarii odorem divinum Excelso Principi
- 18 Tunc exclamaverunt filii Aaron in tubis productibilibus sonaverunt et auditam fecerunt magnam vocem in memoriam coram Deo
- 19 Tunc omnis populus simul properaverunt et ceciderunt in faciem super terram fadorarel Dominum suum et dare preces Deo omnipotenti excelso
- 20 Et amplificaverunt psallentes in vocibus suis et in magna domo auctus est sonus Isuavitate plenus

" دولهم " ديد الماني داميهم " ماني و الميهم و مانديا داميتهم لصدار دوله يط المسيال" " برط المنهم لا مصها المبه.

ميداً ومصعمه حسوباً المصوم الا مصها المبه.

ويصد عينا طبط ويص لا يد عبدال بنيا الساء المان ميم به يصبال يد عبدال بنيا المان ميه به المسيد المان المان مهده به المان مهده المان المان مهده المان مهده المان المان المان المان مهده المان المان

20 אז ירד ונשא ידיו על כל קהל ישראל: וברכת ייי בשפתיו ובשם ייי התפאר:

ער כלותו לשרת מובח ומשפטיו הגיע אליו: 20 אז ירד נישא ידיו על כל קהל ישראל:

פו וירנו כל עם הארץ בתפלה לפני רחום:

11 גיתן השיר קולו ועל המון העריכו נרו: 12 אי היהן השיר קולו ועל המון העריכו נרו:

יו כל בשר יחדו נמהרו ויפלו על פניהם ארצה:

1 או יריעו בני אהרן הכהנים בחצצרות מקשה:

▶ו עד כלותו לשרת מובח ולסדר מערכות עליון:

B

- 21 καὶ ἐδευτέρωσαν ἐν προσκυνήσει ἐπιδέξασθαι τὴν εὐλογίαν παρὰ ὑψίστου.
- 22 Καὶ νῦν εὐλογήσατε τῷ θεῷ πάντων τῷ μεγάλα ποιοῦντι πάντη, τὸν ὑψοῦντα ἡμέρας ἡμῶν ἐκ μήτρας καὶ ποιοῦντα μεθ' ἡμῶν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- 23 δώη ήμῖν εὐφοοσύνην καοδίας καὶ γενέσθαι εἰρήνην ἐν ἡμέραις ἡμῶν ἐν Ισραηλ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος.
- 24 ἐμπιστεύσαι μεθ' ήμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν λυτρωσάσθω ἡμᾶς.
- 25 'Εν δυσίν ἔθνεσιν ποοσώχθισεν ή ψυχή μου, καὶ τὸ τρίτον οὐκ ἔστιν ἔθνος:
- 26 οί καθήμενοι έν ὄρει Σαμαρείας καὶ Φυλιστιιμ καὶ δ λαὸς δ μωρὸς δ κατοικῶν ἐν Σικίμοις.
- 27 Παιδείαν συνέσεως καὶ ἐπιστήμης ἐχάραξεν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ Ἰησοῦς υίὸς Σιραχ Ελεαζαρ ὁ Ἱεροσολυμίτης, ὃς ἀνώμβρησεν σοφίαν ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ.
- 28 μακάριος δς έν τούτοις ἀναστραφήσεται, καὶ θεὶς αὐτὰ ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ σοφισθήσεται·
- 29 ἐἀν γὰρ αὐτὰ ποιήση, πρὸς πάντα ἰσχύσει, ὅτι φόβος κυρίου τὸ ἴχνος αὐτοῦ, καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἔδωκε σοφίαν. εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. γένοιτο, γένοιτο.
- 21 Et rogavit populus Dominum excelsum in prece usquedum perfectus est honor Domini et munus suum perfecerunt
- 22 Tunc descendens extulit manus suas in omnem congregationem filiorum Israhel dare gloriam Deo a labiis suis et in nomine ipsius gloriari
- 23 Et iteravit orationem suam volens ostendere virtutem Dei
- 24 Et nunc orate Dominum omnium qui magna fecit in omni terra qui auxit dies nostros a [ventre] matris nostrae et fecit nobiscum secundum suam misericordiam
- 25 Det nobis iucunditatem cordis et fieri pacem in diebus nostris in Israhel per dies sempiternos
- 26 Credere Israhel nobiscum esse misericordiam Dei ut liberet nos in diebus suis
- 27 Duas gentes 'odit' anima mea tertia autem non est gens quam oderim
- 28 Qui sedent in monte Seir et Filistim et stultus populus qui habitat in Sicimis
- 29 Doctrinam sapientiae et disciplinae scripsi in codice isto Hiesus filius Sirach Eleazari Hierosolymita qui renovavit sapientiam de corde suo
- 30 Beatus qui in istis versatur bonis qui ponit illa in corde suo sapiens erit semper
- 31 Si enim haec fecerit ad omnia valebit quia lux Dei vestigium eius est

- וז וישנו לנפל שניתל מפניו: B
- גג עתה ברכו נא את ייי אלהי ישראל המפלא לעשות בארץ: המגדל אדם מרחם ויעשהו כרצונו:
- בג יחן לכם הכמת לבב ויהי בשלום ביניכם:
- אשר לא יהרם לו ולורטו ריקם לו ברית פינחס: אשר לא יהרם לו ולורטו בימי שמים:
- אשר לא יכרת לו ולזרעו כימי שמים: 25 בשני גוים קצה נפשי והשלישית איננו עם:
- פל יושבי שעיר ופלשת וגוי גבל הדר בשכם:
- נב מוסר שכל ומושל אופנים לשמעון בן ישוע בן אלעור בן סירא:
- אשר גיבע בפתור לבו ואשר הביע בתבונות: 25 אשרי איש באלה יהגה ונותן על לבו יחכם:
- 67 כן יראת ייי חיים

الماه : بدير هيدما دائل : وذا شد العا مع ديما ! موه. معيدة لمهم المه "معما يدم " معما يداً . مده ها مغيدا حدامه . ** معلى مع معيم سعيا . مدم اندم اله تعظا بعصل . ** دظام بمتعب الميدم العمد . ميلاً الا اله الما معا . ** معد بديا مقلمها . معا معدا بناد حمدم . ** ده الا عظا بيشما هاه أي بديم بعيد الها الما ومده الما يشم بهذه الما . ** بهده الما بحدا بدهلي " بنا . مالحه المع مبدوم المع مدي المع . به المواف حيث مالا أمط بيسلام بعينا بل حل هيم المؤسم . الموين حيث مالا المحدين .

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΙΡΑΧ

- 51 τ 'Εξομολογήσομαί σοι, κύριε βασιλεῦ, καὶ αἰνέσω σε θεὸν τὸν σωτῆρά μου, ἐξομολογοῦμαι τῷ ὀνόματί σου,
 - 2 ὅτι σκεπαστής καὶ βοηθὸς ἐγένου μοι καὶ ἐλυτρώσω τὸ σῶμά μου ἐξ ἀπωλείας καὶ ἐκ παγίδος διαβολῆς γλώσσης, ἀπὸ χειλέων ἐργαζομένων ψεῦδος καὶ ἔναντι τῶν παρεστηκότων
 - 3 ἐγένου βοηθὸς ³ καὶ ἐλυτρώσω με κατὰ τὸ πλῆθος ἐλέους καὶ ὀνόματός σου ἐκ βρόχων ἑτοίμων εἰς βρῶμα, ἐκ χειρὸς ζητούντων τὴν ψυχήν μου, ἐκ πλειόνων θλίψεων, ὧν ἔσχον,
 - 4 ἀπὸ πνιγμοῦ πυρᾶς κυκλόθεν καὶ ἐκ μέσου πυρός, οὖ οὐκ ἐξέκαυσα,
 - 5 ἐκ βάθους κοιλίας ἄδου καὶ ἀπὸ γλώσσης ἀκαθάοτου καὶ λόγου ψευδοῦς
 - 6 καὶ βολίδος γλώσσης ἀδίκου. ἤγγισεν ἕως θανάτου ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου ἦν σύνεγγυς ἄδου κάτω.
 - 7 περιέσχον με πάντοθεν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· ἐνέβλεπον εἰς ἀντίλημψιν ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἦν.
 - 8 καὶ ἐμνήσθην τοῦ ἐλέους σου, κύριε, καὶ τῆς εὐεργεσίας σου τῆς ἀπ' αἰῶνος, ὅτι ἐξαιρῆ τοὺς ὑπομένοντάς σε καὶ σώζεις αὐτοὺς ἐκ γειοὸς πονηρῶν.

ORATIO HIESU FILII SIRACH

- 51 ¹ Confitebor tibi Domine rex et conlaudabo te Deum salvatorem meum
 - ² Confiteor nomini tuo quoniam adiutor et protector factus es mihi
 - 3 Et liberasti corpus meum a perditione a laqueo linguae iniquae et a labiis operantium mendacium et in conspectu adstantium factus es mihi adiutor
 - 4 Et liberasti me secundum multitudinem misericordiae nominis tui a rugientibus paratis ad escam
 - 5 De manibus quaerentium animam meam et de portis tribulationis quae circumdederunt me
 - 6 A pressura flammae 'quae circumdedit me¹ et in medio ignis non sum aestuatus
 - 7 De altitudine ventris inferi et a lingua coinquinata et verbo mendacii a rege iniquo et lingua iniusta
 - 8 Laudavit usque ad mortem anima mea Dominum 9 et vita mea adpropinquans erat infero deorsum

08:0 7100 a a itale amog. ימין סליכסוט ימ חמי ימסטור עבסון יזכיף חסים. لحصفات والميز . مصصم كرضعي مكم . "مكايجنا مضيمهم oogh Land wan, olom Load Statch bylend as Il ! whe solder. 'og should noil initu. امصلاا ماجبار عمادهد . مع أبرا بخط يعمب هيملد . مع نب عمل ويمم الل : محيملب حصهاما البعب ع مناها ، الهنام العب مع مميا محصوم حصيد مع سحلا ، مع cel sod. oladel any chacual. Locker ing they ادً ألموا لم حيا حددا. ماعد عمد حيا

ס ותגע למות נפשי וחיתי לשאול תחתיות: משפתי ומה ומפלי שקר וחצי לשון מרמה: מכבות אש לאין פחה פ מרחם ותהוום לאמ · · : מרבות צרות הושעתני + וממצוקות שלהבת וסביב): ממולש גופי סלע ומיד מבקשי נפשר: נגר קמי הייחה לי 3 צורתני כרוב חסדך: פציתני מדבת עם משוט דבת לשון ומשפת שטי כוב:

ר ואפנה סביב ואין עוזר לי ואצפה סומך ואין:

- חשכת בשרי משחת ומיד שאול הצלת רגלי: אספרה שמך ב מעוז חיי כי פדיח ממות נפשי:
- ופו ארללך אלהי ישעי אודיך אלהי אבי:

- 9 καὶ ἀνύψωσα ἀπὸ γῆς ἱκετείαν μου καὶ ὑπὲρ θανάτου ρύσεως ἐδεήθην·
- 10 ἐπεκαλεσάμην κύριον πατέρα κυρίου μου μή με ἐγκαταλιπεῖν ἐν ἡμέραις θλίψεως, ἐν καιρῷ ὑπερηφανιῶν ἀβοηθησίας.
- 11 αἰνέσω τὸ ὄνομά σου ἐνδελεχῶς καὶ ὑμνήσω ἐν ἐξομολογήσει. καὶ εἰσηκούσθη ἡ δέησίς μου:
- 12 ἔσωσας γάρ με ἐξ ἀπωλείας καὶ ἐξείλου με ἐκ καιροῦ πονηροῦ διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι καὶ αἰνέσω σοι καὶ εὐλογήσω τῷ ὀνόματι κυρίου.
- 13 "Ετι ὢν νεώτερος πρὶν ἢ πλανηθῆναί με ἐζήτησα σοφίαν προφανῶς ἐν προσευχῆ μου.
- 14 ἔναντι ναοῦ ἠξίουν περί αὐτῆς καὶ ἕως ἐσχάτων ἐκζητήσω αὐτήν.
- 15 ἐξανθούσης ὡς περκαζούσης σταφυλῆς εὐφράνθη ἡ καρδία μου ἐν αὐτῆ. ἐπέβη ὁ πούς μου ἐν εὐθύτητι, ἐκ νεότητός μου ἴχνευον αὐτήν.
- 16 ἔκλινα ὀλίγον τὸ οὖς μου καὶ ἐδεξάμην καὶ πολλὴν εὖρον ἐμαυτῷ παιδείαν.

¹⁰ Circumdederunt me undique et non erat qui adiuvaret respiciens eram ad adiutorium meum et non erat

¹¹ Memoratus sum misericordiae tuae Domine et operationis tuae quae a saeculo sunt

¹² Quoniam erues sustinentes te et liberas eos de manibus gentium

¹³ Exaltasti super terram habitationem meam et pro morte defluenti deprecatus sum

¹⁴ Invocavi Dominum patrem Domini mei ut non derelinquat me in die tribulationis meae et in tempore superborum sine adiutorio

¹⁵ Laudabo nomen tuum adsidue et conlaudabo illum in confessione exaudita est oratio mea

¹⁶ Liberasti me de perditione et eripuisti me de tempore iniquo

ofted at a fight october 10 octob

. MTITUTE . WITH WE shall be a manea in 11 Q Ps* | c-c 11 Q Ps* | f = 0 11 f

ENT 7' EATH IVE GIGH + RRY O II 3 | EUFD AVIA' RRY O II 4 | RRY O II n-A AI-EI , IZ

- 10 פואתפלל תפלה בנערותי פוהרבה מצאתים דעה:
- אבנים מנעורים יהרכה רגלים ארנים מנעורים יהכמה למרתיי:
- בו אני נערה הייתים וחפצתי בה 11 ובקשתיה:
- וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:
- " עובו למלך מלכי מלכים כי לעולם חסדו:
- ייי צורו לבוחר בציון כי לעולם חסרו:
- י הודו לאביר יעקב כי לעולם חסדו:
- א הודו לצור יצחק כי לעולם חסדו:
- י הורו למגן אברהם כי לעולם חסדו:
- י עודו לבוחר בבני צדוק לכהן כי לעולם חסדו:
- י הודו למצמיח קרן לבית דוד כי לעולם חסדו:
- גרורו לבונה עירו ומקרשו כי לעולם הסדו:
- ז והודר למקבץ גדחי ישראל כי לעולם חסדו:
- י ועורוו לגואל ישראל כי לעולם חסרו:
- >> הודו ליוצר הכל כי לעולם חסדו:
- י עורו לשומר ישראל כי לעולם חסרו:
- שנבו לשומר ישראל כי לוזולת חמדוי
- א הורו לאל התשבחות כי לעולם חסרו:
- על כן הודיתי ואהללה ואברכה את שם ייי: פ " הודו לייי כי טוב כי לעולם חסדו:
 - אז שמע קולי ייי ויאוין אל תחנוני: 12 ויפרני מכל רע וימלטני ביום צרה:
 - אל תרפני ביום צרה ביום שואה ומשואה: 11 אהללה שמך תמיד ואזכרך בתפלה:
 - סו וארומם ייי אבי אתה כי אתה גבור ישעי:
- פ וארים מארץ קולי ומשערי שאול שועתי:
- 8 ואוכרה את רחמי ייי וחסדיו אשר מעולם:

- 17 προκοπή ἐγένετό μοι ἐν αὐτῆ·
 τῷ διδόντι μοι σοφίαν δώσω δόξαν.
- 18 διενοήθην γὰρ τοῦ ποιῆσαι αὐτὴν καὶ ἐζήτησα τὸ ἀγαθὸν καὶ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ.
- 19 διαμεμάχισται ή ψυχή μου ἐν αὐτῆ καὶ ἐν ποιήσει νόμου διηκοιβασάμην. τὰς χεῖοάς μου ἐξεπέτασα πρὸς ὕψος καὶ τὰ ἀγνοήματα αὐτῆς ἐπενόησα.
- 20 τὴν ψυχήν μου κατεύθυνα εἰς αὐτὴν καὶ ἐν καθαρισμῷ εὖρον αὐτήν. καρδίαν ἐκτησάμην μετ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἐγκαταλειφθῶ.
- 21 καὶ ή κοιλία μου ἐταράχθη τοῦ ἐκζητῆσαι αὐτήν διὰ τοῦτο ἐκτησάμην ἀγαθὸν κτῆμα.
- 22 ἔδωκεν κύριος γλῶσσάν μοι μισθόν μου, καὶ ἐν αὐτῆ αἰνέσω αὐτόν.
- 23 ἐγγίσατε πρός με, ἀπαίδευτοι, καὶ αὐλίσθητε ἐν οἴκφ παιδείας.
- 24 τί ἔτι ὑστερεῖτε ἐν τούτοις καὶ αἱ ψυχαὶ ὑμῶν διψῶσιν σφόδρα;
- 25 ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα Κτήσασθε ἑαυτοῖς ἄνευ ἀργυρίου.
- 26 τὸν τράχηλον ὑμῶν ὑπόθετε ὑπὸ ζυγόν, καὶ ἐπιδεξάσθω ἡ ψυχὴ ὑμῶν παιδείαν. ἐγγύς ἐστιν εύρεῖν αὐτήν.
- 27 ἴδετε ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ὅτι ὀλίγον ἐκοπίασα καὶ εὖρον ἐμαυτῷ πολλὴν ἀνάπαυσιν.
- 17 Propterea confitebor et laudem dicam tibi et benedicam nomen Domini
- 18 Cum adhuc iunior sum priusquam oberrem quaesivi sapientiam palam in oratione
- 19 Ante tempus postulabam pro illa et usque in novissimis inquiram eam defloriet tamquam praecox uva 20 laetatum est cor meum in ea ambulavit pes meus iter rectum
 - A iuventute mea investigabam eam 21 inclinavi modice aurem meam et excepi illam
- 22 [Multam] inveni in meipso sapientiam multum profeci in ea 23 dans mihi sa pientiam dabo gloriam
- 24 Consiliatus sum enim ut facerem illam zelatus sum bonum et non confundor
- 25 Conluctata est anima mea in illa et in faciendo eam confirmatus sum
- 26 Manus meas extendi in altum et in sapientia eius luxi
- 27 Animam meam direxi ad illam et in agnitione inveni eam

- רו בעלה היהב לים לכבודי ולמלמדים אתן הודאהי:
- או בחשבתי להיטיבה מילא אהפדם כי אמצאנו:
- פו •חשקה נפשי בה• פופני לא אהפך ממנהפ:
- סג בנפשי נתתי אחריה: ולנצח נצחים לא אטה ממונה) ירר פתחה שעריה • ולה אחדר ואביט ב. b:
- ולב קניתי לה מתחלתה בעבור כן ולא אעובנה: ובטהרה מצאתיה
- וג מעי יהמו כתנור להביט בה בעבור כן קניתיה קנין טוב:
- בב נעל ייי לי שכר שפתותי ובלשוני אהודנו:
- נד פון אלי סכלים ולינו בבית מדרשי:
- ² ער מתי תחסרון מן אילו ואילו ונפשכם צמאה מאד תהיה:
- 22 פי פתחתי ודברתי בה קנו לכם חכמה בלא כסף:
- קרובה היא למבקשיה ונותן נפשו מוצא אתה: 25 וצואריכם בעלה הביאו ומשאה תשא נפשכם:
- דג ראו בעיניכם כי קטן הייתי ועמדתי בה ומצאתיה:
- ולוא אשוב Per O 11 d-d | ומותי ואשחקה קנאתי בטוב Per O 11 p-n 81 | e 11 Q Psa | f 11 Q Psa 777.
- 6 Ps 6 11 6 6 11 6 6 11 6 6 11 6 6 11 6
- וברומיה לוא אשלה + טרחי נפשי בה Psq O 11 p-n 02 יוומערמיה אתבונן כפי הברותי אל ייי Pag D וו D-b | ידי פתחותי ייו

observatio apr. aren 40. " wo cirres. aft 1100 100 tall cio العمرم حزوما . عندا امد لعم اخدا لمن وبمفر دهماه صحه لدي محمدا وال مصحار مر مادي لمله حدة و مافحل יסלי. סופתכם לוססו נוסן לביון . 20 פאות פסמי ספולע כוס . لمار متدا محماه حمد ملعا . "د با اهما ابعن ع المراد عبد المعل إبنا . محصقهاب المحسمون الاصهه · عبب لم لمان العبوم حده حول مما فسطب عدا فحا . old and hig isid. aft oil I become. " are هياسط انده. مالسونا خو ماصفحط حده محبحها لمحسطه which we caise. older etain Il become him در المحسمان «المارحم العمد دبو . فالهذا المالوم ملاه . Up. 1. olalen 111 . Josel . " Linech lagico ol hosop א וספו פויחון

- 28 μετάσχετε παιδείας ἐν πολλῷ ἀοιθμῷ ἀογυοίου καὶ πολὺν χουσὸν κτήσασθε ἐν αὐτῆ.
- 29 εὐφρανθείη ή ψυχὴ ὑμῶν ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ, καὶ μὴ αἰσχυνθείητε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
- 30 ἐργάζεσθε τὸ ἔργον ὑμῶν πρὸ καιροῦ, καὶ δώσει τὸν μισθὸν ὑμῶν ἐν καιρῷ αὐτοῦ.
- 28 Possedi cum ipsis cor ab initio propter hoc non derelinquar
 - 29 Venter meus conturbatus est quaerendo illam propterea possidebo bonam possessionem
 - 30 Dedit enim mihi Dominus linguam mercedem meam et in ipsa laudabo eum
- 31 Adpropiate ad me indocti et congregate vos in domum disciplinae
- 32 Quid adhuc retardatis et quid dicitis in his animae vestrae sitiunt vehementer
- 33 Aperui os meum et locutus sum conparate vobis sine argento
- 34 Et collum vestrum subicite sub iugo et suscipiat anima vestra disciplinam in proximo est enim invenire eam
- 35 Videte oculis vestris quoniam modice laboravi et inveni mihi multam requiem
- 36 Adsumite disciplinam in multo numero argenti et copiosum aurum possidete in
- 37 Laetetur anima vestra in misericordia eius et non confundemini in laude ipsius
- 38 Operamini opus vestrum ante tempus et dabit vobis mercedem vestram in tempore suo
- 52 Et declinavit Salomon genua in conspectu totius ecclesiae Israhel et aperuit manus suas ad caelum et dixit
 - 2 Domine Deus Israhel non est tibi similis Deus in caelo sursum neque in terra deorsum
 - 3 Qui custodis testamentum tuum et misericordiam pueris tuis euntibus in conspectu tuo in toto corde
 - 4 Servans puero tuo David quae locutus es illi et locutus es in ore tuo et in manu tua supplesti quasi dies iste
 - 5 Et nunc Domine Deus Israhel custodi puero tuo David quae locutus es illi dicens non deerit tibi vir a facie mea sedens in throno Israhel
 - 6 Verum si custodierint filii tui manum suam ut in praeceptis meis ambulent sicut ambulaverunt in conspectu meo
 - 7 Et nunc Domine Deus Israhel < ... > creditum est verbum quod locutus es puero tuo David
 - 8 Quoniam si vere habitabit Deus cum hominibus in terra
 - 9 Si caelum caeli non sufficit verum domus quam aedificavi
 - 10 Et respicias ad orationem pueri tui et praecationem Domine ut exaudias placationem forationis¹ quam puer tuus orat coram te
 - 11 Ut sint oculi tui super domum hanc die et nocte in locum quem dixisti invocari nomen tuum et exaudias orationem quam puer tuus orat in hunc locum
 - 12 Et exaudias praecationem pueri tui et populi tui Israhel si oraverint in loco isto
 - 13 Et exaudias in loco habitationis de caelo et exaudias et propitius sis si peccaverit vir iuxta te EXPLICIT LIBER HIESU FILII SIRACH

בומ למבלב במלו יכים: י שוים ימלסין כי /שבין : الما الماع: محمد معين لمرا بلح ، لمعل كمادا هم عقبه ه ندره ، ندرجه الا حديده . مطعود كينح حديده . حنب اجيع حد ود إبيا يعمرم حصاد ملا احبهام حصصماد. ور مصره مدهد در ادما . مصاط مبمدا

30 a-a 11 Q Psa.

יהי שם ייי מבורך מעתה ועד עולם: חכמת שמעון בן ישוע בן אלעזר בן סירא: עד הנה דברי שמעון בן ישוע שנקרא בן סירא: ברוך ייי לעולם ומשובה שמו לדר ודר:

- סג מעשיכם עשו בצדקה והוא נותן לכם _"שכרכם בעתו":
- פג תשמח נפשי בישיבתי ולא תבושו בשירתי:
- 25 רבים שמעו למודי בנערותי וכסף ווהב תקנו בי:

B

INDICE

Premessa .								p. vii
Introduzione								IX
La numer	azio	ne		,				XXIX
La diffus	ione							xxx
Il testo								xvIII
La data								XVII
L'Autore								XIII
Il nome	٠.							x
Bibliografia								XLI
Sigle								LI
Avvertenze								LIV
Ecclesiastico								1

A 20977 THEOLOGY LIBRARY CLAREMONT, CALIF. D-8588 5-11 CC